

പാണ്ടി വലിയ മാർ ഇഴുവാനിയോസ്

മലങ്കരസഭയുടെ
അതുല്യ ശക്തിദൂർഗ്ഗം

(Malayalam)

Parettu Valia Mar Ivanios
Malankara Sabhayude Athulya Sakthydurgam
(Biography)

by K. V. Mammen
Kottackal, Manganam

Publishers : Kottackal Publishers, P. B. 10,
Manganam
Kottayam - 686018
Phone: 0481 - 2578936

First Published : Aug. 31, 1995

Second Edition : Aug. 31, 2010

Copy Right Reserved

Cover : Equations, Kottayam Mob: 94469 84669

Typesetting & Printing : Sophia Print House, Kottayam
Ph: 99471 20697

Rs. 80/-

പാണ്ടേട്ട് വലിയ മാർ ഇഴുവാനിയോസ്

**മലങ്കരസഭയുടെ
അതുല്യ ശക്തിദൂർഗ്ഗം**

കെ. വി. മാമ്മൻ കോട്ടയ്ക്കൽ

പ്രസാധകർ:

കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഴ്സ്

പി. ബി. 10, മാങ്ങാനം, കോട്ടയം 686 018 കേരളം

ഫോൺ: 0481 - 2578936

ആമുഖം

മിന്നൽ വേഗത്തിൽ നമ്മെ പിന്നിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവബഹുലമായ ഈരൂപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലങ്കരസഭ പലതവണ തത്വദീക്ഷയറ്റ വൈദേശിക കടന്നാക്രമണങ്ങൾക്കും നാശകരമായ തർക്കവിതർക്കങ്ങൾക്കും ലജ്ജാകരമായ കേസുകൾക്കും വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെ, സ്വതന്ത്രമായ സഭയുടെ വിള്ളലില്ലാത്ത പ്രതിരോധനിരയിലെ സമുന്നത സേനാനിയായി പരിലസിച്ച അതുല്യ വ്യക്തിയായിരുന്നു പാരേട്ട് മാത്യുസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലതീരാത്ത സഭാസേവനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു മികച്ച ജീവചരിത്രം, കാലം ചെയ്തു ഒന്നര ദശാബ്ദം കഴിഞ്ഞിട്ടും വെളിച്ചം കാണാതിരിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ കുറവാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സമകാലികരോ അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കളിൽ ആരെങ്കിലുമോ ഈ ചുമതല നിറവേറ്റാത്തതു സഭാചരിത്രത്തിലും അതിലുപരി സഭയുടെ ചരിത്രഗതി തന്നെ തിരിച്ചു വിടുന്നതിലും ഗണ്യമായ പങ്കു വഹിച്ചവരോടുള്ള അവഗണന കൊണ്ടാണെന്നു പറയുന്നതിലും ശരി, സഭാംഗങ്ങളുടെ താല്പര്യക്കുറവും ഉദാസിനതയും അക്ഷരവിരോധവും കൊണ്ടാണെന്നു പറയുന്നതാണ്. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ നേടുന്നതിനുവേണ്ടി കൗശലപൂർവ്വം അടുത്തുനിൽക്കുകയും തങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നവർ കടന്നുപോകുമ്പോൾ മേലിൽ അവരിൽ നിന്നു ഒന്നും കിട്ടുകയില്ലല്ലോ എന്നു ചിന്തിച്ചു അവരെ വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രവണത അറിവുള്ളവരെന്നു കരുതപ്പെടുന്നവരിൽപ്പോലും സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. നാം ജീവനുതൂല്യം സ്നേഹിക്കുകയും അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാണൻതന്നെ ബലി അർപ്പിക്കുകയും നമ്മിൽ പലരും വളരെയധികം അഭികാമ്യമെന്നു കരുതുന്ന തെല്ലാം കരിക്കട്ടയെന്നു കരുതി വേണ്ടെന്നുവച്ചു നമ്മെ നേർവഴിക്കു തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തവരെ മറക്കുന്നതു നന്ദികേടും വേദപുസ്തക പ്രകാരം ഒരു വലിയ കുറ്റവുമാണല്ലോ. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണു മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രരചന സംബന്ധമായ ചിന്ത ബീജാവാപം ചെയ്തത്.

ഈ ജീവചരിത്രം എഴുതുന്നതിനു ചില പഠനഗവേഷണങ്ങളും അദ്ദേഹവുമായി അടുത്തിടപെട്ടിട്ടുള്ള ചില പ്രമുഖ വ്യക്തികളുടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാനാവാത്ത സാക്ഷ്യങ്ങളും സഭാചരിത്രവും പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയുടെ ചരിത്രങ്ങളും താഴത്തു കരോട്ടു കുടുംബചരിത്രവും പത്രങ്ങളിലെയും ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലെയും ലേഖനങ്ങളും സുവനീറുകളും സർവ്വോപരി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്വന്തം കൈ കൊണ്ടെ

ഴുതിയ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളും എന്നെ വളരെയധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഞാൻ ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പാറേട്ടച്ചൻ മലങ്കരസഭയിലെ പ്രശസ്തനായ ഒരു വൈദിക പ്രമുഖനും ഭാഗ്യസ്ഥനാർഹനായ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ വലംകൈയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്യുന്നത ആലോചനസമിതിയിലെ വിശ്വസ്തനായ ഒരംഗവും പഴയസെമിനാരി സംരക്ഷണസേനയിലെ ഉന്നതശീർഷനായ കമാൻഡറും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം കൂടുതൽ അടുത്തറിയാവുന്ന ആരെങ്കിലും എഴുതിക്കാണാനാണ് ഒരു സഭാചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചത്. എന്നാൽ എന്റെ അഭിലാഷം 15 വർഷമായിട്ടും പൂർവ്വമായിട്ടെ നിലക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു വേണ്ടത്ര അറിവും യോഗ്യതയും ഇല്ലാത്ത ഞാൻ തന്നെ ഈ സാഹസിക ഉദ്യമത്തിനു തയ്യാറായത്.

പടിക്കൽ എത്തിനിൽക്കുന്ന മരണത്തെ മുൻകണ്ടുകൊണ്ടു തന്റെ ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽ 'മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ' അവസാനത്തെ വാല്യം വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടെ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഇസ്ലാഫ്. എം. പാറേട്ടിനെ അക്കാലയളവിൽ വീട്ടിൽ ചെന്നു ഞാൻ പലവുരു കാണുകയും സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മസുഹൃത്തുക്കളിൽ ഒരാളും മലയാള മനോരമയുടെ സീനിയർ എഡിറ്ററും ലീഡർ റൈറ്ററും എന്റെ ഒരു വലിയ അഭ്യുദയകാംക്ഷിയും തികഞ്ഞ സഭാസന്നേഹിയുമായിരുന്ന നാലാത്ര എൻ. എം. ഏബ്രഹാമും മറ്റും കഠിനാക്കുട്ടിയെ 'അങ്കിൾ' എന്നാണു ബഹുമാനപൂർവ്വം സംബോധന ചെയ്തുവന്നത്. തന്നിമിത്തം ഞാനും അങ്കിൾ എന്നുതന്നെയാണു സഭാചരിത്ര ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിലെ ആ മഹാമേരുവിനെ വിളിച്ചുവന്നത്. തന്റെ മുത്ത സഹോദരനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഒരു ജീവചരിത്രം എല്ലാം അടുത്തറിയാവുന്ന വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ അങ്കിൾ തന്നെ എഴുതണമെന്ന് ഒരിക്കൽ ഞാനദ്ദേഹത്തോടഭ്യർത്ഥിച്ചപ്പോൾ 'എന്റെ ചേട്ടന്റെ ജീവചരിത്രം ഞാനെങ്ങനെ എഴുതും. മി. മാമ്മൻ തന്നെ ഒന്നെഴുതുക. ഇതാ ചേട്ടന്റെ ഡയറികൾ' എന്നാണു ലഭിച്ച മറുപടി. ഡയറികൾ വായിച്ചശേഷം അന്നു ഞാൻ ചർച്ച വീക്കിലിയിൽ ആരേഴു ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി. മലയാള മനോരമയിലെ എന്റെ അനുദിന ജോലിത്തിരക്കുകൊണ്ടും അതിലുപരി പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിക്കേസുകൾ സംബന്ധിച്ച പരിമിതമായ അറിവു കൊണ്ടും ജീവചരിത്രം പൂർത്തിയാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇതെപ്പറ്റി ഖേദപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ 8-9-80 ൽ അങ്കിൾ ഒരു കാർഡിൽ എനിക്ക് ഇങ്ങനെ എഴുതി:

Z. M. Paret

പുതുപ്പള്ളി

8-9-80

Dear Friend,

ഇന്നു മി. പി. സി. ജോസഫ് (കോട്ടയം സി. എം. എസ്. കോളജ് മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ) ഇവിടെ വന്നിരുന്നു. മിസിസ് ജോസഫും ഒരുമിച്ച്. എന്റെ ചേട്ടന്റെ ഒരു ജീവചരിത്രം എഴുതണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ അല്പമേ അതെഴുതേണ്ടത്. നിങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഇവിടെ വന്നു വിവരങ്ങൾ നോക്കി കുറിച്ച് എടുത്തതും ഓർമ്മയിൽ വന്നു. ആ വിവരം ഞാൻ പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ അത് എഴുതിയോ? എഴുതണമെന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ അല്പ എഴുതേണ്ടത് എന്നു മാത്രം പി. സി. ജോസഫിനോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

മറുപടിക്കായി ഒരു കാർഡ് അയച്ചുതന്നാൽ കൊള്ളാം.

Z. M. Paret

(Sd)

എന്റെ അഭിവന്ദ്യ ഗുരുഭൂതൻ കൂടിയായ പി. സി. ജോസഫ് സാറിന്റെ ആഗ്രഹവും എഴുതാനുള്ള സൽപ്രേരണ എന്നിൽ ജനിപ്പിച്ചു (ഏതാനും വർഷം മുമ്പ്, തടാകം ആശ്രമ സ്ഥാപനവും പുണ്യചരിതമായ ബിഷപ്പ് വാൽഷിന്റെ ജീവചരിത്രം - തടാകത്തിലെ തപോധനൻ - ഞാനെഴുതിയപ്പോൾ അതിന്റെ ആദ്യഭാഗം സംബന്ധിച്ച വിലപ്പെട്ട വിവരങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള പഴയ പേപ്പർ കട്ടിംഗ്സും മറ്റും ഫാ. കെ. സി. വറുഗീസും ഞാനും കൂടി പള്ളത്തുള്ള പി. സി. ജോസഫിന്റെ മേലേടം ഭവനത്തിൽ ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം എടുത്തുതന്നു സഹായിക്കുകയും എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത വിവരം ഞാൻ ഇന്നും നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. ജോസഫ് സാർ തന്ന വിലപ്പെട്ട വിവരങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി ആ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം ഭംഗിയായി തർജ്ജമ ചെയ്തും മറ്റും സഹായിച്ചത് ഭക്തനും എഴുത്തുകാരനും എന്റെ ഒരു സീനിയർ സുഹൃത്തുമായ റിട്ട. ഇംഗ്ലീഷ് പ്രൊഫസർ പി. എൻ. ചാക്കോ മണർകാടാണെന്നും ഞാൻ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നു).

ഈ ജീവചരിത്ര രചന സംബന്ധിച്ച വിവരം എന്റെ ഏതാനും സുഹൃത്തുക്കളോടും പാറേട്ടു കുടുംബത്തിലെ ചില അംഗങ്ങളോടും പുതുപ്പള്ളിയിലെ ചില സ്നേഹിതരോടും പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരെല്ലാം തന്നെ 'എഴുതണം, ആവശ്യമാണ്' എന്നാണ് ആത്മാർത്ഥതയോടെ പ്രതികരിച്ചത്. പക്ഷേ, എഴുതുന്നവർ കടലാസ് വാങ്ങാൻ പോലും കാശില്ലാതെ കറങ്ങുകയും നഷ്ടം സഹിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഗതികേടിൽ എത്തുമെന്ന് അനുഭവത്തിൽ നിന്നു കൂറെയെല്ലാം മനസിലാക്കിയിട്ടുള്ളതിനാൽ

ഉൽസാഹത്തിന്റെ ഉറവ ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ ഒഴുകിയില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ പരിപക്ഷമായ ഒരഭിപ്രായത്തിനുവേണ്ടി സഭാ സമാധാനാലോചനാ വേള കളിൽ പാറേട്ടച്ചനെ ശരിക്കറിഞ്ഞ വ്യക്തിയും എന്നെ ഒരിളയ സഹോദരനെപ്പോലെ കരുതുകയും സ്നേഹിക്കുകയും പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പവിത്ര ചരിതൻ റിട്ട. ജഡ്ജി പി. എ. ഉമ്മന്റെ പേർക്കെഴുതി. എന്റെ രചനകളെ ഉത്തമനായ ഒരു ന്യായാധിപനെപ്പോലെ നിഷ്പക്ഷമായും രചനാത്മകമായും കാണുന്ന സമുന്നത വ്യക്തിയായതുകൊണ്ടു കൂടിയാണ് ഞാനെഴുതിയത് എന്ന കാര്യവും മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. മടക്കത്തപാലിൽ തന്നെ 12-10-94 -ൽ അദ്ദേഹം അയച്ച കത്തിൽ മെത്രാപ്പാലനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ എഴുതി 'He was CLEAN UPRIGHT AND HONEST.' മൂന്നു വാക്കുകളിൽ മൂന്നുറു പേജിൽ എഴുതാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉമ്മച്ചന്റെ വിലയിരുത്തൽ കണ്ടപ്പോൾ അതുതന്നെ എന്റെ പേന ചലിപ്പിക്കാനുള്ള പച്ചക്കൊടിയില്ല.

തൊണ്ണൂറ്റിനാലു വർഷം ജീവിച്ച മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സേവനങ്ങളെപ്പറ്റി തൊള്ളായിരം പേജ് എഴുതിയാലും തീരുകയില്ല. വായനശീലവും പണം കൊടുത്തു പുസ്തകം വാങ്ങുന്ന പതിവും സമയവും ഇല്ലാത്ത - ധനാർജ്ജനവും വ്യാപാര മനസ്ഥിതിയും മാത്രം കൈമുതലായുള്ള - ഒരു സമൂഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പുസ്തകങ്ങൾ പണിയുടെ മുമ്പിലിടുന്ന മുത്തുമണികൾ പോലെ മാത്രമായിരിക്കാനാണു സാധ്യത. പത്തു പേജ് പോലും വായിക്കാത്തവർ 1000 പേജുള്ള പുസ്തകം കാണുമ്പോൾ മോഹാലസ്യപ്പെടാം.

ശ്രമസാധ്യമായ ഈ സംരംഭത്തിൽ പല വിവരങ്ങൾ നൽകി സഹായിച്ച ഒട്ടധികം പേരുണ്ട്. പാമ്പാടി ദയറാ മാനേജർ പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ, എന്റെ അഭിവന്ദ്യ ഗുരുഭൂതനും കോട്ടയം ഭദ്രാസന മുൻ സെക്രട്ടറിയുമായ പുളിക്കുപ്പറമ്പിൽ പി. പി. ജോസഫ് കോർപ്പറേഷൻ സ്കോപ്പാ, സഭാചരിത്ര സ്മരണകളുടെ കുത്തകക്കാരനായ കൊല്ലാട്ടു ചെമ്പകശ്ശേരിൽ കൊച്ചുകൊച്ചി, ഫ്രൊഫ. ടി. ജെ. മാത്യു തോപ്പിൽ, ദേവലോകം അരമന മാനേജർ ഫാ. ടി. ജി. സഖറിയ, റിട്ട. ഹൈസ്കൂൾ അസിസ്റ്റന്റ് മാത്യു കെ. ജോൺ കൊച്ചിപ്പറമ്പിൽ, ഫ്രൊഫ. പി. എൻ. ചാക്കോ മണർകാട്, അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു കുന്നംകുളം, അദ്ധ്യാപക സഹകരണ ബാങ്ക് റിട്ട. മാനേജർ സി. കെ. കോര പുതുപ്പള്ളി, കെ. കെ. കുരുവിള മീനടം, മാത്യുസ് പുപ്പള്ളി ആലപ്പുഴ, ഫാ. സഖറിയ പെരിയോർമറ്റം, കെ. വി. മാത്യു കൈപ്പനാട്ട് എന്നിവർ അക്കൂട്ടത്തിലെ പ്രമുഖരാണ്.

സർവ്വോപരി പാറേട്ടു മെത്രാപ്പാലന്റെ ഒരു ജീവചരിത്രം ആവശ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞു നേരത്തെതന്നെ വേണ്ടവിധം അവതാരിക എഴുതിത്തന്നു പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ച മലങ്കരസഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനായ പ. ബസ്സേ

ലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദിതീയൻ ബാവായോടുള്ള കൃതജ്ഞതയും സസന്തോഷം അറിയിക്കുന്നു.

ഗവേഷണ കൃതുകികളും ചരിത്രാവബോധമുള്ളവരുമായ വ്യക്തികൾക്കു കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി അതീവ രസകരവും വിജ്ഞാനപ്രദവും സമഗ്രവുമായ ഒരു ജീവചരിത്രം മേലിൽ എഴുതാവുന്നതേയുള്ളൂ. അതിനുള്ള ഒരു കൈത്തിരിയായി ഇതിനെ കണ്ടാൽ മതി.

മലങ്കരസഭയിലെ ഏറ്റവും പ്രഗല്ഭനായ സഭാചരിത്രകാരനാണ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഏക സഹോദരൻ ഇസ്ലാസ്. എം. പാറേട്ട്. മരണം സ്വന്തം മുറിയിൽ എത്തിയിട്ടും അതിനോടു മല്ലിട്ടു ജയിച്ചു തന്റെ ജോലി തീർത്ത് 'മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ' പത്തു വാല്യവും എഴുതി കൃതകൃത്യനായി കടന്നുപോയ ഇസ്ലാസ്. എം. പാറേട്ടിനോടു സഭയ്ക്കുള്ള കടപ്പാട് നിസ്സിമമാണ്. വയസ്സുകാലത്തു പ്രയാസങ്ങൾക്കു നീണ്ട അവധി നൽകുകയും തന്റെ സ്വന്തം പണം കൊണ്ട് സഹസ്രക്കണക്കിനു പേജുകൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്ത മഹാനായ ഇസ്ലാസ്. എം. പാറേട്ടിനു ഒരു അത്യുന്നത മരണാനന്തര ബഹുമതിയെങ്കിലും സഭ നൽകേണ്ടതാണ്. വരമൊഴിയിലൂടെ ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കു വില തീരാത്ത കനക കണ്ഠാഭരണം നിർമ്മിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെയും ഒരു നല്ല ജീവചരിത്രം ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

ചേട്ടന്റെ ജീവചരിത്രം സമ്പൂർണ്ണമാകണമെങ്കിൽ അനുജന്റെ ജീവചരിത്രവും കൂട്ടിച്ചേർക്കണം. ഒരു ഞ്ഞിലെ രണ്ടു പൂക്കളായിരുന്നതിനാൽ അവ പരസ്പര പൂരകങ്ങളാണ്. കറിയാക്കുട്ടിയുടെ ഒരു ലഘു ജീവചരിത്രം മാത്രം ഞാൻ പുസ്തകാന്ത്യത്തിൽ ചേർക്കുന്നു. ഇത് അദ്ദേഹത്തോട് ഒട്ടും നീതി ചെയ്യുന്നതല്ല. എന്റെ സ്നേഹാദരങ്ങളുടെ ഒരു പൂമാല മാത്രം ചാർത്തുന്നു എന്നു കരുതിയാൽ മതിയാവും.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങളും രചനാത്മകമായ വിമർശനങ്ങളും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാം പതിപ്പു വേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം അതിൽ ചേർക്കാവുന്നതാണ്. ആരോടും പകയും വിദ്വേഷവും ഇല്ലാതെയാണ് ഈ പുസ്തകം രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. പാറേട്ടച്ചന്റെ - മെത്രാച്ചന്റെ - സേവനം ആരും മറക്കാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരാധികാരിക രേഖ മാത്രമാണിത്. മറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നവർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ സദുദ്ദേശ്യത്തെയും ആത്മാർത്ഥതത്തെയും തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നവരായിരിക്കും. അത്തരം വില കുറഞ്ഞ വീക്ഷണം ഉണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ എന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് 'പാറേട്ട് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസിനെ' അദ്ദേഹം വിഭാവനം ചെയ്ത സർവ്വതന്ത്ര സ്വതന്ത്രമായ മലങ്കരസഭയ്ക്കു ഞാൻ വിനയത്തോടും അതിലുപരി അഭിമാനത്തോടും സമർപ്പിക്കുകയാണ്.

മാങ്ങാനം

കെ. വി. മാമ്മൻ

രണ്ടാം പതിപ്പ്

പതിനഞ്ചു വർഷം മുമ്പ് ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കോപ്പികൾ എല്ലാം തീർന്നിട്ടു കൊല്ലങ്ങളായി. പുസ്തകം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു പലരും എഴുതുന്നുണ്ടെങ്കിലും വായനക്കാരുടെ പൊതുവേയുള്ള ഉത്സാഹക്കുറവ് ഗ്രന്ഥകർത്താവിനും പകർന്നു കിട്ടിയതിനാൽ രണ്ടാം പതിപ്പ് വളരെ വൈകി. വായന വേണ്ടാത്ത ഐ. ടി. യുഗത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ചേർത്തും പേജുകൾ കൂട്ടിയും പുസ്തകം വലുതാക്കുന്നതിലും അർത്ഥമില്ലല്ലോ. അതേസമയം മാർ ഈവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി അടുത്തിടപെട്ടിട്ടുള്ള പ്രമുഖ വൈദികനായ പി. പി. ഗീവറുഗീസ് ഐക്കരപ്പടവിൽ, പ്രശസ്തനും കോട്ടയം ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയുമായ ഫാ. പി. കെ. സഖറിയാ പെരിയോർമറ്റം, ഫാ. സി. എ. വർഗീസ് എന്നിവരുടെ ലേഖനങ്ങൾ രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ മാറ്റു കൂട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. ജോർജിയൻ തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമായി വളർന്നിരിക്കുന്ന പ്രശസ്തവും വിശുദ്ധവുമായ പുതുപ്പള്ളി സെന്റ് ജോർജ്ജ് വലിയപ്പള്ളിയുടെ ഉന്നതവും അതിമനോഹരവുമായ മുഖവാഹരത്രയത്തിന്റെ നിഴലിലും പടിഞ്ഞാറു വശത്തെ തുറസ്സായ പാടശേഖരത്തിൽ നിന്നു സദാ ഒഴുകിവരുന്ന സുഖശീതളമായ തെന്നലിന്റെ അന്തമില്ലാത്ത തലോടലിലും കഴിയുന്ന പുതുപ്പള്ളി പാറോട്ടാശുപത്രി, കോട്ടയം ഭദ്രാസന അധിപനും സർവ്വവിധത്തിലും സമുന്നതനുമായിരുന്ന പാറേട്ട് മാത്യുസ് മാർ ഈവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും സഹോദരനും സുപ്രസിദ്ധ സഭാചരിത്രകാരനുമായ ഇസ്ലാഫ്. എം. പാറേട്ടും തങ്ങളുടെ തറവാടു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന വിലയേറിയ ഒരേക്കർ സ്ഥലവും വീടും നാലര ലക്ഷം രൂപയും സഭയ്ക്കു സംഭാവന ചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് രൂപംകൊണ്ട ഒരു വലിയ മനുഷ്യസേവന കേന്ദ്രമാണെന്നനുസ്മരിപ്പിക്കാൻ സന്തോഷമുണ്ട്. മാർ ഈവാന്റിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സമുചിതമായ സ്മാരകമായി ചെറിയ തോതിൽ ആരംഭിച്ച പാറോട്ടാശുപത്രി ഇന്ന് വളരെ വളർന്നു നാട്ടുകാർക്കു കൂടുതൽ പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നു എന്നത് അവിസ്മരണീയമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്.

തിരുശ്ശീലയ്ക്കു പിമ്പിൽ

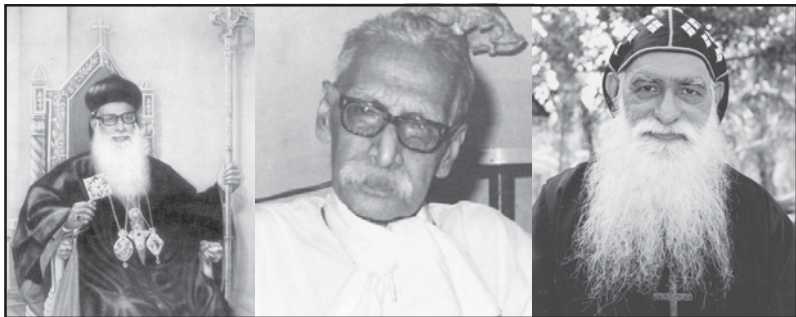
പാറേട്ട് മാർ ഈവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1980-ൽ കാലം ചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് തിരുമേനിയുടെയും സഹോദരനായ ഇസ്ലാഫ്. എം. പാറേട്ടിന്റെയും വകയായ ഒരേക്കർ സ്ഥലവും വീടും നേരിട്ടുള്ള അവകാശികൾ ഇല്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ സഭയ്ക്കു ലഭിക്കുന്നപക്ഷം അതുതന്നെ കാര്യോലിക്കായായി വാഴിച്ച പാറേട്ടെ തിരുമേനിയുടെ ഉചിത സ്മാരകമായി ഒരു നല്ല ആശുപത്രി സ്ഥാപിക്കാമെന്ന ചിന്ത പ. മാത്യുസ്

പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായ്ക്കുണ്ടായി. ഇക്കാര്യം ഏതാനും പ്രമുഖ വ്യക്തികൾ മുഖേന ജീവിത സായാഹ്നത്തിൽ കഴിയുന്ന ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ടിനെ (കറിയാക്കുട്ടി) നേരിട്ടു ചെന്ന് അറിയിച്ചു എങ്കിലും അദ്ദേഹം അപ്പോൾ അതിനു സമ്മതം മുളിയില്ല.

ഈ ദൗത്യം പരാജയപ്പെട്ട വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടൻ ഉത്സാഹിയും തിരുമേനിയുടെയും കറിയാക്കുട്ടിയുടെയും മതിപ്പും സ്നേഹവും ആർജ്ജിച്ച വ്യക്തിയുമായ പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ (അന്നു വൈദികൻ) ഒരു ദിവസം സന്ധ്യയ്ക്ക് ദയറായിലെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം പാറേട്ടെത്തി കറിയാക്കുട്ടിയെ കണ്ടു പ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ കറിയാക്കുട്ടിയുടെ ചില അനന്തരവന്മാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. യോഹന്നാന്റെ അഭ്യർത്ഥനയും ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ട് ആദ്യം നിരസിച്ചു. തുടർന്ന് അച്ചൻ പോകാനായി വണ്ടിയിൽ കയറാൻ ഏതാനും അടി നടക്കവേ കറിയാക്കുട്ടി അച്ചനെ തിരികെ വിളിച്ചു “സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നറിയിച്ചു. അക്കാര്യം ഒരു കടലാസിൽ എഴുതിത്തരാൻ അച്ചൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും മലങ്കരസഭയിലെ ഏറ്റവും പ്രഗല്ഭനായ ആ ചരിത്രകാരൻ സമ്മതപത്രം എഴുതി വീണ്ടും ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്.

കറിയാക്കുട്ടിയുടെ സമ്മതപത്രവുമായി യോഹന്നാൻ അച്ചൻ ദേവലോകത്തു ചെന്നു പ. മാത്യുസ് പ്രഥമൻ ബാവായെ അതേല്പിച്ചു. “താൻ ആൾ വളരെ സമർത്ഥനാണല്ലോ” എന്നു ബാവാ കല്പിച്ചുകൊണ്ടു യോഹന്നാൻ അച്ചനെ അഭിനന്ദിച്ചു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പാറേട്ടാശുപത്രി ദൈവിക നിയോഗമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ഈ ഇടപാടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മൂന്നു പ്രശസ്ത വ്യക്തികളും ഇന്നു തിരശ്ശീലയ്ക്കു പിമ്പിലാണ്.

പിതാവിന്റെ സമ്പാദ്യം മൂലം വൻ ഭൂസ്വത്തുടമകളായ തിരുമേനിയും സഹോദരനും തങ്ങളുടെ സമ്പത്ത് തറവാടോടുകൂടി ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി സംഭാവന ചെയ്തപ്പോൾ ആ ത്യാഗ മനോഭാവത്തിന്റെ മാധുര്യം ഇരട്ടിക്കുകയായിരുന്നു. പുതുപ്പള്ളിയിലുള്ള പലർക്കും ത്യാഗ നിർഭരമായ ഈ സൽപ്രവൃത്തിയുടെ ആഴം അളക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ആശുപത്രിയുടെ പ്രാധാന്യവും പ്രയോജനവും പലരും വേണ്ടവിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാ ചികിത്സാ വകുപ്പുകളും ഉള്ള അത്യാധുനിക ആശുപത്രിയും നഴ്സിംഗ് - ഫാർമസി സ്കൂളുകളും ഇതിനകം വളർത്തിയെടുക്കാനും അതുവഴി ഒട്ടധികം അർഹരായ യുവതീയുവാക്കൾക്ക് ആതുര സേവനരംഗത്തു വന്നു പഠിക്കുന്നതിനും പരസേവന പ്രവർത്തനം വഴി രാജ്യത്തിനകത്തും പുറത്തും മെച്ചപ്പെട്ട ജോലിയും ഉയർന്ന ശമ്പളവും ലഭിക്കുന്നതിനും ഇടവരുമാ

**പ. മാത്യസ്
പ്രഥമൻ ബാവ**

ഇസ്തഡ്. എം. പാരറ്റ്

**പി. സി. യോഹന്നൻ
റമ്പാൻ**

യിരുന്നു. നാട്ടുകാരുടെ അനൈക്യവും സഹകരണ രാഹിത്യവും മൂലം ഒരുനാൾ കലാലയമോ സാങ്കേതിക വിദ്യാലയമോ ഒരു നല്ല കേന്ദ്ര ഓഫീസോ കാണാൻ പ്രബുദ്ധരായ പുതുപ്പള്ളി ടൗൺ നിവാസികൾക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഏതാനും ബാങ്കുകളും ഒരു കള്ളുഷാപ്പും അതു സൃഷ്ടിക്കുന്ന കലഹങ്ങൾ നേരിടാൻ ഈയിടെ ആരംഭിച്ച പോലീസ് ഔട്ട്പോസ്റ്റമാണ് പുതുപ്പള്ളിയിലെ മുഖ്യ പൊതു സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ പുതുപ്പള്ളി പാരോട്ടാശുപത്രിയാണു പുതുപ്പള്ളിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജനസേവനകേന്ദ്രമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. അതുകൊണ്ട് തിരുമേനിയുടെ സ്മാരകമായ ഈ ആശുപത്രിയുടെ ഒരു ചരിത്രവും വിവിധ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലെ ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും മറ്റും പുതിയ ജീവചരിത്ര പുസ്തകത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടും സ്ഥാനോചിതവും പ്രയോജനപ്രദവുമായിരിക്കുമെന്നു ചിന്തിച്ചു.

ആശുപത്രി സംബന്ധമായ വിവരങ്ങൾ എന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം ഒരഭിമുഖ സംഭാഷണത്തിൽ നൽകിയ മെഡിക്കൽ സൂപ്രണ്ടും പ്രശസ്ത ഭിഷഗ്വരനുമായ ഡോ. സി. പി. ജോയി, സെക്രട്ടറിയും സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗവുമായ ചെറിയാൻ വറുഗീസ്, സഭാ സേവനത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സമകാലികനും സഭാ സെക്രട്ടറിയും പഴയസെമിനാരി മാനേജറും മർത്തമറിയം സമാജം, പാത്താമുട്ടം സ്ത്രീബാപള്ളി എന്നിവയുടെ സ്ഥാപകനും മറ്റുമായിരുന്ന മാളികയിൽ എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാച്ചന്റെ ചിത്രം കവറിൽ ചേർക്കുന്നതിനു സ്പോൺസർ ചെയ്ത റമ്പാച്ചന്റെ സഹോദരപുത്രൻ മാളികയിൽ ഡോ. എം. എസ്. അലക്സാണ്ടറോടും (യു. കെ.) എന്നിങ്ങുള്ള സീമാതീതമായ നന്ദി പ്രക

ടിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കഴിഞ്ഞുപോയ നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭയുടെ പ്രതിസന്ധികളിൽ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്കും തുടർന്നുവന്ന ഭക്തരും പ്രഗല്ഭരായ കാതോലിക്കാബാവമാർക്കും മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നൽകിയ ശക്തമായ പിന്തുണയും സദുപദേശങ്ങളും സഭാംഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കാൻ ഈ ജീവചരിത്രം കൂടുതൽ പ്രേരണ നൽകുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷ എനിക്കുണ്ട്. സഭയുടെ ഒരു പ്രധാന സേവനകേന്ദ്രം എന്ന നിലയിൽ കാലം ചെയ്ത പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവ, മാത്യൂസ് ദിതീയൻ ബാവ എന്നിവരും ഇപ്പോഴത്തെ പ. ദിദിമോസ് ഒന്നാമൻ ബാവ, ശ്രേഷ്ഠ നിയുക്ത കാതോലിക്കാ പൗലൂസ് മാർ മിലിത്തിയോസ്, കോട്ടയം ഭദ്രാസനാധിപനായ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിവരും ആശുപത്രിക്ക് നൽകിയതും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ വൻ സഹായങ്ങളും സൽപ്രേരണകളും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും സ്ഥാപനത്തിന്റെ വളർച്ചയിലെ നാഴികക്കല്ലുകളാണെന്ന് അനുഭവങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി എടുത്തു പറയുന്നതിൽ വളരെയധികം സന്തോഷമുണ്ട്.

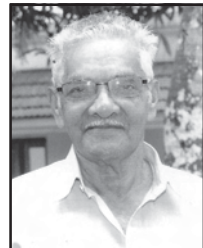
ശെമ്മാശനായിരുന്ന കാലം മുതൽ സഭയ്ക്കു വേണ്ടി സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണ ജീവിതം നയിച്ച് ഒടുവിൽ കോട്ടയം ഭദ്രാസനാധിപനായി തീർന്ന മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ ഇന്നു നടത്തുന്നതിനേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട രീതിയിൽ ഭദ്രാസനാടിസ്ഥാനത്തിൽ ആചരിക്കേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹം ചെയ്ത സേവനങ്ങൾ സഭാംഗങ്ങൾ വേണ്ടവിധം അറിയത്തക്ക പരിപാടികൾ ബന്ധപ്പെട്ടവർ ആസൂത്രണം ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹം വലിയ മാർ ഈവാനിയോസ് ആയിരുന്നു എന്ന ചരിത്ര സത്യം സഭാംഗങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. സഭയുടെയും ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും ഇടവകകളുടെയും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടേ ഈ മഹത്തായ ലക്ഷ്യം നേടാനാവൂ എന്നും അനുസ്മരിപ്പിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. തിരുമേനിയുടെ ജീവിതവും സാക്ഷ്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കു സഭയോടുള്ള സ്നേഹവും കുറും പ്രതിബദ്ധതയും പല മടങ്ങു വർദ്ധിക്കും. അതും ഈ ജീവചരിത്ര രചനയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്ന് ഓർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മഹാനായ “പാറേട്ട് വലിയ മാർ ഈവാനിയോസിനെ” മലങ്കരസഭയ്ക്കു സാദിമാനം സമർപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

കെ. വി. മാമ്മൻ

കോട്ടയ്ക്കൽ

31-08-2010

മാങ്ങാനം

അവതാരിക

അഭിവന്ദ്യനായ പാറേട്ട് മാത്യുസ് മാർ ഈവാനിയോസ് കാലം ചെയ്തിട്ടു 15 വർഷം ആയെങ്കിലും ഭാവിതലമുറകൾക്കു വേണ്ടി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സമുന്നത സഭാസേവനങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി ഒരു ജീവചരിത്രം ഉണ്ടായില്ലെന്നുള്ള വലിയ കുറവ് ഒരതിർത്തിവരെ പരിഹരിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ഗ്രന്ഥമാണിത്. എട്ടു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പു മലങ്കരസഭ നേരിട്ട പ്രതിസന്ധികളുടെ വ്യാപ്തിയും ആഴവും ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കു ചിന്തിക്കാൻപോലും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം ഗുരുതരവും സങ്കീർണ്ണവുമായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ ജന്മസിദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നിലനിറുത്തുന്നതിനും അന്യൂനം പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനും മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അനുഷ്ഠിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ പിൻഗാമികൾക്ക് എക്കാലവും ഉത്തമ മാതൃകയായി അവശേഷിക്കും.

വൈദേശിക സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ ഇടുങ്ങിയതും കുതന്ത്രപരവുമായ കൈയേറ്റങ്ങൾ, തന്റെ വൽസല ശിഷ്യനും വിശ്വസ്തനുമായ ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ റോമാ സഭാശ്ലേഷം, സഭയിലെ തർക്കങ്ങൾ, കേസുകൾ, സാമ്പത്തിക വിഷമതകൾ മുതലായ പ്രശ്നങ്ങളെ ദൈവാശ്രയത്തോടും അചഞ്ചലമായ ആത്മധൈര്യത്തോടും അഭിമുഖീകരിച്ച വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ വിമലകരങ്ങൾക്കും കലങ്ങാത്ത മനസ്സിനും ശക്തി പകർന്നുകൊടുത്തവരിൽ ഒരു പ്രധാനിയായ പാറേട്ട് മാത്യുസ് കത്തനാരുടെ ഉപദേശങ്ങളും മറ്റും ഏതാനും വാക്കുകളിൽ ഒതുക്കിനിറുത്താൻ സഭാചരിത്ര പഠിതാക്കൾക്ക് ഒട്ടും സാധ്യമല്ല. കൊടുങ്കാറ്റുകൾ, തിരമാലകൾപോലെ ഒന്നിനു പുറകെ മറ്റൊന്നായി അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും മലങ്കരസഭാ നൗകയെ സുരക്ഷിതമായ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ച് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ആധ്യാത്മിക സ്വാതന്ത്ര്യം, കാതോലിക്കാ സിംഹാസന സ്ഥാപനം വഴി വീണ്ടെടുക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ഒരിക്കലും വളയുകയോ ഒടിയുകയോ ചെയ്യാതിരുന്ന ബലിഷ്ഠമായ ഊന്നുവടിയായിരുന്നു മാത്യുസ് കത്തനാർ.

വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ, മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഏൽക്കുന്നതിനു 1908-ൽ യെരൂശലേമിൽ പോയപ്പോൾ മാത്യുസ് ശൈമ്മാശനും അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. ആ യാത്രാവേളയിലാണു വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുമായി അടുത്തിടപെടുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക പ്രീതി ആർജ്ജിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചത്. ആ ആത്മ സൗഹൃദം മലങ്കരസഭാ ഭാസുരന്റെ അന്ത്യംവരെയും അഭംഗം നിലനിറുത്താനും കഴിഞ്ഞു.

സഭാ സമാധാനാലോചനകൾക്കുവേണ്ടി വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി

1923-ൽ മർദ്ദിനിലേക്കു തിരിച്ചപ്പോൾ മാത്യൂസ് കത്തനാറെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണുണ്ടായത്. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ശീമയിലേക്കു പോയപ്പോഴും വന്ദ്യവയോവൃദ്ധനായശേഷം ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ മുത്രാശയ സംബന്ധമായ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കുവേണ്ടി വെല്ലൂരിൽ പോയപ്പോഴും സഭയുടെ ഭാവി ഭരണസംബന്ധമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രമാണരേഖകളും വിലപിടിപ്പുള്ള സ്വർണാഭരണങ്ങളും ചില വസ്തുവകകളും വിശ്വസിച്ചു ഭരമേൽപിച്ചതു സ്മര്യപൂരുഷനെയാണെന്ന് ഓർക്കുമ്പോൾ പ്രഗല്ഭരായ രണ്ടു സഭാ മേലധ്യക്ഷന്മാർക്കും അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസത്തിന്റെയും മതിപ്പിന്റെയും ആഴം ആർക്കും നിർണയിക്കാനാവും. സമാധാന ആലോചനകൾ കഴിഞ്ഞു മാർ ദീവനാസ്യോസും, ശാസ്ത്രക്രിയ കഴിഞ്ഞു മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമനും തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, തന്നെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന രേഖകളും മറ്റും ഒരു പോറലും കൂടാതെ പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് അവരെ തിരിച്ചേൽപ്പിച്ചു. തന്നെ ഏല്പിച്ച രേഖകളുടെ ഉള്ളടക്കം എന്തെന്നു പാറേട്ട് മെത്രാപ്പനോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല; അറിയാൻ ശ്രമിച്ചതുമില്ല.

പുതുപ്പള്ളിയിലെ അതിശ്രേഷ്ഠമായ വലിയ പാറേട്ടു കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച കഥാനായകൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അന്തസ്സും ആഡ്യത്വവും പുലർത്തിയിരുന്നു. സഭയിലെ പൂർവ പിതാക്കന്മാരുമായി ദീർഘകാലം അടുത്തിടപെട്ടിട്ടുള്ള അദ്ദേഹം അവരുമായി നല്ല സൗഹൃദബന്ധവും നിലനിർത്തുന്നതിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു. സൽപെരുമാറ്റം കൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഉന്നതരായ മലങ്കര സഭാഭാസുരൻ, ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാബാവ, ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ എന്നിവരുമായി ഉറസമ്പർക്കം പുലർത്താനും തന്റെ ആദർശനിഷ്ഠമായ നിലപാടു മൂലം അവരുടെയെല്ലാം സംപ്രീതി നേടാനും സാധിച്ചത്.

പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസിന് എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നിഷ്പക്ഷമായ ആശയങ്ങളും സുദ്യുധമായ സ്വാഭിപ്രായങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൃഢമായി ഉച്ചരിക്കുന്ന ഒരു പ്രൗഢ ഗംഭീരനും. പ്രസംഗം ഹ്രസ്വവും കാര്യമാത്ര പ്രസക്തവുമാകാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പറയേണ്ട കാര്യങ്ങൾ വളച്ചുകെട്ടില്ലാതെ ചുരുക്കി എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകുന്നവിധത്തിൽ ആരെയും മുഷിപ്പിക്കാതെ അവതരിപ്പിച്ചു വന്നു. ഒരു നല്ല സന്യാസവര്യനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകാരവും ആശയങ്ങളും ഉത്തുംഗവുമായിരുന്നു.

ഭരണകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദൃഢപ്രതിജ്ഞൻ തന്നെ. ശരിയാണെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ ആരു പറഞ്ഞാലും മാറ്റംമറിച്ചിൽ നട

ത്തില്ല. പ്രലോഭനങ്ങൾക്ക് ഒന്നും സ്ഥാനം നൽകില്ല. പെരുമാറ്റത്തിലും തെറ്റു വരുത്തുകയില്ലായിരുന്നു. പൂജിക്കേണ്ടവരെയും ബഹുമാനിക്കേണ്ടവരെയും വേണ്ടവിധത്തിൽ മാനിക്കുകയും കാര്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സിദ്ധിവിശേഷം തന്നെയായിരുന്നു.

എവിടെ എന്തിനു പോയാലും വേണ്ടവിധം പ്രശോഭിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസിന്റേത്. ഓരോ കാര്യവും ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, പിൻഗാമികൾ എന്നിവരോടൊപ്പം സഭാ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രശ്നത്തിലും തത്യാധിഷ്ഠിത സമാധാന ചർച്ചകളിലും സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങളിലും ഉറച്ചു നിന്നു പടപൊരുതിയ ഒരുനത സേനാനിയായിരുന്നു സ്മര്യപുരുഷനെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്. സഭയുടെ ഐക്യത്തെ വിലമതിച്ച അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും അനീതിയോടു ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ആളല്ലായിരുന്നു. ദീർഘായുഷ്ഠനായിരുന്നു സംതുപ്തിയോടെ കടന്നുപോയ അദ്ദേഹം ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽ തന്റെ സ്വന്തെല്ലാം സഭയ്ക്കു സംഭാവന ചെയ്ത അതുല്യ സഭാസന്ദേഹി തന്നെയായിരുന്നു. മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ഈ ജീവചരിത്രം മലങ്കരസഭയ്ക്കു പ്രദാനം ചെയ്ത കെ. വി. മാമ്മനെ നാം അഭിനന്ദിക്കുകയും ഈ സേവനം വിലപ്പെട്ടതാണെന്നു കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ

കോട്ടയം

20-10-1994

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം	4
രണ്ടാം പതിപ്പ്	9
അവതാരിക	13
1 ഉന്നതശീർഷൻ	17
2 ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും	20
3 യെറുശലേം യാത്ര	23
4 രഹസ്യവും പണവും സൂക്ഷിച്ചു	33
5 ബഥനിയുമായുള്ള ആത്മബന്ധം	35
6 വിദ്യാലയ ഭരണം	47
7 പള്ളിക്കേസിന്റെ ചരിത്രം	50
8 പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി വികാരി	54
9 സമാധാനത്തിന് ഏറ്റ കഠാര	63
10 എന്നും ഉന്നതതലത്തിൽ തന്നെ	67
11 മെത്രാപ്പോലീത്താ	75
12 വൈദികരുടെ ഉത്തമ സുഹൃത്ത്	85
13 80 തികഞ്ഞ യുവാവ്	87
14 അതിശ്രദ്ധേയമായ ഒരു കല്പന	97
15 അന്ത്യവും അന്ത്യാഭിലാഷവും	100
16 വിൽപത്രം	101
17 സഭാചരിത്രകാരനായ ഇസ്ലാമ്. എം. പാറേട്ട്	107

ഭാഗം 2 സ്നേഹസ്മരണകൾ

1. പാമ്പാടിയിലെ പരിശുദ്ധിയെ ദീപ്തമാക്കിയ പുതുപ്പള്ളിയുടെ പ്രകാശഗോപുരം ഫാ. പി. പി. ഗീവർഗീസ്, ഐക്കരപ്പടവിൽ	117
2. അതുല്യ സഭാസേവനം അനുഷ്ഠിച്ച ‘വലിയ മാർ ഈവാനിയോസ്’ ഫാ. പി. കെ. സഖറിയാ പെരിയോർമറ്റം	124
3. പാമ്പാടി ദയറായും വലിയ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ അന്ത്യദിനങ്ങളും ഫാ. സി. എ. വർഗ്ഗീസ് ചാമക്കാല	127

അനുബന്ധം

പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് ആശുപത്രി	131

ഉന്നതശീർഷൻ

മലങ്കരസഭയുടെ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സംഭവബഹുലമായ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ചില സമൂഹ സാമൂഹിക, നിർമ്മലമായ ഹിമാലയ പർവതനിരകൾ ആർഷഭാരതത്തെ വൈദേശിക ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു കാത്തു സംരക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, സഭയുടെ രക്ഷാദൂർഗങ്ങളായി നില കൊണ്ടുവെന്നു വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയും. പരിശുദ്ധ പരുമല തിരു മേനി, മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവനാ സേത്യാസ്, ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവ, ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ബാവ മുതലായവർ ജനം കൊണ്ടും കർമ്മം കൊണ്ടും ആ ഗിരിനിരയിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ജ്ഞിതവൃന്ദമാണ്. വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ പല മേഖലകളിലും തലങ്ങളിലുമാണ് ഇവർ നിസ്വാർത്ഥവും അതുല്യവും ആധ്യാത്മികവും ആയ സേവനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവരോടൊപ്പമോ ചില കാര്യങ്ങളിൽ അതിലധികമോ സഭയുടെ നിർണായക നിമിഷങ്ങളിൽ പാറപോലെ ഉറച്ചു നിന്നുകൊണ്ടു പലർക്കും അജ്ഞാതമായവിധത്തിൽ ദീർഘകാലം അനുപമ സേവനം സമർപ്പിച്ച ഉന്നതശീർഷനായ ഒരു പ്രമുഖ വ്യക്തി അഥവാ സഭയുടെ ഒരു അത്താണി ആയിരുന്നു വലിയ മാർ ഈവാനിയോസ് എന്ന അപരനാ മാർഹനായ മുൻ കോട്ടയം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്യുസ് മാർ ഈവാനിയോസ്.

ദൈവാശ്രയത്തിലധിഷ്ഠിതമായ അചഞ്ചലമായ സഭാസന്നേഹം, കപട ഭക്തിയെ നഖശിഖാന്തം എതിർത്ത മഹാപുരോഹിതൻ, ജീവിതചര്യകളിലും സമയത്തിലും ചിട്ടയും നിഷ്ഠയുമുള്ള സമൂഹ വ്യക്തി, എത്ര ഉന്നതനാണെങ്കിലും അനീതി പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതിനെ എതിർക്കുന്ന ധാർമിക ചിന്തകൻ, ഏറ്റുമുട്ടുന്നവരെ വളരെ വേഗം വിസ്മരിക്കാത്ത മനോഭാവത്തിന്റെ ഉടമ, പെരുമാറ്റത്തിൽ കുടുംബപാരമ്പര്യത്തിന്റെയും സഭയുടെയും അന്തസ്സം നിലനിർത്തുന്നതിൽ ഉത്സുകൻ, നീണ്ട പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നതിലും ചെയ്യുന്നതിലും വിരക്തൻ, ദ്രവ്യാഗ്രഹം തൊട്ടുതേച്ചിട്ടില്ലാത്ത സമ്പന്നനായ സഭാമേലധ്യക്ഷൻ തുടങ്ങിയ നിലകളിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ രണ്ടാമനിലാത്ത ഒന്നാമനായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം മലങ്കരസഭയ്ക്കും കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിനും ഏഴെട്ടു ദശാബ്ദക്കാലം ചെയ്ത വിശിഷ്ട സേവനങ്ങൾക്കു വില നിശ്ചയിക്കാനോ ഡോളർ കൊണ്ടു വിലയിരുത്താനോ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടു തുലാഭാരം

നടത്താനോ സാധ്യമല്ല. തന്റെ മേൽപട്ട രജതജൂബിലി സമ്മേളനത്തിൽ യുവജനങ്ങൾ 1978-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനങ്ങൾ അനുസ്മരിച്ചു. 90 കഴിഞ്ഞ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പ്രശംസിക്കാനല്ല, പിന്നെയോ അദ്ദേഹം ചെയ്ത സേവനങ്ങൾക്കു നന്ദി എന്ന ക്രിസ്തീയ സുകൃതം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ചേർന്നതായിരുന്നു ആ സമ്മേളനം.

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവിത കാലഘട്ടം, സംഭവബഹുലമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ശക്തമായ നിലപാടുകൾ, സത്യസന്ധമായ നീക്കങ്ങൾ, അന്തസ്സറ്റ പെരുമാറ്റങ്ങൾ എന്നിവ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ സാഗരതീരസമാനം നീണ്ടുകിടക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലൂടെ നടക്കുക തന്നെ വേണം. നമുക്ക് ഒന്നു നടന്നു കാണാം.

“ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ച് ഇത്രയുംനാൾ ഞാൻ ജീവിച്ചു. കഴിവു പോലെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചു. വേഗം അങ്ങു വിളിക്കണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ച് ഒരുകത്തോടെ ഇരിക്കുകയാണ്.

ഈ ജന്മദിനം ഇങ്ങനെ ആചരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചതല്ല. കൊച്ചുമെത്രാപ്പാലാനും അച്ചനും മറ്റും വന്നു ചെറുതായി ഒന്ന് ആചരിക്കണമെന്നും ചെലവൊന്നുമില്ലെന്നും പറഞ്ഞു. ഞാൻ എതിർത്തില്ല.

ഇവിടുത്തെ ചടങ്ങുകൾ കണ്ടപ്പോൾ പഴയ ഒരു മനുഷ്യന്റെ കാര്യമാണ് ഓർമ്മയിൽ വരുന്നത്. ആ വൃദ്ധന്റെ മക്കളും കൊച്ചുമക്കളും കൂടി അയാളുടെ ഫോട്ടോ ഒന്ന് എടുക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ എത്ര രൂപയാകുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആൾ സമ്മതിക്കുകയില്ലെന്നു മക്കൾക്കറിയാം. തന്നിമിത്തം പടം എടുക്കാൻ എന്താകുമെന്ന് അയാൾ ചോദിക്കുമ്പോൾ രണ്ടരച്ചക്രം എന്നു പറയണമെന്ന് എല്ലാവരെയും ചട്ടം കെട്ടി. വലുപ്പൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ രണ്ടരച്ചക്രം എന്ന് ഉത്തരവും കിട്ടി. അയാൾ എതിർത്തില്ല. ഫോട്ടോ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. രൂപ ചെലവായ വിഷമം വലുപ്പനുണ്ടായതുമില്ല. ഏതാണ്ട് അതുപോലെയാണ് ഇവിടെ ഈ സൽക്കാരം ഒക്കെ നടന്നിരിക്കുന്നത്.

ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രായം കൂടിയ മേൽപ്പട്ടക്കാരനാണു ഞാനെന്ന് ഒരിക്കൽ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ പറഞ്ഞു (ലോകത്തിൽ തന്നെ ഇത്രയും പ്രായമുള്ള മേൽപ്പട്ടക്കാർ ഇല്ലെന്നു പ. ബാവാ ഇടയ്ക്കു കയറി പറഞ്ഞു). പ്രായം കൂടുന്തോറും വലിയ കഷ്ടപ്പാടാണ്. എന്റെ അപ്പനും വലുപ്പനും 63, 64 വയസ്സുവരെ മാത്രമേ ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പ്രായത്തിന്റെ പ്രയാസങ്ങൾക്കു പുറമെ ഇപ്പോൾ മറവിയും ഉണ്ട്.

സഭാകാര്യങ്ങൾ നേരെയായി കണ്ടിട്ടുപോയാൽ കൊള്ളാമെന്ന്

ആഗ്രഹം ഉണ്ട്. സഭയിലാകെ കേസാണ്. പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിക്കു തന്നെ എത്ര കേസു നടത്തി. എന്തു പണം ഞാൻ തന്നെ ചെലവാക്കി. ഭദ്രാസന ഭരണങ്ങൾ ശരിയാവുന്നില്ല. ശിക്ഷണം ഇല്ല. ഓരോരുത്തരും ഇഷ്ടം പോലെ നീങ്ങുന്നു.”

പാറേട്ട് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ 92-ാം ജന്മദിനം പ്രമാണിച്ചു 1979 ജനുവരി 19-നു പാമ്പാടി പൊത്തൻപുറം ദയറാപ്പള്ളി അങ്കണത്തിൽ പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന അനുമോദനയോഗത്തിലെ മറുപടി പ്രസംഗത്തിന്റെ സംഗ്രഹമാണു മുകളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. മലയാള മനോരമ ചീഫ് എഡിറ്റർ കെ. എം. മാത്യു, സി. വി. ജോർജ്ജ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, ഡീക്കൻ കെ. വി. പൗലൂസ്, ഫാ. സ്റ്റീഫൻ, ഫാ. തോമസ് ഐസക്ക് മഞ്ചയിൽ എന്നിവരും അനുമോദന പ്രസംഗം ചെയ്തു.

പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ജനിച്ച മലങ്കരസഭയുടെ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സംഭവബഹുലമായ ചരിത്രവുമായി ഏഴര ദശാബ്ദം ആ ഉന്നതശീർഷൻ അഭേദ്യമാംവിധം ബന്ധപ്പെട്ടു. ആ ബന്ധം മിക്കവാറും എന്നും ഉന്നത വിതാനങ്ങളിലുമായിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ദൈവാഗ്രയവും ഉത്തമ ബോധ്യത്തോടു കൂടിയ സഭാസേവനവും ആശങ്കയും ആശങ്കകളും ഈ മറുപടി പ്രസംഗത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതായി കാണാം. അവ എന്തെല്ലാമെന്നു ഒന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കിയപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ വലംകൈയായിരുന്നുകൊണ്ട് ശക്തിപകർന്നുകൊടുക്കുകയും മലങ്കരസഭയുടെ ജന്മസിദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യം അന്യൂനം വീണ്ടെടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച നീണ്ട സമരത്തിലെ ഒരു സേനാനിയായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്ത കഥകളുടെ ചുരുളുകൾ നിവരുന്നതു കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും

ഇപ്പോഴത്തെ പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയുടെ സ്ഥാപകനും പ്രമുഖനുമായിരുന്ന താഴത്തു ഇട്ടി മാത്യു തരകന്റെ ആറാം തലമുറയിൽപ്പെട്ട വലിയ പാറേട്ടു മാത്തുവിന്റെയും പുതുപ്പള്ളി കിഴക്കേൽ അച്ചാമ്മയുടെയും പ്രഥമ പുത്രനായി 1888 ജനുവരി 19-നു (1063 മകരം 6) യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മാമോദീസായെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ദനഹാ പെരുന്നാൾ ദിവസമാണു മാത്യുസ് മാർ ഈവാനിയോസ് ഭൂമിയിൽ ഉദയം ചെയ്തത് (ദനഹാ എന്ന സുറിയാനി വാക്കിനും എപ്പിഫാനിയ എന്ന ഗ്രീക്കു പദത്തിനും വെളിപാട് അഥവാ ഉദയം എന്നാണർത്ഥം). മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ നീല നിർമ്മല വിഹായസ്സിൽ ഉദിച്ചുയർന്ന ഒരു വെള്ളിനക്ഷത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

സുപ്രസിദ്ധ സഭാചരിത്രകാരനും പത്രാധിപരും ആയിരുന്ന ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ടാണു ഏക സഹോദരൻ. നാലു സഹോദരിമാരിൽ മറിയാമ്മയെ മാങ്ങാനം ചെമ്മരപ്പള്ളിൽ ചാക്കോച്ചനും ഏലിയാമ്മയെ തോട്ടയ്ക്കാട്ടു വലിയമണ്ണിൽ യോഹന്നാൻ കശ്ശീശയും അക്കാമ്മയെ ചേന്നങ്കരി പുപ്പള്ളിൽ തൊമ്മിക്കുഞ്ഞും വിവാഹം ചെയ്തു. മറ്റൊരു സഹോദരിയായ ശോശക്കുട്ടിയെ അയ്മനത്തു മുപ്പാത്തിയിൽ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തു. മക്കളില്ലാതെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ഭർത്താവു മരിച്ചതിനാൽ ശോശക്കുട്ടി പുതുപ്പള്ളിയിൽ സഹോദരന്മാരോടൊപ്പം താമസിക്കുകയും അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും വാർദ്ധക്യത്തിൽ മരണമടഞ്ഞപ്പോൾ പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ അടക്കുകയും ചെയ്തു.

വല്ലുപാറേട്ടു മാത്തുച്ചൻ ആഡ്യതാമുള്ള ഒരു കരപ്രമാണിയും അതിന്റെ പ്രതീകമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആനയും വൻ ഭൂസ്വത്തും ഉള്ള ആളുമായിരുന്നു. കോതപറയിൽ 200 ഏക്കറും (ഈ സ്ഥലം പുത്രന്മാർ റബർ ബോർഡിന്റെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി പിന്നീടു വിറ്റു) അമയന്നൂർ മെത്രാൻകുന്ന് എന്നറിയപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്ത് ഇരുന്നോളം ഏക്കറും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ പല പുരയിടങ്ങളും നിലങ്ങളും മറ്റും പുതുപ്പള്ളിയിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻ കാര്യമായി സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതാനും പേരുമായി മാത്രമേ മാത്തുച്ചൻ സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. പെൺമക്കളെ വളരെ ചെറുപ്പത്തിലേ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുന്ന

അക്കാലത്തെ അനഭിലാഷണീയമായ പതിവ് ലംഘിച്ചു പ്രായമായ ശേഷമാണു പുത്രിമാരെ വിവാഹം ചെയ്തെച്ചത്.

യഹൂദന്മാർക്കു യറുശലേം എങ്ങനെയായിരുന്നുവോ അങ്ങനെയായിരുന്നു പുതുപ്പള്ളിക്കാർക്കും മറ്റും എന്നും പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി. സഭ, പള്ളി, ആരാധന, ആചാരങ്ങൾ എന്നിവയുമായി അഭേദ്യമാംവിധം ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന വല്യപാരേട്ടു മാത്തുച്ചനും മക്കൾക്കും സഭാസന്നേഹം ഉദിച്ചതെങ്ങനെയെന്നു ഗവേഷണം നടത്തി സമർത്ഥിച്ച് സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

മാത്തുച്ചൻ മരിച്ചു കിടക്കുമ്പോൾ ആനയെ കൊണ്ടുവന്നു കാണിക്കണമെന്നു മാത്യുസ് ശെമ്മാശനു തോന്നി. അതു വേണ്ടെന്നു പലരും നിർദ്ദേശിച്ചു. എങ്കിലും ശെമ്മാശൻ ആനയുടെ അഭിലാഷവും നിറവേറ്റി. ആന വന്നു ശവമഞ്ചത്തിൽ തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു സ്പർശിച്ചു വന്ദിച്ചു കരഞ്ഞപ്പോൾ അവിടെ നിന്നവരുടെ കണ്ണുകളും ഈറനണിഞ്ഞു എന്നതാണു വസ്തുത. ശെമ്മാശനോട് വലിയ സ്നേഹവും ഭക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ആനയെ പിന്നീട് ആ രംഗത്തുനിന്നു വളരെ പണിപ്പെട്ടു പിടിച്ചുമാറ്റിയാണു പറമ്പിലെ ഒരു വൃക്ഷത്തിൽ തളച്ചത്.

ഒരിക്കൽ ശെമ്മാശൻ സ്ഥലത്തില്ലാതിരുന്ന അവസരം നോക്കി ഒരു മുസ്ലീം തടി കൺട്രാക്ടർ ആനയെ തടി പിടിക്കാനായി തട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. തൊടുപുഴ, മുവാറ്റുപുഴ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കാണ് ആനയെ കൊണ്ടു പോയതെന്നറിഞ്ഞു ശെമ്മാശൻ തിരക്കിച്ചെല്ലുകയും അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ ആന മണത്തറിഞ്ഞു ശെമ്മാശന്റെ കൂടെ തിരിച്ചുപോരുകയും ചെയ്തു. ആനയുടെ ഈ പ്രവാസകാലത്തു റോഡിലൂടെ പോയ ഒരു ദീർഘകായനായ വൈദികനെ, ശെമ്മാശനാണെന്നു ധരിച്ചു ആന തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് ആശ്ലേഷിക്കുകയും അച്ചൻ ഭയന്നു റോഡിൽ വീഴുകയും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ തന്റെ യജമാനനായ ശെമ്മാശന്റെ ശാരീരിക ഗന്ധമല്ലെന്നറിഞ്ഞ ആന നിരപരാധിയായ അച്ചനെ അറസ്റ്റും അടിയും കൂടാതെ വെറുതെ വിടുകയാണുണ്ടായത്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ മീൻപിടിത്തവും കൂടാതെ നായാട്ടുമായിരുന്നു സ്മര്യപുരുഷനായ കൊച്ചുമാത്തുവിന്റെ വലിയ വിനോദങ്ങൾ. നല്ല ഉന്നമുണ്ടായിരുന്ന മാത്തു ലൈസൻസുള്ള ഒരു തോക്കും സ്വയത്തമാക്കിയിരുന്നു. മീൻ പിടിക്കാനും നായാട്ടിനും വഴനക്കാവിൽ തോമസും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നത്. മാത്യു മീൻ പിടിക്കാറില്ല. തോമസ് വീശുന്നതു കൗതുകപൂർവ്വം കണ്ടുനിൽക്കും. എന്നാൽ മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും വെടിവയ്ക്കുന്നതിൽ അതിസമർത്ഥനായിരുന്നു താനും. പാരേട്ട വീടിന്റെ മുൻഭാഗത്തുള്ള നെൽപാട

ങ്ങളുടെ വരമ്പുകളിലൂടെ നടന്നും തോട്ടിൽക്കൂടി വള്ളത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചും മുണ്ടികളെ വെടിവയ്ക്കുന്നതും അച്ചന്റെ ഒരിഷ്ടവിനോദമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ കോതപറമ്പിൽ വെടിവയ്ക്കാൻ പോയപ്പോൾ പാമ്പു കടിച്ചു കാലിനു നീരു വച്ചു. പച്ചക്കുഴമ്പു തേച്ചു കിടക്കുമ്പോൾ ബാലനെ കാണാൻ ചെന്ന ബന്ധു കൂടിയായ കൊല്ലാട്ടു ചെമ്പകശ്ശേരിൽ ദത്തോസുകുഞ്ഞിനോടു (തികഞ്ഞ സഭാസന്നേഹിയായ കൊച്ചുകൊച്ചിന്റെ പിതാവ്) 'വിഷബാധകൊണ്ട് ഇവൻ മരിക്കുകയില്ല. 90 വയസ്സു വരെയെങ്കിലും ജീവിച്ചിരിക്കും. ദീർഘായുസ്സുകാരനാണ്' എന്നത്രെ പിതാവായ മാത്തുച്ചൻ പറഞ്ഞത്.

കൊച്ചുമാത്തുവിന് എട്ടു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ 1896 ജൂൺ 11-നു അമ്മ മരിച്ചു. രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞു തിരുവനന്തപുരം എൽ.എം.എസ്. സ്കൂളിൽ ചേർന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് പഠനം ആരംഭിച്ചു. പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ വച്ച് 1899 ജൂൺ ഏഴിനു കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നു കോറുയോ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. തുടർന്ന് പഴയ സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂളിൽ പഠനം നടത്തി. 1904-ൽ സഭ വക സ്കൂളുകളിലെ വേദ പഠന മത്സര പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം നേടിയ ഡീക്കൻ മാത്യുവിന് ഒരു ബൈബിൾ കമ്മന്ററിയായ് സമ്മാനമായി ലഭിച്ചത്. ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്ത രംഗങ്ങളിലും ഇത്രയും അടുക്കും ചിത്ര്യമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ കണ്ടുമുട്ടുവാൻ പ്രയാസമാണ്. രാവിലെ ഉണർന്നു പ്രഭാത പ്രാർത്ഥനയും ദിനചര്യകളും യോഗാസനവും കഴിഞ്ഞാൽ കഞ്ഞിയാണു കഴിക്കുന്നത്. കഞ്ഞിക്കു സാധാരണ പയറും മറ്റുമല്ല കൂട്ടാൻ. ആറ്റു മീൻ കൂടമ്പുളിയിട്ടും തേങ്ങാ ചുരണ്ടി തിളപ്പിച്ചും കിട്ടണം. കൂടാതെ ഒരു കുറ്റി പൂട്ട്, രണ്ടു നല്ല പഴം, പാനി എന്നിവയും വേണം. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ഒഴിച്ചുള്ള 364 ദിവസവും ഇതു കൂടിയേ തീരു (നോമ്പു കാലത്ത് മീൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല). രാവിലെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനു 30 മിനിറ്റു വേണം. മെത്രാപ്പോലീത്തായായി പാമ്പാടി ദയറായിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ഈ ഭക്ഷണക്രമത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിരുന്നു. എന്റെ വലിയ സുഹൃത്തായിരുന്ന പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ, മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ചിട്ടയായ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഒട്ടധികം കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുണ്ട്.

യെറുശലേം യാത്ര

ഏതാണ്ടു തൊണ്ണൂറു വർഷം മുമ്പു 1083 മേടമാസത്തിൽ (ഏപ്രിൽ 1908) യെറുശലേമിലേക്കു പോയ വൈദികസംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പുതിയോട്ട് ഏബ്രഹാം കത്തനാരുടെ യാത്രാ ഡയറിയിലെ രസകരമായ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

1083 മേടം പതിമൂന്നിനു (1908 ഏപ്രിൽ) താഴെപ്പറയുന്ന വൈദികർ ഉൾപ്പെടെ 11 പേർ സെമിനാരിയിൽ നിന്നു പുണ്യസ്ഥലത്തേക്കു യാത്ര തിരിച്ചു.

1. വലിയ പൗലോസ് റമ്പാച്ചൻ.
2. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാച്ചൻ.
3. കല്ലാശ്ശേരിൽ പുന്നുസ് റമ്പാച്ചൻ.
4. കണ്ടനാട്ടു യൂയാക്കീം അച്ചൻ.
5. കോടിയാട്ടച്ചൻ.
6. വേങ്കടത്തു ശെമ്മാശൻ.
7. പാറേട്ടു ശെമ്മാശൻ.
8. അയിരൂർ കുറുന്തോട്ടത്തു ശെമ്മാശൻ.
9. പുതിയോട്ട് ഏബ്രഹാം ശെമ്മാശൻ.

ഈ ഒൻപതു പേരെ കൂടാതെ രണ്ടു വേലക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പഴയസെമിനാരിയിൽ നിന്നു മൂന്നു മണിക്കാണു യാത്ര തുടങ്ങിയത്. യാത്രാരംഭത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനും) മുറിമറ്റത്തു മെത്രാച്ചനും (പൗലൂസ് മാർ ഈവാന്റിയോസ്) ഒട്ടധികം പട്ടക്കാരും ചേർന്നു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം വികാരഭരിതരായി യാത്ര പറഞ്ഞു. വൈകുന്നേരത്തെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുമായി എറണാകുളത്തേക്കു വള്ളത്തിൽ യാത്ര തിരിച്ചു. പിറ്റേദിവസം പത്തു മണിക്കു എറണാകുളത്തെത്തി. ഉച്ചതിരിഞ്ഞു തീവണ്ടിയിൽ ആലുവായിൽ ചെന്നു. അന്നു തൂക്കുന്നത്തു സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ തീവണ്ടിയാത്ര തുടർന്നു. പത്തു മണിക്കു ഷൊർണൂരിൽ എത്തി. അവിടെനിന്നു രണ്ടു മണിക്കു വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു. അഞ്ചര മണിക്കു പോത്തന്നൂരിൽ ചെന്നു. അവിടെനിന്നു വണ്ടി മാറി യാത്ര തുടർന്നു. ഏഴു മണിക്കു ഈറോഡിലും പിന്നീടു ഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം യാത്ര തുടർന്നു രാത്രി പന്ത്രണ്ടുമണിക്കു ജൊലാർപ്പെട്ടിലും എത്തി. അവിടെവെച്ചും വണ്ടി മാറി യാത്ര തുടർന്നു. അടുത്തദിവസം

(മേടം 16) രാവിലെ ആർക്കോണത്തു എത്തി. അന്നു പകൽ സ്റ്റേഷനിൽ താമസിച്ചു. രാത്രി 8 1/2 മണിക്കു വണ്ടിയിൽ കയറി ബോംബേക്കു തിരിച്ചു. പതിനെട്ടാം തീയതി രാവിലെ അഞ്ചു മണിക്കു വണ്ടി ബോംബെയിലെ ബൈക്കുളാ സ്റ്റേഷനിൽ ചെന്നു. ചില സ്നേഹിതന്മാരുടെ സഹായത്താൽ ഒരു വലിയ ധനികനായ സാസുൺ എന്ന ആളിന്റെ വക ഒരു കെട്ടിടത്തിൽ താമസസൗകര്യം ലഭിച്ചു. അതേ കെട്ടിടത്തിന്റെ വേറെ ഒരു ഭാഗത്തു കോടിയാട്ടു വല്ലച്ചന്റെ ഒരു മകനും, മേപ്രാൽ പാലമുറ്റത്ത് കൊച്ചുപോത്തച്ചനും, മാത്തനപ്പോത്തിക്കിരിയുടെ ഒരു മകനും താമസിച്ചിരുന്നു.

അന്നു പകൽ ഞങ്ങൾ ട്രാവണ്ടിയിൽ ബോംബേ തുറമുഖം കാണാൻ പോയി. അവിടുത്തെ റയിൽവേസ്റ്റേഷൻ ഏഷ്യയിലേയ്ക്കും വലുതെന്നാണു പറയുന്നത്. ബോംബെയിൽ അധികവും മൂന്നു മുതൽ ആറു വരെ നിലയുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ ആണ്. അടുത്ത പത്തു ദിവസം ബോംബെയിൽ താമസിച്ചു സ്ഥലങ്ങൾ കാണുകയും പാസ്സ്പോർട്ട്, വിസ മുതലായവ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. മാവേലിക്കര പണിക്കർ ശെമ്മാശൻ (പിന്നീട് മാർ ഈവാനിയോസ്) വിസാ വാങ്ങുന്നതിനും മറ്റും വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ കണ്ട പ്രധാന കാഴ്ചകൾ കാഴ്ചബംഗ്ലാവ്, സമ്പന്നരുടെ വാസസ്ഥലമായ മലബാർ ഹില്ലിലെ വാട്ടർവർക്സ്, തുറമുഖം, നാണയം അടിക്കുന്ന മിന്റ് മുതലായവയത്രേ. എല്ലാം അത്ഭുതകരമായ കാഴ്ചകൾ തന്നെ.

മേടം 30-ന് നാലര മണിക്കു ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കയറാൻ തുറമുഖത്തെത്തി. മെഡിക്കൽ പരിശോധനയ്ക്കു ശേഷം കാസ്ത്രേലിയാ എന്ന കപ്പലിൽ കയറി. വൈകിട്ടു കപ്പൽ യാത്രയാരംഭിച്ചു. ഈ ഏഴുനിലക്കപ്പലിന് സുമാർ 35 കോൽ വീതിയും 150 കോൽ നീളവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ നാലാം നിലയിലാണു ഞങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്തത്. ഏഴാം ദിവസം (ഇടവം 6-ന്) രാവിലെ 9 മണിക്കു കപ്പൽ ചെങ്കടലിൽ പ്രവേശിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം ഏഡൻ തുറമുഖത്തെത്തി. ബോംബെയിൽ നിന്നു ഏഡനിലേക്കു 1663 മൈലുണ്ട്. അവിടെനിന്ന് അടുത്ത ദിവസം യാത്ര തുടർന്നു. 11-ാം തീയതി ഉച്ചയ്ക്കു സൂയസ് തുറമുഖത്തു വന്നു. തുടർന്നു തീവണ്ടിയിൽ പോകണമെന്നു പുന്നൂസ് റമ്പാച്ചൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു കസ്റ്റംസ് പരിശോധനയും കഴിഞ്ഞ് കരയിൽ ഇറങ്ങി. വൈകിട്ട് 6 മണിക്കു തീവണ്ടിയിൽ തിരിച്ചു രാത്രി 8 മണിക്കു ഇസ്ലാമിയ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയശേഷം വണ്ടി മാറി യാത്ര തുടർന്നു. കാലത്ത് ആറു മണിക്കു പോർട്ട് സെയ്റ്റ് സ്റ്റേഷനിലും എത്തി. ശീമദേശത്തെ തണുപ്പ് അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. അന്ന് അവിടെ അർമ്മീനിയൻ പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാനയ്ക്കു പോയി. അറബി ഭാഷയിലായിരുന്നു കുർബ്ബാന.

അന്നവിടെ താമസിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം ഒരു റഷ്യൻ കപ്പലിൽ യാത്ര തിരിച്ചു വൈകിട്ടു യോപ്പാ തുറമുഖത്തെത്തി. അവിടെനിന്ന് ഉച്ചയ്ക്ക് തീവണ്ടി കയറി വൈകിട്ടു നാലര മണിക്കു യെറുശലേമിൽ ചെന്നു. രണ്ടു മൂന്നു റമ്പാച്ചന്മാരും മലയാളത്തുകാരൻ മത്തായി ഗെമ്മാശനും (പിന്നീടു മാർ ഔഗേൻ ബാവാ) ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു സ്റ്റേഷനിൽ വന്നു. അവരുമൊത്തു കുതിരവണ്ടിയിൽ ഞങ്ങൾക്കു താമസത്തിനേർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്ന സെഹിയോൻ മാളികയിൽ സുഖമായി ചെന്നുചേർന്നു. ബോംബെയിൽ നിന്നു യാത്ര ആരംഭിച്ച് ഇവിടെ എത്തുന്നതിനു പതിനഞ്ചു ദിവസം വേണ്ടിവന്നു.

ഇടവം 15-നു സെഹിയോൻ മാളികയും ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളും കണ്ടു. സെഹിയോൻ മാളിക മൂന്നു നിലയുള്ളതാണ്. അതിന്റെ മൂന്നാമത്തെ നിലയിലാണ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ താമസിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദർശകർക്കുള്ള മുറി വിശേഷമായി അലങ്കരിച്ചതാണ്. തുർക്കിയുടെ പട്ടാളം ഇവിടെയും കാവൽ ഉണ്ട്. ഈ മാളികയിലും സമീപത്തുമായി കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയെ മാമോദീസാ മൂക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച കല്ല്, യാക്കോബ് ശ്ലീഹാ കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയപ്പോൾ ഇരിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച സിംഹാസനം, മശിഹായെ തൂക്കിയ കുരിശിന്റെ അംശം, അനേകം പരിശുദ്ധന്മാരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ ഇവയെല്ലാം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതുകണ്ടു. ഈ കെട്ടിടത്തിന്റെ താഴത്തെ നിലയിൽ കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയുടെ നാമത്തിൽ ഒരു കിണർ ഉണ്ട്.

ഇടവം 16. ഞങ്ങൾ യവനായക്കാരുടെ പള്ളി സന്ദർശിച്ചു. ഇവിടെ അത്രേ കർത്താവിനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലം. ഇത് കെട്ടികിളർത്തി ഇട്ടിരിക്കുന്നു. പള്ളിയുടെ തെക്കേ ഭിത്തിയോടു ചേർന്നു കന്യാസ്ത്രീഅമ്മ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന മനോഹരവും ഹൃദയഭേദകവുമായ ഒരു രൂപം ഉണ്ട്. ഈ പള്ളിയിൽ നിന്ന് അൽപം വടക്കോട്ടു മാറിയാണു മശിഹായുടെ കബർ. ഈ സ്ഥലത്തു രണ്ടു മുറിയിൽ ഒരു കെട്ടിടം ഉണ്ട്. ഇതിൽ ഒരു മുറിയിൽ മശിഹായുടെ കബറിങ്കൽ മഗ്ദലനക്കാരത്തി മറിയയ്ക്കു മാലാഖ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇരുന്ന കല്ല് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. കബറിന്റെ ചുറ്റും സ്വർണ്ണവർണ്ണത്തിലുള്ള അനേകം തൂക്കുവിളക്കുകളും, മാലാഖമാരുടെ രൂപങ്ങളും ഉണ്ട്. കബറിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലമെല്ലാം യവനായക്കാരുടെ കൈവശമാണ്. എങ്കിലും എല്ലാ കൂട്ടർക്കും കബറിനു സമീപമായി വേറെവേറെ ത്രോണോസുകൾ ഉണ്ട്. കർത്താവിനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലത്തിനു ആറു ചുവട്ടടി അകലത്തായി ഒരു വലിയ വിളളൽ കാണാം. ഇതിന്റെ അടിയിലത്തെ ഭാഗത്തു നിന്നാണ് ആദാമിന്റെ തലയോട്ടി കണ്ടെടുത്തതെന്നു വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. കബറിന്റെ അടുത്തായി തടികൊണ്ടുള്ള പുരാതനമായ ഒരു കുരിശ് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ കുരിശ് സമീപത്തൊരു കല്ലടാവിൽ നിന്നു കിട്ടിയതാണത്രെ. സമീപത്തായി മശിഹാതന്മൂലമെന്നെ ക്രൂശിക്കുന്നതിനു മുൻകൈയെടുത്ത ആളിനെ അടക്കിയ സ്ഥലം അലങ്കരിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അയാൾ പിന്നീടു അനുതപിച്ചെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

അടുത്ത ദിവസം ഞങ്ങൾ ഗദസിമയോൻ തോട്ടത്തിലുള്ള പള്ളി കാണാൻ പോയി. പോയ വഴിയിൽ മശിഹായേ കുരിശു ചുമപ്പിച്ചു നടത്തിയതായ സ്ഥലവും, അങ്ങനെ പോയപ്പോൾ കുരിശിന്റെ ഭാരം വഹിക്കാൻ വയ്യാതെ വീണപ്പോൾ കൈകുത്തിയ സ്ഥലവും, മശിഹായേ വിസ്താരശേഷം അടച്ചിരുന്ന കാരാഗൃഹവും, ദരിദ്രനായ ലാസർ ഇരുന്നു ഭിക്ഷ യാചിച്ച സ്ഥലവും, മശിഹാ കുരിശുമായി പോയപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ, മുഖത്തെ വിയർപ്പു തൂക്കാൻ ഒരു തുവാല കൊടുത്തതായും അതിൽ മശിഹായുടെ രൂപം ഉണ്ടായതായും പറയപ്പെടുന്ന സ്ഥലവും മറ്റും നടന്നു കണ്ടു. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞാണ് കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയുടെ കബറികൾ എത്തിയത്. ഈ കബറികൾ യൗനായക്കാരുടെ ത്രോണോസ്റ്റം, അതിനു സമീപത്തായി നമ്മുടെ ത്രോണോസ്റ്റം ഉണ്ട്. ഈ പള്ളിയിൽ തന്നെ കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ കബറും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സ്വർണ്ണഖചിതമായ 250 തൂക്കുവിളക്കുകൾ മനോഹര കാഴ്ചയായിരുന്നു. കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയുടെ മരണത്തിനുശേഷം അപ്പോസ്തോലന്മാർ കൂടി പ്രാർത്ഥന നടത്തിയ ഒരു വലിയ പടം (4 കോൽ നീളം, 2 കോൽ വീതി) വച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് 1905-ൽ ആയിരം പവൻ ചിലവു ചെയ്തു ഉണ്ടാക്കിയതാണത്രെ. ഇത് യൗനായക്കാരുടേതാണ്.

ഈ പള്ളിയിൽ വേറൊരു ഭാഗത്ത് നീതിമാനായ യൗസേപ്പിന്റെയും ഹന്നായുടെയും കബറുകളും ഉണ്ട്. കുർബാനയ്ക്ക് സംബന്ധിച്ചതിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ ഗദസിമയോൻ തോട്ടം കാണാൻ പോയി. സ്തേപ്പാനോസിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു കൊന്ന സ്ഥലവും ഹോശന്ന പറഞ്ഞ താഴ്വരയും കടന്നാണു പോയത്. പോയവഴിയിൽ മശിഹാ കർത്യപ്രാർത്ഥന പഠിപ്പിച്ചതായ സ്ഥലവും, മശിഹാ ഇരുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന ഒരു കല്ലും കണ്ടു. ഗദസിമയോൻ തോട്ടത്തിൽ, യേശുവിനെ യഹൂദന്മാർ പിടിക്കാൻ വന്നപ്പോൾ താൻ ഒരു സൈത്തു വൃക്ഷത്തോടു വലുതാകുവാൻ കൽപിച്ചതായും, അപ്രകാരം വലുതായപ്പോൾ താൻ അതിൽ മറഞ്ഞു ഇരുന്നതായും പറയപ്പെടുന്ന ഒരു വൃക്ഷം ഇപ്പോഴും കാണാനുണ്ട്. വളരെ പഴക്കമുള്ള ഒരു മരമായി കാഴ്ചയിലും തോന്നും. ഈ തോട്ടത്തിനു സമീപം ഒരു റഷ്യൻ പള്ളിയുണ്ട്. ഇതിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശത്ത് ഒരു പാത കെട്ടി അടച്ചു കിടക്കുന്നു. ഈ പാതയിൽ കൂടി മശിഹാ ഓശാനനാളിൽ കഴുതപ്പുറത്തു കയറി പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ വഴിയിൽ മനുഷ്യസഞ്ചാരമില്ല. നടക്കുന്നവർ മരി

ക്കുമെന്ന ഒരു വിശ്വാസവും ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടത്രേ. ഇതിനു സമീപമായി കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയെ പ്രസവിച്ചതായ സ്ഥലം കാണുന്നു. ഇവിടെ ഒരു പള്ളിയുണ്ട്. ഈ സ്ഥലത്തിനു സമീപമായി ബസ്‌പാശാ എന്ന കുളം ഉണ്ട്. ഈ കുളത്തിലിറങ്ങി ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും മുഖം കഴുകി.

അടുത്ത ദിവസം (ഇടവം 19) ഞങ്ങൾ ബേതലഹേം കാണാൻ തിരിച്ചു. പോയ വഴി യാക്കോബ് ശ്ലീഹായുടെ പള്ളി കണ്ടു. ഇത് ഇപ്പോൾ മുസ്ലീം കളുടെ കൈവശമാണ്. കൂടാതെ ബർ ഏലിയാ എന്ന പേരിൽ ഒരു ദയറാ കണ്ടു. അവിടെനിന്ന് കുതിരവണ്ടിയിൽ ഞങ്ങൾ ബേതലഹേമിൽ എത്തി. ഇവിടെ ഒരു വലിയ കെട്ടിടം കണ്ടു. ഹെലനി രാജ്ഞി പണിയിച്ചതാണത്രേ. ഈ കെട്ടിടത്തിൽ ഉദ്ദേശം ഇരുപതിടി പൊക്കമുള്ള നാല്പത് മാർബിൾ തൂണുകൾ ഉണ്ട്. ഓരോന്നും ഓരോ കല്ലിൽ നിന്നും വെട്ടിയെടുത്തവയാണെന്നു കണ്ടാൽ മനസ്സിലാകും. ഈ കെട്ടിടത്തിനടുത്തായി കീഴോട്ട് ഒരു വഴി ഉണ്ട്. ഈ വഴിയിലൂടെ അൽപം നടന്നപ്പോൾ മശിഹായെ പ്രസവിച്ച പുൽതൊഴുത്തിരുന്ന സ്ഥലം കണ്ടു. ഇതിനു സമീപം ഹേറോദേസ് രാജാവ് പൈതങ്ങളെ കൊല്ലിച്ച് അടക്കം ചെയ്ത സ്ഥലവും കണ്ടു. ഇതിനടുത്ത് നമ്മുടെ ഒരു പള്ളി ഉള്ളതും കണ്ടു. സമീപത്തായി വിശുദ്ധ മാതാവ് യേശുവിന് മൂല കൊടുത്തു എന്നു വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ട്. ഇവിടെ വന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മൂലപ്പാലില്ലാത്ത സ്ത്രീകൾക്കു പ്രശ്നപരിഹാരം ഉണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു. ഇവിടെനിന്നും മൂന്നു നാഴിക ദൂരത്തിൽ ഒരു മല കാണാം. അവിടെയാണ് ആട്ടിടയന്മാർക്കു മശിഹായുടെ ജനനസമയത്ത് മാലാഖ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതത്രേ. ഇവയെല്ലാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു സന്ധ്യയോടെ ഞങ്ങൾ മടങ്ങി.

അടുത്ത ദിവസം സൈത്തു പർവ്വതം കാണാൻ പോയപ്പോൾ പത്രോസ്, യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ സ്ഥലമെന്നു വിശ്വസിച്ചു വരുന്നിടം കണ്ടു. അതിനടുത്തായിട്ടാണു യവനായ പാത്രിയർക്കീസു ബാവായുടെ ആസ്ഥാനം. അതിനടുത്തായി പീലാത്തോസിന്റെ അരമനയും, യേശു ക്രിസ്തുവിനെ വിസ്താരസമയത്തിട്ട കാരാഗൃഹവും കാണാം. ഇവയെല്ലാം കടന്നു ഞങ്ങൾ സൈത്തു പർവ്വതത്തിൽ എത്തി. ഇവിടെയത്രേ കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയുടെ കബർ ഇരിക്കുന്ന ഗദസിമയോൻ പള്ളി. ഈ സൈത്തു പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ സ്വർഗാരോഹണ സ്ഥലമുണ്ട്. ഇവിടെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റേതെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ഒരു കാൽപാടു കണ്ടു. ഈ സ്ഥലത്തു നിന്നു നോക്കിയാൽ ശലോമോന്റെ ദേവാലയം ഇരുന്ന സ്ഥലവും, യേശു കഴുതപ്പുറത്ത് യെറുശലേമിലേക്കു പ്രവേശിച്ച വാതിലും കാണാം. ഈ ഉയർന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നു നോക്കിയാൽ

ബ്രഹ്മാനുഷം, ബ്രഹ്മസംഗമം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളും കാണാം. ലാസറിന്റെ കബർ ഇതിനടുത്താണ്. മാർത്തയുടെയും മറിയയുടെയും വീടും കാണാം. ഏലിയാ പ്രവാചകൻ അഗ്നിത്തേരിൽ എടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥലവും അടുത്തു തന്നെ കണ്ടു. അടുത്ത ദിവസം (ഇടവം 21-1083 ME) ബാവാ യുടെ മുന്നിരിക്കത്തോട് കാണാൻപോയി. ഇത് മലയാളത്തു നിന്നു കൊടുത്ത പതിനായിരം രൂപയ്ക്കു വാങ്ങിയതാണെന്നു പറയുന്നു. ഇതിലെ കെട്ടിടങ്ങൾക്കു വാടക ഇനത്തിൽ തന്നെ ആണ്ടിൽ 350 പവൻ വരുമാനമുണ്ടത്രേ. അടുത്ത ദിവസം കുർബ്ബാനയ്ക്കു കൂടിയ ശേഷം വിശ്രമിച്ചു. അതിനടുത്ത ദിവസം ഞങ്ങൾ ശലോമോന്റെ പള്ളി കണ്ടു. ഇതിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തെ വാതിലിൽ വച്ചാണു പത്രോസ്, പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാർ മുടന്തനെ സൗഖ്യമാക്കിയത്. ഈ പള്ളിയ്ക്കു കത്തു സുമാർ 40 ചുവടു വീതിയിലും നീളത്തിലും ഒരു പറയുണ്ട്. പഴയനിയമ കാലത്തു ഈ പാറമേൽ ബലികഴിച്ചിരുന്നതായി അടയാളങ്ങൾ കാണാം. ഇവിടെ അടുത്തായി ഒരു വലിയ പഴക്കമേറിയ കെട്ടിടം കണ്ടു. ഇത് പത്രോസ്, പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ പള്ളി ആയിരുന്നത്രേ. കുരിശുയുദ്ധകാലത്തു ചില കേടുകൾ സംഭവിച്ചതിനുശേഷം ഉപയോഗിക്കാതെ കിടക്കുകയാണ്. ഇതിന് 40 ജനലുകൾ ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ കമ്പിയിൽ തൂണി ചുറ്റിയാൽ തലവേദന മാറുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസികൾ കെട്ടിയ തൂണികളാൽ കമ്പി കാണാൻ പാടില്ലാതെയിരുന്നു.

ഒട്ടും അകലെയല്ലാതെ ഒരു സ്ഥലം വേലി കെട്ടിത്തിരിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെ അക്കൽദാമാ അല്ലെങ്കിൽ രക്തനിലം എന്നു പറയുന്നു. ഇതിനു സമീപം അബ്ശാലോമിന്റേതെന്നു വിശ്വസിച്ചുപോരുന്ന ശവക്കല്ലറ കണ്ടു. വേറെ ഒരു കല്ലറ കണ്ടത് ശലോമോന്റെ മിശ്രയിംകാരത്തി ഭാര്യയുടേതെന്നു വിശ്വസിച്ചു വരുന്നു. ഞങ്ങൾ മടക്കയാത്രയിൽ യവനായ ക്ലാരുടെ ഒരു പള്ളിയും കണ്ടു. ഇതിൽ മശിഹായുടെ ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന മൂപ്പത്തിരണ്ട് വലിയ പടങ്ങൾ ഉണ്ട്. സെഹിയോൻ പള്ളിക്കടുത്തായി അനേകം മെത്രാന്മാരുടെയും, ബാവാമാരുടെയും കല്ലറകൾ കണ്ടു. കാലം ചെയ്ത പാത്രിക്കീസന്മാരുടെ കബറുകളും ഇവിടെത്തന്നെയാണ്.

അടുത്ത ദിവസം (ഇടവം 24) ഗദസിമയോൻ പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാനയ്ക്കു പോയി. കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയത് പുന്നുസു റമ്പാച്ചനായിരുന്നു. അതിനുശേഷം, ഞങ്ങൾ പട്ടം ഏൽക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഒരുക്കങ്ങളോടും പ്രാർത്ഥനയോടും കഴിച്ചുകൂട്ടി. 27-ാം തീയതി നമസ്കാരത്തിനു പള്ളിയിൽ പോയി. പരിശുദ്ധ ബാവായും നമസ്കാരത്തിനെത്തിയിരുന്നു. അതിനുശേഷം ബാവാ തന്നെ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി. കുർബ്ബാന സമയത്തു

പട്ടം ഏൽക്കേണ്ട ഞങ്ങൾ മദുബഹായുടെ താഴെ മുട്ടുകുത്തിയിരുന്നു. ബാവാ യാക്കോബ് ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിലിരുന്നു. ഞാനും പുതുപ്പള്ളി പാറേട്ടു ശെമ്മാശനും, വേങ്കടത്തു ശെമ്മാശനും ആറു പട്ടം ഏൽക്കാനും, കോടിയാട്ടച്ചനും, കണ്ടനാട്ടച്ചനും കോറിസ്ഥാനം ഏൽക്കുവാനും ഒരുക്കത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടും ഇരുന്നു. ഇതോടുകൂടി തെക്കിരിക്കൽ പൈലിക്കും വേറെ രണ്ടാൾക്കും മസ്മോനേ സ്ഥാനവും കൊടുക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. പട്ടംകൊടയ്ക്കുള്ള പ്രാർത്ഥന ആരംഭിച്ചു. വേദവിപരീതികളെ ശപിക്കുന്നു എന്നു സത്യം ചെയ്യിച്ചതിനുശേഷം ഞങ്ങളുടെ പേരുകൾ എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ബാവാ എഴുതുന്ന തുവലിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കൈയുടെ വിരലുകളിൽ ഞങ്ങൾ പിടിക്കുകയും കുരിശടയാളത്തിൽ നാലു കുത്തുകൾ ഇടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു ഈ അടയാളങ്ങളിൽ കുരിശായി വരച്ചു. ഇതിനുശേഷം ഞങ്ങളുടെ യെല്ലാം കൈക്കു പിടിച്ചു മദുബഹായിൽ കൊണ്ടുപോയി ബാവാ പട്ടം കൊട ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. ഈ സമയം ഞങ്ങളുടെ മേൽ ബാവാ യുടെ കാപ്പയുടെ പുറകുവശം മുടിയിരുന്നു. അതിനുശേഷം ബാവാ ഞങ്ങളുടെ ഓരോരുത്തരുടെമേൽ കൈ ആഘോഷിക്കയും ധൂപക്കുറ്റി ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു വീശിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നീടു കുർബ്ബാനയുടെ ചടങ്ങുകൾ തുടർന്നു. കുർബ്ബാനയ്ക്കുശേഷം ബാവാ ഞങ്ങളെ ഓരോരുത്തരെയും വാഴ്ത്തി അനുഗ്രഹിച്ചു. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും പട്ടം ഏറ്റു.

അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണത്തിനുശേഷം വളരെ പഴക്കമുള്ള പല രാജാക്കന്മാരുടെ കല്ലറകൾ കണ്ടു. അതിനു സമീപമായി സ്തേഹാനോസിനെ അടക്കം ചെയ്ത കല്ലറയും കണ്ടു. ഈ കല്ലറ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായിട്ടാണു പണിതിരിക്കുന്നത്. ഒരു ത്രോണോസായി ഈ കല്ലറ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. ഇത് ലത്തീൻകാരുടെ കൈവശമാണ്. ഇവർ ത്രോണോസിന്റെ വടക്കുവശത്തു നിന്നാണ് കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുന്നത്. അർമ്മീനിയ, യൗനായ, കൽദായ, യാക്കോബായ, ഈഗുപ്തായസഭകൾ കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു നിന്നാണല്ലോ പ്രാർത്ഥിക്കുക. പിന്നീടു ഞങ്ങൾ ശീലോഹാംകുളം കണ്ടു. അറുപത് കൽപടവുകൾ ഇറങ്ങിയാണ് കുളത്തിൽ എത്തേണ്ടത്. ഇതിൽ ജനങ്ങൾ കുളിക്കുന്നതും കണ്ടു. വെള്ളം കുടിക്കാനും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഇതിന്റെ സമീപത്ത് രക്തനിലം കണ്ടു. ഇത് പത്തുദണ്ഡു വീതിയിലും, ഇരുപത്തഞ്ചു ദണ്ഡു നീളത്തിലും മൈതാനമായി കിടക്കുന്നു.

അടുത്ത ദിവസം (29 ഞായർ) ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ക്യാതാപള്ളിയിൽ കുർബ്ബാനയ്ക്ക് പോയി. കണ്ടനാട്ടച്ചനാണ് കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയത്. അന്നു തന്നെ മർക്കോസിന്റെ ദയറായിലെ ബഹനാൻ സഹദായുടെ നാമത്തിലുള്ള ത്രോണോസിൽ പുന്നുസു റമ്പാച്ചൻ കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു.

പിന്നീട് രണ്ടുമൂന്നു ദിവസങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായാ യാത്രയിൽ നിന്നു മടങ്ങിവരുന്നതിനായി കാത്തിരുന്നു. ഇടവം (1083) 3-ാം തീയതി അദ്ദേഹം യോപ്പാ തുറമുഖത്തു എത്തിയതായി കമ്പി വന്നു. മൂന്നു മണിയോടെ യെറുശലേമിൽ തീവണ്ടിയിൽ വളരെ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരുടെയും മറ്റും അകമ്പടിയോടെ വന്നെത്തി. സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയപ്പോൾ തുർക്കിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, കുതിരപ്പട്ടാളവും രണ്ടു പുറത്തും കാവൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനും പുറമെ ഇവിടെയുള്ള കോൺസലറന്മാരും സഭാധ്യക്ഷന്മാരും ആയി വലിയ ഒരു സംഘവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബാവായുടെ മുമ്പിൽ നാൽപ്പതിൽപരം ശിപായിമാർ അവരുടെ സ്ഥാന വടികൾ ഒരേ അവസരത്തിൽ ഇടിച്ചു ശബ്ദമുണ്ടാക്കി മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. ബാവായ്ക്കു തിരിവണ്ടിയിൽ വലിയ അകമ്പടിയോടു കൂടി സാവകാശത്തിൽ നീങ്ങി ദാവീദിന്റെ കോട്ടവാതുകൽ എത്തി. അവിടെ അദ്ദേഹം വണ്ടിയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി. തുടർന്ന് കാൽനടയായി വാൾ ഏന്തിയ രണ്ടു പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി സെഹിയോൻ മാളികയിൽ എത്തി. ഉടനെതന്നെ പ്രാർത്ഥനയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറബി ഭാഷയിലുള്ള പ്രസംഗവും നടന്നു. പിന്നീട് കൂടിക്കാഴ്ച മറിയിൽ ഇരിക്കുകയും അവിടെവെച്ചു ഞങ്ങൾ കണ്ടു കൈമുത്തുകയും അനുഗ്രഹങ്ങൾ തരുകയും ചെയ്തു. മലബാറിൽ നിന്ന് എത്തിയ ഞങ്ങളോട് അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം കുശലപ്രശ്നങ്ങൾ നടത്തുകയും ക്ഷേമം അന്വേഷിക്കുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടു ദിവസത്തിനുശേഷം, ആറാം തീയതി ഞങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോവുവാൻ ബാവായ്ക്കു അനുവദിച്ചു. ഞങ്ങളെ ഓരോരുത്തരായി വിളിച്ചു സംസാരിക്കുകയും വീണ്ടും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഞങ്ങളുടെ തലയിൽ കൈവെച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. മടക്കയാത്രയിൽ സുഖമായി എത്തുന്നതിനു പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥനകളും നടത്തി. അടുത്ത ദിവസം (10 മിഥുനം 1083) ഞങ്ങൾ കുർബ്ബാനയ്ക്കുശേഷം അവിടെയുള്ള യെറുശലേം ബാവായോടും മറ്റു തിരുമേനിമാരോടും യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു. യെറുശലേം തീവണ്ടി സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി ഞങ്ങളെ യാത്ര അയയ്ക്കുന്നതിന് ചിലരേയും ബാവായ്ക്കു നിയോഗിച്ചിരുന്നു. അന്നു യെറുശലേമിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മത്തായി ശെമ്മാശനും (പിന്നീട് ഔഗേൻ ബാവായ്ക്കു ഞങ്ങളെ യെറുശലേം സ്റ്റേഷനിൽ വന്ന് യാത്ര അയച്ചു. അവിടെനിന്നു യോപ്പായിൽ എത്തി അന്നുതന്നെ കപ്പലിൽ മടങ്ങി. പന്ത്രണ്ടാമത്തെ ദിവസം ബോംബെ തുറമുഖത്തു വന്നിറങ്ങി. ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ ഞങ്ങൾ സുഖമായി നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ യാത്രയിൽ പാറേട്ട മാത്യുസ് ശെമ്മാശൻ സ്വന്തം ചെലവിലാണ് പോയത്.

മെയ് ഒടുവിൽ അബ്ദുള്ളായ്ക്കു ബാവായ്ക്കു യെറുശലേമിൽ എത്തിയെങ്കിലും

പട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിനു സുഖമില്ലാതായി. തന്നി മിത്തം പട്ടംകൊടു എന്നു നടക്കുമെന്നു നിശ്ചയമില്ലാതെ വന്നു. ഡീക്കൻ മാത്യുസ് ഉൾപ്പെടെ എട്ടു പേർ മടങ്ങിപ്പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. ബേത്ല ഹേമും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളും പള്ളികളും സന്ദർശിച്ചു. അവിടെ മക്കളില്ലാത്ത ബഹനാൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരാൾ ഇവരെ സ്വീകരിച്ചു സൽക്കരിച്ചു. യറുശലേമിലുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ആളുകൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, സൗകര്യമുള്ളവരും അവിടെ കാണപ്പെട്ടു. യറുശലേമിലും നമ്മുടെ സഭക്കാർക്കു പള്ളികളും കർമ്മാദികൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള അവകാശവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

കൂടെയുള്ള പലരുടെയും കൈവശം പണം കുറവായിരുന്നതിനാൽ അവരുമായി മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാച്ചൻ സമ്മതിച്ചു. അതിനു മുമ്പു തന്നെ മാത്യുസ് ശെമ്മാശൻ തനിച്ചു തിരികെ പോകാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചപ്പോൾ “താൻ അത്രയ്ക്കു മിടക്കുന്നെന്നു തന്റെ അപ്പനറിയാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടല്ലേ എന്നെ കൂട്ടി അയച്ചത്” എന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാച്ചൻ മറുപടി നൽകി. സഹയാത്രക്കാരുടെ കൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പണമെല്ലാം റമ്പാച്ചൻ വാങ്ങി മാത്യുസ് ശെമ്മാശനെ ഏൽപ്പിച്ചു. “അവരെ നാട്ടിൽ കൊണ്ടാക്കണം. ആവശ്യമെങ്കിൽ നാട്ടിൽ നിന്നു രൂപ വരുത്താൻ തനിക്കു സാധിക്കുമല്ലോ. ഇവരുടെ പേർക്ക് കൂടുതൽ ചെലവു വരുന്നതായാൽ, അവർ തരാത്തപക്ഷം ഞാൻ തന്നുകൊള്ളാമെന്ന്” റമ്പാച്ചൻ ശെമ്മാശനെ അറിയിച്ചു. രണ്ടു പേർ തന്റെ കൈയിൽ നിന്നു കൂടുതൽ ചെലവായ തുക നാട്ടിൽ വന്ന ശേഷം ശെമ്മാശനെ ഏൽപ്പിച്ചു (യറുശലേം യാത്ര സംബന്ധിച്ചു വേണ്ടി വന്നാൽ ചെലവാക്കാൻ 100 പവൻ മാറ്റിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആവശ്യമുണ്ടായാൽ കമ്പി അടിച്ചു വിവരം അറിയിക്കണമെന്നും എറണാകുളത്തു താമസിച്ചിരുന്ന കൊച്ചുപാറേട്ടെ ഫിലിപ്പു വക്കീൽ ശെമ്മാശനോടു പറഞ്ഞിരുന്നു). എല്ലാവരോടും പണം വാങ്ങി കണക്കെഴുതിയപ്പോൾ വേറൊരാൾ അയാളുടെ കൈവശം കുറെ രൂപയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു കണക്കു കുറിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, പണം ഏല്പിച്ചില്ല. തീവണ്ടിക്കുലിയും കപ്പൽ കുലിയും മറ്റും പൊതുവിൽ നിന്നു ചെലവായിപ്പോയെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു, വന്നിറങ്ങി യാത്ര പോലും പറയാതെ പോവുകയാണുണ്ടായത്.

കണ്ഠരോഗം മൂലം ആ വർഷം പഠിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. പിറ്റെ കൊല്ലം എസ്.എസ്.എൽ.സി. ആരംഭിച്ചു. മെട്രിക്കും എസ്.എസ്.എൽ.സി. ക്കും ഓരോ ബാച്ച് എം. ഡി. യിൽ തുടങ്ങി. മാത്യുസ് ശെമ്മാശൻ മെട്രിക് ബാച്ചിൽ ചേർന്ന് പഠിച്ചു. പക്ഷേ, വീണ്ടും പഠിപ്പു മുടങ്ങി. തുടർന്ന് എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് ഫാ. പി. ടി. ഗീവറുഗീസിന്റെ

(പിന്നീട് ആർച്ച്ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ്) കീഴിൽ സുറിയാനി പഠിച്ചു. ഭാഷ സംബന്ധിച്ച് അല്പം അറിവു ലഭിച്ചത് അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. പിന്നീടാണ് കൽക്കട്ടാ ബിഷപ്പ്സ് കോളജിലും പരുമല സെമിനാരിയിലും പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയത്. ഇതിനകം വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രീതിവാത്സല്യത്തിനും വിശ്വാസത്തിനും പാത്രീഭൂതനായ ശെമ്മാശനു 1920 ജൂൺ ഏഴിനു പരുമല സെമിനാരിയിൽ വെച്ചു വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി വൈദികപട്ടം നൽകി. നേരത്തെ യറുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാനുണ്ടായ കാരണവും, ശെമ്മാശനോടുള്ള സ്നേഹവും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പുമായിരുന്നു. ആ മതിപ്പും വിശ്വാസവും മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ കാലം ചെയ്യുന്ന 1934 വരെ അന്യൂനം തുടർന്നു. ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളും ചുമതലകളും അച്ചന്റേ മെത്രാപ്പോലീത്താ നൽകുകയും അച്ചൻ തന്റെ ആലോചനാ സമിതിയിലെ ഒരു പ്രമുഖാംഗമായിത്തീരുകയുമാണുണ്ടായത്. പുതുപ്പള്ളി ഇടവകയിൽ നിന്നു മാത്യൂസ് ശെമ്മാശനാണ് ആദ്യമായി പുണ്യഭൂമി സന്ദർശിച്ചു ലോകരക്ഷകന്റെ അനുഗ്രഹം തേടിയതെന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. കഴിവുള്ളവർ കർത്താവിന്റെ പാദസ്പർശമേറ്റ വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നത് ഒരു മഹാഭാഗ്യമായിരിക്കുമെന്നു പരുമല തിരുമേനി എഴുതുകയും പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുതയും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

രഹസ്യവും പണവും സൂക്ഷിച്ചു

മേൽപട്ടസ്ഥാനമേറ്റ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, മാർ കുറി ലോസ്, മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് എന്നീ പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്താർ തിരിച്ചെത്തി. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ, പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ അന്തരിച്ചു. ഈ കാലയളവിൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസും മലങ്കരയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. മാർ കുറിലോസും, കോനാട്ടു കോര മാത്തൻ മല്പാനും, അക്കര സി. ജെ. കുര്യൻ മുതലായവരും ഒരു പക്ഷത്തും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള, ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വക്കീൽ, കന്നുകുഴി കുരുവിള എൻജിനീയർ, കൊച്ചി പോലീസ് സൂപ്രണ്ട് എം. എ. ചാക്കോ മുതലായ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കാരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും എതിർപക്ഷത്തും നിന്നു സമുദായ വഴക്കിനു തുടക്കമിട്ടു. കേസിനുവേണ്ടി അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ മുടക്കി. മലങ്കരസഭയുടെ മേൽ പാത്രിയർക്കീസിനു ലൗകികാധികാരം സമ്മതിച്ചു രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി വാങ്ങുകയായിരുന്നു പാത്രിയർക്കീസും അനുയായികളും ചെയ്തത്. ഈ നടപടിയെ എതിർത്ത മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ മുടക്കി. മുടക്കിനുശേഷം ഒന്നുരണ്ടു സമരീക്കേസുകൾ പഴയസെമിനാരി സംബന്ധിച്ചുണ്ടായി. കേസുകൊണ്ടു പഴയസെമിനാരി കൈവശപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ, ബലമായി കൈവശപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമം തന്നെ നടത്തി. ആനപ്പാപ്പിയുടെ കൊലയിലേക്കു സംഭവങ്ങൾ നീങ്ങിയ കാലഘട്ടം. സെമിനാരി സംരക്ഷണത്തിനായി ഫാ. പാറേട്ട് പല പ്രാവശ്യം ആളുകളുമായി പഴയസെമിനാരിയിൽ പോകുകയും അവിടെ രാപാർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തു പലപ്പോഴായി വിലപിടിപ്പുള്ള പല രേഖകളും പുസ്തകങ്ങളും ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസിനെയും സ്വർണ്ണവടി, മോതിരങ്ങൾ, സ്വർണ്ണക്കട്ടികൾ, രത്നങ്ങൾ മുതലായവ ഫാ. മാത്യുസിനെയും ആണ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ഏൽപ്പിച്ചത്. സ്വർണ്ണവും മറ്റും സ്വന്തം കുതിരവണ്ടിയിൽ, വണ്ടിക്കാരൻപോലും മനസ്സിലാക്കാതെ പുതുപ്പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു പാറേട്ടെ അറയിലുള്ള ബലിഷ്ഠമായ മുറിയിൽ സൂക്ഷിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

പിന്നീട് ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാബാവ വയസ്സുകാലത്തു മുത്രാശയ സംബന്ധമായ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കുവേണ്ടി വെല്ലുരാഗുപത്രിയിൽ പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹവും വിലപിടിപ്പുള്ള സാധനങ്ങളും വിൽപത്രവും മറ്റും മാർ ഈവാനിയോസിനെയാണ് വിശ്വസിച്ചു

ഭരമേൽപിച്ചത്. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി സ്വർണ്ണവും മറ്റും ഏൽപ്പിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഒരു പായ്ക്കറ്റും ഫാ. പാറേട്ടിനു നൽകി. അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം എന്തെന്ന് ആരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒരു ലോംഗ് കവറിന്റെ വലിപ്പമുണ്ടായിരുന്നു അതിന്. കട്ടിക്കടലാസുകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ് അതിൽ മുദ്രയും വച്ചിരുന്നു. ഈ കവർ ഏൽപ്പിച്ച വിവരം ആരും അറിയാതെന്നും അത് മാത്യുസച്ചന്റെ കുർബ്ബാനപ്പെട്ടിയിൽ വച്ചു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും പറഞ്ഞാണ് ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഫാദർ പാറേട്ടിനെ ഏൽപ്പിച്ചത്. പിന്നീടൊരിക്കൽ ആ പൊതിക്കെട്ട് എന്തു ചെയ്യണമെന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് അച്ചൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ “ഞാൻ അതെപ്പറ്റി പറയാം. ഞാൻ പറയുന്നതുവരെ അതേപ്പറ്റി എന്നോട് ഒന്നും പറയേണ്ട” എന്നാണ് കിട്ടിയ മറുപടി. 1923-ൽ സമാധാനാലോചനയ്ക്കു വേണ്ടി മർദ്ദിനിലേക്കു മെത്രാപ്പോലീത്താ പോയ സമയം, കൽപന കൊടുത്ത് പരിചാരകനായ അയിപ്പിനെ വിട്ടു ആ പൊതിക്കെട്ട് അച്ചനിൽ നിന്നു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോയി. പഴയസെമിനാരി സംബന്ധിച്ച വഴക്ക് ഒട്ടു ശാന്തമായതിനുശേഷം സ്വർണ്ണവടി, മോതിരങ്ങൾ മുതലാവയ ഓരോന്നായി പാറേട്ടച്ചൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ തിരിച്ചേൽപ്പിച്ചു.

നല്ല ആരോഗ്യവാനും ദുഃഖഗാത്രനുമായ മാത്യുസ് അച്ചൻ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സൈക്കിളിലായിരുന്നു പഴയസെമിനാരിയിൽ പോയി വന്നത്. പിന്നീട് യാത്രാ കാറിലാക്കി. നിത്യം അര മണിക്കൂർ ശീർഷാസനം ചെയ്യുമായിരുന്നു. വ്യായാമമുറകളും ചിട്ടയായ രീതിയിലുള്ള നല്ല ഭക്ഷണവും സത്യസന്ധമായ ജീവിതവുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘായുസ്സിന്റെ രഹസ്യം. സിറിയയിലേക്കു പാറേട്ടച്ചനും കൂടി തന്നെ രണ്ടാം തവണയും അനുഗമിക്കണമെന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ ആവശ്യപ്പെട്ടു. യാത്ര ചെയ്യാൻ പ്രയാസമുള്ള ആളാകയാൽ കൂടെക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു വലിയ ഭാരമായിരിക്കുമെന്നു ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസിനെക്കൊണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു പറയിപ്പിച്ച് അച്ചൻ തന്ത്രപൂർവ്വം ഒഴിഞ്ഞുമാറി.

ബഥനിയുമായുള്ള ആത്മബന്ധം

മലങ്കരസഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും യഥാർത്ഥ ദൗത്യ നിർവഹണത്തിനും വേണ്ടി 1918-ൽ റാന്നി പെരുമ്പട്ടിൽ ആരംഭിച്ച ബഥനി ആശ്രമവുമായി തുടക്കം മുതലേ ബന്ധപ്പെട്ട ഒരാളായിരുന്നു ഫാ. മാത്യൂസ് പാറേട്ട്. തന്റെ ഗുരുവായ ഫാ. പി. ടി. ഗീവറുഗീസ് ആരംഭിച്ച ഒരു പ്രസ്ഥാനമെന്നതിലുപരി താൻ ആരാധിക്കുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ദർശനത്തിന്റെ സാക്ഷാൽക്കാരവുമായിരുന്നല്ലോ ബഥനി. ബഥനിയുടെ വളർച്ച സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ പാറേട്ടന്റേക്ക് ഫാ. പി. ടി. ഗീവറുഗീസ് ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബഥനിയിൽ പലപ്പോഴും പോയി അച്ചൻ താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ബഥനി മാസിക'യുടെ പത്രാധിപരായും സേവനം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ബഥനിയിൽ അംഗമാകരുതെന്നു മാത്യൂസച്ചനോടും അംഗമായി എടുക്കരുതെന്നു ഫാ. പി. ടി. ഗീവറുഗീസിനോടും ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തനിക്കു വേണ്ട ആലോചനകൾക്കായി ചിലരെ മെത്രാപ്പോലീത്താ കണ്ടിരുന്നു. ബഥനിയിൽ ചേരണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അങ്ങനെയൊന്നു സാധിക്കാതെ പോയത്.

എന്നാൽ സഭയിലെ കേസിന്റെ പരാജയത്തെ തുടർന്ന് റോമാ സഭയിൽ ചേരാമെന്നും മറ്റുമുള്ള ഫാ. പി. ടി. ഗീവറുഗീസിന്റെ നിർദ്ദേശം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്കും ഫാ. മാത്യൂസിനും മറ്റും ഒട്ടും സ്വീകാര്യമല്ലായിരുന്നു. ഫാ. പി. ടി. ഗീവറുഗീസിന്റെ ചില ചിന്താഗതിയും, അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ എല്ലാമായ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ നേരിട്ടു ധരിപ്പിക്കാൻ ധൈര്യമില്ലാതിരുന്ന ഫാ. ഗീവറുഗീസ് പലപ്പോഴും ഫാ. മാത്യൂസിന്റെ ഇടനില തേടിയാണ് അവ അവതരിപ്പിച്ചത്.

വട്ടിപ്പണക്കേസിലെ പരാജയവും, കാതോലിക്കാസ്ഥാനം ലഭിക്കാതിരുന്നതും മറ്റുമാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് റോമാ സഭയിൽ ചേരാനുള്ള പ്രധാന കാരണങ്ങളെന്നുള്ളത് ഇന്ന് ഒരു രസഹ്യമല്ല. മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ നിലപാടുകളും വഞ്ചനയും പരസ്പരവിരുദ്ധമായ കോടതി മൊഴികളും അടുത്തകാലത്ത് അന്തരിച്ച ഫാ. കുറിയാക്കോസ് രചിച്ച ബഥനിയുടെ ചരിത്രമായ 'മലമടക്കിലെ കെടാവിളക്കിൽ' സവിസ്തരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഫാ. മാത്യൂസ് പാറേട്ടിന്റെ 1100 കുന്നിയിലെ ഡയറിയിൽ കാതോലിക്കാസ്ഥാനം ഫാ. പി. ടി. ഗീവറുഗീസിനു സ്വീകരിക്കാൻ പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടു യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ലെന്നു വലു മെത്രാപ്പോലീത്ത (വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി) പേർക്ക്

എഴുതി എന്നും പറയുന്നു. തിരുവല്ലാ ബഥനിയിൽ അന്നു രാത്രി ഫാ. പാറേട്ടു താമസിച്ചു. ആ കത്തു കാണുകയോ, കത്തയച്ച കാര്യം മാർ ഈവാനിയോസ് അച്ചനെ അറിയിക്കുകയോ ചെയ്തിരിക്കണം.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയോടും മാർ ഈവാനിയോസിനോടും വളരെ അടുത്തിടപെട്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തിയാണല്ലോ ഫാ. പാറേട്ട്. രണ്ടുപേരും ചെറുപ്പക്കാരനായ ഫാ. പാറേട്ടിനോടു രഹസ്യസ്വഭാവമുള്ളതും വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ ആലോചിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഫാ. പാറേട്ട് 1908-ൽ വിശുദ്ധനാടു സന്ദർശിച്ച നാൾ മുതൽ ഡയറി എഴുതിത്തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡയറികൾ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദശകങ്ങളിലെ മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്യധികം വിശ്വസ്തമായ ദിനവൃത്താന്തങ്ങളാണ്. വാകത്താനത്തു ചെന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് മലങ്കരയിലെ രണ്ടാമത്തെ കാതോലിക്കായായ ഗീവറുഗീസ് ഒന്നാമനുമായി റോമാസഭയിൽ ചേരുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചപ്പോൾ പാറേട്ടും സന്നിഹിതനായിരുന്നു.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്കു ദോഷമായി വീരരാഘവഅയ്യങ്കാരുടെ വിധി വന്നതിനെ തുടർന്നുള്ള നീക്കത്തെപ്പറ്റി ഫാ. പാറേട്ടിന്റെ 1100 തുലാം 10-ലെ ഡയറിയിൽ പറയുന്നത് 'വട്ടിപ്പണക്കേസു പുനരു കൊടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ പള്ളി വയ്ക്കാൻ തക്കവിധം എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ബഥനി വകയായി സ്ഥലങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചിടണമെന്നാണു വലുതിരുമേനിയുടെ അഭിപ്രായം.'

അന്ത്യോക്യയുടെ അടിമയായി കഴിയുന്നതിലും ഭേദം എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചുപോകയാണെന്നുള്ള മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ദൃഢനിശ്ചയം, ഭാവിയിൽ ബഥനിപ്പള്ളികളുമായുള്ള മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ റോമാസഭാശ്ലേഷത്തിൽ ചെന്നെത്തുമെന്നു കാണാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുള്ളതു കുശാഗ്രബുദ്ധിയായ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കുറ്റമല്ല, വെറും നോട്ടപ്പിശകു മാത്രമാണെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാം.

ഫാ. പാറേട്ടിന്റെ 1100 മകരം 14-ലെ ഡയറിക്കുറിപ്പിൽ, 'തിരുവല്ല - ഫാ. ഗീവറുഗീസിന്റെ ധ്യാനം കഴിഞ്ഞു. സ്ഥാനമേൽക്കാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പുറങ്കുപ്പായവും മസനപ്സായും കാവി തന്നെയായിരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിച്ചു.' മേടം 18-നു നടത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിനു മൂന്നു മാസം മുമ്പു തന്നെ സ്ഥാനാർത്ഥി ഒരുങ്ങി. ഇടവക ഭരണമില്ലാതെ 'ബഥനി'യുടെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചതു കൊണ്ടു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും മേടം 18-നു മലങ്കര അസോസിയേഷൻ ചേർന്ന് ആബോ ഗീവറുഗീസ്, പാമ്പാടി കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ, പാറേട്ടു മാത്യുസ് കത്തനാർ, പുലിക്കോട്ടിൽ

ജോസഫ് ശെമ്മാശ്, സി. എം. തോമസ് ശെമ്മാശ് ഇവരെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായി വാഴിക്കുന്നതിനു സർവ്വസമ്മതമായി നിശ്ചയിച്ചു. 1101 മിഥുനം ഒന്നിനു ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താ പിഴിച്ചിൽ കഴിക്കാൻ പഴയസെമിനാരിയിൽ വന്നപ്പോൾ ഫാ. പാറേട്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താ സഭാ കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തു. 'ഈ നില പാലിച്ചുകൊണ്ടു പോകാൻ പ്രയാസമാണെന്നും നമ്മുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കും കർമ്മചാരങ്ങൾക്കും ഭംഗം കൂടാതെ റോമാസഭയുമായി യോജിക്കുന്നതായിരിക്കും നന്നെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം' എന്നും ഡയറിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താ റോമാസഭയുമായുള്ള യോജിപ്പിനെക്കുറിച്ചു വളരെ ആഗ്രഹമാണ്. വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) അനുകൂലമല്ല എന്നതെ' 1101 കർക്കടകം നാലിലെ ഡയറിക്കുറിപ്പ്. 1102 ചിങ്ങം 23-നു എഴുതിയ കുറിപ്പിൽ 'ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താ റോമാ ചായ്വിനെപ്പറ്റി വട്ടശേരിൽ തിരുമേനി വളരെ സങ്കടമായും ദണ്ഡമായും സംസാരിച്ചു. അത് ഒരിക്കലും നന്നല്ലെന്നും അപരാധം പറയുന്നതുപോലെയാണെന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താ കുത്തുകയാണെന്നും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പറഞ്ഞു.' പിന്നീടു പല തവണ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഫാ. പാറേട്ടു മുഖേന മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ നീക്കങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും വട്ടശേരിൽ തിരുമേനി ഫാ. പാറേട്ടു മുഖേന ഒരു കല്പന മാർ ഈവാനിയോസിനു അയയ്ക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഫാ. പാറേട്ട് കല്പന കൊടുക്കാതെ അതിലെ കാര്യങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചതേയുള്ളൂ. 1102-ൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 'പാറേട്ട് മാത്യൂസ് കത്തനാർക്ക് വർത്തമാനങ്ങൾക്കും മറ്റു പ്രൈവറ്റ് സംഗതികൾക്കും'മായി ഒരു കത്തയച്ചു. 'വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ കണ്ടു. ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താ കാര്യവും സഭയുടെ കാര്യവും കുറെ ഏറെനേരം പറഞ്ഞു. മറ്റു സഭകളുമായി യോജിക്കുന്ന കാര്യവും വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ തീരെ സമ്മതമില്ല.' 1102 കന്നിയിലെ ഡയറിക്കുറിപ്പിലാണു ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 'ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താ മറ്റു സഭകളുമായി യോജിച്ചുപോകണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം റോമാഭ്രമമാണെന്നു മറ്റുള്ള ആളുകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. അതു വലിയ ദോഷം സഭയ്ക്കു ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം വിട്ടുപോയാലും തരക്കേടില്ലെന്നു വലു മെത്രാപ്പോലീത്താ വലിയ വാഴിയോടും മുഷിച്ചിലോടും എന്നോടു പറഞ്ഞു.' ഫാ. പാറേട്ട് 1102 തുലാം 18-നു പരുമല സെമിനാരി എന്നു സ്ഥലം വെച്ചു ഡയറിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

1102 വൃശ്ചികം രണ്ടിനു നേത്ര ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കായി വട്ടശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുപ്പത്തൂർ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. മാർ ഈവാനിയോസും ഫാ. പാറേട്ടും തദ്ദേശത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലും മാർ ഈവാനിയോസിനെ ദീവന്നാസ്യോസ്

തിരുമേനി ശാസിച്ചു. 'വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താ റോമാ ചായ്വിനെക്കുറിച്ച് ഇന്നും കുറെ കലശൽ കൂട്ടി' എന്നാണു ഫാ. പാറേട്ട് വ്യക്തികം അഞ്ചിനുള്ള ഡയറിക്കുറിപ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

റോമാസഭയുമായി യോജിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നോ, ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നോ ഓർക്കുന്നത് തന്നെ മഹാനാണക്കേടായി മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു തോന്നിയിരുന്നതിനാൽ മാർ ഈവാനിയോസ് പിരിഞ്ഞു പോയാലും വേണ്ടില്ല എന്ന ചിന്ത മാർ ദീവന്നാസ്യോസിൽ ഇതിനകം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഫാ. പാറേട്ട് 1105 കർക്കടകം 23-നു എഴുതിയ ഡയറിയിൽ 'ബഥനി കാര്യമായിരുന്നു പ്രധാന ചർച്ചാവിഷയം. ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താ ചതിച്ചു എന്നാണു വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ (വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി) പറയുന്നത്.' അദ്ദേഹത്തിന്റെ റോമാചായ്വും അവിടേക്കു ചാഞ്ഞുചാഞ്ഞുപോകുന്നു എന്ന വർത്തമാനവും വിശ്വസിക്കാതെ കഴിക്കാനാണു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആദ്യമാദ്യം ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ കാലം മുന്നോട്ടുപോയപ്പോൾ അസുഖകരമായ ആ വാർത്തകൾക്കു അടിസ്ഥാനമുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യമായി തുടങ്ങി.

റോമായിൽ ചേർന്ന് ആർച്ചുബിഷപ്പു സ്ഥാനം നേടുന്നതിനു മാർ ഈവാനിയോസ് നടത്തിയ ചരടുവലികളെപ്പറ്റിയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തോടു വളരെയടുത്തിടപെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഫാ. പാറേട്ടിന് അറിയാമായിരുന്നു. റോമാ സഭാപ്രേമം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ തന്നെ മാർ ഈവാനിയോസ് തന്റെ സുഹൃത്തായ ഫാ. പാറേട്ടിനെ ചെന്നു കണ്ടു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി യുടെ കൈകളായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഇരുവരും ഒരിക്കൽ ഒരുമിച്ചിരുന്നു ദീർഘനേരം സഭാകാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തു. അപ്പോഴാണു റോമാസഭയിൽ ചേരുന്നതിനുള്ള തന്റെ ദീർഘകാലത്തെ ചിന്താഗതി ഫാ. പാറേട്ടുമായി പങ്കുവെച്ചതും മറ്റും.

തൂർക്കിദേശത്തു തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയുമായുള്ള ബന്ധം മലങ്കരയ്ക്ക് ഒരു ബാധ്യതയാണെന്നും യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനു ഇന്നു നാം നൽകുന്ന സ്ഥാനം പോപ്പിനു നൽകിയാൽ മതിയെന്നും അതിനൊന്നു ശ്രമിച്ചാൽ എന്തെന്നും ലൗകികാധികാരത്തിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്ന അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിനേക്കാൾ ഭേദം മാർപാപ്പയാണെന്നും മാർ ഈവാനിയോസ് പറയുകയും ഫാ. പാറേട്ടിന്റെ അഭിപ്രായം ആരായുകയും ഉണ്ടായി.

ഒന്നു ശ്രമിച്ചുനോക്കുന്നതിനു തെറ്റില്ലെന്നും ലയനം കാംക്ഷിക്കുന്ന റോമാസഭ നമ്മെ സഹോദരിസഭയായി അംഗീകരിക്കുമെങ്കിൽ സ്വീകാര്യമാണെന്നും എന്നാൽ റോമാസഭ അതിനു താത്പര്യപ്പെടുകയില്ലെന്നാണു താൻ കരുതുന്നതെന്നും ഫാ. പാറേട്ട് മറുപടി നൽകി.

നമ്മുടെ നിബന്ധനകൾക്കു വിധേയമായി ഒരു യോജിപ്പിനു റോമാ സഭ അനുകൂലിക്കുമോ എന്നാരായുന്നതിനു തെറ്റില്ലല്ലോ എന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് പറഞ്ഞു. തെറ്റില്ലെന്നും പാത്രിയർക്കീസിനു നാം നൽകിയിട്ടുള്ള സ്ഥാനം മാത്രം മാർപ്പാപ്പാ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു മലങ്കരസഭയുമായി ഐക്യത്തിനു റോമാസഭ സമ്മതിച്ചാൽ അഭികാമ്യമായിരിക്കുമെന്നും, വലുതെത്രാച്ചൻ കാതോലിക്കാബാവാ യോടും മറ്റു മെത്രാച്ചന്മാരോടും അഭിപ്രായം ചോദിച്ചശേഷം എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിയാൽ മതിയെന്നും ഫാ. പാറേട്ട് അറിയിച്ചു. വലുതെത്രാച്ചനെ ഏറ്റവും ഒടുവിൽ കണ്ടാൽ മതിയെന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് പറഞ്ഞു. ഇരുവരും ചേർന്നു മേൽപട്ടക്കാരെ കണ്ടു ചർച്ച നടത്തി. ‘പാത്രിയർക്കീസിനു പകരം മാർപ്പാപ്പാ’ എന്ന ന്യായം റോമാസഭ സ്വീകരിക്കുമോ എന്ന് എല്ലാവരും ആരാഞ്ഞു. സ്വീകരിക്കുമെന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് പറയുകയും ചെയ്തു.

റോമാ സഭാശ്ലേഷ പദ്ധതി വലുതെത്രാച്ചന്റെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ ധൈര്യമില്ലാത്ത മാർ ഈവാനിയോസ് ഈ ദൗത്യം പാറേട്ടച്ചനെയാണു ഭരമേല്പിച്ചത്. മെത്രാച്ചൻ പോയി പറയണമെന്ന് അച്ചനും അച്ചൻ പറയണമെന്നു മെത്രാച്ചനും ശഠിച്ചു. ഒടുവിൽ അച്ചൻ തന്നെ പോയി. അദ്ദേഹം അനുകൂലിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുപോയ ഫാ. പാറേട്ട് ഈ അതീവ രഹസ്യം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ ധരിപ്പിച്ചു. എല്ലാം കേട്ടശേഷം ആ വീരസിംഹം ഗർജ്ജിച്ചതുപോലെ പാറേട്ടച്ചനു തോന്നി. വലിയതിരുമേനി ഇടതുകരം ഉയർത്തി മാറിടത്തെ മറച്ചു താഴേക്കു ഒഴുകിക്കിടന്ന വെഞ്ചാമരമീശ പിടിച്ചുയർത്തി. അനേകായിരങ്ങൾക്കായി സ്പന്ദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തന്റെ ശ്വാസനാളം കുറുകെ വലതുകരം വാളുകൊണ്ട് അറക്കുന്ന രീതിയിൽ കാണിച്ചു കല്പിച്ചു. “കത്തനാരച്ചാ നമ്മുടെ കഴുത്ത് ഈ രീതിയിൽ അറുത്തു വേർപെടുത്തിയാലും നാം ഇതിന് അനുകൂലിക്കയില്ല. റോമാസഭയുടെ വഞ്ചന നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവർ ഒരു കാലത്തും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഐക്യത്തിനു വഴങ്ങുകയില്ല. ഇതു നമ്മെ റോമായിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള തന്ത്രമാണ്. നാം അനുവദിക്കുകയില്ല. റോമായിൽ ചേരുന്നവർ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളും.”

സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞു ഫാ. പാറേട്ട് തിരുമൂലപുരം പള്ളിക്കടുത്തുള്ള ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ എത്തി സംഭാഷണ വിവരവും വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ ആംഗ്യവും കാട്ടി മാർ ഈവാനിയോസിനെ കാര്യങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു.

‘വലിയ മെത്രാച്ചന് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത കാര്യത്തിനു നാം മുതിരുന്നതു തെറ്റാണെന്നും പാപമാണെന്നും ദൈവേഷ്ടമല്ലെന്നു ധരിച്ചാൽ മതിയെന്നും’ പറഞ്ഞശേഷം മാർ ഈവാനിയോസ് റോമാസഭയിൽ ചേരു

നതു സംബന്ധിച്ച വിശദാംശങ്ങൾ പാപ്പായുടെ ഡെലിഗേറ്റുമായി ചർച്ച ചെയ്യുകയും 1106 കന്നി 4-നു കൊല്ലത്തു ചെന്നു അവിടുത്തെ ബിഷപ്പിനെ കണ്ടു റോമായ്ക്കു കഴുത്തു വച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് (1106 കന്നി 25) ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ് ഇസ്തൂഡ്. എം. പാറേട്ടുമൊന്നിച്ചു പുതുപ്പള്ളിയിൽ എത്തി ഫാ. പാറേട്ടിനെ സന്ദർശിച്ചു. ചുളപ്പറമ്പിൽ മെത്രാപ്പാനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്തൂഡ്. എം. പാറേട്ടിന്റെ കാഠിന്യം ഇരുവരും എത്തിയത്. തിരിച്ചു പോയപ്പോൾ ഫാ. പാറേട്ടും അവരുടെ നിർബന്ധം മൂലം കോട്ടയം വരെ പോയി. 'മലങ്കര സഭയുടെ പള്ളികളും സ്വത്തുക്കളും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും എം. ഡി. സ്കൂളുകൾ വിട്ടുകൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതും ഒരിക്കലും ശരിയല്ലെന്ന്' ഫാ. പാറേട്ട് തദ്ദേശസമരത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ മുഖത്തു നോക്കിപ്പറഞ്ഞു.

വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പാനെ കാലത്തോളം റോമാസഭാ പ്രവേശനം മാറ്റിവയ്ക്കാമെന്നു ഫാ. പാറേട്ടിനോടു മാർ ഈവാനിയോസ് പറഞ്ഞതാണ്. പക്ഷേ, വൈകാതെ കൊന്തയേന്തിയ മാർ ഈവാനിയോസ് പുതുപ്പള്ളിയിൽ വച്ചു ഫാ. പാറേട്ടിനെ കണ്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞത് 'അച്ചനല്ല, ഞാനാണു വാക്കു മാറിയത്' എന്നത്രെ. വാക്കു മാറിയതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ഫാ. പാറേട്ടു ചോദിച്ചപ്പോൾ സാഹചര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ ആയിപ്പോയെന്ന മറുപടിയാണ് ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ വായിൽനിന്നു വീണത്. പാറപോലെ നിന്ന പാറേട്ടനെ ഇതൊന്നും തെല്ലും കുലുക്കിയില്ല താനും. ഏതു മാർഗവും സ്വീകരിച്ചു ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തുന്നവരുടെ നിരയിൽ വന്ന മാർ ഈവാനിയോസിനോട്, 'റോമാസഭയിൽ ചേരുന്നതു മോക്ഷത്തിനാണോ' എന്നു വെണ്ണിക്കുളത്തു വച്ചു ഫാ. പാറേട്ട് ചോദിച്ചപ്പോൾ 'മോക്ഷത്തിനല്ല, പൂർത്തീകരണത്തിനാണ്' എന്ന മറുപടിയാണു നൽകിയത്.

ചട്ടിയും, കാവിവസ്ത്രവും വിട്ടു തിരുവനന്തപുരത്തെ പട്ടത്തുള്ള കൊട്ടാരസമാനമായ മണിമേടയിൽ പട്ടുവസ്ത്രധാരിയായി ജീവിച്ച് 1953 ജൂണിൽ കരൾരോഗത്താൽ അത്യാസന്നനിലയിൽ ആർച്ചുബിഷപ്പ് കിടക്കുമ്പോൾ ശിഷ്യനും ഉത്തമ സുഹൃത്തുമായിരുന്ന പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസിനെ ഒന്നു കാണണമെന്ന് ആർച്ചുബിഷപ്പ് കമ്പി മൂലം അറിയിച്ചു. ജൂൺ 23-നു പട്ടം അരമനയിൽ എത്തി ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ കണ്ടു. മറ്റു സന്ദർശകർ ഒന്നു മാറിനിന്നപ്പോൾ തനിക്കു പാപമോചനം നൽകണമെന്നു മെത്രാപ്പാനോട് ആർച്ചുബിഷപ്പ് ആഭ്യർത്ഥിച്ചു. മെത്രാപ്പാനു മടിച്ചു നിന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരം ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഗ്രഹിക്കുകയും സ്വന്തം തലയിൽ വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് 'ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായോടാണു പാപമോചനത്തിന് അപേക്ഷിക്കുന്നതെന്നു' പറഞ്ഞു പാപമോചനത്തിന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന

ചൊല്ലുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പാരേട്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താ പാപമോചന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി പാപമോചനവും നൽകി.

ഒരിക്കൽ റോമാസഭയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ഫാ. മാത്യുസ് നൽകിയ മറുപടി 'ആരെല്ലാം പോയാലും ശരി ഞാൻ എന്റെ സ്ഥലത്ത് ഒരു ചെറിയ മുറി പണിത് അവിടെ താമസിച്ചും കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയും കഴിഞ്ഞുകൊള്ളാം' എന്നായിരുന്നു.

'ഭൂമിയിൽ എനിക്ക് ഒരു സ്നേഹിതനുണ്ടെങ്കിൽ അതു താൻ മാത്രമാണെന്നു' വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി വിശേഷിപ്പിച്ച ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസ് റോമാസഭയെ ആശ്ലേഷിച്ചതു വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്കു ലഭിച്ച ഏറ്റവും വലിയ പ്രഹരമായിരുന്നു. ഈ ആഘാതക്കയത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കരകയറ്റാൻ കൈപിടിച്ചു സഹായിച്ചവരിൽ പ്രധാനികളാണു പാരേട്ടച്ചനും ഫാ. അലക്സിയോസും എന്ന് സഭാചരിത്രം പഠിക്കുന്നവർക്കു നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാകും.

ബഥനിയുടെ മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഫാ. പാരേട്ടിന്റെ സഹപാഠിയും സുഹൃത്തും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി, മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1976 ഓഗസ്റ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ബഥനിയുടെ പനിമലർ' സ്മരണികയിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതി:

“ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിയഞ്ചിലോ ആറിലോ ആണെന്നു തോന്നുന്നു, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്കോസ് നമ്മുടെ എല്ലാ പള്ളികൾക്കുമായി ഒരു സർക്കുലർ കല്പന അയച്ചു. നമ്മുടെ കുട്ടികളെ കഴിവതും നമ്മുടെ സ്കൂളുകളിൽത്തന്നെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു കല്പനയുടെ സാരം. അതനുസരിച്ചു വടക്കും തെക്കുമുള്ള പല ഇടവകകളിൽ നിന്നും കുട്ടികൾ കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു പഠിപ്പു തുടങ്ങി. അക്കൂട്ടത്തിൽ നിരണത്തു നിന്ന് എം. എം. അലക്സാണ്ടറും വന്നുചേർന്നു. അന്നു ഞാനും എം. ഡി. സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയാണ്. ഒരേ ക്ലാസ്സിലാണോ ഞങ്ങൾ പഠിച്ചത് എന്ന് ഇപ്പോൾ ഓർമ്മയില്ല. എം. ഡി. യിൽ വച്ച് ആദ്യമായി ഞങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടി, പരിചയമായി, സ്നേഹമായി. ആ സ്നേഹബന്ധം - എം. എം. അലക്സാണ്ടർ, പിന്നീട് അലക്സാണ്ടർ ശെമ്മാശ്ശൻ, അലക്സിയോസച്ചൻ, ബഥനിയുടെ ആബോ, തേവോദോസ്കോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നീ നിലകളിലൂടെ കടന്നു കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെയും അതിനുശേഷവും ഉലയാതെ നിലനില്ക്കുന്നു. റോമാസഭയിൽ ചേർന്ന ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുമായും തേവോദോസ്കോസ് തിരുമേനിയുമായും ഞാൻ എന്നും ഉറ്റബന്ധം പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്നു. ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുമായുള്ള എന്റെ ബന്ധം ബഹുമാനാദരവുകളുടേ

തായിരുന്നുവെങ്കിൽ, തേവോദോസ്യോസ് തിരുമേനിയുമായുള്ള ബന്ധം തികച്ചും സൗഹൃദനിർഭരമായിരുന്നു. പ്രായത്തിൽത്തന്നെ, ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ അഞ്ചോ ആറോ മാസം വ്യത്യാസമേയുള്ളൂ.

മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ റോമാസഭാശ്ലേഷത്തിനു മുമ്പും പിമ്പും തേവോദോസ്യോസ് തിരുമേനിയുമായി, പല തലങ്ങളിലും ഞാൻ ചേർന്നു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളും ഊന്നലും എന്തെന്ന് എനിക്ക് നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. വിപത്ഘട്ടങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ കൂടിയിരുന്നു പ്രയാസങ്ങൾ പങ്കിട്ടിരുന്നു. പേരിനോ, പ്രശംസയ്ക്കോ വേണ്ടി അദ്ദേഹം ഒന്നും ചെയ്തില്ല. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വം ഒഴിവാക്കാനായിരുന്നു ശ്രമം. അദ്ദേഹം തീർത്തും നിഷ്കളങ്കനായിരുന്നു. സത്യത്തോടുള്ള കുറും മനോബോധ്യത്തോടുള്ള മുറുകെപ്പിടുത്തവും അദ്ദേഹത്തിനു വരുത്തിവെച്ച ദുരിതങ്ങൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. അടുത്ത കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരിൽ, ഇത്രയധികം വേദനകളിലൂടെ കടന്നുപോയ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായില്ല. സഹപ്രവർത്തകരിൽ നിന്നു പോലും അദ്ദേഹം ഒറ്റപ്പെട്ടുപോയ സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടായി. ശാന്തനായി, അക്ഷോഭ്യനായി അവയെല്ലാം അദ്ദേഹം നേരിട്ടു. ആ പുണ്യാത്മാവിനെ അടുത്തറിയുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തോടൊത്തു കഴിയുന്നതിനും ഒത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും കഴിഞ്ഞ - ആ അനർഘ കാലഘട്ടം - ഈ ജീവിത സായാഹ്നത്തിൽ തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ, ഒരു വലിയ ഈശ്വരാനുഗ്രഹമായി അനുഭവപ്പെടുന്നു.

ഞങ്ങൾ എം. ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത്, ഹൈസ്കൂളുകളിൽ ഡിബേറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റികളുണ്ടായിരുന്നു. എം. എം. അലക്സാണ്ടർ അന്നും ശാന്തനും ഒതുങ്ങിയ പ്രകൃതക്കാരനുമായിരുന്നെങ്കിലും, മീറ്റിംഗുകളിൽ ശക്തിയായി വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്ന ചിത്രം ഇന്നും ഓർമ്മയിൽ പച്ച പിടിച്ചു നില്ക്കുന്നു. സത്യമെന്ന് ഉള്ളിലുറച്ച കാര്യങ്ങൾ തുറന്നുപറയാൻ ആ ശാന്തപ്രകൃതി കാണിച്ചിരുന്ന വീര്യം പിന്നീടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാജീവിതത്തിലും കാണാം.

നമ്മുടെ സ്കൂളുകളിൽ അദ്ധ്യാപകരായും പ്രധാനാദ്ധ്യാപകരായും കഴിവുള്ളിടത്തോളം പട്ടക്കാരെ നിയമിക്കണമെന്നു സഭാനേതൃത്വത്തിന് ആഗ്രഹമുണ്ടായി. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയും ഈ അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ നിയമിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ള പട്ടക്കാർ അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. കഴിവും ദൈവാശ്രയവുമുള്ള കുട്ടികളെ ഈ നിലയിലേക്കു നയിക്കാൻ പരിശ്രമം നടന്നു. അതിനായി സഭാനേതൃത്വം വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു തന്നെ നോട്ടമിട്ടിരുന്ന ഒരാളായിരുന്നു എം. എം. അലക്സാണ്ടർ.

നമ്മുടെ സഭയുടെ ഒരു വലിയ കുറവു സന്യാസിമാരും കന്യാസ്ത്രീകളുമില്ലാത്തതാണെന്നു സഭാനേതാക്കളിൽ ചിലർക്കു തോന്നി. അതു പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതിനു കൂടിയ സമ്മേളനങ്ങളിൽ അലക്സിയോസ് ശെമ്മാശ്ശനും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് ബഥനി സ്ഥാപനത്തിൽ ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസിന്റെ വലം കൈയായി പ്രവർത്തിച്ചതു ഫാദർ അലക്സിയോസായിരുന്നു. ബഥനി ആശ്രമസ്ഥാപന കാലം ഞാൻ ഇന്നും ഓർക്കുന്നു. സഭയിലെ ഒരു സുപ്രധാന സംഭവം തന്നെയായിരുന്നു ബഥനിയുടെ സ്ഥാപനം. നമ്മുടെ സഭാനേതൃത്വത്തിലും സഭാംഗങ്ങളിലും അതു നൂറുനൂറു പ്രതീക്ഷകളുണർത്തി. സെറാമ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രൊഫസർ ഉദ്യോഗം രാജി വച്ച ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസും ഫാ. അലക്സിയോസും സന്യാസാർത്ഥികളോടൊപ്പം മുണ്ടമ്പലയിൽ പുള്ളുമേഞ്ഞ പുരകളിൽ താമസം തുടങ്ങി. ആശ്രമത്തിന്റെയും ആശ്രമത്തോടു ചേർന്നു നടത്തിയ അനാഥശാലയുടെയും നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി ഭിക്ഷാപാത്രവുമായി നടന്ന ആ കാഷായ വസ്ത്രക്കാർ മലങ്കര നസ്രാണികളെ ഹാറാൽ ആകർഷിക്ക തന്നെ ചെയ്തു. മുമ്പെങ്ങും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ കൈ തുറന്ന സംഭാവനകൾ ലഭിച്ചു. അംഗങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഞാനും അക്കാലത്തു ബഥനിയിൽ ചേരണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതാണ്. എനിക്കങ്ങനെ ആലോചനയുണ്ടെന്നു വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി അറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം എന്നോടു 'താൻ ബഥനിയിൽ ചേരണ്ട' എന്ന് പല പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു. മാത്രല്ല, ഒരിക്കൽ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പനും ഞാനുംകൂടെ നില്ക്കുമ്പോൾ 'ഇയാളെ അവിടെ എടുക്കരുത്' എന്ന് കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ആ ആഗ്രഹം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. സഭയുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് ആശ്രമസ്ഥാപനവരും വേണം എന്ന ആഗ്രഹം കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അങ്ങനെ കല്പിച്ചത്.

ബഥനി ആശ്രമത്തിന്റെ സഭാപരമായ പ്രവർത്തനവും മറ്റു ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളും വിപുലമായി. ഫാ. ഗീവറുഗീസും ഫാ. അലക്സിയോസും കൂട്ടായും തനിയേയും പിരിവുകൾ നടത്തിയാണ് ആശ്രമം കൊണ്ടുപോയത്. ഒരു സന്ദർഭം ഓർക്കുന്നു. ഫാ. ഗീവറുഗീസ് അസുഖമായി കിടപ്പിലാണ്. കടകളിൽ നിന്നു സാമാനങ്ങളും മറ്റും കടമായി വാങ്ങിയ പണം പിന്നീടു കൊടുത്തു തീർക്കുകയാണു പതിവ്. പണം കൊടുക്കാൻ താമസം വന്നതുകൊണ്ടു നിത്യച്ചെലവുപോലും പ്രയാസത്തിലായി. അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന ഒരു ഗഡുവിൽ അലക്സിയോസച്ചനും ഞാനും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയോടു പണം കടം ചോദിക്കാൻ പോയി. പഴയസെമിനാരിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നുകയറിയപ്പോൾത്തന്നെ പണം ചോദിക്കാനാണു ചെന്നിരിക്കുന്നതെന്ന്

അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. പല കേസുകളും നടക്കുന്ന കാര്യവും പണപ്പിരിവു നടക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള വിവരവും വിശദമായി ഞങ്ങളെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ കേട്ട സ്ഥിതിക്കു പണം ചോദിക്കണമോ എന്നു ഞാൻ അലക്സിയോസച്ചനോട് ആംഗ്യം കാട്ടി ചോദിച്ചു. ചോദിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി എന്നോടായി പറഞ്ഞു: 'വളരെ പണം ഞാൻ പണിക്കരു കത്തനാർക്കു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ഇനിയും ഇവർക്കു കൊടുക്കുകയില്ല. തനിക്കു വേണമെങ്കിൽ തരാം.' പണത്തിനു വളരെ വൈഷമ്യം നേരിട്ട ആ സന്ദർഭത്തിൽ, പണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ സ്വതേ പണിക്കരച്ചനുണ്ടായിരുന്ന സൂക്ഷ്മതക്കുറവാണ് വലിയ മെത്രാച്ചൻ ഇങ്ങനെ പരിഭവപ്പെടുന്നതിനിടയാക്കിയത്. കുറെനേരം കൂടെ അവിടെനിന്നു വർത്തമാനം പറഞ്ഞശേഷം കൈമുത്താൻ ചെന്നപ്പോൾ, എഴുന്നേറ്റുപോയി പെട്ടി തുറന്നു കടം ചോദിച്ചതിന്റെ പകുതിത്തുക എടുത്തു തന്നു. ഇതിനി തിരികെത്തരേണ്ട എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. മാർ ഈവാനിയോസ് ബഥനി വിട്ടശേഷം ആശ്രമനടത്തിപ്പിൽ ധനപരമായി കൂടുതൽ ക്ഷേമങ്ങൾ മാർ തേവോദോസ്യോസ് തിരുമേനിക്കു സഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്.

മാർ ഈവാനിയോസ് റോമാസഭയിൽ ചേരുന്നതിനുള്ള ആലോചന മുറുകിയപ്പോൾ ഫാ. അലക്സിയോസ് സിംഗപ്പൂരിലായിരുന്നു. തിരികെ വന്നപ്പോൾ വിവരം അറിഞ്ഞു. റീത്തു പ്രസ്ഥാനത്തോടുള്ള തന്റെ വിയോജിപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു ഫാ. അലക്സിയോസ് മടിച്ചില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവർ തമ്മിൽ തീർത്തും തെറ്റി. എന്നാൽ ഈ വാദവും വിയോജിപ്പുമെല്ലാം രഹസ്യമായിട്ടാണ് നടന്നത്. ആശ്രമത്തിലെ മറ്റ് അംഗങ്ങളോടോ, സിസ്റ്റർഹുഡിലുള്ളവരോടോ ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കരുതെന്ന് ആശ്രമ ആബോ ആയിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് വിലക്കി. ആബോയുടെ കല്പന ലംഘിക്കാൻ അദ്ദേഹം മുതിർന്നില്ല. അന്നു സിസ്റ്റർഹുഡിലുണ്ടായിരുന്നവരിൽ ഒന്നോരണ്ടോ പേരെഴുകെ ആരും തന്നെ ഇതറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അറിഞ്ഞിരുന്നവർതന്നെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. റോമാ സഭയിൽ ചേരാൻ നിശ്ചയിച്ച് ആശ്രമം വിട്ടശേഷം മാർ ഈവാനിയോസും സംഘവും വെണ്ണിക്കുള്ളത്തു ചെന്നു താമസിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ നേരിൽ കണ്ടു സംസാരിക്കാൻ ഞാൻ അവിടെ പോയി. എല്ലാവരുമായി റീത്തിൽ ചേരുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ യാത്ര പറഞ്ഞപ്പോൾ സിസ്റ്റേഴ്സിനെ കാണുന്നില്ലേ എന്നെന്നോടു ചോദിച്ചു. ഇല്ല, പോകുകയാണെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. അവരെ കാണാതെ പോകുന്നത് അവർക്കു സങ്കടമാവും, കണ്ടിട്ടു പോയാൽ മതി എന്നു നിർബന്ധിച്ചു. ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു പോകാൻ ഭാവി

ച്ചപ്പോൾ, അവരോട് ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറയരുതെന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ അവരെക്കണ്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു. റീത്തു കാര്യത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും സംസാരിച്ചുമില്ല. ഫാദർ അലക്സിയോസിനുണ്ടായ അനുഭവം എടുത്തു കാണിക്കാനാണ് ഈ സംഭവം അനുസ്മരിച്ചത്. മലങ്കര സഭയുടെ സമുദ്ധാരണത്തിനായി പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായി ഒരുമിച്ച് ഇറങ്ങി പുറപ്പെട്ടിട്ടു കൂട്ടാവുന്നത്ര ആളുകളെക്കൂട്ടി ആശ്രമം ശൂന്യമാക്കി യാത്രയാവുന്ന കാഴ്ച ഹൃദയവേദനയോടെ മുകനായി നിന്നു നോക്കിക്കാണാനേ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

എന്നും ഒരു ആശ്രമസ്ഥനായി കഴിയണമെന്നായിരുന്നു ഫാ. അലക്സിയോസിന്റെ ആഗ്രഹം. പലതവണ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. സഭയ്ക്കു അത്യാവശ്യം വന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ബാവാ തിരുമേനിയും മറ്റു പലരും അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാനും പല പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹത്തെ അതിനു നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. സന്യാസജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും ആശ്രമത്തിലെ തന്റെ ജോലി നിർവഹിക്കുന്നതിനും മേല്പട്ടസ്ഥാനം ഒരു തടസ്സമായിത്തീരും എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശങ്ക.

സഭയിൽ വഴക്കും വ്യവഹാരവും ആരംഭിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ സമാധാന ആലോചനയും തുടങ്ങി. മൂടക്കപ്പെട്ട മേല്പട്ടക്കാർക്കു രണ്ടാമതു പട്ടം കൊടുക്കാതെ സ്വീകരിക്കയില്ലെന്നു തുടങ്ങി, ഒരു ചെറുപ്രാർത്ഥനയോടെ സ്വീകരിക്കാം എന്നു വരെയുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ആ കാലമെല്ലാം മലങ്കരസഭ ഒരു സ്വതന്ത്ര ഭരണാധികാരമുള്ള സഭ ആണെന്നും അതിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം നശിപ്പിക്കരുതെന്നും മാർ തേവോദോസ്യോസ് ശക്തമായി വാദിച്ചിരുന്നു. കുപ്രസിദ്ധമായ ചിങ്ങവനം വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം മാറിനിന്നു. സമ്മേളന നിശ്ചയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഒപ്പുവച്ചില്ല. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം പണയപ്പെടുത്തുന്ന നിശ്ചയങ്ങളോടു കൂട്ടുനില്ക്കുന്നതിലും ഭേദം ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനം രാജിവെച്ചു സ്വസ്ഥമായിരിക്കുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വാശിയും കടുംപിടുത്തവുമാണെന്ന് അന്നു വ്യാഖ്യാനമുണ്ടായി. എന്നാൽ, ഇന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച ധീരതയും തത്ത്വദീക്ഷയും ദീർഘവീക്ഷണവും നമ്മെ അതിശയിപ്പിക്കുന്നു.

അസുഖമായിക്കിടന്ന അവസാനവർഷങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ഞാൻ കൂടെക്കൂടെ പോകുമായിരുന്നു. ആ സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്ന 'ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം - ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം' എന്ന മന്ത്രണം ഇന്നും എന്റെ കാതുകളിൽ മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്. നല്ല ഓർമ്മയില്ലാതെ കിടന്ന അവസരങ്ങളിൽപ്പോലും പ്രാർത്ഥനയും നോമ്പും സന്യാസനിഷ്ഠകളും അദ്ദേഹം ആചരിച്ചിരുന്നു.

മാർ തേവോദോസ്യോസ് ഒരു യഥാർഥ ക്രിസ്ത്യാനിയും ഉത്തമ സന്യാസിയും മുഖപക്ഷം നോക്കാതെ വാൽസല്യത്തോടെ ഇടവക ഭരണം നടത്തിയ ഭരണകർത്താവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നമുക്കൊരു മാതൃകയായിരിക്കട്ടെ.”

**അലക്സിയോസ് മാർ
തേവോദോസ്യോസ്**

വിദ്യാലയ ഭരണം

മാതൃസ് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ 1967-ലെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ അതേപടി ചുവടെ ചേർക്കുകയാണ്:

എം. ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂളിന്റെ കറസ്പോണ്ടന്റായി 1927-ൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി പാറേട്ടച്ചനെ നിയമിച്ചു. വി. ജെ. ഇട്ടിച്ചെറിയ ആയിരുന്നു ഹെഡ്മാസ്റ്റർ. കറസ്പോണ്ടന്റു സ്ഥാനം കൂടി ഇട്ടിച്ചെറിയയ്ക്കു കിട്ടിയാൽ കൊളളാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നതായി പാറേട്ടച്ചൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തന്നിമിത്തം സ്കൂൾ സംബന്ധിച്ചു ഹെഡ്മാസ്റ്റർ പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചു. ഒരു ദിവസം കറസ്പോണ്ടന്റും ഹെഡ്മാസ്റ്ററും തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടി. 'ഞാൻ പാറേട്ട മാത്തുവിന്റെ മകനാണെങ്കിൽ, മാനേജർ എന്നെ നിയമിച്ച് ഏല്പിച്ച ജോലി ഇരുപത്തിനാലുമണിക്കൂർ നേരമെങ്കിലും നോക്കാതെ പുറകോട്ടില്ല' എന്ന് പാറേട്ടച്ചൻ പറഞ്ഞു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വീണ്ടും ചില എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടായി എങ്കിലും പിന്നീടു ശാന്തമായി.

അന്ന് സ്കൂളിൽ കുട്ടികൾ വളരെ കുറവായിരുന്നതിനാൽ അധ്യാപകർക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കാതെ കുടിശ്ശിക കിടക്കുകയായിരുന്നു. പാറേട്ടച്ചൻ ബാങ്കിൽ നിന്നു പണം കടമെടുത്തു ശമ്പളം കൊടുത്തു തീർത്തു. പിന്നീട് സ്കൂളിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ആദായം കൊണ്ടു കടം തീർത്തു. ക്രമേണ കുട്ടികളുടെ എണ്ണം കൂടുകയും പണം മിച്ചമാകുമെന്നുള്ള ഉറപ്പുണ്ടാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ വീണ്ടും ബാങ്കിൽ നിന്നു പണം കടമെടുത്തു. വലിയ ഹാളിനുവേണ്ടി ഉരുക്കുകമ്പി വാങ്ങി ബലപ്പെടുത്തി. അന്നു പാറേട്ടച്ചൻ സ്വന്തം കൈയിൽ നിന്നു 3500 രൂപ ചെലവാക്കി. പതിനേഴു വർഷം കഴിഞ്ഞ് ആ തുക തിരിച്ചെടുത്തപ്പോൾ അന്നത്തെ മാനേജറായിരുന്ന കാതോലിക്കാബാവാ പാറേട്ടച്ചനെ വല്ലാതെ വഴക്കു പറയുകയുണ്ടായി. പിന്നീട് ഫുട്ബോൾ ഗ്രൗണ്ട് വിപുലമാക്കി. മിഡിൽ സ്കൂൾ ക്ളാസുകൾക്കുവേണ്ടി ഫുട്ബോൾ ഫീൽഡിനു തെക്കു വശത്തായി ഒരു കെട്ടിടം തീർത്തു ക്ളാസ്സുകൾ അങ്ങോട്ടു മാറ്റി.

എം. ഡി. സെമിനാരിവക സ്ഥലത്തു പാട്ടച്ചീട്ട് എഴുതിത്തന്നവരും അല്ലാത്തവരുമായ പലർ താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരോടൊക്കെ രോടും അച്ചൻ രജിസ്റ്റർ പാട്ടച്ചീട്ടുകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഒഴിഞ്ഞു കൊളളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു അവർ എഴുതിക്കൊടുത്തു. കപ്യാരു കൊച്ചുട്ടിയോടും വട്ടക്കുന്നേൽ കുര്യനോടും പാട്ടച്ചീട്ടു വാങ്ങുന്നതിനു വളരെ

യേറെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടി വന്നു. മനോരമക്കമ്പനിക്കാരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടേക്കർ ചില്ലാനം സ്ഥലത്തിനു പാട്ടച്ചീട്ടു വാങ്ങിക്കുന്നതിനു മി. ഇ. ജെ. ഫിലിപ്പോസിന്റെ മധ്യസ്ഥതയിൽ പല പ്രാവശ്യം ശ്രമിച്ചു. സാധിച്ചില്ല. അന്നത്തെ കാതോലിക്കാബാവാ ആ സ്ഥലം മനോരമയ്ക്കു തീറെഴുതിക്കൊടുത്തു. ആ പണം കൊണ്ടു മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിനു കിഴക്കുവശം കെ. കെ. റോഡുകിൽ ഇരുപത്തിരണ്ടു മുറികളുള്ള ഒരു ബഹുനിലക്കെട്ടിടം പണി ആരംഭിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി സഭ നിയോഗിച്ച കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡന്റും പാറേട്ട് മെത്രാപ്പനായിരുന്നു. താമസംവിനാ, കമ്മിറ്റി സെമിനാരിയുടെ സ്ഥലത്തും കെട്ടിടങ്ങളിലും ഒരു ജൂനിയർ കോളജ് അനുവദിച്ചിട്ടു. അതിനുവേണ്ടി, ഉള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ നന്നാക്കാനും പുതുതായി നിർമ്മിക്കാനും പിരിവു നടത്തി. അതു തികയാഞ്ഞതിനാൽ എം. ഡി. സെമിനാരിയുടെ സ്വത്തുക്കൾ ജാമ്യമായി കൊടുത്ത് ബാങ്കിൽ നിന്നു മൂന്നു ലക്ഷം രൂപ വാങ്ങി. ഒന്നാം ഗ്രേഡ് കോളജിനു പറ്റിയ കെട്ടിടങ്ങളും പണിതു. അതു സംബന്ധിച്ച കമ്മിറ്റിയുടെയും കോളജ് ഭരണസമിതിയുടെയും പ്രസിഡന്റും മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്നെയായിരുന്നു. പണിക്കുവേണ്ടി മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരം രൂപ നൽകുകയും ചെയ്തു.

തിരുമുലപുരം ബാലികാമഠം ഗവേണിംഗ് ബോർഡിലേക്കു 1925-ൽ പാറേട്ടച്ചനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വക്കീൽ മുതലായവരുടെ ഉത്സാഹത്താൽ ബാലികാമഠം ഒരു ചിട്ടി മുതലിച്ചു. അതിന്റെ മാനേജർ കലയക്കാട്ടിൽ തോമ്മാക്കത്തനാരായിരുന്നു. ചിട്ടി കുഴഞ്ഞു. തോമ്മാക്കത്തനാർ ആ സ്ഥാനത്തു നിന്നു മാറി. പകരം ചാലക്കുഴി സി. പി. മാമ്മൻ ചുമതലയേറ്റു. അന്നു ചിട്ടിക്കണക്കിൽ അര ലക്ഷം രൂപ കൊടുത്തു തീർക്കാനും ഒരു ലക്ഷത്തോളം രൂപ പിരിഞ്ഞു കിട്ടാനുമുണ്ടായിരുന്നു. പിരിഞ്ഞു കിട്ടാനുള്ളതിനെല്ലാം കേസു കൊടുത്തു. വക്കാലത്തും കേസും ഒന്നുമില്ലാതിരുന്ന ഏ. വി. മാത്യു (സി. പി. മാമ്മന്റെ സ്യാലൻ) വിനു വക്കാലത്തു കൊടുത്തു. ഒരു നല്ല തുക കോർട്ടു ഫീസായും വക്കീൽ ഫീസായും നൽകേണ്ടിയും വന്നു. പിന്നീട് ഇതു സംബന്ധിച്ച ചുമതല പാറേട്ടച്ചന് ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വന്നു. കഞ്ഞിക്കുഴി ഇറക്കത്തിൽ കുഞ്ഞിക്കായെ (ഇ. സി. ചാക്കോ) കേസിന്റെ നടത്തിപ്പിനായും മറ്റും നിയോഗിച്ചു. കൊടുത്തു തീർക്കാനുണ്ടായിരുന്ന 50000 രൂപ രണ്ടുമൂന്നു വർഷം കൊണ്ടു കൊടുത്തുതീർത്തു. കിട്ടാനുള്ളതിൽ 42000 രൂപ ബാലികാമഠത്തിൽ ഏല്പിച്ചു. മിക്കവാറും ആ തുക ഇപ്പോഴും ബാലികാമഠത്തിലുണ്ട്. പൊൻകുന്നത്തു വൈക്കംകാരനായ ഒരു ഈഴവനായിരുന്നു വക്കാലത്തു കൊടുത്തിരുന്നത്. അവിടെച്ചെന്ന് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ പല കക്ഷികൾ കോടതിയിൽ കെട്ടിവച്ച 5000-ൽ പരം രൂപ

അയാൾ എടുത്തിട്ടുള്ളതായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചു. പല തവണ അവിടെപ്പോയി രണ്ടായിരത്തിൽപരം രൂപ അയാളിൽ നിന്നു വാങ്ങാൻ സാധിച്ചു. മൂവായിരത്തിൽപരം രൂപ പിന്നീടു തന്നുകൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന കത്തും വാങ്ങി. പറഞ്ഞ സമയത്തു പണം നൽകാത്തതിനാലും കാലഹരണപ്പെടാനായതിനാലും മൂവായിരം രൂപയ്ക്കും പലിശയ്ക്കും വേണ്ടി പാറേട്ടച്ചൻ കേസു കൊടുത്തു. അയാൾ ഒടുവിൽ അയച്ച എഴുത്തും ഒപ്പും അയാളുടേതല്ലെന്നും കാലഹരണപ്പെട്ടെന്നും അയാൾ തർക്കിച്ചു. എഴുത്തു പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞതു പോലെയായിരുന്നു. അയാൾ കരുതിക്കൂട്ടി ചതിച്ചതാണ്. കേസു ദോഷമായി വിധിച്ചു. അപ്പീലും തള്ളി. വിധി കഴിഞ്ഞു അയാൾ ഓരോ കോടതിയിലെയും കോടതിച്ചെലവു നടത്തി ഈടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഏ. വി. മാത്യുവും കെട്ടിവച്ച പണം വാങ്ങുകയും അതിലൊരു അംശം മാത്രം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. അതിനുവേണ്ടി അയാളെ പാറേട്ടച്ചൻ പല തവണ കാണുകയും ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യകാലത്തു ഏ. വി. മാത്യുവിന് ഒരു ക്ലാർക്കുണ്ടായിരുന്നു. കേസിലാത്തതുകൊണ്ടു ക്ലാർക്കു പോയി. പിന്നീടു ചോദിക്കുമ്പോഴൊക്കെ കണക്ക് അയാളുടെ പക്കലാണെന്നു പറഞ്ഞ് മാത്യു ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണുണ്ടായത്. അയാളിൽ നിന്നു പിന്നീട് ഒന്നും അച്ചനു ലഭിച്ചിട്ടുമില്ല.

ബാലികാമഠത്തിലെ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് കോട്ടയത്തു വട്ടുകുളത്തിൽ അമ്മുക്കുട്ടിയായിരുന്നു (1967). അവൾക്കു സ്കൂൾ കാര്യങ്ങളിലാകട്ടെ മതകാര്യങ്ങളിലാകട്ടെ യാതൊരു താല്പര്യവുമില്ല. ചില തോന്നു്യാസങ്ങളെല്ലാമുണ്ടു താനും. അവളെ അവിടെനിന്നു മാറ്റാൻ നോക്കിയിട്ടു പ്രയാസമായിക്കണ്ടതിനാലും മറ്റും മിസ്സ് ബ്രൂക്ക് സ്മിത്ത് മാനേജ്മെന്റ് ഒഴിയുകയും പാറേട്ടച്ചനെ മാനേജറായി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും വിവരത്തിന് അധികൃതർക്കു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി.

പള്ളിക്കേസിന്റെ ചരിത്രം

1910-ൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് പുതുപ്പള്ളിയിൽ എത്തി താമസിച്ചപ്പോൾ വളരെക്കാലം പൊതുയോഗത്തെ കണക്കു കേൾപ്പിക്കാതെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്ന കരോട്ടു ചാണ്ടി വർക്കി, കണക്കാരും ചോദിക്കാതെ സ്വന്തം കാര്യം സാധിക്കുന്നതിന് പള്ളിയും സ്വത്തുക്കളും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വകയാണെന്നു കാണിച്ച് ഒരുടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി.

ഈ ഉടമ്പടിയനുസരിച്ചു പതിനാറു പേരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റിയുടെ ഭരണത്തിനു പള്ളി വിധേയമായി. 1074 വരെ എളത്തുരുത്തിൽ പീലിപ്പോസ് കോർഎപ്പിസ്ക്കോപ്പായെ പള്ളിഭരണത്തിനു സഹായിച്ച കരോട്ടു ചാണ്ടി വർക്കി പിന്നീട് പള്ളിഭരണം തനിച്ചു നടത്താൻ തുടങ്ങി. കണക്കു കേൾപ്പിക്കുന്നതിനും കൈസ്ഥാനം മാറുന്നതിനും പല പ്രാവശ്യം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും ചാണ്ടി ഇഷ്ടാനുസരണം പള്ളിക്കാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. 1079-ൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അടുക്കൽ പള്ളിക്കാർ ഒരു ഭീമ ഹർജി സമർപ്പിച്ചു. കരോട്ടു ചാണ്ടി വർക്കിയുടെ ഭരണകാലത്തെ കണക്കു കേൾപ്പിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹത്തെ കൈസ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറ്റണമെന്നുമായിരുന്നു ഹർജിയുടെ സാരം. മെത്രാപ്പോലീത്താ പള്ളിയിൽ എത്തി താമസിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുഭാഗക്കാരുടെയും വാദങ്ങൾ കേട്ടു.

മെത്രാപ്പോലീത്താ അന്ന് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന അംശവടി ഇരട്ടപ്പത്തിയുള്ളതും തല സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ളതും ചുവട് രജതനിർമ്മിതവുമായിരുന്നു. ആറു മാസം അദ്ദേഹം പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു.

ഇതിനിടയിൽ അംശവടിയുടെ വെള്ളിച്ചുവട് പള്ളിച്ചെലവിൽ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടു മാറി പണിയിച്ചു കൊടുത്തു. കണക്കുകൾ പള്ളിയിൽ വായിക്കുകയോ ഇടവകക്കാർ അറിയുകയോ ചെയ്യാതെ ഒപ്പും മുദ്രയും വച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് പള്ളിക്കാർ വിവരമറിഞ്ഞു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അറിയിച്ചപ്പോൾ കണക്കു നോക്കിയ ശേഷമല്ല ഒപ്പും മുദ്രയും വച്ചു കൊടുത്തതെന്ന് അവർക്കു കല്പന കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും പഴയതുപോലെയുള്ള പള്ളിഭരണം തുടർന്നുവന്നു. പല തരത്തിലുള്ള ആലോചനകൾ നടന്നു. ഒന്നും ഫലപ്രദമായില്ല.

നേരത്തെ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ എത്തി താമസിച്ചുകൊണ്ട് ഉടമ്പടി വാങ്ങുന്നതിനുള്ള ശക്തമായ ശ്രമം

ആരംഭിച്ചു. പലരും ഉടമ്പടി കൊടുക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. കരോട്ടു വർക്കിയുടെ ഭരണം മാറ്റി പള്ളി ഒരു ഭരണസമിതിയുടെ ഭരണത്തിലാക്കാനുള്ള ശ്രമവും നടന്നു. കൈക്കാരൻ ചാണ്ടി വർക്കി അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന് ഒരു നല്ല തുക നൽകി കണക്കു തീർത്തതായി രേഖയും സ്ഥാദിച്ചു.

മേമ്പട്ടു കൈസ്ഥാനിയായിരുന്ന വല്ലുപാറേട്ടു മാത്തു, കൊച്ചുപാറേട്ട് ഫിലിപ്പ് മുതലായ ചുരുക്കം ചിലർ അതിനെ എതിർക്കുകയും ലഘുലേഖകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ഉണ്ടായി. അതിൽ മാത്യൂസ് ശെമ്മാശനു കൈയുണ്ടെന്നു ധരിച്ചിരുന്ന മാർ അബ്ദുള്ളാ ശെമ്മാശനോടു കാര്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഉണ്ടായ സംഗതികൾ മാർ അബ്ദുള്ളായെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ശാപം വന്നേക്കുമെന്നു ഭയന്നു ചിലർ ഉടമ്പടി കൊടുക്കാമെന്നും സമ്മതിച്ചു. പള്ളിഭരണത്തിൽ ആ കാലം വരെ യാതൊരു പങ്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മറ്റു ചിലരും പള്ളിഭരണം കിട്ടുമെന്നുള്ള മോഹത്തിൽ ഉടമ്പടിക്ക് വഴിപ്പെട്ടു. എന്നിട്ടും ഉടമ്പടിക്ക് വഴിപ്പെടാതെ നിന്ന പലരുണ്ടായിരുന്നു. അവരെക്കൂടി വഴിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ശക്തമായ നീക്കങ്ങൾ നടന്നു. ശെമ്മാശന്റെ പിതാവ് പാറേട്ട് മാത്തു മേമ്പട്ടു കൈസ്ഥാനിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ കൂടാതെയുള്ള ഉടമ്പടി സാധുവാകയില്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ പലതരത്തിൽ ഹേമിച്ചു. ഒരു ദിവസം അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മേമ്പട്ടു കൈസ്ഥാനിയെ വിളിപ്പിച്ചു. ഉടമ്പടിയിൽ ഒപ്പു വച്ചാൽ ഇരുപതു വയസ്സു മാത്രമേയുള്ളൂ എങ്കിലും പുത്രനായ ശെമ്മാശനു മെത്രാൻസ്ഥാനം നൽകാം എന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഒന്നും മിണ്ടാതെ കുറച്ചുനേരം അവിടെ നിന്നശേഷം മേമ്പട്ടു കൈസ്ഥാനി ഇറങ്ങിപ്പോയി. പോകുന്നവഴിക്ക് കണ്ട ഒരു സ്നേഹിതനോട് പാറേട്ടു മാത്തു അല്പം കോപാവേശത്തോടെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'ഇയാൾ ഇത്തരക്കാരനാണെന്ന് ഇപ്പോഴാണ് അറിഞ്ഞത്. എന്റെ മകൻ ആ കൊച്ചു ചെമ്മാച്ചനു മെത്രാൻപട്ടം കൊടുക്കാമെന്ന് അയാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു.' മറ്റു പലരുടെയും നിർബന്ധം കൊണ്ടും ശാപശങ്ക കൊണ്ടും അദ്ദേഹവും ഉടമ്പടിയിൽ ചേർന്നു. അങ്ങനെ അതുവരെയുള്ളതായ പള്ളിക്കണക്കുകൾ തീർന്നതായി സമ്മതിച്ചു പതിനാറുപേരുടെ ഒരു ഭരണസമിതി രൂപവൽക്കരിച്ചു.

കുപ്രസിദ്ധമായ ഈ ഉടമ്പടി അനുസരിച്ചു രണ്ടു വർഷം, ഈ രണ്ടു പേർ കൈസ്ഥാന ജോലി നോക്കുകയും പള്ളിയോഗത്തെ കണക്കു കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂന്നാം വർഷം കരാർപ്രകാരം കരോട്ടു ചാണ്ടി വർക്കിയും കോതകേരിയിൽ നൈനാൻ അബ്രഹാമും കൂടിയാണ് കൈസ്ഥാനം നടത്തേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ നൈനാൻ ഏബ്രഹാമിന്റെ

ഏതോ അസൗകര്യം നിമിത്തം അദ്ദേഹം ജോലി സ്വീകരിച്ചില്ല. കരോട്ടു ചാണ്ടി വർക്കി തനിച്ചു ഭരണം തുടർന്നു. പിറ്റേ വർഷം ഭരണം ഏല്പി കേണ്ടവരെ ഏല്പിച്ചുമില്ല. ആദ്യത്തെ ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷങ്ങളിലെ കണക്കു കേൾപ്പിച്ചു. പിന്നീടു കണക്കു കേൾപ്പിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, കണക്കെഴുതുക പോലും ചെയ്തില്ല. കൊല്ലവർഷം 1091 വരെ (1916) ആ ഭരണം നീണ്ടുനിന്നു. ഇതിനെതിരെ കേസു കൊടുക്കണമെന്ന അഭിപ്രായത്തിനു ശക്തി കൂടി. കേസു നടത്താൻ പള്ളിപ്പണം ഉള്ളതിനാൽ ചാണ്ടി വർക്കിക്ക് അതൊരു പ്രശ്നമേ ആയിരുന്നില്ല. പള്ളിക്കാർക്കു പണം ഇല്ലാതെയും വന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ കേസു കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള പണം പാറേട്ടന്റെ പിതാവ് നൽകാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. തുടർന്ന് ഇക്കാര്യം പള്ളിയിൽ വിളിച്ചു പറയുകയും നോട്ടീസ് അച്ചടിച്ചു പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ഉണ്ടായി. തുടർന്നു പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി ഇടവകപ്പൊതുയോഗം പള്ളിയിലെ നാടകശാലയുടെ തട്ടിന്മേൽ പാറേട്ട് മാത്യു ശെമ്മാശന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്നു. ആലപ്പുഴ കൃഷ്ണയുങ്കാർ തയ്യാറാക്കിത്തന്ന റസലുഷൻ വായിച്ചു പാസ്സാക്കുകയും പലരും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. കൈസ്ഥാനം ഒഴിക്കുന്നതിനും കണക്കു കേൾപ്പിക്കുന്നതിനും മറ്റും കേസു കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള പൊതുയോഗ തീരുമാനപ്രകാരം താഴത്തു കളപ്പുരയ്ക്കൽ വർക്കി ജോസഫ്, നല്ലേട്ട് ഏലിയാസ് ഉലഹന്നാൻ, പാറേട്ട് മാത്തു സക്കറിയ എന്നിവരെ (ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ട്) വാദികളായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. പിന്നീട് ആലപ്പുഴ കൃഷ്ണയുങ്കാരെ കൊണ്ട് അന്യായം തയ്യാറാക്കിക്കുകയും ചെയ്തു. വാദിസ്ഥാനത്തു ചേരുന്നതിനു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒന്നും രണ്ടും പേരുകാർ ഒപ്പിടുന്നതിനു ചില തടസ്സങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാന തടസ്സം കേസു ദോഷമായി വിധിക്കുന്നപക്ഷം വാദികൾ കോടതിച്ചെലവു കൊടുക്കേണ്ടി വരുമെന്നതായിരുന്നു. അതിന് എന്തെങ്കിലും ഒരു മാർഗമുണ്ടാക്കണമെന്നായി അവർ. ഒടുവിൽ പാറേട്ടന്റെ പിതാവ് മാത്തുച്ചൻ അവർക്ക് 500 രൂപ വീതമുള്ള പ്രോമിസറിനോട്ട് എഴുതിക്കൊടുത്തു. അങ്ങനെ 1091-ൽ 100-ാം നമ്പരായി കോട്ടയം ജില്ലാക്കോടതിയിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു. അന്നു മുതലുള്ള സർവ്വചെലവുകളും പാറേട്ടു നിന്നു ചെയ്തു. ഇന്നും (1967) ചെയ്യുന്നു. ആരോടും പണം പിരിച്ചിട്ടുമില്ല. അതേത്തുടർന്നുണ്ടായ ലീഗ് കേസിന്റെ ചെലവും ചെയ്തുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. പള്ളിക്കേസ് ഫയലാക്കി കുറേനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു വലിയനോമ്പു വീടലിനു സ്ത്രീബാമുത്തിച്ചതിനു തളികയിൽ വീണ പണത്തിന്റെ വീതം മൂന്നു രൂപ ആറേ മൂക്കാൽ ചക്രം ചാണ്ടി വർക്കിയെ ഏല്പിക്കാതെ ആ പണം പാറേട്ടച്ചൻ ബലമായി പള്ളിയിൽ നിന്നെടുക്കുകയോ മോഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്തു എന്നു കാണിച്ച് ഒരു ക്രിമിനൽ കേസ് ചങ്ങനാശ്ശേരി മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ ഫയലാക്കി. വക്കീൽ ഇട്ടിച്ചെറിയയ്ക്കു വക്കാലത്തും കൊടുത്തു.

അതവിടെ തള്ളി. അതിന്മേൽ ഹൈക്കോടതിയിൽ കൊടുത്ത അപ്പീലും തള്ളി. പള്ളിക്കേസിൽ എന്തെങ്കിലും ഓർഡർ ഉണ്ടായാലുടൻ ഹൈക്കോടതിയിൽ പോകുകയായിരുന്നു അന്നത്തെ പതിവ്. അങ്ങനെ ആ കേസുകൾക്കായി അമ്പതിനായിരം രൂപ ചെലവായി. അതിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും പാറേട്ടു മാത്തുച്ചനാണു ചെലവാക്കിയത്. ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാ സ്വോസിന്റെ കല്പന അനുസരിച്ചും മറ്റും പള്ളികളിൽ നിന്നു കുറേ പണം കിട്ടുകയും ചെയ്തു.

ബി. കൃഷ്ണയ്യർ വാദം കേട്ട സമുദായക്കേസിൽ പ്രതിഭാഗം ഒന്നാം സാക്ഷിയായി 123 ദിവസം പാറേട്ടച്ചനെ വിസ്തരിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി ആറു മാസത്തോളം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ താമസിക്കുകയും ഒട്ടധികം ആധികാരികമായ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുകയും ചെയ്തു. റോയൽ കോടതികേസ് മുതലുള്ള സകല കേസുകളും പഠിച്ചശേഷമാണ് സമർത്ഥമായ രീതിയിൽ മൊഴി നൽകിയത്. മൊഴിയെ ജഡ്ജു മെന്റിൽ വളരെ അധികം പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി വികാരി

പരുമല സെമിനാരിയിൽ വച്ച് 1920 ജൂൺ ഏഴിനു വൈദികപട്ടമേറ്റ ഫാ. പാറേട്ട്, പ്രസിദ്ധമായ പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയുടെ വികാരിയായി മൂന്നര ദശാബ്ദക്കാലം സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിക്കു മൂന്നര നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പഴക്കമാണുള്ളത്. പള്ളി സ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റി ചെറിയമഠത്തിൽ വലിയ യാക്കോബ് കത്തനാരും ഇസ്ലാമ്. എം. പാറേട്ടും എഴുതിയിട്ടുള്ള ചരിത്രങ്ങളിൽ തീയതികളെപ്പറ്റിയും പള്ളിയുടെ മാതൃസ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റിയും സാരമായ തർക്കമുണ്ട്. പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയുടെ മാതൃദേവാലയം മണർകാട് പള്ളിയാണെന്നു വലിയ യാക്കോബു കത്തനാർ പറയുമ്പോൾ അതല്ല നിരണം പള്ളിയുടെ കുരിശു പള്ളിയായ ചങ്ങനാശ്ശേരിപ്പള്ളിയാണെന്നു ഇസ്ലാമ്. എം. പാറേട്ട് സമർത്ഥിക്കുന്നു. പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനം, മാതൃദേവാലയം മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ കടന്നുകൂണ്ടാക്കാൻ എനിക്കു താല്പര്യമില്ല. ആ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ വലിയ പ്രസക്തിയും ഇല്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഒരു വസ്തുത എല്ലാ വിഭാഗക്കാരും അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അതായത് ഫാ. മാത്യുസ് പാറേട്ടാണു പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടുള്ളതിലേക്ക് ഏറ്റവും പ്രഗല്ഭനായ വികാരി എന്ന വസ്തുത. എന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തെ നൂറോളം വീട്ടുകാർ ഭൂരിപക്ഷത്തിനെതിരെ അണിനിരന്നു നിത്യശല്യക്കാരായിത്തീർന്നതിനാൽ പുതുപ്പള്ളിയുടെ പുരോഗമനത്തിനു വേണ്ടി പാറേട്ടച്ചനു പല നല്ല കാര്യങ്ങളും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ല എന്നതു ചരിത്രസത്യം മാത്രമാണ്. ഒരു പഴഞ്ഞാലി വിചാരിച്ചാലും നേരെ ചരിക്കുന്ന ഒരു മാനു വൃക്കിയെ മറിച്ചിടാൻ സാധിക്കുമല്ലോ.

ഫാ. പാറേട്ട് പട്ടമേറ്റതിനുശേഷം പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ ആദ്യ കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയതു തന്നെ വിമതരുടെ ശല്യം മൂലം രഹസ്യമായിട്ടാണ്. കൽക്കട്ടാ ബിഷപ്പ്സ് കോളജിലെ പഠനത്തിനുശേഷം പള്ളിയിൽ കയറാൻ വളരെനാളുകൾ കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു. സമാധാന ബലിയിൽ സംഘട്ടനത്തിന് ഒട്ടും സ്ഥാനമില്ലാത്തതിനാൽ അത് ഒഴിവാക്കാൻ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ചില തന്ത്രങ്ങളും ഉപായങ്ങളും മെനയേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിന്റെ തലേന്നാൾ ശനിയാഴ്ചയാണു തന്ത്രങ്ങൾക്കു രൂപം നൽകിയത്. കോട്ടയത്തെ പുരാതന പ്രശസ്തമായ കിരീടധാരണ വൈദ്യശാലയുടെ രണ്ടാം നിലയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കൊല്ലാട്ടു ചെമ്പകശ്ശേരിൽ സി. റ്റി. ഏലിയാസിനു ഫാ. മാത്യുസ് പാറേട്ട് അന്നു വൈകിട്ട് ഒരേഴുത്തു കൊടുത്തയച്ചു, 'നാളെ രാവിലെ അഞ്ചിന് ഏലിയാച്ചൻ

പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ എത്തണം. ഞാൻ വള്ളത്തിൽ പള്ളിപ്പിടിക്കൽ വരും. പടിഞ്ഞാറേക്കൂറ്റ് ഏബ്രഹാം അച്ചനെ ഞാൻ പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.’

കത്തു കിട്ടിയതിനെ തുടർന്ന് അതിരാവിലെ നാലു മണിക്കു തന്നെ ഏലിയാച്ചൻ പുതുപ്പള്ളിക്കു തിരിച്ചു. അഞ്ചു മണിക്കു പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ എത്തി. അതേസമയം അച്ചനും കപ്യാരും രംഗത്തു വന്നു. അഞ്ചരയ്ക്ക് ആരംഭിച്ച ആദ്യ കുർബ്ബാന ഏഴു മണിക്ക് അവസാനിച്ചു. ഏഴര മണിക്കു കുർബ്ബാന ചൊല്ലാനായി പടിഞ്ഞാറേക്കൂറ്റ് അച്ചൻ പള്ളിയിലേക്കു വരുമ്പോൾ ‘എന്തിനാ പോകുന്നത്. പാറേട്ടച്ചൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി, ഞാൻ ചെല്ലുന്നതിനു മുമ്പു തീർന്നു.’ ട്രസ്റ്റി കരവട്ടു കുഞ്ഞു വർക്കിയുടെ മകൻ പാപ്പച്ചൻ അച്ചനെ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ഒന്നും അറിയാത്തമട്ടിൽ അച്ചൻ ചോദിച്ചു. ‘ആ, ചൊല്ലിയോ? എന്നാൽ ഇന്നു ഞാൻ ചൊല്ലുന്നില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞു മടങ്ങി.

ട്രസ്റ്റിയോട് ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ ‘ഞാൻ എന്തു ചെയ്യാനാണ്’ എന്നു പറഞ്ഞു കുഞ്ഞുവർക്കി കൈമലർത്തി. കുഞ്ഞുവർക്കി പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തായിരുന്നു എങ്കിലും പാറേട്ടച്ചന്റെ കസിനായിരുന്നതിനാൽ ഉള്ളിൽ അച്ചനോടു സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമായിരുന്നു എന്നു പലരും അന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. അന്നത്തെ രണ്ടു സഹ വൈദികരും ഫാ. പാറേട്ടിന്റെ ദേവാലയ പ്രവേശനത്തെ എതിർത്തിരുന്നില്ല.

അച്ചന്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന ഇളന്തുരുത്തിൽ പീലിപ്പോസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ ഭരണകാലത്തു പള്ളി പലവിധത്തിൽ പുരോഗമിച്ചു എന്നാണ് പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി ചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നത്. പള്ളിയുടെ ഭരണം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പിടിയിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുക, ഇടവകക്കാരുടെ ആത്മിക ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുക, നേരത്തെ സഭയിൽ ചേർന്ന അവശ വിഭാഗക്കാർക്ക് ആരാധനയ്ക്കും ശവസംസ്കാരത്തിനും സൗകര്യം നൽകുക തുടങ്ങിയ രംഗങ്ങളിൽ പാറേട്ടച്ചൻ തിളങ്ങി ശോഭിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും ഇറാൻമുളികളുടെയും പിടിയിൽ നിന്ന് ഇടവകയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അച്ചൻ 1901-ൽ കോട്ടയം ജില്ലാക്കോടതിയിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു. പള്ളി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്വന്തവും, താൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധിയും ആണെന്നായിരുന്നു പള്ളി സ്വത്തുക്കൾ ഇഷ്ടാനുസരണം കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടനുഭവിച്ചു വന്ന കരവട്ടു ചാണ്ടി വർക്കി എന്ന പ്രതിയുടെ നിലപാട്. കേസ് വാദിച്ചു സഭയ്ക്ക് ഇതരരാണ് എന്നു പറഞ്ഞു കേസു നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി എങ്കിലും ഇടവകക്കാർ ഭൂരിപക്ഷവും പാറേട്ടച്ചന്റെ കൂടെയായിരുന്നതിനാൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്വന്തം പള്ളി മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ അധീനത്തിലായി. തുബ്ദേനിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു.

വൈദികനായശേഷം എല്ലാ വീടുകളും സന്ദർശിച്ചു പ്രാർത്ഥന നടത്തിവന്ന ഫാ. പാറേട്ട് ഒരു വീട്ടിൽനിന്നും സംഭാവനയോ ഭക്ഷണമോ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. തനിക്കിതൊന്നും നൽകരുതെന്നുപോലും പള്ളിയിൽ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അടുത്ത ബന്ധുഗൃഹങ്ങളിൽ നിന്നും നിർബന്ധിച്ചാൽ വല്ലതും അല്പം കഴിച്ചെന്നു വരുത്തും. ശുചിത്വത്തിനും തന്റെ ഭക്ഷണസംബന്ധമായ ചിട്ടകൾക്കും അസമയങ്ങളിലെ ആഹാരം ഹാനികരമാകുമെന്ന് അച്ചന് അറിയാമായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും കൂദാശയോ പ്രാർത്ഥനയോ നടത്തണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നവരോടു ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കരുതെന്നും നേരത്തെതന്നെ പറയുമായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം അവർക്കും പരിഭവം തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഒരു പൈസയും ഒരു വീട്ടിൽ നിന്നും കർമ്മഹീനായി വാങ്ങിയിരുന്നില്ല. സമ്പന്നനായതുകൊണ്ടല്ല, പരദ്രവ്യാഗ്രഹവും ഇല്ലായിരുന്നു. രാജകീയ പെരുമാറ്റം. ആരുതെറ്റു ചെയ്താലും ശാസിക്കും. തന്നിമിത്തം എല്ലാവർക്കും ബഹുമാനമായിരുന്നു. പള്ളിപ്പണം ലോപമെന്നു ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു കൈസ്ഥാനി ചാണ്ടി വർക്കി കേസു തുടരുകയും ഇല്ലാത്ത പൊല്ലാപ്പെല്ലാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു എങ്കിലും അജപാലകനടുത്ത ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുന്നതിൽ നിന്നു മാത്യൂസ് കത്തനാറെ ഇതൊന്നും തടസ്സപ്പെടുത്തിയില്ല. തന്റെ പ്രശസ്തനായ മുൻഗാമി ഇളന്തുരുത്തിൽ പീലിപ്പോസ് കോർഎപ്പിസ്ക്കോപ്പാ 12 ദശാബ്ദം മുമ്പു സഭയിൽ ചേർത്ത അവശ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും കല്ലുവെട്ടാൻകുഴി കവലയ്ക്കു തെക്കു മാറികീഴാറ്റിൽ ഒരു സ്കൂളും ശവം മറവു ചെയ്യുന്നതിനു ഒരു സ്ഥലവും അച്ചൻ ക്രമീകരിച്ചു. പക്ഷേ, അവിടെ കുർബാന നടത്തിയിട്ടില്ല. അവശരെ അയിത്തക്കാരായി നേരത്തെ കണക്കാക്കിയിരുന്നു. പിന്നീട് ഈ കെട്ടിടം നിലംപതിച്ചു. തുടർന്ന് പള്ളിക്കു സമീപമുള്ള സെമിത്തേരിക്കെട്ടിടത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടുന്നതിന് അവശ ക്രൈസ്തവർക്ക് അനുമതി ലഭിച്ചു. അവർക്കു കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം നൽകണമെന്ന് മാത്യൂസ് അച്ചൻ തീരുമാനിച്ചു. പള്ളിയിൽ കയറ്റി മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം നിറുത്തിയാൽ പഴയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എതിർക്കുമെന്നു കണ്ട അച്ചൻ സെമിത്തേരിക്കെട്ടിടത്തിൽ അവർക്കുവേണ്ടി കുർബാന അർപ്പിച്ചു. ഇതു പള്ളിയിൽ അവർക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യ പടിയായും പരിണമിച്ചു.

മരിച്ചു കഴിഞ്ഞു പള്ളിയിലും മദ്ബഹായിലും മറ്റും സ്ഥാനനൂതനായ ശവമടക്കി വന്ന ഏർപ്പാടു നിറുത്തൽ ചെയ്യുന്നതിനും ആശാരിഹറവിന്റെ കുറെ ഭാഗം വാങ്ങി ശവം മറവു ചെയ്യുന്നതിനും പുതിയ ശവക്കോട്ടയിൽത്തന്നെ (തെക്കുഭാഗത്തായി) ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശവവും അടക്കുന്നതിനും മാത്യൂസ് കത്തനാർ നടത്തിയ ശ്രമം വിജയിച്ചു. പള്ളിയിലെ

അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിനനുസരിച്ചു നേരത്തെ സ്ഥലം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ശവമടക്കാൻ പുതിയ കുഴി വെട്ടുമ്പോൾ മുമ്പേ മരിച്ചവരുടെ അസ്ഥികളും തലയോട്ടിയും 'ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുക' അസാധാരണ മല്ലായിരുന്നു. അവ പുതിയ ശവത്തിനു 'കാവൽ' എന്ന നിലയിൽ ശവപ്പെട്ടിയുടെ ഇരുവശത്തും കുഴിച്ചിടുമായിരുന്നു. നേരത്തെ ഇത്തരം അസ്ഥികൾ നിക്ഷേപിക്കാൻ അസ്ഥിക്കുഴികൾ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതാണ്ട്, 'കെടാത്ത തീയും ചാകാത്ത പുഴുവുമുള്ള' ഒരു നരകത്തിന്റെ പ്രതീതി. ഇതു കണ്ടു പലരും ഭയപ്പെടുമായിരുന്നു. സെമിത്തേരി വളർന്നപ്പോൾ അസ്ഥിക്കുഴി അപ്രത്യക്ഷമായി.

വ്യവസ്ഥാപിതമായ രീതിയിൽ മർത്തമറിയം സമാജം സഭയിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ അച്ചൻ പള്ളിയിൽ സ്ത്രീസമാജം നടത്തിയിരുന്നു. പള്ളി റിക്കാർഡുകൾ പ്രിന്റ് ചെയ്തു തന്നെ തയ്യാറാക്കി. മാമോദീസാ, വിളിച്ചുചൊല്ലി, വിവാഹം, ശവസംസ്കാരം മുതലായവയ്ക്കുള്ള രജിസ്റ്ററുകളും വിവാഹക്കുറി, ദേശക്കുറി എന്നിവയും അച്ചടിപ്പിച്ചു പതിവായി രജിസ്റ്ററുകൾ എഴുതി വന്നു. ഇടവക സംബന്ധമായ അനുദിന പ്രവർത്തനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന നാളാഗമവും അച്ചടിപ്പിച്ചു ബയൻഡു ചെയ്തു എഴുതിത്തുടങ്ങി. കുമ്പസാരം പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ചയോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി നടത്തുന്നതും ഏറ്റുപറഞ്ഞും ഗുണഭോഷം കേട്ടും പോകുന്നതുമായ ഒരു വെറും ചടങ്ങല്ലെന്നും പാപമോചനം പ്രാപിക്കുക എന്നതാണ് അതിന്റെ മുഖ്യ ലക്ഷ്യമെന്നും ജനങ്ങളെ ഞായറാഴ്ചതോറും നടത്തുന്ന ലഘു പ്രഭാഷണങ്ങളിലൂടെ പ്രബോധിപ്പിക്കാൻ അച്ചനു സാധിച്ചു. അനുവരര ആട്ടം, നാടകം, തുള്ളൽ എന്നിവയും കച്ചവടവും ആയിരുന്നു ഉൽസവം പോലെ നടത്തിവന്ന പെരുന്നാളിന്റെ മുഖ്യ ഘടകങ്ങൾ. അതെല്ലാം നിറുത്തൽ ചെയ്തു. ആരാധന ആകർഷകമാക്കുന്നതിനു യോഗ്യരായ ചെറുപ്പക്കാരെ ഗീതങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചു. ചിലരെ മദ്യബഹായിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനു നിയോഗിച്ചു. പെൺകുട്ടികളെയും ആൺകുട്ടികളെയും ചേർത്തു ഗായകസംഘം രൂപവൽക്കരിച്ചു. മദ്യബഹായിലെ ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നതു കുടുംബാവകാശമാണെന്നുള്ള മിഥ്യാബോധത്തിനും അറുതി വന്നു. പെരുന്നാൾ ദിവസത്തെ വെച്ചുട്ടിലെ തട്ടിപ്പറിക്കലും ചട്ടമ്പിത്തരങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കി. അരി വച്ചു മോരും ഒന്നുരണ്ട് ഉപദംശങ്ങളും ആയി ആളുകളെ പള്ളിപ്പുറമ്പിൽ പന്തിയായി ഇരുത്തി വിളമ്പിക്കൊടുക്കുക എന്ന വ്യവസ്ഥാപിതവും സ്വീകാര്യവുമായ നടപടി 1938-ൽ ആരംഭിച്ചു.

ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങൾ വളരെ ദൂരെ ആണെങ്കിൽ പലർക്കും കർമ്മാദികളിലും ശവസംസ്കാരത്തിലും പങ്കെടുക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടല്ലോ. പുതിയ പള്ളികൾ വച്ചു പോകുന്നതിനുള്ള പ്രവണതയും ഉണ്ടാകും.

ഇടവകക്കാരിൽ നിന്നു പാരിതോഷികങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന വൈദികർ പുതിയ പള്ളികളുടെ സ്ഥാപനത്തെ എതിർക്കും. ഇടവകക്കാരിൽ നിന്ന് ഒരിനത്തിലും പണം സ്വീകരിക്കാതിരുന്ന മാത്യുസച്ചൻ വെള്ളുക്കുട്ട പള്ളി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുകയും അവിടെ കുറെനാൾ കർമ്മാദികൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

സഹവൈദികനായിരുന്ന പടിഞ്ഞാറേക്കുറ്റു അബ്രഹാം കത്തനാരുടെ സമ്പൂർണ്ണ സഹകരണം ലഭിച്ചിരുന്നതിനാൽ പള്ളിക്കാര്യങ്ങൾക്കു പുറമേ സമുദായത്തിന്റെ പൊതു കാര്യങ്ങളിലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും പങ്കെടുക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യൻ എന്ന ഉന്നതപദവിക്കു പുറമേ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും സബ് കമ്മിറ്റികളിലും അംഗമായി മാത്യുസ് കത്തനാരുടെ പ്രവർത്തനമേഖല വിശാലവും കർമ്മനിരതവും ആയിരുന്നു.

പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പുതുപ്പള്ളി അധ്യാപക സഹകരണ ബാങ്ക് മുൻ മാനേജറും ഒരു തികഞ്ഞ സഭാസന്നേഹിയും പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി, ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയുമായ സി. കെ. കോര (കോരക്കൊച്ച) ഒരനുസ്മരണയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'ഞാൻ പള്ളിവക എൽ. പി. സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കാലം. പാറേട്ടച്ചന്റെ പുരയിടത്തിലായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ കുടുംബം അന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. ഒരു ദിവസം അച്ചൻ എന്റെ അച്ഛനെ വിളിച്ചു 'നിന്റെ രണ്ടാമത്തെ മകനെ എനിക്കു തരണം' എന്നു പറഞ്ഞു. 'അച്ചൻ എടുത്തോ' എന്നു പിതാവു പ്രതിവചിച്ചു. പിറ്റേ ഞായറാഴ്ച പുതുപ്പള്ളി പള്ളിയിൽ വച്ച് കൈവയ്പു നൽകി എന്നെ ശുശ്രൂഷകനാക്കി. അന്നുമുതൽ അച്ചനോടൊന്നിച്ചു ആത്മികശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചു.

ജീവിതത്തിൽ കൃത്യനിഷ്ഠ പാലിക്കുന്ന ഒരു പുരോഹിതനെ ഞാൻ ആദ്യമായി കാണുന്നത് ഇക്കാലഘട്ടത്തിലാണ്. എന്നും അതിരാവിലെ ഉണരും, പ്രാർത്ഥന നടത്തും. ദിനചര്യകൾ കൃത്യമായി നിർവഹിക്കും. കാപ്പിയോ, ചായയോ മറ്റേതെങ്കിലും പാനീയമോ കഴിക്കുകയില്ല. പള്ളിയിൽ കർമ്മാദികൾ അനുഷ്ഠിക്കാനില്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ രാവിലെ എട്ടിനു ഭക്ഷണം കഴിക്കും. അരക്കുപ്പി പാൽ, രണ്ടു കോഴിമുട്ട, പുറമേ മറ്റേതെങ്കിലും ലഘു ഭക്ഷണം. ബുധൻ, വെള്ളി ദിവസങ്ങളിൽ മത്സ്യം ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. കൃത്യസമയത്തുതന്നെ പ്രാർത്ഥന നടത്തും. പ്രഭാത മധ്യാഹ്ന സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനകൾ നിന്നുകൊണ്ടാണു നടത്തുന്നത്. നിത്യവും വൈകിട്ടു വ്യായാമമുറകൾ ഉണ്ട്. ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും കളങ്കാപറ്റാത്ത കൈകളും ഹൃദയവും കാത്തുസൂക്ഷിച്ച വൈദികൻ. മുഖം നോക്കാതെ മറുപടി പറയുന്ന സ്വഭാവക്കാരൻ. കുർബ്ബാന മദ്ധ്യേ ചെയ്യുന്ന ചെറു പ്രസംഗങ്ങളിൽ ചില ഉപമകളിലൂടെ ഗൗരവ

മുള്ള കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുമായിരുന്നു. അച്ചനായിരുന്ന കാലത്ത് ഒരിക്കൽ ഞായറാഴ്ച അല്ലാത്ത ഒരു ദിവസം അതിരാവിലെ രാമപുരം സ്വദേശിയായ തോമസ് എന്ന കള്ളൻ പള്ളിയിൽ കയറി എല്ലാ വാതിലും തുറന്നിട്ടിരുന്നു. നിലയ്ക്കൽ പള്ളിക്കടുത്തു താമസിക്കുന്ന കൈപ്പനാട്ടു കെ. വി. മാത്യു (കുഞ്ഞ്) സ്വന്തം വയലിൽ പോകാൻ പള്ളിമുറ്റത്തു കൂടി വന്നപ്പോൾ പള്ളി തുറന്നു കിടക്കുന്നതായി കണ്ടു. വിവരം പാറേട്ട ചന്തെ അറിയിച്ചു. ഉടൻതന്നെ അച്ചനും ഏതാനും ആളുകളും ഞാനും പള്ളിയിൽ എത്തി. പള്ളിയുടെ പതിനെട്ടാംപടി കയറിയപ്പോൾ ഞങ്ങളിൽ നാലുപേർ പള്ളിയുടെ നാലു വശങ്ങളിലും നിൽക്കാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തശേഷം അച്ചനും കെ. വി. മാത്യുവും പള്ളിക്കുള്ളിൽ കയറി. പള്ളിയ്ക്കകത്തെ അലമാരകൾ തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. ഉടൻതന്നെ അച്ചൻ മദ്യബഹായിൽ കടന്നു ഇടതുകൈ കൊണ്ടു തിരശ്ശീല മാറ്റി. വലതു കൈയിലിരുന്ന ടോർച്ചിട്ടി നോക്കിയപ്പോൾ ആ 'വിശുദ്ധ കള്ളൻ' ശുദ്ധ തയുടെ ശുദ്ധസ്ഥലത്തു നില്ക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഉടൻതന്നെ ഞങ്ങൾ അയാളെ പിടിച്ചുകെട്ടി. താമസംവിനാ, വിവരമറിഞ്ഞുവന്ന കറുകച്ചാൽ പോലീസിൽ അയാളെ ഞങ്ങൾ ഭരമേല്പിച്ചു. അച്ചന്റെ ആത്മയെര്യം അപ്പോഴാണ് ഞാൻ നേരിൽ കണ്ടത്. മറ്റുള്ളവരുടെ പണം ഒട്ടും ആഗ്രഹിക്കാതിരുന്ന അദ്ദേഹം ഇടവകക്കാരുടെ ആത്മീയ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ പ്രതിഫലം സ്വീകരിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ കുർബ്ബാനപ്പണം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു.

പാറേട്ടച്ചൻ 72 മണിക്കൂർ മാത്രമേ റമ്പാനായിരുന്നുള്ളൂ. കോട്ടയം ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്നു വികാരിയായിരുന്ന സെന്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു ഇടവകാംഗങ്ങൾ 'അംശവിയും' മേപ്രാൽ മണലേൽ എം. സി. പോത്തനും കുടുംബാംഗങ്ങളും ചേർന്ന് സ്ലീബായും സമ്മാനിച്ചു. പുതുപ്പള്ളിപ്പെരുന്നാളിന് എല്ലാ വർഷവും മെത്രാപ്പോലീത്താ കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു വന്നു. പദവിമേൽ മുട്ടുകുത്തി മൗനപ്രാർത്ഥന നടത്തുമായിരുന്നു.

എല്ലാ ദിവസവും രാത്രി 9-നു റേഡിയോയിലൂടെയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് വാർത്ത കേൾക്കും. 9.15-നു കിടന്നുറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു ഗ്ലാസ്സ് വെള്ളം കുടിക്കും. മൺകുശയിലുള്ള വെള്ളമായിരിക്കും അത്. മധ്യാഹ്നപ്രാർത്ഥന, ഭക്ഷണം എന്നിവയ്ക്കുശേഷം 15 മിനിറ്റു വിശ്രമം പതിവാണ്. തുടർന്നു 45 മിനിറ്റ് ഉറങ്ങും. ഉണർന്നു കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു ഗ്ലാസ്സ് തൈരു ചുമന്നുള്ളി അരിഞ്ഞിട്ടു കുടിക്കും. വർഷകാലത്ത് പ്രതിദിനം അര ഗ്ലാസ്സ് തേനും കുടിച്ചുവന്നു. കുർബ്ബാനയ്ക്കുശേഷം പാറേട്ട ഭവനത്തിൽ എത്തുന്നവർക്കെല്ലാം ഭക്ഷണം നൽകിയിരുന്നു. മറ്റു പള്ളികളിൽ പോയാലും

കർമാദികൾക്കു സ്വന്തം സാധനങ്ങൾ മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

ഒരിക്കൽ കൂർബാനമധ്യേ പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായിൽ ഒരു ഭ്രാന്തൻ കയറി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൂർബാനച്ചെരുപ്പിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു മുത്തി. ഒന്നും സംഭവിക്കാത്തമട്ടിൽ യാതൊരു ഭാവഭേദവും കൂടാതെ മെത്രാപ്പോലീത്താ തുടർന്നു. ഞാനും മറ്റൊരാളും കൂടിയാണു കണ്ണട്ട കണക്കെ തൂങ്ങിയ ഭ്രാന്തനെ പിടിച്ചുമാറ്റിയത്. ജനങ്ങൾ ആകാംക്ഷയോടെ നോക്കിനിൽക്കവേ പോലീസുകാർ ഭ്രാന്തനെ കസ്റ്റഡിയിലെടുത്തു. തുടർന്നു ഭ്രാന്തനെ മോചിപ്പിക്കണമെന്നു പോലീസുകാരോട് തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ധീരമായ മനഃശക്തിയുടെ ഉടമയായിരുന്ന തിരുമേനിക്കു, തന്നെ സമീപിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിയേയും ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കാനുള്ള അസാമാന്യമായ ഒരു കഴിവുണ്ടായിരുന്നു.

അച്ചനായിരുന്ന കാലത്ത് പുതുപ്പള്ളി പ്രദേശത്തെ തർക്കങ്ങളും വഴക്കുകളും വിവാഹമോചനക്കേസുകളുമെല്ലാം കക്ഷികളെ വരുത്തി അനുരഞ്ജനത്തിലൂടെ പരിഹരിക്കുമായിരുന്നു. അച്ചന്റെ തീരുമാനം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ കക്ഷികൾ അംഗീകരിച്ചുവന്നു. പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയുടെ മുറ്റത്തും മറ്റും ഞായറാഴ്ച കളികൾ നിരോധിച്ചിരുന്നു. ആരെങ്കിലും കളിച്ചെന്നറിഞ്ഞാൽ ആളു വിട്ടു വിളിച്ചുവരുത്തി ചൂരൽകഷായം നൽകുമായിരുന്നു. ഒരു നീതിന്യായക്കോടതിയിലെ ഉത്തമനായ ജഡ്ജിയെപ്പോലെ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. തൊണ്ണൂറ്റിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെ പറയത്തക്ക ഒരു രോഗവും ആ ദൃഢഗാത്രനെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കിയിട്ടില്ല. എന്തിന്, ആ ദന്തനിരയിൽ നിന്ന് ഒരാൾ പോലും കാലുമാറിയിരുന്നുമില്ല.”

പുതുപ്പള്ളി തോപ്പിൽ റിട്ട. പ്രൊഫസർ ടി. ജെ. മാത്യു അയച്ചുതന്ന ഒരു കുറിപ്പിൽ ഒന്നുരണ്ടു സംഭവങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: അൻപത്തഞ്ചു വർഷം കഴിഞ്ഞു. റായല സീമയിലുണ്ടായ രൂക്ഷമായ ക്ഷാമത്തെ മുൻനിറുത്തി പുതുപ്പള്ളിയിലും ഒരു റിലീഫ് കമ്മിറ്റി രൂപവൽക്കരിച്ചു. ഫാ. പാറേട്ട് മാത്യുസ് പ്രസിഡന്റും ഞാൻ സെക്രട്ടറിയും. റോസമ്മ ചാക്കോയും അന്ന് ഒരു കമ്മിറ്റിയംഗം ആയിരുന്നു. കമ്മിറ്റിക്കാർ വീടുതോറും കയറിയിറങ്ങി പുതിയതും പഴയതുമായ വസ്ത്രങ്ങളും ഉണക്കക്കപ്പയും മറ്റും സംഭരിച്ചു. ലഭിച്ച സാധനങ്ങൾ ദക്ഷിണ റയിൽവേ അധികൃതർ സൗജന്യമായി ക്ഷാമബാധിത പ്രദേശത്ത് എത്തിച്ചു. ഇതു സംബന്ധിച്ച എല്ലാ കമ്മിറ്റിയോഗങ്ങളിലും അച്ചൻ സംബന്ധിക്കുകയും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ട പ്രോൽസാഹനങ്ങൾ നിർലോപം നൽകുകയും ഉണ്ടായി.

പുതുപ്പള്ളിയുടെ സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക-വിദ്യാഭ്യാസ രംഗങ്ങളിൽ

വ്യക്തിമുദ്ര പതിച്ച പല പ്രശസ്ത വ്യക്തികളിൽ ഒരാളായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസ്. അര നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് ഒരിക്കൽ സെന്റ് ജോർജ്ജ്സ് ഹൈസ്കൂളിന്റെ ഭരണസമിതി കൂടി. സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ധന സഹായം ചെയ്തവരിൽ നിന്നായിരുന്നു ഭരണസമിതിയിലെ അംഗങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. മാനേജ്മെന്റ് സംബന്ധിച്ച ഒരു വ്യവഹാരത്തെ തുടർന്നു ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾ തമ്മിലുണ്ടാക്കിയ ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു സ്കൂൾ സർക്കാരിനു വിട്ടുകൊടുത്തത്. വ്യവഹാര വേളയിൽ എതിർകക്ഷികൾ വളരെ വാശിയോടെയാണു കരുനീക്കങ്ങൾ നടത്തിയത്. സ്കൂളിന്റെ സ്ഥാപക നേതാവായിരുന്ന റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ, ഫാ. മാത്യുസ് പാറേട്ട്, സി. എം. എസ്. ഹൈസ്കൂൾ റിട്ട. അദ്ധ്യാപകൻ റ്റി. സി. ഉമ്മൻ, വി. സി. മാത്യു മുതലായവർ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കാൻ പറ്റിയവരാണെന്നു പൊതുയോഗം കണ്ടു. എന്നാൽ ഇവരെല്ലാം തന്നെ ഏതാണ്ട് ഒരേ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരായിപ്പോയി. എല്ലാവരും തുടർച്ചയായി ഭരണവും നടത്തിവന്നു. സ്കൂളിന്റെ ഭാവി നിർണയിക്കുന്ന ഒരു സുപ്രധാന യോഗത്തിനു വരുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ വ്യക്തികളെ കടന്നാക്രമിക്കുമെന്നു ചിലർ ഭീഷണി മുഴക്കിയിരുന്നു. ഭരണസമിതി അംഗങ്ങൾ യോഗത്തിനു വരാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള എതിർ ഗ്രൂപ്പിന്റെ ഒരു തന്ത്രമായിരുന്നു ഇത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒട്ടധികം ആളുകൾ സ്കൂൾ പരിസരത്തു തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. ഫാ. മാത്യുസ് പാറേട്ടിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണു ഭരണസമിതി അംഗങ്ങൾ യോഗത്തിന് എത്തിയത്. എതിരാളികൾ ആരും ഒന്നും ചെയ്യാൻ മുതിർന്നില്ല. ഭരണകക്ഷിക്കു തന്നെ വിജയം ഉണ്ടായി. അനൈകൃത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നാടിന്റെ നന്മയെ കരുതി സ്കൂൾ സർക്കാരിനു വിട്ടുകൊടുത്തു. അതോടെ നല്ല നിലയിൽ നടന്നുവന്ന ഹൈസ്കൂൾ സർക്കാരിന്റെ താണ നിലവാരത്തിലേക്കു നിപതിച്ചു.

അറുപതു വർഷം മുമ്പു പുതുപ്പള്ളി സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഹൈസ്കൂളിൽ ഞാൻ പഠിക്കുന്ന കാലഘട്ടം. ഞാൻ സ്കൗട്ട് ട്രൂപ്പിലെ ഒരംഗവുമായിരുന്നു. സ്കൗട്ടിന്റെ വക ഒരു സ്റ്റാൾ പുതുപ്പള്ളിപ്പൊന്നാൾ പ്രമാണിച്ചു പാറേട്ടെ വീടിനടുത്തുള്ള റോഡിൽ നടത്തുകയായിരുന്നു. ഞാൻ സ്റ്റാളിലേക്കു പോകുമ്പോൾ 30-35 വയസ്സുള്ള ഒരാൾ കൈകൾ കെട്ടപ്പെട്ട നിലയിൽ അച്ചന്റെ വീട്ടുമുറ്റത്തു കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. മൂണ്ടും ബനിയനുമാണു വേഷം. തോർത്ത് അരയ്ക്കു ചുറ്റിക്കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അച്ചൻ വിരലിന്റെ വണ്ണമുള്ള ഒരു ചുരൽവടികൊണ്ട് അയാളുടെ പുഷ്പഭാഗത്തു നാലടി കൊടുത്തു. മേലിൽ മദ്യപിച്ച് ഈ സ്ഥലത്തു വന്നു യാതൊരു ശല്യവും ഉണ്ടാക്കരുതെന്ന താക്കീതു നൽകി അയാളെ പറഞ്ഞുവിട്ടു. ദുരെന്നിനു വന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ പെരുന്നാൾ ബഹളത്തി

നീടയിൽ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ മുട്ടുകയോ തട്ടുകയോ ചെയ്തെന്ന പരാതിയെ തുടർന്നാണ് അച്ചൻ ഈ അർഹിക്കുന്ന ശിക്ഷ നൽകിയത്. പെരുന്നാൾ ദിവസം അച്ചൻ വീട്ടിൽ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ ഒരനിഷ്ട സംഭവവും ഉണ്ടാവില്ല. അച്ചന്റെ ആജ്ഞാശക്തിയും അച്ചനോടു ജനങ്ങൾക്കുള്ള ഭയഭക്തിബഹുമാനങ്ങളും പുതുപ്പള്ളി പ്രദേശത്തെ സൽപനമാവിലൂടെ നടത്താൻ അച്ചനെ സഹായിച്ച ഘടകങ്ങളാണ്.”

സമാധാനത്തിന് ഏറ്റ കഠാര

കക്ഷിവഴക്കു കത്തിനിന്ന കാലം. പള്ളിയുടെ പണം ഇഷ്ടംപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്തുവന്ന കൈക്കാരൻ കരവട്ടു ചാണ്ടി വർക്കിയുടെ ചെയ്തികളെ എതിർപക്ഷം ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ തന്റെ ഒലിച്ചു പോകുന്ന ആധിപത്യം നിലനിർത്താൻ അദ്ദേഹം നടത്തിയ മാനുഷികമായ തന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണു കടിയൻതുരുത്തിൽ ഏശാവ് എന്ന യുവാവ് വൈദികനാവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹം ശെമ്മാശനായിരിക്കുമ്പോൾ പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിലെ വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് ഒരു നിരോധനാജ്ഞ ഉണ്ടായിരുന്നു. കോടതിയുടെ ഈ നിരോധനാജ്ഞ ശെമ്മാശനായിരിക്കുന്ന കാലത്തേക്കു മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞ് 1944 നവംബർ 27-നു വൈദികനായശേഷം പുതുപ്പള്ളിയിൽ പിറ്റേദിവസം ഞായറാഴ്ച കയറാൻ നടത്തിയ ഗുപ്തതന്ത്രമാണു കഠാരപ്രയോഗത്തിനും നാമലബ്ധിക്കും വഴിതെളിച്ചത്. അവകാശസ്ഥാപനാർത്ഥം ആരും അറിയാതെ അതിരാവിലെ ഏശാവു കത്തനാർ (വൈദികനായതോടുകൂടി പേരു മാറ്റി യേശു എന്ന പേരു സ്വീകരിച്ചു) പള്ളിയിൽ കയറി കുർബാന ചൊല്ലാൻ ആരംഭിച്ചു (ചില പേരുകൾ, വൈദികവൃത്തി സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ മാറ്റുക സഭയിൽ പതിവാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് കുര്യൻ എന്നതു കുറിയാക്കോസെന്നും മാമ്മൻ എന്നതു തോമസെന്നും ജോർജ്ജ് എന്നതു ഗീവറുഗീസ് എന്നും മറ്റും മാറ്റം. എന്നാൽ അർഥവ്യാപ്തിയിൽ ധ്രുവാന്തരസ്ഥിതമായുള്ള ഏശാവ് എന്നത് യേശു എന്നാക്കി മാറ്റിയപ്പോൾ എന്തു മാനദണ്ഡമാണുപയോഗിച്ചതെന്ന് ആർക്കും തന്നെ പിടികിട്ടുന്നില്ല. യേശു എന്ന പവിത്രനാമം ദുഷിക്കപ്പെടാൻ ഈ നാമമാറ്റം ഇടവരുത്തുമെന്നു ചിന്തിക്കുന്നവർ ഒട്ടും കുറവല്ല. നാം കാണുന്ന പലരുടെയും പേരും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവുമില്ലെന്നുള്ളതു മറ്റൊരു കാര്യം).

കടിയൻതുരുത്തിൽ അച്ചന്റെ ദേവാലയ പ്രവേശവും അനന്തര സംഭവവികാസങ്ങളും സംബന്ധിച്ചു വിഭിന്ന ഭാഷ്യങ്ങളുണ്ട്. തന്നിമിത്തം ഏതാണു ശരി, ഏതാണു തെറ്റെന്നു ശരിക്കു കണ്ടുപിടിക്കാൻ അല്പം ബുദ്ധിമുട്ട് ഇല്ലാതില്ല. സംഭവങ്ങളുടെ സാക്ഷികളായ ചിലരുടെ കുറിപ്പുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ഈ അസുഖകരമായ വിവാദത്തിൽ നിന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവ് മാനിനിൽക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്.

സംഭവത്തിന്റെ സാക്ഷിയും പുതുപ്പള്ളിയിൽ 56 വർഷമായി ശുശ്രൂഷകനും ആയിരിക്കുന്ന ഈശോ തോമസ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

എന്റെ പേര് ഈശോ തോമസ് എന്നാണ്. പുതുപ്പള്ളി വലിയപള്ളിയിലെ ശുശ്രൂഷകനായിട്ട് 56 കൊല്ലമായി. ഞാൻ ഈ സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ പള്ളിയിലുണ്ടായിരുന്നു. വായ്പക്കര മത്തായി അന്നു വേറൊരു ശുശ്രൂഷകനായിരുന്നു.

അതിരാവിലെ കൊച്ച് എന്ന ആൾ വന്നു പള്ളിയുടെ കതകേൽ മുട്ടി. ശുശ്രൂഷകൻ മത്തായി കതകു തുറന്നു. കൊച്ച് എണ്ണ തേക്കാനാണെന്നു പറഞ്ഞ് അകത്തു കയറി. കൂടെ കടിയത്തുരുത്തിൽ അച്ചനും കൂട്ടരും കയറി.

പാരേട്ട് മാത്യൂസ് അച്ചനെ വിവരമറിയിക്കാൻ മത്തായി പാരേട്ടേക്ക് ഓടി. പാരേട്ടച്ചനും ഇടവകക്കാരായ ഏതാനുംപേരും പള്ളിയിലെത്തി.

കടിയത്തുരുത്തിൽ അച്ചൻ മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിച്ച് എന്തൊക്കെയോ പറയുകയാണ്. തക്സാ എടുത്ത് എന്തൊക്കെയോ ചൊല്ലുന്നു.

പാരേട്ട് അച്ചൻ തക്സാ എടുത്ത് എന്റെ കൈയിൽ തന്നു. ഞാൻ അതു പാപ്പിക്കൊച്ചിന്റെ കൈയിലേക്കു കൈമാറി. പക്ഷേ, കടിയത്തുരുത്തിൽ അച്ചന്റെ സഹോദരൻ ഉണ്ണി ബലമായി അതു പിടിച്ചുവാങ്ങി മദ്ബഹായിലേക്കു കൊടുത്തു. കുർബാനയ്ക്കുള്ള വായന ആരംഭിച്ചു. കുറച്ച് കഴിഞ്ഞ് ഒരു കടലാസും എടുത്ത് എന്തോ വായിച്ചു.

ഈ സമയത്ത് പുറത്ത് ഉന്തും തള്ളും തുടങ്ങി. ഇടവകക്കാർ ഓടിക്കൂടാൻ മണിയടി ആരംഭിച്ചു. മദ്ബഹായിലേക്ക് ആരും പ്രവേശിക്കാതിരിക്കാനായിരിക്കും പാരേട്ടച്ചൻ മറപിടിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു. ബഹളം മുത്തപ്പോൾ മാത്തുച്ചൻ തോക്കെടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. 'എടോ കാാരി' കടിയത്തുരുത്തിൽ അച്ചന്റെ സഹോദരൻ ഉണ്ണി ആക്രോശിച്ചു.

ഉടനെ കോട്ടയത്തിനു പോകാൻ പാരേട്ടച്ചൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു കറിയാക്കുട്ടിയുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഡി. എസ്. പി. എം. എം. ജോർജ്ജ് പോലീസുമായി പള്ളിപ്പരിസരത്ത് എത്തി.

കടിയത്തുരുത്തിൽ അച്ചൻ ചിറയ്ക്കപ്പുറത്തേക്ക് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. കാട്ടിൽ കൊച്ച്, കടിയത്തുരുത്തിൽ അച്ചന്റെ പിതാവ്, അച്ചന്റെ അമ്മാച്ചൻ എന്നിവരേയും വേറെ രണ്ടു പേരെയും പോലീസ് അറസ്റ്റു ചെയ്തു പാരേട്ടെ തിണ്ണയിൽ കൊണ്ട് ഇരുത്തി.

കടിയത്തുരുത്തിൽ അച്ചന്റെ പിറകെ പോലീസ് പോയെങ്കിലും അച്ചനെ പിടികൂടാൻ സാധിച്ചില്ല.

തെക്കൻ പ്രദേശത്തു നിന്ന് ആരോ പള്ളിയിൽ നേർച്ചയിടാൻ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും പള്ളി തുറന്നു കൊടുക്കണമെന്നും കപ്യാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പി

ച്ചതുകൊണ്ടാണു പള്ളി തുറന്നതെന്നും അപ്പോൾ കടിയൻതുരുത്തിൽ അച്ചനും കുട്ടരും സൂത്രത്തിൽ പള്ളിയിൽ കയറിയതാണെന്നും മറ്റൊരു കുട്ടർ പറയുന്നുണ്ട്.

പാറേട്ടച്ചൻ പള്ളിയിൽ കയറിയതിനെ തുടർന്ന് അച്ചന്റെ പട്ടിയും മദ്ബഹായിൽ കയറി. പെട്ടെന്നു തന്നെ പട്ടിയെ പിടിച്ചിറക്കി അച്ചൻ ഹൈക്കലായിൽ വന്നപ്പോൾ കടിയൻതുരുത്തിൽ അച്ചന്റെ സഹോദരൻ കാര നിവർത്തു. പട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കുത്തേറ്റില്ലെന്നു മാത്രം. സംഭവസ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന പാറേട്ടച്ചന്റെ അനന്തരവനോടു തോക്കെടുത്തു കൊണ്ടുവരാൻ അച്ചൻ പറഞ്ഞെന്നും തോക്ക് അച്ചന്റെ സഹോദരി കൊടുത്തയച്ചില്ലെന്നും കടിയൻതുരുത്തിൽ അച്ചന്റെ അനുയായികൾ പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ യേശുക്കത്തനാരുടെ 80-ാം ജന്മദിന പൗരോഹിത്യ കനകജൂബിലി സ്മരണികയിൽ (സത്യവിശ്വാസ യോദ്ധാവ്, പുറം 44) ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ തോക്കെടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്നതു വെറും കെട്ടുകഥയാണെന്നത്രെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനന്തരവൻ മാത്യൂസ് പൂപ്പള്ളി പറയുന്നത്. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: ‘കടിയൻതുരുത്തിലച്ചൻ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ച ദിവസം ‘തോക്ക്’ എടുക്കുവാൻ ആരും പാഞ്ഞതായി ആ സംഭവത്തിനു ദൃക്സാക്ഷിയായ ഞാൻ പോലും കേട്ടിട്ടില്ല. ‘കാരി’ ഇടക്കെട്ടിൽ തിരുകിവെച്ചുകൊണ്ടു വന്നത്, ഇപ്പോഴും നന്നായിട്ട് ഓർമ്മിക്കുന്നു. കൂടാതെ ധൂപക്കുറ്റി വാണംപോലെ പള്ളിയുടെ നാടകശാലയിലേക്കു പറന്നുവരുന്നത് ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഓർക്കുന്നു. കാസായേലും പീലാസായേയും ആരോ കൈവെച്ചപ്പോൾ പാറേട്ടച്ചൻ വിലക്കിയതുകൊണ്ട് അത് എറിഞ്ഞില്ല. ആരോ ‘കാരി’ക്കാരനെ പിടലിക്കു പിടിച്ചു മദ്ബഹായിൽ നിന്ന് ഇറക്കിവിട്ടു. അയാളും കുട്ടരും ഓടിപ്പോയി. ഇതാണു നടന്ന കാര്യങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം.

ഇഞ്ചക്കാട്ടു മത്തായിയുടെ ഭാര്യ മരിച്ചപ്പോൾ ശവം കൊണ്ടുവന്നു ബലമായി സെമിത്തേരിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോഴും സ്വന്തം മാതാവിന്റെ ശവം സംസ്കരിക്കാൻ കൊണ്ടുവന്നപ്പോഴും കടിയൻതുരുത്തിൽ അച്ചൻ പ്രശ്നങ്ങളും കേസുകളും സൃഷ്ടിച്ച കാര്യങ്ങളുടെ വിശദവിവരങ്ങൾ എഴുതി ബന്ധപ്പെട്ടവരെ വേദനിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്കുദ്ദേശ്യമില്ല. അവകാശസ്ഥാപനത്തിനും സംരക്ഷണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള വിലകുറഞ്ഞ തന്ത്രങ്ങളായിരുന്നു ശവം വെച്ചുകൊണ്ടു നടത്തിയ വിലപേശലുകൾ എന്നതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല.

കടിയൻതുരുത്തിലച്ചൻ ആദ്യ കുർബാന രഹസ്യമായി ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയെങ്കിലും പൂർത്തിയാക്കിയില്ലെന്നും അതല്ല പൂർത്തിയാക്കി നിയ

മനകല്പനയും വായിച്ചെന്നും ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഇതിന്റെ നിജസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തുന്നതിലർത്ഥമില്ല. സത്യം അറിയാവുന്നവർ പലപ്പോഴും സത്യം പറയുന്നതിന് ഒട്ടും പ്രസിദ്ധരല്ലാത്തതിനാലും കോടതി വരാനുകളിൽ ജീവിതത്തിന്റെ മുക്കാൽപങ്കും ചെലവഴിക്കുന്നവരിൽ നിന്നു ജീവിതസാധാഹ്നത്തിൽ സത്യത്തിന്റെ കണികപോലും ലഭ്യമല്ലാത്തതിനാലും തൽസംബന്ധമായ അന്വേഷണം ഒരു പാഴ്വേല മാത്രമായിരിക്കുമെന്നും കരുതുന്നു.

പള്ളിയിൽ അനധികൃതമായി കടന്നു കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിയതിന് അച്ചനെതിരായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട കേസ്, ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ട് നൽകിയ പരാതി എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അച്ചന്റെ അച്ഛനേയും മാതൃസഹോദരനെയും മറ്റു രണ്ടുപേരെയും കോട്ടയം ഡി.എസ്.പി. എം. എം. ജോർജിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം അറസ്റ്റു ചെയ്തു. അച്ചൻ മുങ്ങി അപ്രത്യക്ഷനായതിനാൽ പിടികൂടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

കടിയൻതൂരുത്തിലച്ചൻ നടത്തിയ കേസുകൾ എല്ലാം ജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അച്ചനുവേണ്ടി 40 വർഷം തുടർച്ചയായി കേസു നടത്തിയ കോട്ടയത്തെ അഡ്വ. പി. വി. തോമസ് പറയുന്നു. 'അച്ചനുവേണ്ടി കേസുകൾ നടത്തുന്നതിൽ എനിക്കു സന്തോഷവും ആത്മസന്തൃപ്തിയുമുണ്ട്. അച്ചനുവേണ്ടി നടത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സി. എം. പി. ഹർജിയിൽ പോലും അച്ചൻ എതിരായി ഉത്തരവുണ്ടായിട്ടില്ല. അത് എന്റെ സീനിയറിന്റെ ആശീർവാദവും അച്ചന്റെ ദൈവാനുഗ്രഹവും കൊണ്ടാണ് എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു' (സത്യവിശ്വാസയോദ്ധാവ്, പേജ് 110). 1995 ജൂൺ 20-ന് സുപ്രീം കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ച സഭാക്കേസിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തിനുവേണ്ടി വീറോടെ വാദിച്ച അഭിഭാഷകനാണ് തോമസ്.

പ. വട്ടശ്ശേരിൽ
മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്

പ. ബസേലിയോസ്
ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ

പാറേട്ട് തിരുമേ
നിയെ സഭയുടെ
ഭാവി കാര്യങ്ങൾ
ഏല്പിച്ച
സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ.

എന്നും ഉന്നതതലത്തിൽ തന്നെ

വൈദികപദവിയിലേക്കു കാലു കുത്തിയതു മുതൽ മെത്രാനായി കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെയും ഫാ. മാത്യൂസ് സഭയുടെ ഉന്നതതലങ്ങളിൽ തന്നെയായിരുന്നു. അതേസമയം തന്റെ പള്ളി, വഴിയേ വന്നവരുടേയും അവരെ കാശിനായി കണ്ണടച്ചു പിന്താങ്ങുന്നവരുടേയും കൈയിൽ അകപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു. അതിനുവേണ്ടി ആത്മാർത്ഥയോടെ മൂന്നര ദശാബ്ദം ധർമ്മസമരം തന്നെ നടത്തി. വളരെയധികം പണം സ്വന്തം കൈയിൽ നിന്നു ചോരുകയും ചെയ്തു. പൂർണ്ണ സമാധാനം ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും തന്റെ കൂടെ നിന്ന ഭൂരിപക്ഷം സഭാംഗങ്ങളുടെയും താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് പ്രശസ്തനായ ആ വികാരിക്കു സാധിച്ചു. ശെമ്മാശനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മലങ്കര സഭാ ഭാസുരൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ ആർജ്ജിക്കുന്നതിനും ആത്മാർത്ഥതയോടും അതിലുപരി സഹകരണത്തോടും സഭാധ്യക്ഷനെ സേവിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചതുകൊണ്ടാണ് മാത്യൂസ് ശെമ്മാശൻ ശ്രദ്ധേയനായത്. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് 1908-ൽ മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കാൻ യറുശലേമിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ആ സംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിനും ഒടുവിൽ ആ സംഘത്തിന്റെ നേതൃത്വം തന്നെ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ ദൗത്യം അദ്ദേഹം ശരിയായവിധത്തിൽ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്തു. യെറുശലേം യാത്രാവേളയിലാണ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്കു പാറേട്ടു ശെമ്മാശന്റെ കഴിവും സഭാസ്നേഹവും ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചത്.

വൈദികനായി അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് മാത്യൂസ് അച്ചൻ സഭയുടെ ഉന്നതസമിതിയായ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. സമുദായത്തിന്റെ മിക്കവാറും എല്ലാ പ്രവർത്തന രംഗങ്ങളിലും സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം അംഗമല്ലാതിരുന്ന പ്രധാന കമ്മിറ്റികളോ ആലോചനാസമിതികളോ ഇല്ലായിരുന്നു. പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ തന്റെ സഹവൈദികനായിരുന്ന പടിഞ്ഞാറേക്കൂറ്റ് അബ്രഹാം കത്തനാരുടെ പൂർണ്ണ സഹകരണം ലഭിച്ചിരുന്നതിനാലാണ് കൂട്ടത്തിലെ തവള പോലെ കഴിയാതെ വിശാലമായ സമുദായ സാഗരത്തിൽ തന്നെ ആഞ്ഞടിച്ച തിരമാലകളെ തടഞ്ഞുനിറുത്തി ഒരതിരുവരെ പ്രശാന്തമായ പ്രവർത്തന മേഖല കണ്ടെത്താൻ സാധിച്ചതെന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. മാർത്തോമ്മാ ഗ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച നിലയ്ക്കൽ പള്ളിയുടെ സ്ഥാനം 1920-നോടടുത്തു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു വന്യമൃഗസങ്കേതമായ വനാന്തരത്തിലൂടെ

നടത്തിയ സാഹസികയാത്ര അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധൈര്യത്തിനും അസാമാന്യമായ കഴിവിനും മകുടോദാഹരണമാണ്. പള്ളിയുടെ സ്ഥാനം കണ്ടു പിടിച്ചാൽ വനത്തിൽ പത്തേക്കറോ അതിലധികമോ സഭയ്ക്കു നൽകാമെന്ന് അന്നത്തെ ദിവാൻ വാട്സ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുമാണ്. പള്ളിയുടെ സ്ഥാനം കണ്ടെത്താനായില്ലെങ്കിലും നിലയ്ക്കലിൽ നാമാവശേഷമായ ഒരു കൊച്ചുപട്ടണത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. മേല്പട്ടസ്ഥാനം ഏറ്റശേഷവും ഒരു തവണ കൂടി നിലയ്ക്കലിൽ പോയി അന്വേഷണം നടത്തിയതാണ്. എന്തായാലും അല്പം വൈകിയാണെങ്കിലും നിലയ്ക്കലിൽ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും എക്യുമെനിക്കൽ ആശയം അവിടെ പ്രാവർത്തികമാക്കാനും സാധിച്ചതിൽ ആ പിതാവിന്റെ ആത്മാവ് അത്യധികം ആനന്ദിക്കുന്നുണ്ടാവും.

മലങ്കരസഭയുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന പഴയസെമിനാരി പിടിച്ചെടുക്കാൻവേണ്ടി റൗഡിസംഘത്തെ ആശ്രയിക്കുകയും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ അംഗരക്ഷകനായിരുന്ന ആനപ്പാപ്പിയെ വധിക്കുകയും മെത്രാപ്പോലീത്തായെത്തന്നെ കൊല്ലാൻ ഭിത്തിയിൽ ഏണി ചാറുകയും ചെയ്തവർക്കു പിൻബലം നൽകിയവരിൽ നിന്നു സെമിനാരിയേയും മലങ്കര സഭാ ഭാസുരനെയും കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതിൽ മുഖ്യപങ്കു വഹിച്ചവരിൽ ഒരു പ്രധാനിയാണു മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നു സഭയുടെ ആസ്ഥാനം സംരക്ഷിക്കാൻ വന്ന സഭാ സ്നേഹികളുടെ കമാൻഡറായിരുന്നു മാത്യുസച്ചൻ. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ആലുവാ തൂക്കുന്നത്തു സെമിനാരി പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിനും സഭയിലെ ഏറ്റവും സീനിയറും സംസ്കാരസമ്പന്നനുമായ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസിനെ അവിടെനിന്നു പിടിച്ചിറക്കുന്നതിനും വേണ്ടി സഭയുടെ പേരും പറഞ്ഞു കാടിച്ചെടുക്കുകയും നിരപരാധികളിൽ നിന്നു മദ്യസഹായത്താൽ ഒരു വലിയ റൗഡി സംഘത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചു മാർച്ചു നടത്തുകയും പകലുള്ളപ്പോൾ നിശാഹാരവ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും അതിനു നേതൃത്വം നൽകിയവർ ലജ്ജിതരാകുകയും ചെയ്ത ചിത്രം ഇന്നത്തെ തലമുറ ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പു പഴയസെമിനാരിയിൽ നടന്ന പഴയ ആക്രോശങ്ങളുടെയും ആക്രമണങ്ങളുടെയും വൈദിക മർദ്ദനങ്ങളുടെയും കൊലപാതകത്തിന്റെയും ഒരു കാർബൺ കോപ്പിയല്ലേ എന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ തോന്നിപ്പോകുകയാണ്. തൂക്കുന്നത്തു സെമിനാരിയിൽ ഫാ. ജേക്കബ് മണ്ണാറപ്രായിൽ വഹിച്ച പങ്കാണു തല്ലുകൊള്ളാതെ പാറേട്ടച്ചൻ പണ്ടു പഴയസെമിനാരിയിൽ നിറവേറ്റിയതെന്ന് ഒരു ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥി പറഞ്ഞാൽ ഒരളവിൽ അതു ശരിയായിരിക്കും.

ഏതു കാര്യത്തിലും വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റിയ ആളാണെന്ന്, വട്ടശ്ശേരിൽ

തിരുമേനിയും ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാവും യഥാക്രമം മർദ്ദീൻ യാത്രാവേളയിലും വെല്ലൂർ ചികിത്സാവേളയിലും സഭയുടെ ഭാവികാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ക്രമീകരണങ്ങൾ ആലേഖനം ചെയ്ത് പാഠേച്ചനെ ഏൽപ്പിച്ചതിൽ നിന്നും വിലപിടിപ്പുള്ള സ്വർണവും മറ്റും സൂക്ഷിക്കാൻ നൽകിയതിൽ നിന്നും പകൽപോലെ വ്യക്തമാണല്ലോ. തന്നെ ഏല്പിച്ച അതീവ രഹസ്യരേഖകൾ എന്തെന്നറിയാനുള്ള മാനുഷികമായ അഭിലാഷത്തിനു പാഠേച്ചൻ അവധി നൽകുകയും ഏല്പിച്ച ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ വിലവരുന്ന കനകക്കട്ടികളും മറ്റും ഒരണുവിട പോലും കുറവില്ലാതെ ഏല്പിച്ചപ്പടി തിരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങളിൽ പാഠേച്ചന്റെ സ്വഭാവമാഹാത്മ്യം പൊതുസ്വത്തു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർക്കു മാതൃക തന്നെയാണ്. സഭയുടെയും പൊതു സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും പണം ആരും കാണാതെയും കണക്കില്ലാതെയും കട്ടുവാരുന്നവരും അതിൽ തൊട്ടു നശിക്കുന്നവരും പാഠേച്ചന്റെ രീതി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ സഭാചരിത്രം തന്നെ വിഭിന്നമാകുമായിരുന്നു.

മലങ്കരസഭയിൽ നേരത്തെതന്നെ ലഭിക്കാമായിരുന്ന മെത്രാൻ സ്ഥാനവും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനവും ദൈവവിളിയില്ലെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു വിനയപൂർവ്വം തിരസ്കരിച്ച പാഠേച്ചനും സുഖജീവിത പ്രതീകമായി മാറിയിരിക്കുന്ന മെത്രാൻ പുഷ്പശയ്യയ്ക്കുവേണ്ടി കല്ലും മുളളും നിറഞ്ഞ വഴികളിലൂടെ വോട്ടു പിടിച്ചും അതിനു കൂട്ടുകൂടിയും നടക്കുന്നവരും തമ്മിൽ എന്തു സാമ്യമാണുള്ളത്. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞിട്ടും അദ്ദേഹം മെത്രാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കാഞ്ഞതു സമുദായ അന്തരീക്ഷത്തിലെ കാർമേഘങ്ങൾ കൊണ്ടല്ലേ എന്നുമാനിക്കുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും കാതോലിക്കായും തമ്മിൽ ഏറ്റു മുട്ടൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനു മലങ്കരയിലെ മൂന്നാം കാതോലിക്കാ യായി വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി കണ്ടെത്തിയതു പാഠേച്ചനെ ആയിരുന്നു എന്നതു ചരിത്രം പഠിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു പുതിയ കാര്യമല്ല. രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഉരസൽ ഒഴിവാക്കാൻ രണ്ടും ഒരാൾതന്നെ വഹിച്ചാൽ മതിയെന്ന ദീർഘദൃഷ്ടിയോടു കൂടിയ ക്രമീകരണം 1934-ൽ ഉണ്ടാക്കിയത്, സഭാതലത്തിൽ വന്നുചേരാവുന്ന ഒട്ടധികം പ്രശ്നങ്ങൾ ഒഴിവാക്കി എന്നും അനന്തരകാല സംഭവങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഒരിക്കൽ വട്ടശ്ശേരിൽ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പാഠേച്ചന്റെ സഹോദരിമാരെ പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ചു കണ്ടപ്പോൾ, 'എനിക്കു നിങ്ങളെ മെത്രാച്ചന്റെ പെണ്ണന്മാർ എന്നു വിളിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം ഉണ്ട്' എന്നു പറയുകയുണ്ടായി.

മറ്റൊരവസരത്തിൽ, 'അടുത്ത കാതോലിക്കാ താനായിരിക്കണം' എന്നും വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ പറഞ്ഞിരുന്നു. മലങ്കരയിലെ

രണ്ടാമത്തെ കാതോലിക്കായായിരുന്ന പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ഒന്നാമന്റെ (വാക്ത്താനം) കാലശേഷമാണ് പിൻഗാമിയുടെ കാര്യം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടത്. 'എനിക്കു കാലാനുസരണമായ വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലെന്നും ദൈവം വിളിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു' എന്നും പാറേട്ടച്ചൻ പറഞ്ഞു മാറി.

വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലശേഷം, താൻ ആരാധിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിലാഷം പൂർത്തിയാക്കാനാണ് 1953 മെയ് 15-ാം തീയതി കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ വച്ചു പാറേട്ടച്ചൻ മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായിത്തീർന്നത്.

സഭയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സഭാഭാസുരന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥത യാചിക്കുന്നതിലും മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു.

വട്ടശ്ശേരിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാലം ചെയ്തശേഷം മൃതദേഹം പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിലെ ഒരു ചാരുകസേരയിൽ കിടത്തിയിരുന്നു. കാലം ചെയ്ത പുത്തൻകാവു മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഫോട്ടോ എടുപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കസേര പലതവണ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും മാറ്റി. ഒന്നുരണ്ടു പ്രാവശ്യം ഫോട്ടോ എടുത്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഇത് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും മാറ്റാനും മറിക്കാനുമുള്ള തല്ലെന്നു സഭാഭാസുരന്റെ ആരാധകനായ പാറേട്ടച്ചൻ പറയുകയും തുടർന്നു ഫോട്ടോ എടുപ്പു നിറുത്തുകയും ചെയ്തു.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമനും തമ്മിൽ നേരത്തെ ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. മണലിൽ അച്ചന്റെ സഭാസ്മരണകളിൽ ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിന്റെ വായും തൂണും മല്പാനുമായിരുന്ന പാറേട്ടച്ചൻ പങ്കെടുത്തിട്ടുള്ള സഭാസമാധാനാലോചന കൾക്കു കണക്കില്ല.

പരുമല സെമിനാരിയിൽ വച്ച് കൊല്ലവർഷം 1095 അവസാനം വൈദികപട്ടം ഏറ്റ മാത്യൂസ് ശെമ്മാശൻ പുതുപ്പള്ളി വലിയപള്ളി വികാരിയായി പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചതിനെ തുടർന്ന് പല പ്രാവശ്യം മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഒരിക്കൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി മാത്യൂസ് അച്ചനോടു മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ, 'ദൈവം വിളിക്കേണ്ടെ' എന്ന് അച്ചൻ പറയുകയും 'ഞങ്ങളിലൂടെയല്ലേ ദൈവം വിളിക്കുന്നത്' എന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു.

നേരത്തെ മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ മലങ്കര സഭയ്ക്കു കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ട സേവനം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നും, അന്ന് മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കാഞ്ഞതു ഒരു തെറ്റായിപ്പോയി എന്നും തിരുമേനി പിന്നീടു ചിന്തിച്ചിരുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ ചില രംഗങ്ങളിലെ ഇന്നത്തെ പോക്കിനെപ്പറ്റി തിരുമേനിക്കു ഒട്ടും തൃപ്തിയില്ലെന്നാണ് 1968-ൽ അദ്ദേഹവുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. നിയമങ്ങളും തത്വങ്ങളും കാറ്റിൽ പറത്തുന്ന പ്രവണതകളിൽ വ്രണിതഹൃദയനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കാണപ്പെട്ടത്. സഭയിലെ കേസുകളും അഭിപ്രായ ഭിന്നതകളും സഭയ്ക്കും സഭാംഗങ്ങൾക്കും നാശംവരുത്തുമെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി സഭാസമാധാനം സംബന്ധിച്ച് ഒരു ശ്രമം നടത്തുന്നതിന് മാത്യൂസ് അച്ചനെ ഒരിക്കൽ ചുമതലപ്പെടുത്തി. ഇതനുസരിച്ച് ഒരു കല്പന കൊടുത്ത് അച്ചനെ ചർച്ചകൾക്കു നിയോഗിച്ചു.

തുടർന്ന് ആലുവയിലെ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, മിഖായേൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, ക്നാനായ ഇടവകയുടെ ദീയസ്കോറോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരെ അച്ചൻ ഒരു കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിൽ സന്ദർശിച്ചു സംഭാഷണം നടത്തി.

പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് ശെമ്മാശനായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ പുതുപ്പള്ളിയിൽ എത്തുകയും ടൈഫോയിഡു മൂലം ഏതാനും ആഴ്ചകൾ അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് മാത്യൂസ് അച്ചന് അദ്ദേഹത്തെ നേരത്തെതന്നെ നല്ല പരിചയവുമുണ്ടായിരുന്നു.

ആലുവയിൽ അന്ന് ജോലിയിലിരുന്ന എക്സിക്യൂട്ടീവ് എൻജിനീയർ ജോർജ്ജ് ഫിലിപ്പും ഒന്നിച്ചാണ് അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാണാൻ പോയത്. കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയായിരുന്നതിനാൽ കൈമുത്തില്ലായിരുന്നു. സന്തോഷപൂർവ്വം സംസാരിച്ചശേഷം ചെറിയ ഒരു പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി കാതോലിക്കാബാവായെ അംഗീകരിക്കാമെന്നും ഒരു റൂൾമായെങ്കിലും വേണ്ടിവരുമെന്നും അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അതുകൊണ്ടു പട്ടം ആകുമോ എന്ന് അച്ചൻ ചോദിച്ചതും എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചതും ഒരു രഹസ്യമല്ല.

പിന്നീട് ചിങ്ങവനത്തു ചെന്ന് ദീയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിനു സഭാ സമാധാനകാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ താല്പര്യവും സന്തോഷവും ഉണ്ടായിരുന്നു. മിഖായേൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അടുരിലായിരുന്നു. പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ചു മാത്യൂസ് അച്ചന്റെ സീനിയറായിരുന്നു മിഖായേൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്. തന്നിമിത്തം വളരെ പരിചയവും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ

അദ്ദേഹം ശൈശവത്തിൽനിന്നുവേണ്ടി പാറേട്ടു വന്നു താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മാത്യുസച്ചൻ ചെന്നപ്പോൾ 'ആലുവായിൽ വച്ചു കണ്ട പരിചയം' പോലും അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല.

വലുതിരുമേനിയുടെ (വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി) കല്പന ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ വലുതിരുമേനി എന്നാൽ ആലുവായിലെ തിരുമേനി അല്ലെന്നു മാർ മിഖായേൽ ദീവന്നാസ്യോസ് ചോദിച്ചു. വലുതിരുമേനി ആരാണെന്നു ശരിക്കു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷമാണ് മാത്യുസ് അച്ചൻ അടുരിൽ നിന്നു മടങ്ങിയത്.

തടാകം ക്രിസ്തുശിഷ്ടാശ്രമം സ്ഥാപകനായ ബിഷപ്പ് പാക്കൻഹാം വാൽഷ് അയർലണ്ടിൽ പോയി സ്വന്തം ജനങ്ങളെ കണ്ടു യാത്ര പറയാനും തങ്ങളുടെ നാട്ടിലെ സ്വത്തുക്കൾ സംബന്ധിച്ചു വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യാനും ഭാര്യ ക്ഷാരയും ഒന്നിച്ചു 1934-ൽ പോയ അവസരത്തിൽ സിറിയയിൽ എത്തി പാത്രിയർക്കീസിനെ കാണുകയും മലങ്കര സഭാ സമാധാനത്തെപ്പറ്റി ദീർഘമായി സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. നേരത്തെ കൽക്കട്ടയിലെ വെസ്റ്റ് കട്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഗോർ, വൈസ്രോയി ഇർവിൽ പ്രഭു മുതലായവർ നടത്തിയ സമാധാനശ്രമങ്ങളുമായി ബിഷപ്പ് വാൽഷ് ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതാണ്. ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയശേഷം രണ്ടു ഭാഗത്തെയും നേതാക്കളെയും മെത്രാന്മാരെയും കണ്ടു. ഒരു പീസ് കമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു ബിഷപ്പ് വാൽഷ് നടപടി സ്വീകരിച്ചു. ആലുവായിലെ കെ. സി. ചാക്കോ, യു. സി. കോളജ് പ്രിൻസിപ്പൽ എ. എം. വർക്കി മുതലായവർ ബിഷപ്പ് വാൽഷുമായി ഇക്കാര്യത്തിൽ ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സന്ധിശ്രമം സംബന്ധിച്ച കമ്മിറ്റി യോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും സന്ധി വ്യവസ്ഥകളുടെ കരടുരൂപം തയ്യാറാക്കുന്നതിലും മറ്റും സുപ്രധാന പങ്കു വഹിച്ചത് റിട്ട. അഞ്ചൽ സുപ്രണ്ട് ടി. ജോസഫും (പുതുപ്പള്ളി) ഡോ. പി. റ്റി. തോമസ് പാലാമ്പടവും ആയിരുന്നു. പാലാമ്പടത്തു നടന്ന യോഗങ്ങളിൽ ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള പല പ്രഗല്ഭ നേതാക്കളും പങ്കെടുത്തു വന്നു. ഫാ. മാത്യുസ് പാറേട്ടായിരുന്നു കാതോലിക്കാവിഭാഗം കമ്മിറ്റി കൺവീനർ. കോട്ടയം ചർച്ചകൾ രൂപംകൊടുത്ത സന്ധിവ്യവസ്ഥകളെപ്പറ്റി ഫാ. പാറേട്ട് ബിഷപ്പ് വാൽഷുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വ്യവസ്ഥകൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കു ബിഷപ്പ് വാൽഷ് അയച്ചുകൊടുത്തു. പക്ഷേ, മറുപടി നിരാശാജനകമായിരുന്നു. ജഡ്ജി മാരായിരുന്ന കെ. എ. പൗലൂസ്, കെ. കോരുത്, പി. എ. ഉമ്മൻ എന്നിവരും സി. ജെ. മാത്യു തരകൻ, ഫ്രാഫ. സി. എം. ജോൺ, അഡ്വ. കെ. ചെറിയാൻ, ഫാ. മാത്യുസ് പാറേട്ട് (കൺവീനർ) എന്നിവരുമാണ് കാതോലിക്കാ ഭാഗത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ രൂപവൽക്കരിച്ചത്.

തുടർന്നു തിരുവനന്തപുരത്ത് ഇരുഭാഗങ്ങളിലേയും സഭാസംഗ്രഹികളായ ഒരു സംഘം യുവാക്കൾ ചേർന്ന് ഒരു സന്ധിവ്യവസ്ഥയ്ക്കു രൂപം നൽകി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇവർക്കു നേതൃത്വം നൽകിയതു പിന്നീടു മന്ത്രിമാരായ വി. ഒ. മർക്കോസും ഇ. ജോൺ ഫിലിപ്പോസുമായിരുന്നു. ഈ യുവാക്കളിൽപ്പെട്ട സി. കെ. മാണി (പുതുപ്പള്ളി), ടി. എം. ഐസക്ക് (പെരുമ്പാവൂർ) മുതലായവർ ഇ. എം. ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നതിനാൽ സഭയുടെ ചരിത്രവും പ്രശ്നങ്ങളും ഇ. എം. എസും അവരിൽ നിന്നു ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരം വ്യവസ്ഥകളും ലക്ഷ്യം നേടിയില്ലെങ്കിലും പിന്നീടു നടന്ന സന്ധിയാലോചനകളിൽ പല ഭേദഗതികളോടുകൂടി അവതരിപ്പിക്കത്തക്കവിധം അവ ഒരടിസ്ഥാനമായിത്തീർന്നു എന്നതാണു വസ്തുത. 1947-ൽ കെ. സി. ചാക്കോയുടെ മരണത്തിനുശേഷം മലങ്കരസഭ നിയോഗിച്ച പീസ് കമ്മിറ്റി തയ്യാറാക്കിയ വ്യവസ്ഥകളും തിരുവനന്തപുരം വ്യവസ്ഥകൾക്കുവേണ്ട ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയാണു രൂപംകൊടുത്തത്. ഈ കമ്മിറ്റിയുടെ കൺവീനറും ഫാ. പാറേട്ടു തന്നെയായിരുന്നു. 1953 മെയ് 15-നു മേൽപട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച മാർ ഈവാന്യോസ് കോട്ടയം ബസേലിയോസ് കോളജ് മാനേജർ, പെരുനാട് ബഥനി ആശ്രമം വിസിറ്റർ ബിഷപ്പ്, സമുദായ വസ്തു സംരക്ഷണ കമ്മിറ്റി പ്രസിഡന്റ്, പാമ്പാടി അഭയഭവൻ, മെഡിക്കൽ മിഷൻ എന്നിവയുടെ സ്ഥാപകൻ, കാതോലിക്കേറ്റ് ആൻഡ് എം. ഡി. സ്കൂൾസ് കോർപറേറ്റ് മാനേജർ, തിരുമൂലപുരം ബാലികാമഠം ഭരണസമിതി പ്രസിഡന്റും എപ്പിസ്കോപ്പൽ കൗൺസിൽ പ്രസിഡന്റും, സഭാ ഭരണഘടനാ നിർമ്മാണ കമ്മിറ്റി അംഗം എന്നീ നിലകളിൽ വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ സേവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമനെ നിയുക്ത കാതോലിക്കായായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു 1974-ൽ നിരണം പള്ളിയിൽ ചേർന്ന മലങ്കര അസോസിയേഷനിൽ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചതും മാർ ഈവാന്യോസായിരുന്നു. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാവെ 1975 ഒക്ടോബർ 27-നു പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ചു കാതോലിക്കായായി അവരോധിച്ചതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ചടങ്ങുകൾക്കു മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചതും സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ഈവാന്യോസ് ആയിരുന്നു. ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് കർമ്മാദികളിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിരുന്നു.

കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാർഥി സുന്നഹദോസിന്റെ മുമ്പിൽ വിധേയത്വം കാണിക്കുന്ന രേഖ എഴുതി സമർപ്പിക്കണമെന്നുണ്ട്. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാവെ വാഴിക്കുന്നതിന്റെ തലേദിവസം ഈ വിധേയത്വരേഖ നൽകാൻ വട്ടക്കുന്നേൽ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് ആദ്യം തയ്യാറായില്ല. സുന്നഹദോസിലെ പല അംഗങ്ങളും ഉപദേശിച്ചിട്ടും തൊടു

നൂറായുക്കൾ പഠിപ്പിച്ചു മെത്രാപ്പോലീത്താ തർക്കിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ രംഗത്തുവന്നു. പാമ്പാടിക്കു തിരിച്ചുപോകുന്നതിനു കാർ ഇറക്കാൻ ഡ്രൈവറോടാവശ്യപ്പെട്ടു. തുടർന്നു നിയുക്ത കാതോലിക്കായോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'വിധേയത്വം എഴുതി സമർപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ നാളെ കാതോലിക്കാസ്ഥാനം കിട്ടുമെന്നു മോഹിക്കേണ്ട.' അദ്ദേഹം കാറിൽ കയറി പാമ്പാടിക്കു പോയി. അതോടെ നിയുക്ത കാതോലിക്കാ അയഞ്ഞു. സുന്നഹദോസിനോടു വിധേയത്വം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന രേഖ ഒപ്പിട്ടു നൽകാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. പിറ്റേ ദിവസം മാർ ഈവാനിയോസ് സുന്നഹദോസിന്റെ അധ്യക്ഷനായിരുന്നു ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസിന്റെ സഹകരണത്തോടുകൂടി കാതോലിക്കായെ അവരോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

കാര്യങ്ങളുടെ മർമ്മം മനസ്സിലാക്കി സത്വരം പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള കഴിവിനു മറ്റൊരുദാഹരണം കൂടി. ബഥനിയിൽ നിന്ന് ഇടഞ്ഞു പോയ ഗീവറുഗീസ് അച്ചൻ കുന്നംകുളം സ്കൂൾ മാനേജറായിരിക്കുന്ന കാലം. ബഥനിക്കാർ അച്ചനെ മാനേജർ സ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറ്റി പകരം അടുത്ത കാലത്ത് അന്തരിച്ച ഫാ. കുറിയാക്കോസിനെ (കോട്ടയം) നിയമിച്ചു. കുറിയാക്കോസ് അച്ചൻ ചാർജെടുക്കാൻ കുന്നംകുളത്തു ചെന്നു. രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ടും ഗീവറുഗീസ് അച്ചൻ ചാർജ് വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ഈ വിവരം കുറിയാക്കോസച്ചൻ വിസിറ്റർ ബിഷപ്പായ മാർ ഈവാനിയോസിനെ അറിയിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്താ വൈകിട്ടു കുന്നംകുളത്ത് എത്തി. ബഥനി ചാപ്പലിൽ സന്ധ്യാനമസ്കാരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഗീവറുഗീസ് അച്ചനെ വിളിപ്പിച്ചു. 'താനെന്താ പോകാതെ നിൽക്കുന്നതെന്നു' മെത്രാപ്പോലീത്താ ആരാഞ്ഞു.

'എനിക്കു കുറച്ചു കടങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതു തീർത്തിട്ടു പോകാമെന്നു കരുതി.' അച്ചൻ പ്രതിവചിച്ചു.

മെത്രാപ്പോലീത്താ: 'ആർക്കൊക്കെയാണു കൊടുക്കാനുള്ളത്.'

അച്ചൻ: 'ഇ. വി. കുര്യനു പലചരക്കു സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിയ വകയിൽ കുറച്ചു രൂപ കൊടുക്കാനുണ്ട്. മൂലേപ്പാട്ടെ വറുഗീസ് ചേട്ടനു വായ്പ വാങ്ങിയ കുറെ രൂപയും ഉണ്ട്.'

മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉടനെതന്നെ ഉത്തമർണന്മാരെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. 'അച്ചൻ തരാനുള്ള തുക ഞാൻ തരാം, പോരെ' എന്നറിയിച്ചു. അവർ അന്തംവിട്ടുപോയി. ഉടൻതന്നെ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേദിവസം രാവിലെ അച്ചനെയും കയറ്റി തിരുമേനിയുടെ കാർ കുന്നംകുളത്തു നിന്നു കോട്ടയത്തേക്കു കൂട്ടിച്ചു.

മെത്രാപ്പോലീത്താ

മറ്റു നാലുപേരോടൊപ്പം 1953 മെയ് 15-നു കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ വെച്ചു മാത്യൂസ് കത്തനാർക്കു 'മാർ ഈവാനിയോസ്' എന്ന പേരു നൽകി ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാബാവാ മെത്രാൻപട്ടം കൊടുത്തു. മൂന്നു ദിവസം മുമ്പാണ് പഴയ സെമിനാരിയിൽ വെച്ചു റമ്പാൻ സ്ഥാനം ലഭിച്ചത്. അന്നു വാഴിക്കപ്പെട്ട മൂക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് 15 വർഷം കഴിഞ്ഞും ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് കാൽനൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞും കാലം ചെയ്തു. 1980 ഓഗസ്റ്റ് 31-നു മാർ ഈവാനിയോസും ദിവംഗതനായി. അന്നു വാഴിക്കപ്പെട്ടവരിൽ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ, മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ എന്നീ കാതോലിക്കാബാവാമാരും ഉൾപ്പെടുന്നു.

സമുദായക്കേസ് അന്തിമഘട്ടത്തിലെത്തിയിരുന്ന കാലം. കോടതിവിധി 1958 സെപ്തംബർ 12-നു കാതോലിക്കാ ഭാഗത്തേക്ക് തികച്ചും അനുകൂലമായിരുന്നു. പിന്നീടു യോജിപ്പു സംബന്ധിച്ചുള്ള ചർച്ച നടക്കുകയും പട്ടവും സിംഹാസനവും ഒന്നും ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞവർ, 'വൃദ്ധൻ പുന്നു സിനെ' (മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരുടെനായിരിക്കുന്ന പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാബാവായെ) ആ നിലയിൽ അംഗീകരിച്ചും സഭയുടെ 1934-ലെ ഭരണഘടന മുഴുവൻ സ്വീകരിച്ചും പാത്രിയർക്കീസ് കല്പന ഇറക്കുകയും 1958 ഡിസംബർ 16-നു അർദ്ധരാത്രിയിൽ പഴയസെമിനാരിയുടെ മദ്ബഹായിൽ വെച്ചു സമാധാനത്തിനുള്ള വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ഫോർമുലയായ പരസ്പര സ്വീകരണം ഭരണഘടനയ്ക്കു വിധേയമായി നടക്കുകയും ചെയ്തതു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വളരെയധികം സന്തോഷിപ്പിച്ചതാക്കി. ഇതിലൊന്നും അദ്ദേഹം ഉൽസാഹപൂർവ്വം പങ്കെടുക്കുകയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സമാധാനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള സമരം വിജയിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ തികച്ചും ചാരിതാർത്ഥ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. മലങ്കരസഭാ ഭാസുരന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം വൈകിയാണെങ്കിലും മേല്പട്ടം സ്വീകരിച്ച അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ ഭദ്രാസന ഭരണകാലത്ത് ഇതിൽപരം സന്തോഷം പ്രദാനം ചെയ്ത മറ്റൊരു കാര്യവും ഇല്ലായിരുന്നു. യോജിപ്പിനെ തുടർന്നു മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ ഒരു പ്രമുഖ വൈദികനായ പുളിക്കുപ്പറമ്പിൽ പി. പി. ജോസഫ് കോർപ്പറേഷൻ കോട്ടയം ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയായതും മെത്രാപ്പോലീത്തായോടൊന്നിച്ച് ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചതും എല്ലാം മാർ ഈവാനിയോസിന് അനല്പമായ

സന്തോഷം നൽകി. ഇത്രയധികം അന്തസ്സോടും നിഷ്കളങ്കതയോടും സ്നേഹവായ്പ്പോടും പെരുമാറിയിട്ടുള്ള മറ്റൊരു മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും തനിക്കു കണ്ടുമുട്ടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം ഗുരുഭൂതൻ കൂടിയായ ഫാ. പി. പി. ജോസഫ് കോർപ്പിസ്കോപ്പാ എന്നോടു നേരിട്ടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സഭയിൽ വീണ്ടും നിസ്സാര കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടായപ്പോൾ സെക്രട്ടറിസ്ഥാനം അച്ചൻ രാജിവെച്ചു പോയതിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു വലിയ ദുഃഖം ഉണ്ടായിരുന്നു. ജോസഫ് അച്ചന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കു വിരുദ്ധമായി നിലകൊള്ളാൻ മെത്രാച്ചൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചതുമില്ല. പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ ഒരു പ്രമുഖ പള്ളിയുടെ വികാരിസ്ഥാനം, കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും പാത്രിയർക്കീസിനോടനുഭാവമുള്ളവർ എന്നിവ മൂലം അച്ചനു മെത്രാപ്പോലീത്തായോടൊപ്പം നിൽക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗത്തെ ഒരു കുറവായോ തെറ്റായോ വ്യാഖ്യാനിക്കാനും പ്രയാസമാണല്ലോ.

പണത്തിന്റെ കണക്കുകൾ സംബന്ധിച്ചു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന വീക്ഷണവും ജോസഫ് അച്ചന്റെ മതിപ്പ് ആർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു സംഭവം അച്ചൻ സ്വശിഷ്യനെ ഇപ്രകാരം അറിയിച്ചു. 'ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പണവും മെത്രാച്ചന്റെ സ്വന്തം പണവും കോട്ടയത്തെ ഒരു സ്വകാര്യ ബാങ്കിൽ ആയിരുന്നു. എങ്ങനെയോ മെത്രാച്ചന്റെ 600 രൂപ ഭദ്രാസന കണക്കിൽ കടന്നു കൂടി. ഏതാനും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണ് അതു കണ്ടു പിടിച്ചു ശരിയാക്കിയത്. 600 രൂപ ഭദ്രാസനക്കണക്കിൽ നിന്നു മാറ്റി മെത്രാച്ചന്റെ അക്കൗണ്ടിൽ ഇട്ടു. ഇക്കാര്യം മെത്രാച്ചനെ ജോസഫ് അറിയിച്ചു. 'കൊള്ളാം. തെറ്റു തിരുത്തിയതു നന്നായി. എന്നാൽ എന്റെ പണത്തിനുള്ള അത്രയും മാസത്തെ പലിശ കൂടി ഇട്ടാലേ കണക്കു ശരിയാകുകയുള്ളല്ലോ.' മെത്രാച്ചൻ പറഞ്ഞു. അതു ശരിയാണെന്നു സെക്രട്ടറി അച്ചൻ സമ്മതിച്ചു എങ്കിലും പലിശ ഇടേണ്ടെന്നാണ് ഒടുവിൽ മെത്രാച്ചൻ പറഞ്ഞത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ പലിശയല്ല, കണക്കാണു കൃത്യം ആയിരിക്കേണ്ടതെന്നത്രെ തിരുമേനിയുടെ നിലപാട്.

പി. പി. ജോസഫ് അച്ചൻ സെക്രട്ടറിസ്ഥാനം രാജിവെച്ചു പോകുമ്പോൾ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വക ഒരു നല്ല തുക ബാങ്കിൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പേരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അച്ചൻ യാത്ര പറഞ്ഞ് ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടെ വന്ന പാരയ്ക്കൽ കുറിയാക്കോസ് അച്ചൻ ഇക്കാര്യം മെത്രാച്ചനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. 'അതൊന്നും പ്രശ്നമല്ല. അച്ചനെ എനിക്കറിയാം. അദ്ദേഹം പണം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് ഏല്പിക്കും' എന്നത്രെ മെത്രാച്ചൻ പറഞ്ഞത്.

കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന പാമ്പാടി ദയറായിൽ പരിമിതമായ ജീവിത സൗകര്യങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പാമ്പാടി തിരുമേനീക്ക് അതുതന്നെ കൂടുതലായിരുന്നു. അസിസ്റ്റന്റായ മാർ ഈവാനി

യോസിനു വേണ്ട സ്ഥലസൗകര്യം ഇല്ലായിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കുറച്ചുനാൾ ദേവലോകം അരമനയിൽ തന്നെ മാർ ഈവാനിയോസിനു താമസിക്കേണ്ടി വന്നു. ഒരു ദിവസം അവിടെവെച്ചുണ്ടായ ഒരു സംഭവം രസകരവും ചിന്താബന്ധുരവുമാണ്. ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ ഒരു ദിവസം പരുമലയിലേക്കു പോകാൻ ദേവലോകത്തു നിന്നു മുറ്റത്തേക്ക് ഇറങ്ങിയതും പടിഞ്ഞാറേക്കര ഇട്ടി കുര്യൻ (കൊച്ചു പാപ്പൻ) ബാവായെ കാണാൻ അരമന അങ്കണത്തിൽ കാൽവെച്ചതും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു. തിരുമേനി എങ്ങോട്ടാണെന്നു കൊച്ചുപാപ്പൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ‘ഇവിടെ കഞ്ഞി കുടിക്കാനൊന്നുമില്ല; ഞാൻ പരുമലയ്ക്കു പോകുകയാണ്’ എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു.

അരമനയുടെ തൊട്ടടുത്ത മുറിയിൽ പാറേട്ട് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ താമസിച്ചിരുന്നു. ‘സ്വന്നനായ പാറേട്ടെ തിരുമേനിയുടെ കൈയിൽ പണമില്ലേ?’ എന്നു ഇട്ടി കുര്യൻ ചോദിച്ചു.

‘അയാളും എന്റെ ചെലവിലാണിവിടെ’ എന്നു ബാവാ തിരിച്ചടിച്ചു.

ഈ സംഭാഷണം കേട്ട ഉടൻതന്നെ തന്റെ അഭിമാനത്തിനു ക്ഷതമേറ്റ പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് സഹോദരൻ കറിയാക്കുട്ടിയെ (ഇസ്തഡ്. എം. പാറേട്ട്) വിളിച്ചു ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞു. ‘പാറേട്ടു മാത്തുവിന്റെ മകനു മറ്റാരുടെയും ചെലവിൽ കഞ്ഞി കുടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു’ പറഞ്ഞു. മെത്രാച്ചൻ ഉടൻതന്നെ അരമന വിട്ടു പാറേട്ടു പോയി താമസിച്ചു. പിന്നീട് കുറെനാൾ മാങ്ങാനം എബനേസർ ദയറായിലും പാർത്തു. ബാവാ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ വിവരമെല്ലാം അറിഞ്ഞു. പാറേട്ടു മെത്രാച്ചനെ വിളിച്ചു താൻ തമാശയായി പറഞ്ഞതാണെന്ന് അറിയിച്ചിട്ടും മെത്രാച്ചൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. താൻ ദേവലോകത്തു താമസിച്ചതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ചെലവിലേക്ക് എന്നു പറഞ്ഞു ബാവായുടെ പേർക്ക് ഒരു ചെക്കും മെത്രാച്ചൻ എഴുതിക്കൊടുത്തു എങ്കിലും ബാവാ അതു സ്വീകരിച്ചില്ല.

എബനേസറിലെ സൗകര്യങ്ങളും മെത്രാച്ചന് അപര്യാപ്തമെന്നു തോന്നുകയാൽ അദ്ദേഹം 1967-ൽ വീട്ടിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങി അവിടെ താമസിച്ചു. വീട്ടിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ തന്നെ കാണാൻ വരുന്നവർക്ക് ഇരിക്കാൻ പുൽപായ് ഇട്ടു കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുതീർത്തു വന്നവർ സ്ഥലം വിടണമെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു നോട്ടീസ് ബോർഡും അവിടെ വെച്ചിരുന്നു.

ഏതാനും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം പാമ്പാടി ദയറായിലേക്കു താമസം മാറ്റി. ‘ഞാൻ മരിക്കുമ്പോൾ എന്നെ പാമ്പാടിയിൽ തന്നെ അടക്കണം. പുതുപ്പള്ളിയിൽ വേണ്ട. ഇവിടെ അച്ചൻ ഭക്തിപൂർവ്വം പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ കബറിങ്കൽ ധൂപം വയ്ക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനടുത്താ

വുമ്പോൾ എന്റെ കബറിനകലും അതു നടക്കുമല്ലോ.' ഒരു ദിവസം പി. സി. യോഹന്നാൻ അച്ചനോടു മെത്രാച്ചൻ പറഞ്ഞതാണിത്.

കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ പട്ടക്കാർക്കു കേന്ദ്രീകൃതാടിസ്ഥാനത്തിൽ ശമ്പള പദ്ധതി നടപ്പാക്കിയതു മാർ ഈവാനിയോസാണ്. അവകാശപട്ട തവവും പ്രത്യേക വരുമാനങ്ങളും നിറുത്തൽ ചെയ്തു. ഹൈറേഞ്ചിലെ 23 പള്ളികൾ പുതുക്കിപ്പണിതു. പലതിനും ഓടിട്ടു കൊടുത്തു.

തിരുമേനിയുടെ ഒരു സ്വപ്ന സാക്ഷാത്കാരമായിരുന്നു പൊത്തൻ പുറം ഐ.ടി.സി. ചെറുപ്പക്കാർ കാലാനുസൃതമായി സാങ്കേതികവിദ്യകൾ പഠിച്ചും ജോലി ലഭിച്ചും ജീവിത രംഗങ്ങളിൽ ഉയരട്ടെ എന്നു തിരുമേനി ആഗ്രഹിച്ചു. കുറച്ചുനാൾ നിലയ്ക്കൽ പള്ളി വക സണ്ടേസ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിൽ നടന്ന ഐ.ടി.സി. കുവേണ്ടി എരമല്ലൂരിൽ ഒരു സ്ഥലം വാങ്ങാൻ മെത്രാച്ചൻ ശ്രമിച്ചു എങ്കിലും ആ സ്ഥലത്തേക്കു നല്ല വഴി ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അതു വേണ്ടെന്നു വച്ചു. പിന്നീട് പൊത്തൻപുറത്തു തന്നെ 7000 രൂപ ചെലവാക്കി ഐ.ടി.സി. കുവേണ്ടി കെട്ടിടം പണിതു. ഔഗേൻ ബാവായായിരുന്നു ഇതിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തിയത്. ഇപ്പോൾ 40 വിദ്യാർത്ഥികളും 15 അദ്ധ്യാപകരുമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമാണിത്.

കൂടാതെ പാമ്പാടി അഭയഭവനിൽ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗം രൂപവൽക്കരിച്ചു. അച്ചാമ്മ സ്മാരക ഡിസ്പൻസറി ആരംഭിച്ചു. ഇതിനുവേണ്ട പണം നൽകിയത് ഇസ്ലാമ്. എം. പാറോട്ടായിരുന്നു. കെ. ജി. കോളജ് സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട പ്രേരണകളും നൽകി.

സാധാരണക്കാരനായിരുന്ന പാമ്പാടി തിരുമേനി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അസിസ്റ്റന്റിനോടു ചോദിച്ചു ചെയ്യണമെന്നു പി. സി. യോഹന്നാനച്ചനോടു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സഹകരണവും കരുതലും സ്നേഹവും മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നും വിലമതിച്ചിരുന്നു.

പറയ്ക്കൽ കുറിയായ്ക്കോസച്ചൻ ഒരു ചാപ്പൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുവാദത്തോടെ പണപ്പിരിവു നടത്തി. ഗണ്യമായ ഒരു തുകയും ലഭിച്ചു. അച്ചന്റെ കാറിൽതന്നെ സഞ്ചരിച്ചാണു പണപ്പിരിവു നടത്തിയത്. ഒടുവിൽ പിരിവിന്റെ കണക്കു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരു നല്ല തുക കാറിന്റെ കൂലിയിനത്തിൽ ചെലവെഴുതിക്കണ്ടു. അപ്പോൾ നടന്നു പണം പിരിച്ചാൽ മതിയെന്നും കാറിൽ കയറി പിരിക്കേണ്ടെന്നും ആ തുക ചെലവിനത്തിൽ നിന്നു മാറ്റു കയാണു വേണ്ടതെന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താ നിർദ്ദേശിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അച്ചനു പെട്രോൾ ചെലവുണ്ടായെങ്കിലും ഒരു തത്വത്തിന്റെ പേരിലാണു മെത്രാച്ചൻ കാര്യങ്ങൾ വീക്ഷിച്ചത്. ഏറ്റവും അടുത്തിടപെടുന്ന

വർക്കു പോലും എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേക ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന രീതി പിന്തുടരാതിരുന്ന അപൂർവ്വം വ്യക്തികളിൽ ഒരാളായിരുന്നു മാർ ഈവാ നിയോസ്. പുതുപ്പള്ളി കൊച്ചിപ്പറമ്പിൽ മാത്യു കെ. ജോൺ (രാജൻ സാർ) അയച്ചുതന്ന ഒരു കുറിപ്പിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'മാർ ഈവാനി യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സമുദായംവക സ്കൂളുകളുടെ മാനേജരായി കഴിയുന്ന കാലഘട്ടം. താമസം പുതുപ്പള്ളി ബിഷപ്പ് ഹൗസിലും. കോട്ടയം എം. ഡി. ഹൈസ്കൂളിൽ ഒരു സയൻസ് ഗ്രാഡുവേറ്റിനെ ആവശ്യമു ണ്ടെന്നു മനോരമയിൽ പരസ്യം വന്നു. എന്റെ ഭാര്യ ബേബി മാത്യു വിനു പരസ്യത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യോഗ്യതകളുണ്ട്. ഞാനാ ണെങ്കിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കുടുംബത്തിൽപെട്ട ഒരംഗവും. ജോലി എന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു നിശ്ചയമായും കിട്ടുമെന്നുള്ള ഉറപ്പോടെ ഞാൻ പാറേട്ടു ചെന്നു മെത്രാച്ചന്റെ കൈമുത്തി. 'നീ എന്തിനാ വന്നത്?' തിരു മേനി ആരാഞ്ഞു. മനോരമയിൽ വന്ന പരസ്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ 'നിന്റെ ആർക്കാണു ജോലി വേണ്ടത്' എന്നു ചോദിച്ചു. 'എന്റെ ഭാര്യ കാണ.' ഞാനറിയിച്ചു. പെട്ടെന്നായിരുന്നു മറുപടി. 'തരാൻ ഉദ്ദേശിക്കു ന്നില്ല.' ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. പെട്ടെന്നു കൈ മുത്തി വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു എന്നു തോന്നുന്നു. കുർബ്ബാനാനന്തരം പാറേ ട്ടേക്കു പോകുന്നവഴി കൊച്ചുകുട്ടികൾ തിരുമേനിയുടെ സമീപത്ത് ഓടി കൂടുന്ന പതിവുണ്ട്. എന്റെ കുട്ടികളും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. 'ചെവിക്ക് ഒരു നുള്ളും ഒരു കൊച്ചടിയും കൊടുക്കും.' ഇതായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ സ്നേഹപ്രകടനം. 'എടാ നിന്റെ അപ്പൻ എന്തിയേ?' തിരു മേനി കുട്ടികളോടു ചോദിച്ചു. 'അവിടെ നില്പുണ്ട്.' കുട്ടികൾ പറഞ്ഞു. 'അവനോട് ഇങ്ങോട്ടു വരാൻ പറ.' കുട്ടികൾക്കു നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു. കുട്ടികൾ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു ഞാൻ പാറേട്ടേക്കു ചെന്നു. 'എടാ നിന്റെ ഭാര്യയെ പത്തനാപുരത്തേക്കു വിടാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ?' തിരുമേനി ചോദിച്ചു. 'ഇല്ല' ഇതായിരുന്നു എന്റെ മറുപടി 'ആ, നീ പൊയ്ക്കൊ.' തിരുമേനിയുടെ മറുപടി കേട്ട ഞാൻ തിരിച്ചുപോയി.

'എം. ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂളിലെ ജോലിക്കു വല്ല അവകാശി കളും കാണും. എന്നാൽ പത്തനാപുരത്ത് ഒഴിവു വന്നപ്പോൾ എന്റെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ച് അവിടെ നിയമിക്കാമെന്നു തിരുമേനി കരുതി. ഇതു വിശദീകരിച്ച് എന്നെ ധരിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം സമയം കളഞ്ഞില്ല. കാര്യം പറഞ്ഞു. സാധാരണക്കാരായിരുന്നെങ്കിൽ കോട്ടയത്തു തരാൻ കഴിയാതെവന്ന സാഹചര്യവും പത്തനാപുരത്തു വേക്കൻസി വന്ന കാര്യവും എല്ലാം വിശദമായി പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു.

നിലയ്ക്കൽ പള്ളിക്കടുത്തുള്ള കയ്പനാട്ടു കൊച്ചായൻ മരിച്ചു. നിലയ്ക്കൽ പള്ളിയിൽ കൺവൻഷൻ നടക്കുന്ന സമയമാണ്. അവിടെ

ഉണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തമാരും വീട്ടിൽ ചെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. പാറേട്ടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ കുടുംബസ്വമുള്ള കൈപ്പനാട്ടു ശാഖയിലെ ആളാണു മരിച്ചു കിടക്കുന്നത്. മെത്രാപ്പോലീത്താ വീട്ടിൽ വരികയോ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അദ്ദേഹം പള്ളിയിൽ വന്നു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു നേതൃത്വം നൽകി. മറ്റുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താ വീട്ടിൽ വരികയും കുടുംബസ്വമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താ വരാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ 'വീട്ടിൽ വരുന്നതിനും പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതിനും കാനോനികമായ വിലക്കൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ പഴയ മെത്രാപ്പോലീത്താ അങ്ങനെ ചെയ്യാറില്ല. അതു ഞാൻ പിന്തുടരുന്ന അത്ര തന്നെ' എന്നായിരുന്നു മറുപടി.

മെത്രാപ്പോലീത്ത സ്വന്തം സഹോദരി ശോശക്കുട്ടി മരിച്ചപ്പോഴും ഇതേ രീതിയാണു സ്വീകരിച്ചത്. ശവസംസ്കാരത്തിനു മാത്രം ചാപ്പലിൽ എത്തി (അന്നു പള്ളി പൂട്ടിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു).

'വന്ന കാര്യം ചുരുക്കത്തിലും വ്യക്തമായും പറയണം' എന്ന ബോർഡ് തിരുമേനി സാധാരണ കിടക്കാറുള്ള ചാരുക്കസേരയുടെ പിൻപിലായി ഭിത്തിയിൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കും. ഒരിക്കൽ ഞാൻ ചോദിച്ചു 'ഏതു തിരുമേനിയുടെ അടുത്താണ് ഇത്തരം ബോർഡുള്ളത്' എന്ന്. ഉടൻ മറുപടിയും വന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഏതു തിരുമേനിയായാണു 93-ാം വയസ്സിലും ഇങ്ങനെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത് (അന്നു മെത്രാപ്പോലീത്ത 93 വയസ്സായിരുന്നു).

ഞങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ മകൻ ജനിച്ചിട്ട് അധികമായില്ല. ഒരു കുടുംബ സുഹൃത്ത് വീട്ടിൽ വന്നു കുട്ടിയുടെ ജനനത്തീയതിയും ജനനസമയവും കുറിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ജാതകം കുറിക്കാനായിരുന്നു ഇതെന്ന് അപ്പോൾ മനസ്സിലായില്ല. കുട്ടിക്ക് അഞ്ചു വയസ്സാകുമ്പോൾ വലിയ ദുർഘടസന്ധി ഉണ്ടാകുമെന്നും നേർച്ചകാഴ്ചകൾ, ദാനധർമ്മങ്ങൾ എന്നിവകൊണ്ടേ ആപത്തൊഴിവാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നും അദ്ദേഹം എഴുതി അയച്ചു. എന്റെ അമ്മ നേരാത്തതും പോകാത്തതുമായ പള്ളികളില്ല. ദാനധർമ്മങ്ങളും ഉദാരമാക്കി.

കുത്യം അഞ്ചാം വയസ്സിൽ മോന്നു പനി ബാധിച്ചു. മന്ദിരം ആശുപത്രിയിലാക്കി. ഡോ. കെ. എം. തോമസിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഐസുവാട്ടർ കൊണ്ടു കുളിപ്പിക്കുകയും തുടയ്ക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്തു. പക്ഷേ, കുഞ്ഞിന് ഒരു ചലനവുമില്ല. എങ്കിലും പനി കുറഞ്ഞു. ക്ഷീണം കൂടി. ഗ്ലൂക്കോസ് സലൈൻ കൊടുത്തു കിടത്തിയിരിക്കയാണ്. രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം ഇഴഞ്ഞു കടന്നുപോയി. സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുന്നില്ല. ഞങ്ങളാണെങ്കിൽ ശാരീരികമായും മാനസികമായും തളർന്നു.

മുറിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു കണ്ണുനീരോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒരു നേർച്ചയും നേർന്നു. 'പരുമല തിരുമേനി, ഇവനെ ജീവനോടു വീട്ടിൽ കൊണ്ടു

പോകാൻ സാധിച്ചാൽ നേരെ പാറേട്ടു ചെന്നു (അന്നു പുതുപ്പള്ളിയിലായിരുന്നു ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസ്) അവന്റെ കഴുത്തിലെ സ്വർണമാല ഊരി തിരുമേനിയെ ഏല്പിച്ചശേഷമേ വീട്ടിൽ കയറൂ. ഇതായിരുന്നു നേർച്ച.

ക്ഷീണം കൊണ്ടു ഞാനെന്നു മയങ്ങി. പെട്ടെന്ന് ഒരു മെത്രാപ്പുലനെ സ്വപ്നം കണ്ടു. ഞെട്ടി ഉണർന്നു നോക്കിയപ്പോൾ പാറേട്ട് തിരുമേനിക്കാറിൽ വന്നു ആശുപത്രിയിലെ കളരിക്കൽ വാർഡിനു മുമ്പിൽ ഇറങ്ങുന്നു.

ഞാൻ ഓടിച്ചെന്നു. 'നീ എന്താ ഇവിടെ' തിരുമേനി ചോദിച്ചു. 'എന്റെ മോൻ പണിയായി കിടപ്പുണ്ട്.' ഞാൻ അറിയിച്ചു. 'ഞാൻ അറിഞ്ഞോണ്ടല്ല വന്നത്. കൊച്ചുപാറേട്ടെ ഒരാൾ ഇവിടെ ഉണ്ട്. അസുഖമായി കിടപ്പാണ്. ഞാൻ അവനെ കാണാൻ വന്നതാ. നിന്റെ മകൻ എവിടെയാ' എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു നേരെ തിരുമേനി ഞങ്ങളുടെ മുറിയിൽ കയറി. 'ഡ്രിപ്പു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മൂന്നുനാലു ദിവസമായി കണ്ണു തുറക്കുന്നുമില്ല.' എന്നു ഞാൻ തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞു. 'എടാ, പാറേട്ടെ തിരുമേനി' എന്നു ഞാൻ മകനോടു പറഞ്ഞു.

എന്തിന്, അവൻ ചാടി എഴുന്നേറ്റു കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. ഡ്രിപ്പു കൊടുത്തിരുന്ന കുപ്പി താഴെ വീണു പൊട്ടിച്ചിതറി. 'ഇവന് അസുഖം ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ. ഞാൻ ഒന്നു പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ.' തിരുമേനി പറഞ്ഞു. തലയിൽ കൈ വച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം രോഗവിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചു. ഞാൻ എന്റെ നേർച്ചയെപ്പറ്റിയും പറഞ്ഞു. 'നേർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിവർത്തിക്കണം. തിരുമേനി പറഞ്ഞു. ഞാൻ മാല ഊരി തിരുമേനിയെ ഏല്പിച്ചു.

'എന്തു ചെയ്യാനാണു നീ നേർന്നത്.' 'എന്തെങ്കിലും നല്ല കാര്യത്തിനു തിരുമേനിയുടെ ഇഷ്ടംപോലെ.' ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

'എടാ ഞാൻ ഒരു ദിവ്യനല്ലെങ്കിലും കുട്ടികൾക്കുള്ള എന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവംതമ്പുരാൻ കേൾക്കാറുണ്ട്.' തിരുമേനി പറഞ്ഞു.

ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനെപ്പോലെ കുട്ടികളെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും അവരുമായി കളിക്കുകയും ചിരിക്കുകയും അവരെ ചിരിപ്പിക്കുകയും അത്യധികം സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തുവന്ന ഒരു നിർമലഹൃദയനായിരുന്നു തിരുമേനി.

പരസ്പര സ്വീകരണം മൂലം 1958-ൽ മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം കൈവന്നശേഷം കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖ പള്ളി മാർ ഈവാനിയോസ് സന്ദർശിച്ചു. തദവസരത്തിൽ പള്ളിയുടെ മുൻ വർഷത്തെ വരവുചെലവു കണക്കു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കണക്ക് പൊതുവെ ഒന്നു നോക്കിയപ്പോൾ

കമ്മിറ്റിക്കാർക്കുവേണ്ടി 'മുറുക്കാൻ' എന്ന ഹെഡിംഗിൽ 400 രൂപ ചെലവെടുത്തിയതായി കണ്ടു. 'കണക്കു ഞാൻ ഒന്നു നോക്കിയശേഷം നാളെ ഒപ്പിട്ടു തരാം' എന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ കൈക്കാരനെ അറിയിച്ചു.

പിന്നീട്, മുറുക്കാൻ നൽകിവന്ന മാടക്കടക്കാരനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ വിളിച്ചു മുറുക്കാന്റെ നിജസ്ഥിതി ആരാഞ്ഞു. പേടിച്ചുപോയ മുറുക്കാൻ കടക്കാരൻ പറഞ്ഞു. 'തിരുമേനി, ഇതു മുറുക്കാൻ വാങ്ങിയതിനുള്ള പണമല്ല. കമ്മിറ്റിക്കാർ ഡോഡായിൽ ചാരായം ഒഴിച്ചു കുടിച്ചതിനുള്ള ചെലവാണ്. മുറുക്കാൻ എന്നു പറഞ്ഞു ബിൽ എഴുതാൻ പറഞ്ഞു. ഞാനെഴുതിക്കൊടുത്തു.'

പിന്നീട് കൂടുതൽ അന്വേഷണം ഒന്നും നടത്താതെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒപ്പിട്ടു കൊടുത്തു. ഫ്രൊഫ. പി. എൻ. ചാക്കോ (മണർകാട്) ഒരു സംഭാഷണവേളയിൽ സാന്ദർഭികമായി പറഞ്ഞതാണ് ഇക്കാര്യം.

പുതുപ്പള്ളി നിലയ്ക്കൽ ഇടവകയുടെ ഭവനദാന പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി അരുവിത്താനത്തു കെ. സി. തോമസ് സംഭാവന ചെയ്ത സ്ഥലത്തു നിർമിച്ച വീട് 1969 ഫെബ്രുവരി 16-നു ഞായറാഴ്ച മെത്രാപ്പോലീത്താ കുദാശ ചെയ്തു. ഈ ചടങ്ങിൽ ഞാനും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. വീടില്ലാത്ത ഒരു കുടുംബത്തെ അവിടെ താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കുദാശാ നന്തരം ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ 'ഇനിയും പ്രസംഗങ്ങൾ നിറുത്തുക; ഇതുപോലെയുള്ള പ്രവൃത്തികൾ കാണട്ടെ' എന്നു പറഞ്ഞു. ഇടവകയിലെ എല്ലാവർക്കും സ്വന്തമായി വീടുണ്ടായതിനെ തുടർന്ന് ഈ വീട്ടിൽ താമസിച്ചവർ പിന്നീട് ഒഴിഞ്ഞുപോകുകയും കെ. സി. തോമസ് തന്നെ പള്ളിക്കു പണം നൽകി വീടു തിരിച്ചുവാങ്ങുകയുമാണുണ്ടായത്.

മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയശേഷവും വിവാഹം, മാമോദീസാ, ചരമ വാർഷികം തുടങ്ങിയ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്താൻ അദ്ദേഹം പോകുകയില്ലായിരുന്നു. തന്നെ ക്ഷണിക്കരുതെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഇതെല്ലാം വൈദികരുടെ ചുമതലകളാണെന്നും പ്രതാപ പ്രകടനത്തിനുവേണ്ടി മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ ക്ഷണിക്കുകയും അവർ പോകുകയും അവരുടെ വിലയേറിയ സമയം കളയുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവണതയെ മാർ ഈവാനിയോസ് നിരൂന്ധാപപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ മഹത്തായ മാതൃകയാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇക്കാര്യത്തിൽ പിൻതുടർന്നു വന്നത്. വൈദികനായശേഷം ഇദംപ്രഥമമായി അച്ചൻ മാമോദീസാ മുക്കിയതു തനിക്കു ബന്ധമുള്ള കൊല്ലാട് ചെമ്പകശ്ശേരി കുടുംബത്തിലെ റിട്ട. ഫ്രൊഫസർ സി. വി. ഏലിയാസിനെയാണ്.

ഭദ്രാസനത്തിലെ ഒരു യുവവൈദികൻ വിടുതൽ ഗ്രൂപ്പിൽ പഠനം നടത്തി ഇടവക ഭരിച്ചുവന്നു. വി. ഗീവറുഗീസ് സഹദായുടെ പെരുന്നാൾ

വന്നപ്പോൾ വൈദികൻ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുകയില്ല. വിഷയം പാറേട്ട് തിരുമേനിയുടെ മുമ്പാകെ എത്തി. അച്ചനെ വിളിച്ചു വിവരങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു. അച്ചൻ നവീന ഉപദേശത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു വാദിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി ചോദിച്ചു. വിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥത തെറ്റാണെന്ന് അച്ചനോട് ആരു പറഞ്ഞു. 'എനിക്കു ദർശനം ഉണ്ടായി.' അച്ചന്റെ മറുപടി. 'എന്നാൽ അച്ചാ എനിക്കും ഇപ്പോൾ ദർശനം ഉണ്ടായി.' 'അതെന്താണു തിരുമേനി.' അച്ചൻ ആരാഞ്ഞു. 'ഇങ്ങനെ പറയുന്നവരെ സഭയിൽ നിന്നു മുടക്കണമെന്ന്. അച്ചനെ ഞാൻ മുടക്കിയിരിക്കുന്നു.'

1970 കാലഘട്ടത്തിൽ സഭയിൽ വീണ്ടും ഭിന്നിപ്പ് വർദ്ധിച്ചു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു ഭദ്രാസന വാർഷികം നടന്നു. ഒന്നായി നിന്നശേഷം പല ഇടവകപ്പള്ളികളും മറുപക്ഷം ചേർന്നു. പലരും ഭദ്രാസന വാർഷിക യോഗത്തിനു ഹാജരായില്ല. അപ്രകാരം ഹാജരാകാതിരുന്ന പള്ളികളുടെ പേരു വിവരം ആരാഞ്ഞുവരവേ ഒരു പ്രമുഖ വൈദികർ എഴുന്നേറ്റു 'പാറത്തോടുപള്ളി എങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു' എന്നു ചോദിച്ച മാത്രയിൽ തിരുമേനി എഴുന്നേറ്റു നിന്ന്, 'പാറത്തോടുപള്ളി ഇപ്പോഴും കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി തന്നെയിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ സദസ്സു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ഒരു ആശുപത്രിയുടെ ഔട്ട്പേഷ്യന്റ് വിഭാഗത്തിന്റെ ബ്രാഞ്ച് ഉൽഘാടനത്തിനു തിരുമേനിയെ വിളിച്ചു. തീയതിയും സമയവും ഉറപ്പിച്ചു സമ്മതം അറിയിച്ചു.

ഉൽഘാടന ദിവസം കൃത്യസമയത്തു ചെന്നപ്പോൾ പാവം മൈക്കു കാരൻ സ്ഥലത്തുണ്ട്. ഉൽഘാടനം ചെയ്യേണ്ട കെട്ടിടത്തിന്റെ കവാടത്തിൽ റിബൺ വലിച്ചു കെട്ടിയിരുന്നു. മൈക്കുകാരനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു കത്രിക വാങ്ങി റിബൺ മുറിച്ച് ഉൽഘാടനം നടത്തി. സംഘാടകർ വന്നപ്പോഴേക്കും ഉൽഘാടകൻ സ്ഥലം വിട്ടിരുന്നു.

പാറേട്ട് തിരുമേനിയുടെ 80-ാം ജന്മദിനം ഘോഷിച്ച അവസരം; ദയറാ ചാപ്പലിൽ ശുശ്രൂഷയിൽ കൂടിയിരുന്ന ഞങ്ങൾക്കു (കോഴിക്കോട് കലക്ട്രേറ്റ് ഓഫീസ് സുപ്രണ്ട് സി. സി. ഏബ്രഹാം ചുണ്ടമണ്ണിൽ, മീനടം) ജന്മദിന സമ്മാനം നൽകണമെന്ന ചിന്തയുണ്ടായി. പല സാധനങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചെങ്കിലും ഒന്നും തൃപ്തികരമായില്ല. അവസാനം ഞങ്ങൾ നേരിട്ടു തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ കല്പിച്ചതനുസരിച്ചു കലാകാരനെക്കൊണ്ടു ഭംഗിയായി എഴുതിയർപ്പിച്ച ബോർഡാണ് 'വന്ന കാര്യം വ്യക്തമായും ചുരുക്കിയും പറയണം' എന്നത്.

1963-64 കാലഘട്ടത്തിൽ ദയറായിൽ എം.ജി.എം. അഭയ ഭവന്റെ പണി നടന്നുവന്നു. ആയതിന്റെ നിർമാണചെലവ് പാറേട്ട് തിരുമേനിയുടെ കയ്യിൽ നിന്നു രൂപ അനുവദിച്ചു കൊടുത്തതുകൊണ്ടാണു നടന്നത്.

ആഴ്ചതോറും വന്ന ചെലവുകളുടെ കണക്കുമായി ബഹു. റമ്പാച്ചൻ

(യോഹന്നാൻ അച്ചൻ) പുതുപ്പള്ളി ബിഷപ്പ് ഹൗസിൽ ആളെ വിടും. അവിടുന്ന് കൊറ്റുകുളം ബാങ്കിലേക്കുള്ള ചെക്ക് ബഹു. യോഹന്നാൻ അച്ചന്റെ പേരിൽ എഴുതിത്തരും. അതു ദയറായിൽ കൊണ്ടുവന്ന് അച്ചനെ ഏല്പിക്കും. അച്ചൻ കോട്ടയത്തു ബാങ്കിൽ ഹാജരാക്കി രൂപ വാങ്ങി വന്നിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം കോട്ടയം മുനിസിപ്പാലിറ്റി ഉദ്യോഗസ്ഥനായ മീനടം കിളി രൂപ്പറമ്പിൽ കെ. കെ. കുരുവിള തിരുമേനിയെ കാണാൻ ചെന്നു. തികഞ്ഞ സഭാസന്ദേഹിയും യുവജനപ്രസ്ഥാന പ്രവർത്തകനും സത്യ സന്ധനുമായ കുരുവിളയുടെ പേർക്കു തിരുമേനി ഒരു ചെക്കെഴുതിക്കൊടുത്തശേഷം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. 'ഈ ചെക്കു കോട്ടയത്തു കൊണ്ടു ചെന്നു മാറി രൂപ പാമ്പാടിയിൽ യോഹന്നാൻ അച്ചനെ ഏല്പിക്കണം.' മെത്രാച്ചൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കുരുവിള ചെയ്തു. തന്റെ പേർക്ക് ഒരു ചെക്ക് എഴുതി ആദ്യമായി ലഭിക്കുന്നത് ഇതാണെന്നത്രെ കുരുവിള ഒരു നൂസ്മരണയിൽ പറയുന്നത്.

ഒരു സഭാംഗം സാമ്പത്തിക പ്രയാസം തരണം ചെയ്യുവാൻ മറ്റു മാർഗങ്ങൾ ഒന്നും കാണാഞ്ഞതിനാൽ പാറേട്ട് തിരുമേനിയുടെ മുമ്പാകെ ചെന്നു വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. ആവശ്യം അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി ഒരു കടലാസിൽ ഉടമ്പടി എഴുതിവാങ്ങി ചോദിച്ച രൂപാ കൊടുത്തു. തുക വാങ്ങിയ ദേഹം നിശ്ചിത തീയതിക്കു മുമ്പു തന്നെ രൂപ തിരുമേനിയെ മടക്കി ഏല്പിച്ചു. ഉടൻതന്നെ നേരത്തെ എഴുതിവച്ചിരുന്ന പ്രൊമിസറിനോട് എടുത്തു തിരികെ കൊടുത്തിട്ടു കല്പിച്ചു. 'ഞാൻ കാലം ചെയ്തുപോയാലും എന്റെ സഭയുടെ ഒരു പൈസാ പോലും നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇടയാകരുത്.' നോട്ട് എഴുതി കൊടുത്തയാളിനു നേരത്തെയുണ്ടായിരുന്ന തെറ്റിദ്ധാരണകൾ മാറി. സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങിപ്പോന്നു.

ഒരിക്കൽ ഭദ്രാസനത്തിലെ ഒരു ഇടവകയിലെ ഭരണസമിതി അംഗങ്ങൾ പാറേട്ട് തിരുമേനിയുടെ മുമ്പാകെ ചെന്ന് അവർക്ക് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത അച്ചനെ പള്ളിയിൽ നിന്നു മാറ്റണമെന്ന് അറിയിച്ചു.

'എന്റെ പള്ളിയിൽ എന്റെ അച്ചൻ തവണ നടത്തുന്നത് വേണ്ടെന്നു പറയാൻ നിങ്ങൾ ആരാണ്?' എന്നു തിരുമേനി ചോദിച്ചു.

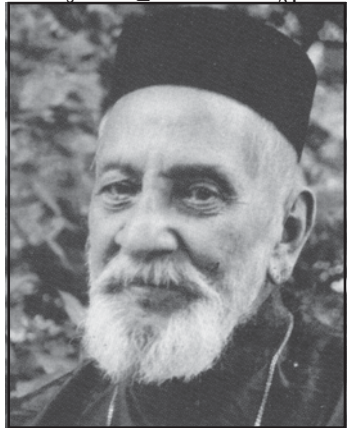
ഉടനെ എല്ലാവരുംകൂടി ചേർന്ന് 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ വച്ച പള്ളിയാണ്. ഞങ്ങളുടെ ചോരയും നീറും ഒഴുക്കി പണികഴിപ്പിച്ച പള്ളി ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തമാണ്' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു 'നിങ്ങൾ മരവും കല്ലും സിമന്റും കൊണ്ടു കെട്ടിടംപണി തീർത്തു. ഞാൻ വന്നു മുറോൻ അഭിഷേകം നടത്തി സഭയുടെ സ്വത്താക്കി തീർത്തു. ഇനിയും അത് ആരുടെയും വകയല്ല. മറിച്ചു മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വക പള്ളിയാണ്.'

വൈദികരുടെ ഉത്തമ സുഹൃത്ത്

വൈദികരെ വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസിനെപ്പറ്റി യോജിച്ച സഭയിൽ കോട്ടയം ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന പി. പി. ജോസഫ് കോർപ്പോറേഷൻ കോപ്പായുടെ ഒരനുസ്മരണയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. 1964-ലെ കാതോലിക്കാ വാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം മലങ്കരസഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ സമാധാനം കൈവന്നതിനെ തുടർന്ന് സഭാംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വൈകാരികഐക്യം കൂടുതൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ച അഭിവന്ദ്യനായ സമൂഹനത മേൽപട്ടക്കാരനാണ് കാലം ചെയ്ത പാറേട്ട് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ്. തിരുമേനിയുടെ സമത്വഭാവത്തോടു കൂടിയുള്ള പെരുമാറ്റവും മുൻ യാക്കോബായ വിഭാഗത്തിലെ വൈദികരോടുള്ള ബഹുമാനവും എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗത്തിലെ ചില പഴയ വൈദികർക്ക് ആ പെരുമാറ്റത്തിൽ കുറെയൊക്കെ അസുയ തന്നെ തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. പാത്രിയർ ക്ലീസ് വിഭാഗത്തിലെ പള്ളികളിൽ നിന്ന് ഒരു വൈദികനെയും യോജിപ്പിനെ തുടർന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥലം മാറ്റിയിട്ടില്ല. ഭിന്നിപ്പു വീണ്ടും തല പൊക്കാതിരിക്കാനുള്ള അനുഗ്രഹപ്രദമായ ഒരു സമീപനമായിരുന്നു ഇത്.

ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും സംബന്ധിച്ച് എപ്പോഴും പൊരുത്തപ്പെട്ടു പോകണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു നിർബ്ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഭരണകാലത്തെ പ്രധാന നേട്ടം കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ വൈദികർക്കു ശമ്പളപദ്ധതി നടപ്പാക്കി എന്നതാണ്. ശമ്പളപദ്ധതി സംബന്ധിച്ച സ്കീം ഞാനുംകൂടി ചേർന്ന് അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനി അത് അംഗീകരിക്കുകയായിരുന്നു. 'പള്ളികളിൽ നിന്നും പണം യഥാസമയം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ശമ്പളം നൽകാൻ പ്രയാസമാവില്ലേ' എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ 'പ്രയാസമുണ്ടാവില്ല' എന്നത്രെ ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞത്.

ശമ്പളം മുടങ്ങാതിരിക്കാൻ തിരുമേനി ഒരു മാസത്തേക്കു വേണ്ട 20000 രൂപ അഡ്വാൻസ് നൽകണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അന്നു വൈദികർക്കു ശമ്പളം കുറ

ഫാ. പി. പി. ജോസഫ് കോർപ്പോറേഷൻ

വായിരുന്നതിനാൽ ഒരു മാസത്തേക്കു 20000 രൂപ മതിയായിരുന്നു. 'ഞാനൊന്ന് ആലോചിച്ചശേഷം അടുത്തയാഴ്ച മറുപടി പറയാം.' തിരുമേനി അറിയിച്ചു. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ 'ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകയാൽ എന്റെ സംഭാവന കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിനുള്ളതായി വരില്ലേ' എന്നു തിരുമേനി ചോദിച്ചു. 'ഒരു കാര്യം ചെയ്യാം. 20000 രൂപ ഞാൻ അച്ചനെ ഏൽപ്പിക്കാം. അച്ചൻ പണം പിരിച്ചുകിട്ടുന്ന മുറയ്ക്ക് എനിക്കു തിരിച്ചു തന്നാൽ മതി.'

സഭയുടെ നടപടിക്രമത്തിനും വഴക്കത്തിനും ശമ്പളപദ്ധതി നിരക്കു ന്നതല്ലെന്നു ഇതിനകം ചില കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നു വിമർശനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. എന്നാൽ 'ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിൽ ശമ്പളപദ്ധതി ഞാൻ നടപ്പാക്കാൻ പോകയാണ്.' തിരുമേനി അറിയിച്ചു.

പള്ളികളിൽനിന്നും പണം യഥാസമയം ലഭിച്ചതിനാൽ തിരുമേനിയുടെ പണം വാങ്ങി വിനിയോഗിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. പണപരമായ ചില്ലറ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ തരണം ചെയ്യാൻ എനിക്കും സാധിച്ചു. വൈദികരോടുള്ള തിരുമേനിയുടെ സ്നേഹം അവിസ്മരണീയം തന്നെ.

എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം ഉണ്ടെങ്കിൽ സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ എന്നെ ഫോണിൽ വിളിക്കും. സാധാരണ ഉച്ചയ്ക്കു 12-നും ഒരു മണിക്കും മധ്യേയായിരിക്കും വിളിക്കുക. കോളജിൽ ക്ളാസ്സുണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ 'ഉച്ച കഴിഞ്ഞു അവധിയെടുത്തു വരിക' എന്നും ചിലപ്പോൾ പറയും. പാമ്പാടിയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അവിടത്തെ പണിക്കാരും മറ്റും വേണ്ടവിധം ജോലി ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും അച്ചൻ അതൊക്കെ അവരോടു പറയണമെന്നുമായിരിക്കും നിർദ്ദേശിക്കുക. പണി ചെയ്യാതെ നിൽക്കുന്നവരെ തിരുമേനിക്കു മുറിയിൽ ഇരുന്നു കാണാം. തിരുമേനിക്ക് ഇക്കാര്യം അവരോടു നേരിട്ടു പറയാനുള്ള പ്രയാസം കൊണ്ടാണു ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയായ എന്നെ പാമ്പാടിക്കു വിളിക്കുന്നത്. വൈദികരുടെ ശമ്പള പദ്ധതി വിജയപ്രദമായി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുവേണ്ടി ആദായം ലഭിക്കുന്നതും രണ്ടു ലക്ഷം രൂപ വിലവരുന്നതുമായ ഒരു തോട്ടം വാങ്ങണമെന്നു തിരുമേനി ആഗ്രഹിച്ചു. തിരുമേനി ഒരു ലക്ഷം രൂപ നൽകാമെന്നും ബാക്കി പിരിച്ചെടുക്കാമെന്നുമായിരുന്നു പദ്ധതി. പെരുനാട്ടിൽ ബഥനിയുടെ കുറെ സ്ഥലം വിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു സ്ഥലത്തു പോയി നോക്കി എങ്കിലും അതു വേണ്ടാ എന്നു തീരുമാനിച്ചു. പിന്നീട് കോട്ടയം കലക്ടറേറ്റിനു മുമ്പിൽ പടിഞ്ഞാറേക്കരക്കാരുടെ വകയായി തരിശായി കിടന്ന സ്ഥലം വാങ്ങി കെട്ടിടങ്ങൾ വയ്ക്കാനും മറ്റും ആലോചിച്ചു. സ്ഥലം നൽകാമെന്ന് ഉടമസ്ഥരും ഏതാണ്ടു സമ്മതിച്ചതാണ്. ഇത്രയുമായപ്പോഴേക്കും സഭയിൽ വീണ്ടും ഭിന്നിപ്പു തലപൊക്കിയതിനാൽ പദ്ധതി ഒന്നും നടപ്പായില്ല. പാറേട്ട് തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവമഹിമയും ഉൾക്കാഴ്ചയും അതുലുമെന്ന് അനുഭവത്തിൽ നിന്നു പറയാൻ എനിക്കു വളരെയധികം സന്തോഷമുണ്ട്.

80 തികഞ്ഞ യുവാവ്

(മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് എൺപതു തികഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ നടത്തിയ അഭിമുഖ സംഭാഷണമാണ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്. ഇത് 1968 ജനുവരി 21-ലെ ചർച്ച് വീക്ക്ലിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതാണ്. അന്നു സഭയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിച്ചിട്ടു പത്തു വർഷം കഴിഞ്ഞിരുന്നു.)

കോട്ടയം ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിക്ക്, 80 വയസ്സായി - ഇത്രയും ഞാൻ പറഞ്ഞു നിറുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് എന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായ ഹൈന്ദവ സ്നേഹിതൻ അല്പം അത്ഭുതത്തോടെ 'നമ്മുടെ പാരമ്പര്യം തിരുമേനിക്ക് എൺപതായോ.' പലരും ആ ഹൈന്ദവസ്നേഹിതനെപ്പോലെ അത്ഭുതം കുറ്റി. കാരണം മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെ കണ്ടാൽ 80-ന്റെ ക്ഷീണമോ ശരീരക്ലേശങ്ങളോ ഒന്നും ഇല്ലതന്നെ.

ഇക്കഴിഞ്ഞ ചൊവ്വാഴ്ച (ജനുവരി 16) തിരുമേനിയെ പാമ്പാടി ദയറായിൽ വെച്ചു കണ്ടപ്പോൾ അറുപത് അറുപത്തഞ്ച് വയസ്സുണ്ടെന്നു തോന്നിയിരുന്നു. തിരുമേനിക്കു ജലദോഷം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും സന്തോഷചിത്തനായി ഹൃദയം തുറന്നു പഴയ സ്മരണകൾ നിറഞ്ഞിവെച്ചു.

ഒരു യുവാവിന്റെ പ്രസരിപ്പും തന്റേടവും ചൈതന്യവും ആ മുഖത്തു ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മശക്തി എന്നെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു. താഴ്ന്ന ക്ളാസ്സുകളിൽ പഠിച്ച കാലത്തെ കാര്യങ്ങൾ മുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ കാണാപ്പാഠം പഠിച്ചിരിക്കുകയാണോ എന്നു തോന്നി.

സുദീർഘമായ സഭാസേവന ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയാൽ തിരുമേനി സംതൃപ്തനാണോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. സംതൃപ്തിയുടെ ഒരു പുഞ്ചിരി വെള്ളിക്കമ്പികൾ പോലെയുള്ള ആ മീശയുടെ ഇടയിലൂടെ തിരുമേനിയുടെ അധരങ്ങളിൽ തത്ത്വിക്കിട്ടു. ദീർഘകാലം നിലനിന്നിരുന്ന പള്ളിക്കേസുകൾ എല്ലാം തീർന്നതിൽ തിരുമേനിക്കു ചാരിതാർത്ഥ്യം ഉണ്ട്. ഭദ്രാസനത്തെ എങ്ങനെ പുരോഗതിയുടെ പാതയിലൂടെ നടത്താൻ കഴിയും എന്നാണ് തിരുമേനിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രധാന ചിന്ത.

ആറു ദശാബ്ദക്കാലത്തെ സഭാസേവന ജീവിതത്തിൽ കയ്പും

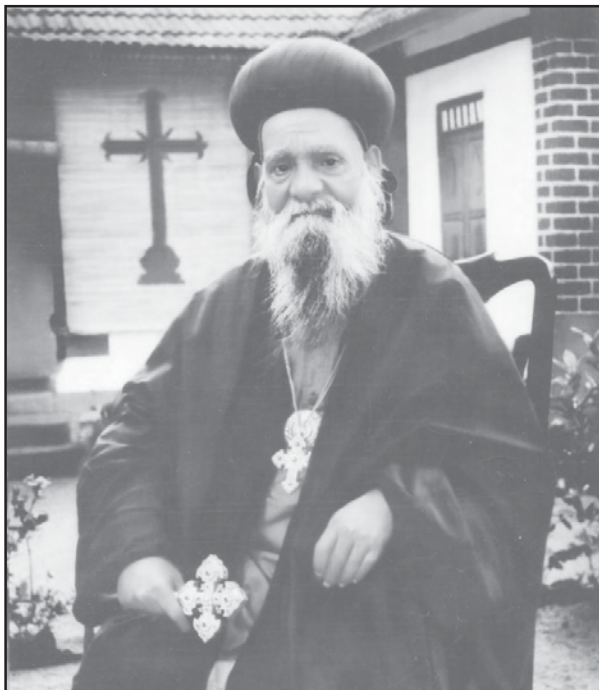
മധുരവും ഉള്ള പല അനുഭവങ്ങളിലൂടെ തിരുമേനി കടന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. കേസുകളുടെയും ഭിന്നതകളുടെയും മരുഭൂമികൾ താണ്ടി ഇന്നു പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന കനാനിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരനുഭവമാണ് തിരുമേനിക്കുള്ളത്.

അഭിപ്രായ സ്ഥിരത, വിശ്വസ്തത, സത്യസന്ധത മുതലായ ഗുണങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടമായ തിരുമേനി ഒന്നു പറയുകയും മറ്റൊന്നു ചെയ്യുകയുമില്ല. താൻ വിശ്വസിക്കുന്നതും തെറ്റെന്നു തെളിയിക്കപ്പെടാത്തതുമായ കാര്യങ്ങളിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്ത് ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കാൻ തിരുമേനിയെ കിട്ടുകയില്ല. പ്രമാണവും പ്രവൃത്തിയും പൊരുത്തപ്പെടുത്തി ജീവിക്കുന്ന തിരുമേനിയുടെ ശിക്ഷണം നിറഞ്ഞ ജീവിതം എങ്ങനെയെങ്കിലും കാര്യം സാധിക്കാൻ നടക്കുന്നവർക്കു നിരാശയേയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളു.

തന്റെ പിതാവ് വലിയപാറേട്ടു മാത്തുവിൽ നിന്നാണു തനിക്കു തത്ത്വമനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശീലനം ലഭിച്ചതെന്നു തിരുമേനി സാന്നിദ്ധ്യമായി പറയുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി ഒരു സംഭവം വിവരിച്ചു. അര ശതാബ്ദത്തിനു മുമ്പ് മാർ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കര സഭ സന്ദർശിച്ചു. അന്നു പുതുപ്പള്ളിപള്ളിയിലും എത്തി. പള്ളിയിൽ നിന്നു ഉടമ്പടി വാങ്ങുന്നതിനുള്ള ശ്രമം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ നടത്തി. പലരും ഉടമ്പടിക്കു വഴങ്ങി. എന്നാൽ അന്നു മേമ്പട്ടു ട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന വലിയ പാറേട്ടു മാത്തുവിനെ ഉടമ്പടി ഒപ്പുവയ്ക്കാൻ ലഭിച്ചില്ല. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ആളയച്ച് അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തി കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അടുക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ 'തന്റെ മകനായ കൊച്ചുശെമ്മാശനു ഞാൻ മെത്രാൻസ്ഥാനം കൊടുത്തേക്കാം, ഉടമ്പടി ഒപ്പിട്ടു തരിക' എന്നു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ പറഞ്ഞു. മാത്തു പള്ളിയിൽ നിന്നിറങ്ങി വീട്ടിലേക്കു പോകുന്ന വഴി കണ്ട സ്നേഹിതനോടു 'പാത്രിയർക്കീസ് ഇങ്ങനെയുള്ള ആളാണെന്നു ഞാൻ കരുതിയില്ല' എന്നു പറഞ്ഞു. മലങ്കരസഭാഭാസ്യൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ദീവനാസ്പോസ് തിരുമേനിയുടെ ഉത്തമനും വിശ്വസ്തനുമായ ശിഷ്യനായിരുന്നു പാറേട്ടു മാത്യുസ് കത്തനാർ. കക്ഷി വഴക്കിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ പഴയസെമിനാരി കൈയേറാൻ നടന്ന ശ്രമത്തെ തുടർന്നു വിലപിടിപ്പുള്ള സാധനങ്ങളെല്ലാം സൂക്ഷിക്കാൻ തിരുമേനി ഏല്പിച്ചതു പാറേട്ടു മാത്യുസച്ചനെയാണ്. 'എടോ താൻ മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിക്കണം' എന്നു വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി അച്ചനോട് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു. 'തിരുമേനി, അതൊരു ദൈവവിളിയായി എനിക്കു തോന്നണ്ട' എന്നു മാത്യുസച്ചൻ മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ 'ഞങ്ങളിലൂടെയുള്ള ഈ വിളിയാണു ദൈവവിളി' എന്നു വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി. തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം ബലി കഴിക്കണമല്ലോ എന്ന ചിന്തകൊണ്ടാണ്

തിരുമേനി മെത്രാൻസ്ഥാനം അന്നു സ്വീകരിക്കാതിരുന്നത്.

മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയോടു, കാലം ചെയ്ത ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്ക് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെപ്പോലെ ഉറ്റ സ്നേഹവും അടുപ്പവും ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വിശ്വസ്തമായ സഭാസേവനത്തിൽ വലിയ മതിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ വന്ന് അസിസ്റ്റന്റായി താമസിക്കണമെന്നു കാലം ചെയ്ത ബാവാ ഒരിക്കൽ നിർബന്ധിച്ചതാണ്. ബാവാതിരുമേനി വെല്ലുരാശുപത്രിയിൽ മുത്രാശയ സംബന്ധമായ ഒരു ഓപ്പറേഷൻ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പോയപ്പോൾ മുദ്ര വച്ച ഒരു കവർ പാരേട്ടെ തിരുമേനിയെ ഏല്പിച്ചു. വൃദ്ധനായ താൻ ഓപ്പറേഷനെ തുടർന്നു കാലം ചെയ്തു പോയാൽ പിന്നീടു സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടികളാണു കവറിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നതെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. ബാവാതിരുമേനി

മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ മുൻഗാമി
കുറിയായക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്
(പ. പാമ്പാടി തിരുമേനി)

സുഖം പ്രാപിച്ചു തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ പൊട്ടിക്കാത്ത ആ കവർ അതേ പടി ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ബാവായെ ഏല്പിച്ചു.

പരുമല സെമിനാരിയിലെ അഴിമതികളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ഒരിക്കൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. തിരുമേനിക്കു പരുമലയിലെ അധികൃതരുടെ സഹകരണം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും രോഗം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ചികിത്സ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു. പക്ഷേ, രോഗി ചികിത്സയ്ക്കു വിധേയനാകാതെ ഇന്നും കിടക്കുകയാണ്. പരുമല സെമിനാരി സംബന്ധിച്ചുള്ള ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിലപാടു തികച്ചും തെറ്റാണെന്ന അഭിപ്രായമാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിക്കുള്ളതെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ റിപ്പോർട്ടു തികച്ചും ശരിയാണെന്നും റിപ്പോർട്ടിലെ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നും ഇന്നു സഭയിലുള്ള ഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾക്കും ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ട്. 1888 ജനുവരി 19-ാം ദനഹാപെരുന്നാൾ ദിവസം ജനിച്ച തിരുമേനിക്കു ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ വിശുദ്ധനാടുകൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. മൂപ്പത്തിമൂന്നു വർഷം പുതുപ്പള്ളിപള്ളിയുടെ വികാരിയായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. സഭയിലെ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഒട്ടധികം സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചു. ഇപ്പോഴും വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

നിഷ്ഠയും ജീവിതചിട്ടയും ഉള്ള തിരുമേനി അവ പാലിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞ് ഏഴര മണിക്കു രാവിലത്തെ ഭക്ഷണം കഴിക്കും. കാപ്പിയും ചായയും കുടിക്കുകയില്ല. പാലാണു കുടിക്കുന്നത്. 9.30-ന് ഒരു കപ്പ് മോരുംവെള്ളം. 12.30-ന് ഉച്ചഭക്ഷണം. 3.30-ന് ഒരു കപ്പ് പാൽ. വൈകിട്ട് 7.30-ന് അത്താഴം. എവിടെ പോയാലും ഭക്ഷണം സംബന്ധിച്ച ചിട്ട പാലിക്കും. തിരുമേനിയുടെ ആരോഗ്യത്തിനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം ഈ ചിട്ടയായിരിക്കണം. വളരെയധികം ഓർമ്മശക്തിയുള്ള തിരുമേനി കുറ്റം ചെയ്യുന്നവരോടു ക്ഷമിച്ചാലും അതെല്ലാം ഓർക്കുന്ന സ്വഭാവക്കാരനാണെന്നു തിരുമേനി തന്നെ പറയാറുണ്ട്.

പഴയ പള്ളികൾ പൊളിച്ചു പകരം വലിയ പള്ളികൾ വയ്ക്കുന്നതിനോടു തിരുമേനിക്കു യോജിപ്പില്ല. വലിയ കുരിശുംതൊട്ടി നിർമ്മിക്കുന്നതു നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തണമെന്ന അഭിപ്രായം ഏറ്റവും ഒടുവിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള കല്പനയിലും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വിവാഹം, മാമോദീസാ, ശവസംസ്കാരം മുതലായി പട്ടക്കാർ നടത്തേണ്ട ചടങ്ങുകൾ തിരുമേനിമാർ നടത്തുന്നതിനോടും തിരുമേനിക്കു വലിയ അഭിപ്രായമില്ല. മേൽപറഞ്ഞ ചടങ്ങുകൾക്കു തിരുമേനിയെ

കഴിയുന്നതും ക്ഷണിക്കരുതെന്നുപോലും നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പരിപാടികളുടെ ബഹുത്വം മൂലം മെത്രാന്മാർക്കു ഭരണകാര്യങ്ങളിലും വായനയിലും മറ്റും ശ്രദ്ധിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നുള്ള തിരുമേനിയുടെ അഭിപ്രായത്തോട് വിരോധിക്കുന്നവർ കുറവായിരിക്കും.

പാമ്പാടി അഭയഭവൻ, ഡിസ്പെൻസറി എന്നിവ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും അവ വളർത്തുന്നതിലും തിരുമേനി സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീകൾക്കായി ഒരഭയഭവൻ തിരുമേനി പണിയാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. തന്റെ പണം ആവശ്യങ്ങൾക്കു മാത്രം പിടിച്ചു ചെലവാക്കുന്ന തിരുമേനി മറ്റുള്ളവരുടെ പണം കൈയിൽ വരണമെന്ന് ഒട്ടുംതന്നെ ആഗ്രഹമുള്ള ആളല്ല. പൊതുഫണ്ടുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴും കൃത്യനിഷ്ഠയും കണക്കും തെറ്റാതെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു തിരുമേനിക്കു നിർബന്ധമുണ്ട്.

കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിന്റെ വിശ്വസ്ത ഭടനും ശക്തിദൂർഗ്ഗവുമായ തിരുമേനിക്കു ദീർഘനാൾ സഭയെ സേവിക്കുന്നതിനു സാധിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുകയാണ്.

കോട്ടയം ഭദ്രാസന ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്യുസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ 81-ാമതു ജന്മദിനം ഭദ്രാസനാടിസ്ഥാനത്തിലും സ്വന്തം ഇടവകയായ പുതുപ്പള്ളി സെന്റ് ജോർജ്ജ് വലിയപ്പള്ളിയുടെ ചുമതലയിലും പ്രസ്തുത പള്ളിയിൽ വച്ച് ഫെ. 17-ാം തീയതി ആഘോഷിച്ചു.

സഭാസമാധാന ലബ്ധിക്കുശേഷവും കക്ഷിമാൽസര്യം മുർച്ഛിച്ചിരുന്ന പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ വിഭിന്ന ചേരിയിൽപെട്ടവർ വിദ്വേഷവും കുടിപ്പകയും വെടിഞ്ഞ് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഐക്യചുംബനത്തിലൂടെ ഒന്നായിത്തീർന്നിട്ട് ചില മാസങ്ങളായതേയുള്ളൂ. അതിനുശേഷം ആദ്യമായിട്ടാണ് ഇപ്രകാരമുള്ള പൊതു സംരംഭത്തിൽ കഴിഞ്ഞകാല ചെയ്തികളെല്ലാം മറന്ന് എല്ലാവരും തോളോടുതോൾ ചേർന്നു നിന്നുകൊണ്ട് ഹൃദയം തുറന്നു പെരുമാറിയതെന്നുള്ള വസ്തുത എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്. പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിക്കുവേണ്ടി ജീവിതത്തിന്റെ വസന്തകാലം മുഴുവൻ ചിലവിട്ടു പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠന്റെ സേവനങ്ങളെ കൃതജ്ഞതാപൂർണ്ണരും അനുസ്മരിക്കുന്നതിലേക്കു തന്നെയാണ് ഇടവകജനങ്ങളുടെ സംയുക്ത ശ്രദ്ധ ആദ്യം കേന്ദ്രീകരിച്ചതെന്നുള്ളത് കൂടുതൽ ആഹ്ളാദനൽകുന്നുണ്ട്.

സ്വർഗ്ഗീയ മാലാഖമാരും അവരാൽ പരിസേവിതനായ ദൈവംതന്നെയും ഈ ആഹ്ളാദത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നാണ് പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി പ്രസ്തുത അനുഭവദന സമ്മേളനത്തിൽ

അധ്യക്ഷത വഹിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസംഗിച്ചത്. കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളുടെ ഓർമ്മ കളെയെല്ലാം വലിച്ചെറിയുവാൻ പ. ബാവാ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ഒരു പുതിയ സമാധാന യുഗത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന ബോധത്തോടെയായിരിക്കണം ഇനി മേലിൽ മുമ്പോട്ടു പോകുവാനെന്ന് അദ്ദേഹം ഇടവകജനങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. പ്രത്യാശ നിറഞ്ഞ മനോഭാവത്തോടു കൂടി ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ വൻ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുമെന്നും പ. ബാവാ ആശംസിക്കുകയുണ്ടായി. ദേവാലയത്തിന് അർഹിക്കുന്ന ആദരം നൽകണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തികൾ മൂലം പ്രശസ്തമായ ഈ ഇടവക ആദ്ധ്യാത്മികോന്നമനത്തിലൂടെ അന്യർക്ക് മാതൃകയായിത്തീരട്ടെയെന്നും തിരുമേനി പ്രതീക്ഷ പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ പ്രശസ്തമായ പള്ളികളിലൊന്നിൽ വച്ചു നടന്ന ഒരു സന്തോഷകരമായ പരിപാടിയിൽ ഭാഗഭാക്കുകുവാനിടയായതിൽ കൃതാർത്ഥത പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് സി.എസ്.ഐ. മദ്ധ്യകേരള മഹായിടവക ബിഷപ്പ് എം. എം. ജോൺ തിരുമേനി പ്രസംഗമാരംഭിച്ചത്. പുരാതനപ്രശസ്തമായ പ്രസ്തുത പള്ളി ചെറുപ്പത്തിൽ കാണുവാനെത്തിയത് തിരുമേനി അനുസ്മരിച്ചു. പിന്നീടിതാദൃമാണ് താൻ ഇവിടെ എത്തുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഇടവകയിലെ സമാധാനത്തിന് ദൈവം ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെത്തന്നെ ആയുധമാക്കിയെടുത്തു. അതിൽ അദ്ദേഹം അനുമോദനമർഹിക്കുന്നു.

ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതപര്യയിലുള്ള നിഷ്ഠയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തിനു നിദാനമെന്നു ബിഷപ്പ് ജോൺ തിരുമേനി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി.

നാം ക്രിസ്തുവിനുള്ളവരാണ്. ക്രിസ്തു ദൈവത്തിനുള്ളവനാണ്. നമുക്ക് പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള താലന്തുകളെ നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ നാം ക്രിസ്തുവിനുള്ളവരായി തീരുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിനോടു ചേർന്നു നിന്നുകൊണ്ടു സമസൃഷ്ടങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഭാവിജീവിതമർപ്പിക്കുന്നതിന് ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിക്ക് ഇടയാകട്ടെയെന്ന് അദ്ദേഹം ആശംസിച്ചു.

എൺപത്തൊന്നാം വയസ്സിലേയ്ക്കു കാലുനിയെങ്കിലും യുവാവിനെപ്പോലെ പ്രസരിപ്പുള്ള ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെ അനുമോദിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഏബ്രഹാം മാർ ക്ലീമീസ് തിരുമേനി പ്രസംഗിച്ചത്.

തിരുമേനി നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്ന ആദർശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് നാം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകാവുന്ന ഏറ്റവും നല്ല ജന്മദിന സമ്മാനമെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തിരുമേനിയുടെ ജീവിതാഭി

ലാഷമായ പാമ്പാടി അഭയഭവന്റെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി ഒത്തു ശ്രമിക്കണമെന്ന് ക്ലിമീസ് തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ടു.

വിപ്ലവാശയങ്ങൾ ആഞ്ഞടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു ദുഷ്ട ചിന്താഗതിക്കാരെ ദൈവികസ്നേഹം മൂലം മാത്രമേ ഉത്തമന്മാരാക്കുവാൻ കഴിയൂ. ഈ ദൈവികസ്നേഹം പ്രസരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പരിശുദ്ധ ജീവിതം തിരുമേനിക്ക് അദ്ദേഹം ആശംസിച്ചു.

ബാല്യം മുതൽക്കുതന്നെ സഭാസേവനത്തിനു സമർപ്പിച്ച ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടേതെന്നു തുടർന്നു പ്രസംഗിച്ച മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചു. ഇത്തരം സമർപ്പണജീവിതമാണ് വൈദികാഭ്യക്ഷ പദവിയിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തിയതെന്ന് അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറഞ്ഞു.

മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ കഴിഞ്ഞ പത്തുപതു വർഷത്തെ ജീവിതം മലങ്കരസഭയുടെ ഭാഗ്യവിപര്യയങ്ങളോടു ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അടുത്തതായി അനുമോദനപ്രസംഗം നടത്തിയ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചു. അതുപോലെ സഭാസമാധാനവും ഇടവകാംഗങ്ങളുടെ പുനരൈക്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സുപ്രധാന നാഴികക്കല്ലുകളാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ഋജുബുദ്ധിയാണ്. സത്യത്തിനും നീതിക്കുംവേണ്ടി വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത നിലപാടാണ് അദ്ദേഹം എന്നും കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഈ നിലപാട് പലപ്പോഴും പിടിവാശിയായി തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവാം. എന്നാൽ അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതാദർശമായിരുന്നു.

ഭൂതകാല ചെയ്തികളെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഉന്നതാശയങ്ങളോടെ മുന്നോട്ടു ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നതാണു മഹാന്മാരുടെ ലക്ഷണമെന്നു തുടർന്നു പ്രസംഗിച്ച സി. വി. ജോർജ്ജ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ മനോഭാവമാണ് തിരുമേനി പുലർത്തുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

തുടർന്നു പ്രസംഗിച്ച കോട്ടയം മുനിസിപ്പൽ ചെയർമാൻ കൂര്യൻ ഉതുപ്പ് തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വം സഭയുടെ പുരോഗമനത്തിനും സാമൂഹ്യരംഗങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള അതിന്റെ വികസനത്തിനും ആവശ്യമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കോട്ടയം ഒരു മാതൃകാ ഭദ്രാസനമായിത്തീരുമെന്നു ഷെവ. റ്റി. പി. ഫിലിപ്പോസും ആശ പ്രകടിപ്പിച്ചു.

യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനാകാതിരുന്ന യൂഹാനോൻ മാർത്തോമ്മാ

മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി അയച്ചുതന്ന സന്ദേശം കടിയത്തുരുത്തിൽ യേശു കത്തനാർ വായിച്ചു.

ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ. പി. പി. ജോസഫ് ഭദ്രാസനയിടവകക്കാരുടെ വകയായ മംഗളപത്രം വായിക്കുകയും അത് അടക്കം ചെയ്ത മനോഹരമായ ഒരു കാസ്ക്കറ്റു തിരുമേനിക്കു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അനുമോദനങ്ങളൊന്നും അർഹിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി മറുപടി പ്രസംഗമാരംഭിച്ചത്. അനുതാപപൂർണ്ണമായ ശിഷ്ടജീവിതത്തിനുള്ള ഒരാഹ്വാനമാണ് ഈയവസരത്തിലൂടെ ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്നു തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചു.

പൂർവകാലാനുഭവങ്ങളിലേക്കു നോട്ടമിട്ടുകൊണ്ടു തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. ചിലതെല്ലാം ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ചിലതൊക്കെ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ അനല്പമായ സന്തോഷമുണ്ട്. എന്നാൽ വേദകരമായ അനുഭവങ്ങളുമുണ്ട്. എങ്കിലും ചിലതൊക്കെ പ്രവർത്തിച്ചത് അതെല്ലാം അപ്പോൾ ആവശ്യമുണ്ടെന്നുള്ള ഉത്തമബോധ്യത്തോടെയായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. നൽകപ്പെട്ട അനുമോദനങ്ങൾക്കെല്ലാം തിരുമേനി നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

പ. ബാവതിരുമേനിയുടെ ഉപസംഹാര പ്രസംഗത്തിൽ ദൈവകൃപയുടെ കോട്ടയിൽ ശിഷ്ടായുസ്സ് കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിക്ക് ഇടയാക്കിയെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

മംഗളപത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: അവിടുത്തെ ജീവിതകാലത്തിന്റെ എൺപതാമത്തെ പടവും കയറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അങ്ങേയ്ക്ക് ഈയുള്ളവർ അർപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയംഗമായ അഭിനന്ദനത്തിന്റെ പുഷ്പങ്ങളുകൾ സ്വീകരിച്ചാലും. ആറു ദശാബ്ദക്കാലത്തെ അഭികാമ്യമായ സഭാസേവനം കൊണ്ടു കൃതകൃത്യനായിരിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ആയുസ്സിൽ ദൈവം അനുസ്മൃതം ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും അവിടുത്തെ മഹനീയ സേവനംകൊണ്ടു കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിനും പുതുപ്പള്ളി വലിയപള്ളിക്കും കൈവന്നിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും ഞങ്ങൾ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു.

അങ്ങേയ്ക്കു ജന്മമേകിയ പുതുപ്പള്ളി വലിയപാറേട്ടു കുടുംബം തികച്ചും ഭാഗ്യവതിയാണ്. ശ്രേഷ്ഠമായ വൈദികപാരമ്പര്യവും നേതൃത്വബലവുമുള്ള ആ പുരാതന നസ്രാണി കുടുംബം അങ്ങയെ മലങ്കര സഭയ്ക്കു സംഭാവന ചെയ്തതുമൂലം സഭയും ധന്യയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

സഭാസേവനത്തിനായി ജീവിതം അർപ്പിച്ച അങ്ങേയ്ക്കു ശ്രേഷ്ഠമായ കുടുംബപാരമ്പര്യങ്ങൾക്കു പുറമേ, ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ വിശുദ്ധനാടുകൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും, കൽക്കട്ടയിലെ ബിഷപ്പ്സ് കോളജിൽ ദൈവശാസ്ത്രം അഭ്യസിക്കുന്നതിനും മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ വിശ്വസ്തനും ഉത്തമനുമായ ശിഷ്യനായിത്തീരുന്നതിനുമുള്ള മഹാഭാഗ്യവും സിദ്ധിച്ചു.

സുദ്യുദ്ധമായ അഭിപ്രായസ്തൈര്യം, യാതൊരു പ്രലോഭനത്തിനും വഴങ്ങാത്ത സത്യസന്ധത, വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത വിശ്വസ്തത, ജീവിതാദർശങ്ങളെയും പ്രവൃത്തികളെയും സമന്വയിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകാഗ്രത മുതലായ ശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങൾ വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തുന്നതിന് അങ്ങയെ യോഗ്യനാക്കിത്തീർത്തു.

കേസും ഭിന്നതയുമാകുന്ന രോഗങ്ങൾ മലങ്കരസഭാ ഗാത്രത്തെ ബാധിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലാണ് അങ്ങു സഭാസേവനത്തിനായി വിളിക്കപ്പെട്ടത്. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ വലങ്കയ്യിരുന്ന അങ്ങയിൽ മറ്റൊരു 'ഭാവി മലങ്കരസഭാ ഭാസുരനെ' ദീർഘദർശനം ചെയ്യുവാൻ ക്രാന്തദർശിയായ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ മലങ്കരസഭയുടെ കാതോലിക്കാസ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അങ്ങയെ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, ഉന്നത സ്ഥാനമാനങ്ങൾ അവിടുത്തേയ്ക്ക് അഭികാമ്യമായി തോന്നിയിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാവാം പുതുപ്പള്ളി വലിയപള്ളി വികാരിയായി 33 ദീർഘ വർഷങ്ങൾ ഒരുങ്ങിക്കഴിയുവാൻ അങ്ങ് തീരുമാനിച്ചത്. എങ്കിലും കക്ഷിവാഴ്ചകളുടെയും കേസുകളുടെയും ഉഗ്രമായ കാറ്റും കോളും നിമിത്തം ആടിയുലഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭാ നൗകയെ നയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അതിന്റെ മേലദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം കൈയേൽക്കണമെന്ന നിരന്തരമായ അഭ്യർത്ഥനയെ ആദരിച്ചു സകല സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും സ്വകീയതാല്പര്യങ്ങളും ത്യാഗത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിലർപ്പിച്ച ശേഷം, കാലം ചെയ്ത പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയിൽ നിന്നു മറ്റു നാലു തിരുമേനിമാരോടൊപ്പം അങ്ങു മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു.

മലങ്കരസഭയിലെ അസമാധാനകാലത്ത് അങ്ങ് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ ഒരു ശക്തിദുർഗ്ഗമായിരുന്നു. കാതോലിക്കാസിംഹാസനത്തിന്റെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി ധർമ്മസമരം ചെയ്ത വിശ്വസ്തനായ ഒരു വീരയോദ്ധാവും കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ, സമുദായവക സ്കൂളുകളുടെ കോർപ്പറേറ്റ് മാനേജർ, സമുദായവക തിരുമൂലപുരം ബാലികാമഠത്തെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഉയർത്തുന്നതിനു

വേണ്ടി അക്ഷീണയത്നം ചെയ്ത പ്രശസ്തനായ സമുദായാഭിമാനി, മലങ്കരസഭാ വസ്തു സംരക്ഷണക്കമ്മിറ്റി പ്രസിഡണ്ട്, എപ്പിസ്കോപ്പൽ കൗൺസിൽ പ്രസിഡണ്ട്, ബസ്സേലിയസ് കോളജ് ഗവേണിംഗ് ബോർഡ് ചെയർമാൻ മുതലായ ഉത്തവാദിത്വമേറിയ ചുമതലകൾ വഹിക്കുകയും വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അങ്ങു മലങ്കരസഭയ്ക്കു പൊതുവായും കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിനു പ്രത്യേകിച്ചും മഹാനായ ഒരു മാർഗദർശകനാകുന്നു.

അവിടുത്തെ മുൻഗാമിയും ദീനദയാലുവുമായിരുന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ കാൽച്ചുവടുകൾ പിൻതുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തുടങ്ങിവച്ച മഹനീയസേവനം അഭിവൃദ്ധ്യയുഖമായി തുടരുന്നതിനു പാമ്പാടി ദയറായിൽത്തന്നെ താമസിക്കുകയും അഗതികൾക്ക് അഭയമരുളുന്ന അവിടുത്തെ അഭയഭവനം ആശുപത്രിയും ആരംഭിക്കുകയും ജീവകാരുണ്യപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന അങ്ങയുടെ ത്യാഗസന്നദ്ധതയും പ്രാർത്ഥനാജീവിതവും തളരാത്ത വിശ്വാസസ്ഥൈര്യവും പ്രശംസാർഹമത്രെ.

പുതുപ്പള്ളി വലിയപള്ളിയിലും മണർകാടുപള്ളിയിലും ദീർഘകാലം നീണ്ടുനിന്നിരുന്ന വഴക്കുകൾ അങ്ങയുടെ കാലത്ത് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അങ്ങയോടൊപ്പം ഞങ്ങളും സന്തോഷിക്കുന്നു. സമരത്തിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞു, ഇതു സമാധാനത്തിന്റെ കാലമാണ്. 125-ൽപരം പള്ളികളുള്ള കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തെ സമാധാനത്തിന്റെയും ആത്മീയമായ പുനരുജ്ജീവനത്തിന്റെയും മാർഗത്തിലൂടെ അവിടുന്ന് നീണ്ടാൽ നയിച്ചാലും. ഇരുളിൽ ഞങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം പകർന്നുതരുന്ന ഒരു ഭദ്രദീപമായി അവിടുന്ന് ചിരകാലം വാണരുളിയാലും. വാർദ്ധക്യത്തിലും ഫലം കായ്ക്കുകയും മറ്റുള്ളവർക്കു തണലേകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മഹാശാഖയായി ദീർഘകാലം അങ്ങു വിജയിച്ചാലും. ദീർഘായുസ്സും ആരോഗ്യവും ആത്മീയമായ നവോന്മേഷവുംകൊണ്ടു ദൈവം അങ്ങയെ പൂർവോപരി അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിന് ഇയ്യുള്ളവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പുതുപ്പള്ളി വലിയപള്ളിയിടവകയിലും കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലുമുള്ള അവിടുത്തെ ആത്മീയമക്കൾ.

ഫെബ്രുവരി 17, 1968

അതിശ്രദ്ധേയമായ ഒരു കല്പന

ദൈവത്തിന്റെ വലിയ കൃപയാൽ സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടായി. ആ സമാധാനം വർദ്ധിച്ച് എല്ലായിടത്തും നിറയുന്നതിനു എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഇസ്രായേൽ ജാതിയുടെ ചിതറിക്കൽ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ ഒരുക്കങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. നസ്രാണികളെ ഭാരതത്തിന്റെ ഏതു കോണിലും ഇപ്പോൾ കാണാനുണ്ട്. പല സ്ഥലങ്ങളിലും പുതുതായി പള്ളികൾ തീർത്തിട്ടുണ്ട്, തീർക്കുന്നുണ്ട്. അവയെല്ലാം നസ്രാണികൾക്കു മാത്രമായുള്ളവയാണ്. അതിനു പ്രേഷിതവൃത്തി ആവശ്യമാണ്. അതിലും പ്രധാനമായി നാം ചെയ്യേണ്ട ഒരു കാര്യമുണ്ട്. അതു നമ്മുടെ ജീവിതം കൊണ്ടു നാം ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നു കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും സത്യവെളിച്ചത്തിലേക്ക് എല്ലാവരെയും ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ്. അതായിരിക്കും ഏറ്റം നല്ല പ്രേഷിതവൃത്തി. കോട്ടയം ഭദ്രാസനം വകയായി ഒരു സുവിശേഷകേന്ദ്രം ആരംഭിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആലോചിക്കുന്നതിനുള്ള സമയം കടന്നിരിക്കുകയാണ്.

എല്ലാ രാജ്യത്തിനും സംഘത്തിനും കുട്ടത്തിനും കമ്പനിക്കും പഞ്ചായത്തിനും അതാതിന്റെ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ട്. നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കേണ്ടത് അതിലെ ഘടകങ്ങളുടെ ചുമതലയാണ്. നിയമങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിൽ അവ ഉറയ്ക്കുകയും വർദ്ധിക്കുകയും ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, നശിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നമ്മുടെ ഓരോ ഇടവകപ്പള്ളിയും പൊതു സഭാനിയമം അനുസരിച്ചുള്ള റിക്കാർഡുകൾ എല്ലാം സൂക്ഷിക്കണം. ഇടവക രജിസ്റ്റർ, ഇടവകയോഗ രജിസ്റ്റർ, മാമ്മോദീസാ, കുമ്പസാരം, വിളിച്ചുചൊല്ല്, വിവാഹം, മരണം മുതലായവയ്ക്കുള്ള രജിസ്റ്ററുകൾ, ഇവ ക്രമമായി എഴുതി സൂക്ഷിക്കണം. പൊതുയോഗത്തിന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും മിനിറ്റ്സ് വേറെവേറെ എഴുതി സൂക്ഷിക്കുകയും ഇടവകയോഗത്തിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ അപ്പഴപ്പോൾ വികാരി മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുകയോ അയപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്തുകയും വേണം. തലേ ആണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിലോ തന്നാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലോ ഇടവകയോഗം കൂടി ഭരണസമിതിയെയും കൈക്കാരനെയും സെക്രട്ടറിയെയും തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ബജറ്റും തെരട്ടും പാസ്സാക്കി അവയുടെ ഈരണ്ടു പകർപ്പ്, ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം ഭദ്രാസന ഓഫീസിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം. പള്ളിവക പണം കൈക്കാരന്റെയും വികാരിയുടെയും

പേരിലോ അവരുടെ പരസ്പര സമ്മതപ്രകാരം അവരിൽ ആരുടെയെങ്കിലും പേരിലോ നിക്ഷേപിക്കേണ്ടതാണ്. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു ക്ളിപ്ത തുക കൈക്കാരന്റെ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാവുന്നതാണ്.

സ്ത്രീധനം

വിവാഹം രണ്ടു ഞായറാഴ്ച കുർബ്ബാനയ്ക്കുശേഷം വിളിച്ചു ചൊല്ലി നടത്തണമെന്നുള്ള നിയമം ഇപ്പോഴും വേണ്ടതരത്തിൽ നടപ്പിൽ വന്നിട്ടില്ല. മറ്റുള്ള സഭകളിൽ മൂന്നു ഞായറാഴ്ച വിളിച്ചുചൊല്ലണമെന്നുള്ളതു നിർബന്ധമാണ്. അങ്ങനെ നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ നിയമം അനുസരിച്ചു വിളിച്ചു ചൊല്ലുന്നതിനു പട്ടക്കാർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

കുറെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കേന്ദ്ര ഗവർണ്മെന്റ് സ്ത്രീധനം നിരോധിക്കുകയുണ്ടായി. നസ്രാണികൾ അവരുടെ പെൺമക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്നതു സ്ത്രീധനമല്ലെന്നും, പിതൃസ്വത്തിലുള്ള പുത്രിയുടെ അവകാശമാണെന്നും അനുതന്നെ നമ്മുടെ ചില നിയമ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതാണ്. വിവാഹ അവസരങ്ങളിലാണല്ലോ പെൺകുട്ടിയുടെ അവകാശം അഥവാ സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്നത്. പുരാതനകാലം മുതലേ അതിന്റെ ഒരു നിശ്ചിത ശതമാനം പള്ളിക്കു കൊടുത്തുവരുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ പലരും അതു കൊടുക്കാൻ മടി കാണിക്കുന്നതായി റിപ്പോർട്ടുകൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ആ പ്രവണത ഉപേക്ഷിക്കണം. കൈസറിനുള്ളതു കൈസറിനും ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനും കൊടുക്കണം.

കുരിശിൻതൊട്ടികൾ

നമ്മുടെ പല പള്ളികളും പൊളിച്ചു വലിപ്പം കൂട്ടി പണിയുന്നുണ്ട്. കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ പുരാതനമായ പള്ളിക്കെട്ടിടങ്ങൾ പൊളിച്ചു കളയാതെ പുതിയ കെട്ടിടം പണിയുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം. ഇപ്പോൾ ഭീമമായ കുരിശിൻതൊട്ടികൾ പണിയാറുണ്ട്. കുരിശിൻതൊട്ടികൾക്ക് അത്ര വളരെ പണം ചെലവു ചെയ്യുന്നതു ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവയ്ക്കു ചെലവാക്കുന്ന സംഖ്യകൾ ഹൈറേഞ്ചിൽ തറ പോലും കെട്ടാതെ പുല്ലു മേഞ്ഞ നമ്മുടെ പള്ളികളെയും, മലബാർ മെത്രാസനത്തിലുള്ള പള്ളികളെയും സഹായിക്കുന്നതിനു വിനിയോഗിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വകയായി ഇവിടെ ഒരു അഭയ ഭവൻ ആരംഭിച്ചിട്ടു മൂന്നു കൊല്ലം ആയി. ഇപ്പോൾ 20 അന്തേവാസികൾ അവിടെ താമസിച്ചു വരുന്നു. എല്ലാവരും 70 വയസ്സിൽ കൂടുതൽ പ്രായമുള്ള പുരുഷന്മാരുമാണ്. ഈ കഴിഞ്ഞ വാർഷിക പിരിവു കർശനമായ കാര്യം അറിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു തുടർന്നായിരുന്നതുകൊണ്ട് വളരെ മോശമായിരുന്നു. അഭയഭവനോട് അനുബന്ധിച്ച് ഒരു ഡിസ്പെൻസറി ആരംഭിച്ച് ഇപ്പോൾ

6 മാസം കഴിഞ്ഞു. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും ബുധനാഴ്ചയും കോട്ടയം മെഡിക്കൽ കോളജിലെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരും ദീനദയാലുക്കളും ആയ ഡോക്ടറന്മാർ വന്നു രോഗികളെ പരിശോധിക്കുകയും സൗജന്യമായി മരുന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. രോഗികൾ ഇഷ്ടംപോലെ ഒരു തുക അവിടെ വച്ചിരിക്കുന്ന പെട്ടിയിൽ ഇടുകയാണ് ഇപ്പോൾ ചെയ്തുവരുന്നത്. മാസംതോറും അതിനും ഒരു തുക വേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ അഭയഭവനിൽ 20 പേർക്കു താമസിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥല സൗകര്യമേ ഇപ്പോൾ ഉള്ളൂ. അത്രയും പുരുഷന്മാർ മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ അവിടെ താമസിക്കുന്നത്. സ്ത്രീകൾക്കായി ഒരു കെട്ടിടം കഴിയുന്നതും വേഗം പണിയിക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ പള്ളികളുടെ ബജറ്റിൽ അഭയഭവനായി ഓരോ തുക കൊള്ളിക്കണമെന്നു നാം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം നാല്പതിൽ താഴെ പള്ളികൾ മാത്രമാണു തുകകൾ ബജറ്റിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. എല്ലാ പള്ളിക്കാരും അഭയഭവന് ഓരോ തുക ബജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കണമെന്നു നാം താല്പര്യപ്പെടുന്നു.

ഈ മെത്രാസനത്തിലെ സൺഡേസ്കൂളുകളും മർത്തമറിയം സമാജങ്ങളും ഒരു തരം ഭംഗിയായി നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ പട്ടക്കാർ ഒന്നു കൂടി ഉത്സാഹിച്ചാൽ അവ കുറെക്കൂടി മെച്ചമാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. സൺഡേസ്കൂളുകളും മർത്തമറിയം സമാജങ്ങളും ഇല്ലാത്ത പള്ളികളിൽ ഉടനെ ആരംഭിക്കുകയും ഉള്ളവയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. സൺഡേസ്കൂളുകളുടെയും മർത്തമറിയം സമാജങ്ങളുടെയും യുവജനസമാജങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യം ദൈവമന്ദിരമായ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കർത്താവ് വന്നു വസിക്കുകയും അങ്ങനെ നമ്മുടെ ജീവിതം യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ ജീവിതമായിത്തീർന്നു മറ്റുള്ളവരെക്കൂടെ കർത്താവിങ്കലേക്ക് ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതായിരിക്കണം.

നാം വല്ലാത്ത ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് എത്തിയിരിക്കുന്നത്. കാലങ്ങളെ തിരിച്ചറിയാത്തതിനു കർത്താവ് യഹൂദജാതിയെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ കാര്യത്തിൽ നാം യഹൂദന്മാരേക്കാൾ കുറ്റക്കാരാണ്. കമ്മ്യൂണിസത്തെ ഒരു വലിയ വിപത്തായി പലരും കണക്കാക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെ നേരിടേണ്ടത് എങ്ങനെയാണെന്നു കാര്യമായി ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. നാം നാമധേയ ക്രിസ്ത്യാനികളായി ജീവിക്കാതെ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനികളായി ജീവിക്കുകയാണ് അതിനുള്ള പ്രതിവിധി.

മാമ്മോദീസാ, വിവാഹം, പുരകുദാശ മുതലായി പട്ടക്കാർ നടത്തേണ്ടതായ കുദാശകൾ നടത്തുന്നതിനു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതിരുന്നാൽ കൊള്ളാം.

അന്ത്യവും അന്ത്യാഭിലാഷവും

ഒരു നൂറ്റാണ്ടോളം ജീവിച്ചിരുന്നു കൃതകൃത്യനായി കടന്നുപോയ മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഇസ്രയേൽ ജനതയെ കനാനിലേക്കു നയിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾ അണുവിട ഭേദമില്ലാതെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്ത മോശയുടെ ചിത്രമാണു മനസ്സിൽ ഓടി എത്തുക. മോശ മരിക്കുമ്പോൾ അവനു നൂറ്റിയിരുപതു വയസ്സായിരുന്നു. അവന്റെ കണ്ണു മങ്ങാതെയും ദേഹബലം ക്ഷയിക്കാതെയും ഇരുന്നു.

‘പാദ്രേട്ടു മെത്രാച്ചൻ മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു 94 വയസ്സായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണു മങ്ങുകയോ ശരീരബലം ക്ഷയിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല.’

വാർദ്ധക്യസഹജമായ ക്ഷീണത്തെ തുടർന്നു തനിക്കിവിടെ നിന്നു പോകാനുള്ള സമയമായെന്നും ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്ന നഗരമില്ലെന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്നെ ചികിത്സിച്ച ഡോക്ടർമാരേക്കാൾ കൂടുതലായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം രോഗം പിടിച്ചു കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടുകയോ മറ്റുള്ളവരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാതെ 1980 ഓഗസ്റ്റ് 31-നു കർത്യസന്നിധിയിലേക്കു കടന്നുപോയി. പ്രായം കൂടുന്തോറും പ്രയാസങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുമെന്നതിനാൽ അതിനിടയാക്കരുതെന്നും അദ്ദേഹം നേരത്തെ മുതൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നത്.

1980 സെപ്റ്റംബർ ഒന്നാം തീയതി വൈകിട്ട് അഞ്ചരയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതദേഹം പൊത്തമ്പുറം മാർ കുറിയാക്കോസ് പള്ളിയിൽ കബറടക്കി. സംഭവബഹുലമായ സഭാജീവിതത്തിനിടയിൽ ധീരതയോടും സമചിത്തതയോടും സഭാംഗങ്ങളെയും ഒരളവുവരെ സഭാനേതാക്കളെയും നയിച്ച അക്ഷോഭ്യനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പുതുപ്പള്ളിയിലേക്കുള്ള വിലാപയാത്രയ്ക്കും മടക്കയാത്രയ്ക്കും കബറടക്കത്തിനും മലങ്കരയുള്ള വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നെത്തിയ സഹസ്രക്കണക്കിനാളുകൾ സാക്ഷികളായിരുന്നു. തന്റെ മരണത്തെത്തുടർന്നു സ്വീകരിക്കേണ്ട അനന്തര നടപടികളെപ്പറ്റി വിൽപത്രത്തിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അക്കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.

‘മോശയെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ തിസ്രായേലിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസിനെപ്പോലെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മലങ്കര കണ്ടിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു വസ്തുത.

വിൽപത്രം

പാമ്പാടി മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറായിൽ ഇരിക്കും പാറേട്ടു മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്വമനസ്സാ എഴുതിയ വിൽപത്രം:

1973 ജനുവരി 19-നു നമുക്കു 85 വയസ്സു പൂർത്തിയായി. രണ്ടുമൂന്നു വർഷങ്ങളായി ആണ്ടാരംഭത്തിൽ അസുഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും ആശുപത്രികളിൽ - വെല്ലൂർ, കണ്ടഴ പോയി താമസിച്ചു ചികിത്സിക്കേണ്ടതായി വരികയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ പറയത്തക്ക അസുഖങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിലും വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ക്ഷീണവും പ്രയാസങ്ങളും ഉണ്ട്. എന്റെ കുടുംബത്തിൽ എന്നേക്കാൾ പ്രായം കൂടുതലായി ജീവിച്ചിരുന്നവരായ ഒന്നോ രണ്ടോ പേരെ മാത്രമേ എനിക്കു ഓർമ്മയുള്ളൂ. വളരെ പ്രായമായിരിക്കുന്ന ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തം സ്വത്തുക്കളെയും ആസ്തിയേയുംപറ്റി ചില വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യേണ്ടതു ആവശ്യമെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങിയിട്ടു കുറെ നാളുകൾ ആയി. എങ്കിലും, ഓരോ കാരണങ്ങളാൽ ഇത്രയും താമസിച്ചു പോയി.

ഞാനും എന്റെ സഹോദരൻ മാത്തു സക്കറിയായും തമ്മിൽ വസ്തുക്കൾ ഭാഗം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു വലിയപാറേട്ടു പുരയിടവും, പടിക്കലുള്ള നിലംപൊക്കി തെങ്ങുവച്ചിട്ടുള്ള നാല്പത്തഞ്ചു സെന്റും ചിറയും അതിനോടുതൊട്ടു തെക്കുവശം നിലമായി കിടക്കുന്ന സ്ഥലം കുന്നകുട്ടി തെങ്ങുംതൈകൾ വച്ചിട്ടുള്ള ഒരേക്കർ സ്ഥലവരിപ്പുറംനിലം ആറ് ഏക്കർ ഒരു സെന്റും എന്റെ വീതത്തിലുള്ളതും എന്റെ കൈവശത്തിലും അനുഭവത്തിലും ഇരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. എന്റെ സഹോദരൻ സ്കറിയ പാറേട്ടു പുരയിടത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കെ ഭാഗത്ത് അവന്റെ സ്വന്തം ചെലവിൽ ഒരു കെട്ടിടം വച്ചു താമസിച്ചുവരുന്നതും അവന് ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തോളം കാലം അവിടെ താമസിക്കുന്നതിന് അവനു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. നാം മേല്പട്ടക്കാർ ആയതിനുശേഷം പുതുപ്പള്ളി കുന്നുകുഴിയിൽ കുരുവിള ലൂക്കോസിന്റെ വക അമ്മകുന്നു പുരയിടത്തിൽ എന്റെ സഹോദരൻ സ്കറിയായുടെ പേരിൽ വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ളതായ രണ്ട് ഏക്കർ പതിനഞ്ചു സെന്റു സ്ഥലത്തു റബ്ബർ വെക്കുകയും ആ വസ്തു നമ്മുടെ കൈവശം ഇരിക്കുകയും അതിന്റെ ആദായം നാം എടുത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നു. അത് എന്റെ കുടുംബംവക പണം കൊണ്ടു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മേൽപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെല്ലാതെ എനിക്കു സ്വന്തമായ വസ്തുക്കൾ ഒന്നുമില്ല. പല പള്ളികൾ ഇരിക്കുന്ന പുരയിട

ങ്ങളും എം.ജി.എം. അഭയഭവന്റെ പുരയിടവും എന്റെ പേരിൽ വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവയൊന്നും എന്റെ സ്വന്തമല്ല. സഭയുടെയും മെത്രാസനത്തിന്റെയും വകകളാണ്. ബാങ്ക് ഡിപ്പോസിറ്റായും കമ്പനി ഓഹരികളായും എന്റെയും എന്റെ സഹോദരന്റെയും കൂടുപേരിൽ പണം നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യം എന്റെ പേരും പിന്നാലെ അവന്റെ പേരും വച്ചിരിക്കുന്നതെല്ലാം എന്റെ സ്വന്തവും ആദ്യം അവന്റെ പേരു വച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം അവന്റെ വകയും ആകുന്നു. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ഇരുവരും പലിശയും ഡിവിഡന്റും വാങ്ങിവരുന്നതുമാകുന്നു.

താഴത്തു ജഡ്ജിയുടെ മുത്തപുത്രനായ മാത്തു വലുപ്പനാണു പാറേട്ടു താമസം തുടങ്ങിയത്. ഈ ശാഖയിൽ ഞാനും എന്റെ സഹോദരൻ സക്കറിയായും മാത്രമേ ഇപ്പോൾ പുരുഷന്മാരായി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുള്ളൂ. ഞങ്ങളുടെ സഹോദരിമാരുടെ സന്താനങ്ങളാണ് അവകാശികൾ. അവർക്ക് എന്റെ ആസ്തിയിൽ പകുതി എങ്കിലും വീതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുവേണ്ടവിധം നിർവഹിക്കുന്നതിന് എന്റെ സഹോദരനെ ഞാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നു.

എന്റെ വലിയ വലുപ്പൻ താമസിച്ചിരുന്ന പുരയും പറമ്പും അന്യാധീനപ്പെട്ടു പോകാതെ, താഴത്തു കുടുംബം ഉള്ള കാലത്തോളം നിലനിൽക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. അതിനായി പാറേട്ടു പുരയിടം തൊണ്ണൂറ്റി അഞ്ചര സെന്റും അതിലുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും എന്റെയും സഹോദരൻ സ്ക്കറിയായുടെയും കാലശേഷം താഴത്തുകരോട്ടു കുടുംബയോഗത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതു വിൽക്കുന്നതിനോ അന്യാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനോ ആർക്കും അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. എന്നാലും അതു കുടുംബയോഗം വകയായി ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളണം. കുടുംബയോഗങ്ങൾ അവിടെ വച്ചു നടത്തേണ്ടതാണ്. ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ കുടുംബയോഗം നടക്കാതെ വരുന്നപക്ഷം കുടുംബയോഗക്കമ്മിറ്റി കൂടി കുടുംബത്തിൽ നിന്നു രണ്ടുപേരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു നിയമിക്കുകയും അവർ അതിന്റെ ആദായം എടുത്തു കുടുംബത്തിൽ ധനസഹായം അർഹിക്കുന്നവർക്കും വിതരണം ചെയ്യാവുന്നതുമാകുന്നു. അതും കുടുംബമുപ്പന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിന് ആവശ്യമായ നിയമാവലി ഉണ്ടാക്കി കുടുംബയോഗത്തിൽ പാസ്സാക്കേണ്ടതാണ്. നിന്നുപോയ കുടുംബയോഗം വീണ്ടും തുടങ്ങുന്നതായാൽ പാറേട്ടു പുരയിടവും ആദായവും അതിനായി ഉപയോഗിക്കണം.

എന്റെ വക പാറേട്ടും ഇവിടെയും ഇരിക്കുന്ന മലയാളം, സുറിയാനി, ഇംഗ്ലീഷ് ഈ ഭാഷകളിലും കൈഎഴുത്തും അച്ചടിയുമായുള്ള എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും, പെരുനാട്ടു ബഥനി ആശ്രമത്തിനുവേണ്ടി ആശ്രമം സൂപ്പീരിയറെ ഏല്പിക്കേണ്ടതാണ്. പാറേട്ട് പുസ്തകങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു

വച്ചിരിക്കുന്ന അലമാരകളും ആശ്രമത്തിനു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

താഴത്തു ജഡ്ജിയുടെ വക ഒരു വീരശൃംഖല ഭാഗം ചെയ്തുവരവെ എന്റെ പിതാവിനു ലഭിച്ചു. അത് ഉപയോഗമൊന്നും കൂടാതെ പെട്ടിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. 1095 ഒടുവിൽ ഞാൻ പട്ടക്കാരനായി. ഉടനെ തന്നെ എന്റെ പിതാവ് ആ വീരശൃംഖലയും പോരാതെവന്ന സ്വർണ്ണവും വാങ്ങി ഒരു കാസാക്കുട്ടം പണിയിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങി. അതറിഞ്ഞുകൊണ്ടു നടക്കാനും സൂക്ഷിക്കാനും പ്രയാസമുള്ളതുകൊണ്ട് സ്വർണ്ണക്കാസാ വേണ്ടായെന്നു നിർബന്ധമായി ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനോടു പറഞ്ഞു. വീരശൃംഖല ഉപയോഗമില്ലാത്ത ഒരു ആഭരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അത് ഉറുക്കി വേറെ എന്തെങ്കിലും ആഭരണങ്ങൾ പണിയിക്കുകയോ വില്ക്കുകയോ ചെയ്യാനാണു എളുപ്പമെന്നും അതിനാൽ വീരശൃംഖല ഉറുക്കി കാസാക്കുട്ടം പണിയിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നും, അത് പള്ളി പണിയിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു പുണ്യപ്രവൃത്തിയാണെന്നും പറഞ്ഞ് എന്റെ തടസ്സം വകവയ്ക്കാതെ പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. എന്റെ കാലശേഷം ആ കാസാക്കുട്ടത്തെപ്പറ്റി തർക്കമുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിശ്ചയം ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണല്ലോ. ഈ കാസാ മുപ്പത്തഞ്ചു പവൻ തൂക്കം സ്വർണ്ണം കൊണ്ടു പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതും ആ സ്വർണ്ണം പവനേക്കാൾ മാറ്റു കൂടിയതുമാണ്. പീലാസാ വെള്ളികൊണ്ടു പണിതു സ്വർണ്ണം പൊതിഞ്ഞതും സ്പുൺ തനി സ്വർണ്ണവും വെള്ളം എടുക്കുന്ന പാത്രം സ്വർണ്ണം പൊതിഞ്ഞതുമാകുന്നു. ഈ കാസാക്കുട്ടം പെരുനാടു ബഥനി ആശ്രമത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാലും അതു പുജാപാത്രങ്ങൾ തന്നെ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതു വിൽക്കുന്നതിനോ ഉറുക്കി മറ്റെന്തെങ്കിലുമായി പണിയിക്കുന്നതിനോ മറ്റാർക്കെങ്കിലും കൊടുക്കുന്നതിനോ ബഥനിക്കാർക്കു അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അത് എന്നും പുജാപാത്രങ്ങളായിത്തന്നെയിരിക്കേണ്ടതാണ്. അവ ഉപയോഗിച്ചു കുർബാന ചൊല്ലുമ്പോൾ താഴത്തു കുടുംബത്തിനുവേണ്ടി കുർബാന ചൊല്ലേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ ബഥനി ആശ്രമം നിറുത്തുകയോ മറ്റേതെങ്കിലും സഭയിൽ ചേരുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ, ഈ കാസാക്കുട്ടം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പ്രധാന മേലധ്യക്ഷനായ കാതോലിക്കോസിനെ ഏല്പിക്കേണ്ടതും അതു മലങ്കര സഭവകയായി ഇരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

എന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടം മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ആബുന്റെ കബറിന്റെ കിഴക്കെ മുറിയിൽ അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിന്റെ മാതൃകയിൽതന്നെ ഒരു കബറും ഉണ്ടാക്കിയാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. തറയ്ക്കു മുകളിൽ ഉള്ള ഭാഗം, കരിങ്കൽ കീറി, പുറം മിനുക്കിയതായിരിക്കണം. അതിനു യാതൊരു പിരിവും നടത്തരുത്.

ചോദിക്കാതെ ആരെങ്കിലും തരുന്നപക്ഷം വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കാം. എന്റെ ആവശ്യത്തിന് ഇതേവരെയും യാതൊരു പിരിവും നടത്തിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു കബറിന്റെ ആവശ്യത്തിനും പിരിവു കൂടാതെ, എന്റെ പണം കൊണ്ടുതന്നെ നടത്തണമെന്നാണാഗ്രഹിക്കുന്നത്.

മരണാനന്തരം കബറടക്കത്തിനുവേണ്ടി വാങ്ങിയിരുന്ന കാപ്പ, ശീല മുടി മുതലായ അംശവസ്ത്രങ്ങൾ കബറിൽ വയ്ക്കാൻ നേരം ഊരി എടുക്കുകയും പകരം പഴയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവുണ്ട്. അതു ഞാൻ തീരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. കസവു, വെൽ വെറ്റു മുതലായവകൊണ്ടുള്ളവയും അല്ലാത്തവയുമായ പല കാപ്പകളും ശീലമുടികളും മറ്റും ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് ആദ്യംതന്നെ ഇടുവിക്കുകയും അതോടെ അടക്കുകയും ചെയ്യണം. കൂട്ടത്തിൽ നല്ലതായിരിക്കണമെന്നില്ല. ഇടയ്ക്ക് ഊരി മാറ്റരുതെന്നു മാത്രം.

നമ്മുടെ സഭയിൽ നടന്നുവരാറുള്ളതുപോലെ എന്റെ മരണാനന്തരം വിപുലമായ ഒരു സദ്യ നടത്തരുത്.

എന്റെ ശവസംസ്കാരം നമ്മുടെ എല്ലാ മേല്പട്ടക്കാരെയും അറിയിക്കണം. ഒരുത്തരേയും നിർബന്ധമായി ക്ഷണിക്കണമെന്നില്ല. വരുന്ന മേല്പട്ടക്കാരെ ഓരോരുത്തരേയും എന്റെ പേർക്കു കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിന് അവതു രൂപ വീതം ഏല്പിക്കണം. എന്റെ കബറുകൾ എന്തെങ്കിലും വരുമാനമുണ്ടാകുന്നപക്ഷം അതു എം.ജി.എം. അഭയഭവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ താല്പര്യം. അഭയഭവന്റെ ചെലവുകൾ നടന്നുപോകുന്നത് ഇടവകകളിൽ നിന്നുള്ള പിരിവും, പള്ളികളിൽ നിന്നുള്ള വരവും കൊണ്ടാണ്. ദൈവാന്യഗ്രഹം കൊണ്ട് അതിന് ഇതേവരെ കുറവുണ്ടായിട്ടില്ല. അഭയഭവൻ കെട്ടിടങ്ങൾ രണ്ടും, ഡിസ്പെൻസറി കെട്ടിടവും ആരോടും പിരിവു വാങ്ങാതെ പാരോട്ടെ പണം കൊണ്ടു പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനായി യൂണിറ്റ് ട്രസ്റ്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽ ഞാൻ വാങ്ങിയിട്ടുള്ളതിൽ ഇരുപതിനായിരം രൂപയുടെ യൂണിറ്റ് എം.ജി.എം. അഭയഭവനു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അവിടെ നിന്നു ആണ്ടിനാൽ എട്ടു ശതമാനത്തിൽ കുറയാത്ത ഡിവിഡന്റ് കിട്ടുന്നതായിരിക്കും.

മെത്രാസനം വക ആയി എന്റെ കൈവശം ഇരിക്കുന്ന ചാപ്പൽ, ദയറാ ഓഫീസ് മുതലായ കെട്ടിടങ്ങളും അവയിൽ കിടപ്പുള്ള അലമാര, മേശ, കസാല മുതലായ സാമാനങ്ങളും, കാലം ചെയ്ത ഗ്രീഗോറിയോസ് ആബുന്റെ വക കുറെ പുസ്തകങ്ങളും മറ്റും വച്ചിരിക്കുന്ന അലമാരയും എന്റെ വക തേക്കു കൊണ്ടുള്ള അലമാരയും മൂന്നുറു മൂന്നുറ്റിഅവതു

രൂപ വില വരുന്ന എന്റെ വക ഒരു വെള്ളിക്കുരിശും എന്റെ പിൻഗാമിക്ക് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാകുന്നു. എന്റെ കൈവശമിരിക്കുന്ന പത്തേക്കർ ചിലാനമുള്ള റബർ തോട്ടവും അതിനോടു ചേർന്നുകിടക്കുന്ന ദയറാ പുരയിടവും മെത്രാസനത്തിന്റെ വകയായി എന്റെ പിൻഗാമിക്കു കൈവശം വച്ചു സഭാ നിയമമനുസരിച്ച് അനുഭവിക്കാവുന്നതാകുന്നു എന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സഭാ നിയമമനുസരിച്ചു നടക്കണമെന്നല്ലാതെ പ്രത്യേകം ഒന്നും പറയുന്നില്ല.

എം.ജി.എം. അഭയഭവൻ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ആരോടും പിരിവൊന്നും എടുത്തിട്ടില്ല. ആ രണ്ടു കെട്ടിടങ്ങളും എന്റെ കുടുംബംവക പണം കൊണ്ടു പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഡിസ്പെൻസറി കെട്ടിടവും മറ്റാരും ടെയും സഹായം കൂടാതെ എന്റെ സഹോദരൻ ഇസ്ലാമ്. എം. പാറേട്ടം ഞാനും കൂടി പണികഴിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതതിന്റെ നിയമമനുസരിച്ച് അവ കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിന്റെ വകയായി നടന്നുപോകേണ്ടതാണ്. അവയിന്മേൽ മറ്റാർക്കും എന്തെങ്കിലും അവകാശമോ അധികാരമോ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

ബഥനി കന്യാസ്ത്രീമഠക്കാർ ഏകദേശം രണ്ടു വർഷം മുമ്പ് ഈ അഭയഭവന്റെ നടത്തിപ്പിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു നടത്തി വരുന്നു. അതിനു മുമ്പു പ്രായമായവരും ആരുമേവരുമില്ലാത്തവരുമായ കുറെ ആളുകളെ താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലം എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാനില്ലായിരുന്നു. സിസ്റ്റേഴ്സ് അതിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തതിൽ പിന്നെയാണ് അതു യഥാർത്ഥ 'അഭയഭവനം'യായിത്തീർന്നത്. അവിടെ ജാതിമതഭേദം കൂടാതെ, അവിടത്തെ നിയമം അനുസരിച്ചു ആരെയും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു. അവരുടെ ആത്മികവും മാനസികവും ശാരീരികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി നടന്നുവരുന്നു. മേലാലുള്ള നടത്തിപ്പിന്റെ സൗകര്യാർത്ഥം, മഠത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ ഇവിടെ തുടങ്ങാമെന്നു സമ്മതിക്കുകയും അതിന് അഭയഭവൻ പുരയിടത്തിനു തൊട്ടടുത്തുള്ള എന്റെ സഹോദരന്റെ വക പുരയിടത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഏക്കർ സ്ഥലം ദാനമായി കൊടുക്കാമെന്ന് അവൻ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. അവിടെ അവരുടെ താമസത്തിനു കെട്ടിടം പണിയിക്കുന്നതിനു പതിനായിരം രൂപ കൊടുക്കണം.

ആർപ്പുക്കര മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ചാപ്പൽ മെത്രാസനം വകയാണ്. അതു സഭാനിയമമനുസരിച്ചു മാത്രം നടത്തേണ്ടതുമാണ്. ടി ചാപ്പലിന് ഇടവകക്കാരില്ല. അവിടെ കൂടിനടക്കുന്നതു ആർപ്പുക്കര മെഡിക്കൽ കോളജ് ആശുപത്രിയിൽ ചികിത്സയ്ക്കായി വരുന്ന രോഗികളും മെഡിക്കൽ കോളജിൽ പഠിക്കുന്നവരും ആശുപത്രിയിലും കോളജിലും ജോലിയുള്ള ഡോക്ടർമാരും മറ്റുമായ നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങളാണ്. അവരാരും

അവിടെ സ്ഥിരമല്ല. ചാപ്പലിൽ നടക്കുന്ന കർമ്മങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന തിനല്ലാതെ അവർക്കാർക്കും മറ്റു യാതൊരവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. ചാപ്പൽ പണിവകയ്ക്കു വികാരി എന്നോട് ഇരുപതിനായിരം രൂപ കടം പറ്റിയിട്ടുണ്ട്. പതിനായിരത്തിൽ താഴെ ഒരു തുക തിരികെ തന്നിട്ടുമുണ്ട്. ബാക്കിയും തരാമെന്നു പറയുന്നു. എന്റെ ജീവിതകാലത്തു ആ തുക തിരികെ കിട്ടാത്തപക്ഷം അതു മെത്രാസനത്തിന് ഇരിക്കുന്ന തായിരിക്കും. ഈ വില്ലിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എല്ലാം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് എന്റെ സഹോദരൻ ഇസ്ലഡ്. എം. പാറേട്ടിനെ ഞാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നു.

എന്റെ മൂത്ത സഹോദരി ശോശാമ്മയ്ക്കും ഇളയ സഹോദരി അക്കാമ്മയ്ക്കും അവരുടെ വരുമാനങ്ങൾ കൊണ്ടു ചെലവു നടത്താൻ പ്രയാസം വരുന്നതായാൽ എന്റെ വരുമാനങ്ങളിൽ നിന്നു അവരുടെ ചെലവു നടത്തേണ്ടതാണ്. ഈ വില്ലിൽ കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തുകകളും ധനങ്ങളും ഞാൻ കൊടുക്കാത്തപക്ഷം എന്റെ സഹോദരൻ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

പാമ്പാടി മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറായിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വക കാപ്പ, ശീലമുടി, ശീലക്കൂട്ടം മുതലായവയുടെയും പൊൻ വെള്ളി സാധനങ്ങളുടെയും ലിസ്റ്റ്.

ചുവന്ന വെൽവെറ്റു കാപ്പക്കൂട്ടം	1
ടി ശീലമുടി പത്രസീൻ മുതലായവ	1
പച്ച വെൽവെറ്റു കാപ്പക്കൂട്ടം	1
ശീലമുടി പത്രസീൻ മുതലായവ	1

കസവു ശീലക്കൂട്ടം 2, കസവു കാപ്പക്കൂട്ടം 1, ബനാറീസ് കാപ്പക്കൂട്ടം 1, ടി ശീലമുടി മുതലായവ 1, സ്വർണ സ്ലീബാ 1, സ്വർണക്കുരിശു മാലയും സ്വർണ ഷർട്ട് ബട്ടൺസ് മൂന്ന്, പൊൻപണം 3, കഫ് ബട്ടൺസ് ഒരു ജോഡി, വെള്ളി കഫ് ബട്ടൺസ് 4 ജോഡി, വെള്ളിക്കാസാക്കൂട്ടം, വെള്ളി അംശവടി 1, ഇരട്ടപ്പത്തി വലിയ വെള്ളി ധൂപക്കുറി 1.

സഭാചരിത്രകാരനായ ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ട്

മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ കനിഷ്ട സഹോദരനായ പാറേട്ടു സഖരിയാ മാത്യു (ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ട് - കറിയാക്കുട്ടി) സ്വതന്ത്ര ചിന്തകനും സമൂഹനവീകരണസഭാചരിത്രകാരനും ഡബ്ലിംഗ് പത്രാധിപരും, സാഹിത്യകാരനും ആയിരുന്നു. കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂളിലാണു പഠിച്ചത്. ഒ. എം. അലക്സാണ്ടർ, ഒ. എം. തോമസ് മുതലായ പ്രശസ്ത വ്യക്തികൾ പാറേട്ടിന്റെ സഹപാഠികളായിരുന്നു.

മട്രിക്കുലേഷൻ ക്ലാസ്സ് വരെ എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ പഠിച്ചശേഷം പാറേട്ട് പഴയ ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചിയിലെ ഒരു സ്കൂളിൽ നിന്നു മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷ ജയിച്ചു.

പിന്നീട് എല്ലാവരും പാറേട്ടിനെ അറിയുന്നത് അദ്ദേഹം ഒരു ഡബ്ലിംഗ് സ്റ്റായി തീർന്നപ്പോഴാണ്. സാമാന്യം നല്ല ഒരു ഡബ്ലിംഗ് സ്റ്റായി ആലപ്പുഴയിലും, ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലും, കോട്ടയത്തും അദ്ദേഹം സേവനം ചെയ്തു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം കോട്ടയത്തു ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു.

കാലം കടക്കവെ, അദ്ദേഹം പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. പൗരപ്രഭ എന്ന ഒരു വാരിക അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽ ആരംഭിച്ചു. അതിലെ 'ചങ്കരവീഥി' എന്ന പംക്തിയിൽ തുലികാവിലാസം നടത്തിയതു പാറേട്ടായിരുന്നു എന്നു പലർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. കഥകളും, ഉപകഥകളും, പഴഞ്ചൊല്ലുകളും ഉദ്ധരിച്ചുള്ള 'ചങ്കരച്ചേട്ടന്റെ' വിമർശനങ്ങൾ അനുവാചകരെ രസിപ്പിച്ചു; ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദത്തെ മഥിപ്പിച്ചു; വിറപ്പിച്ചു. നർമ്മരസം തുളുമ്പുന്നതായിരുന്നു പ്രസ്തുത പംക്തിയിലെ വാക്യങ്ങൾ. അതുമാത്രം വായിക്കുന്നതിനായി പൗരപ്രഭയുടെ വരിക്കാരായി ചേർന്നിട്ടുള്ളവരുണ്ട്.

പൗരപ്രഭയുടെ പത്രാധിപോപന്നയാസങ്ങൾ ഗൗരവതരവും ശക്തിമത്തും മുർച്ചയേറിയതും ആയിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ ദിവാനായിരുന്ന എം. ഇ. വാട്ട്സിന്റെ നയവൈകല്യങ്ങളെ പത്രാധിപർ ശക്തമായ ഭാഷയിൽ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 'ആ പുതുപ്പള്ളി പത്രം' എന്നാണു വാട്ട്സ് പൗരപ്രഭയെ വിളിച്ചിരുന്നത്. അതിന്റെ പത്രാധിപരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനു വാട്ട്സിന് അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്നത്തെ റീജന്റായ മഹാറാണി സേതുലക്ഷ്മി ഭായിക്കും, അവരുടെ ഭർത്താവായ

വലിയകോയിത്തമ്പുരാനും, പാറേട്ടിനോടു പ്രത്യേക വാത്സല്യമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ക്ഷിപ്രകോപിയായ വാട്ട്സിനു പൗരപ്രഭയുടെ നേരെ നടപടികൾ എടുക്കാൻ പറ്റിയില്ല.

എങ്കിലും വാട്ട്സ് പത്രമാരണ നിയമം സൃഷ്ടിച്ചു പത്രങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചു. പത്രങ്ങൾ ലൈസൻസ് എടുക്കണം, ഓരോ പത്രവും ജാമ്യം കെട്ടണം. പത്രങ്ങളിൽ വ്യാജ വർത്തമാനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ അതു ലൈസൻസ് റദ്ദാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണമാകും എന്നിങ്ങനെ സ്വതന്ത്രമായ പത്രപ്രവർത്തനം അസാധ്യമാക്കി തീർത്തിരിക്കുന്നു എന്നാണു കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ള അദ്ദേഹം പത്രാധിപരായിരുന്ന സമദർശിയിൽ എഴുതിയത്. മിക്ക പത്രങ്ങൾക്കും ഗവൺമെന്റിന്റെ വിവേചനാധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഇരുപത്തിയഞ്ചു രൂപ ജാമ്യം കെട്ടിവച്ചാൽ മതിയെന്നു ഗവൺമെന്റ് നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ പാറേട്ടിന്റെ ഉടമയിലും പത്രാധിപത്യത്തിലും നടത്തിയ പൗരപ്രഭയുടെ ജാമ്യസംഖ്യ പത്രമാരണ റഗുലേഷനിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്ന പരമാവധി സംഖ്യയായ അഞ്ഞൂറു രൂപ. ഇത് ഇന്ന് വലിയ ഒരു സംഖ്യ ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും 65 കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് (1105-ൽ) അതു വലിയ ഒരു തുകയായിരുന്നു എന്നോർക്കണം.

സരാജ്യസേവനത്തിന്, അല്ലെങ്കിൽ ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ തുറന്ന് എഴുതിയതിന്, എന്നൊക്കെ പാറേട്ടു തന്റെ പത്രപംക്തിയിൽ വെണ്ടക്കാ മുഴുപ്പിൽ എഴുതി പൊതുജനങ്ങളെ ആകർഷിച്ചു. അഞ്ഞൂറു രൂപാ ജാമ്യം കെട്ടിവയ്പിനെ പ്രതിഷേധിച്ച് ഒന്നുരണ്ടു പത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരണം നിർത്തിവച്ചു. 'ശ്രീവാഴുംകോട്' എന്ന പത്രം കൊല്ലത്തുനിന്ന് അന്നു ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന തങ്കശ്ശേരിയിലേക്കു പ്രസിദ്ധീകരണം മാറ്റി. വാട്ട്സ് ദിവാൻജി, കടൽചുങ്ക റഗുലേഷൻ പ്രസ്തുത പത്രത്തിന്റെമേൽ എടുത്തു പ്രയോഗിച്ചു. ആ പത്രത്തിന്റെ തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശത്തേക്കുള്ള പ്രചാരം തടയുകയും, പത്രമുടമ പത്രം നിറുത്തുവാൻ നിർബന്ധിതനാകുകയും ചെയ്തു.

പൗരപ്രഭയുടെ പ്രശസ്തിയും പ്രചാരവും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഈ കാലയളവിൽ പാറേട്ട് മദ്യവർജ്ജന പ്രസ്ഥാനത്തിലെ മുൻപന്തി പ്രവർത്തകനും കൂടിയിരുന്നില്ല. അന്ന് തിരുവിതാംകൂറിലെ മദ്യവർജ്ജന പ്രവർത്തകന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യന്മാർ പരേതരായ ടി. കെ. മാധവനും, കെ. കെ. കുരുവിളയുമായിരുന്നു. പാറേട്ട് ഇവരോടൊപ്പം പല കോൺഫ്രൻസുകളിലെ ചർച്ചകളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും പൗരപ്രഭയിൽ പല മുർച്ചയേറിയ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദിവാൻ വാട്ട്സിന്റെ അപ്രീതിക്കു പാത്രീഭവിച്ച പാറേട്ടിന്റെ മദ്യവർജ്ജന പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പ്രവർത്തനശൈലിയെ ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദം സൂക്ഷ്മതയോടെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം പല സ്ഥലങ്ങളിലും മദ്യവർജ്ജനത്തിനുവേണ്ടി പൊതുയോഗ

ങ്ങളിൽ പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു വാശിയല്ലായിരുന്നു പാറേട്ട്; എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം കാര്യമാത്ര പ്രസക്തമായിരുന്നു. ശ്രോതാക്കൾക്ക് അവ ഹൃദ്യമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ പാമ്പാടിയിൽ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്ന് നോട്ടീസ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അന്ന് കോട്ടയം ഡി.എസ്.പി. ആയിരുന്ന ബി. നാണു പിള്ള പോലീസ് ആക്ടിലെ ഏതോ വകുപ്പിനെ ആസ്പദമാക്കി പാറേട്ടിന് ഒരു നിരോധനാജ്ഞ നൽകുകയുണ്ടായി. പാറേട്ടിന്റെ പൊതുയോഗ പ്രസംഗങ്ങൾ സമാധാന ഭഞ്ജനത്തിനു പര്യാപ്തമാകയാൽ 14 ദിവസത്തേക്ക് പൊതുയോഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കരുതെന്ന് അതിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. ദിവാൻ വാട്ട്സിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനും കൂടി നാണു പിള്ള ചെയ്ത ഒരു പണിയായിരുന്നു ഇത്.

പാറേട്ട് ഈ നിരോധനാജ്ഞ ലംഘിക്കുമെന്നും അപ്പോൾ അറസ്റ്റു ചെയ്തു ജയിലിൽ അടയ്ക്കാമെന്നുമായിരുന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥധൂരന്ധരന്മാരുടെ പ്രതീക്ഷ. എന്നാൽ പാറേട്ട് ഈ കെണിയിൽ വീണില്ല. അദ്ദേഹം സഹപ്രവർത്തകരുമായി ആലോചിച്ചു. പോലീസ് ആക്ടിലെ സംഗതമായ അനുചരമനുസരിച്ച് പാറേട്ട് പ്രസംഗിക്കരുതെന്ന നിരോധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ - അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തിനെ തടഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം 'എന്റെ വായ് മുടിക്കെട്ടി' എന്ന് ആദ്യമായി ഒരു ലേഖനം പേരു വെച്ച് എഴുതുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അധികാരം ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്നതിനെ അതികഠിനമായി വിമർശിച്ചിരുന്നു.

തുടർന്ന് അദ്ദേഹം മദ്യപാനത്തിന്റെ ദുഷ്ടഫലത്തെപ്പറ്റിയും, നാട്ടിൽ മദ്യവർജനം നടപ്പാക്കേണ്ടതിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും യുക്തിയുക്തം ഉപപാദനം ചെയ്തു. ഒരു പത്രാധിപർ എന്നതിനേക്കാൾ മദ്യവർജനപ്രസ്ഥാനക്കാരൻ എന്ന പേര് പാറേട്ട് ഈ കാലത്ത് ആർജിച്ചിരുന്നു.

കാലം കടന്നു. മലയാള മനോരമ പത്രവും അച്ചുകൂടവും സർ സി. പി. കണ്ടുകെട്ടി. കോട്ടയത്ത് ഒരു ദിനപത്രമില്ലാതെ പൊതുജനങ്ങൾ വീർപ്പുമുട്ടിയപ്പോൾ പാറേട്ട് പൗരപ്രഭയെ ഒരു ദിനപത്രമാക്കി. കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുൻ കേന്ദ്രമന്ത്രി സി. എം. സ്റ്റീഫൻ കോട്ടയത്തു വന്ന് പൗരപ്രഭയുടെ അച്ചടിയന്ത്രവും മറ്റും വിലയ്ക്കു വാങ്ങി. അതോടെ പാറേട്ട് പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നു തൽക്കാലത്തേയ്ക്കു വിടവാങ്ങി.

പത്രപ്രവർത്തകൻ മാത്രമായിരുന്നില്ല പാറേട്ട്. അദ്ദേഹം വിഖ്യാതനായ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരൻ കൂടിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള നോവലുകളും, ചരിത്രാഖ്യായികകളും അനവധിയാണെന്ന് വളരെപ്പേർ മന

സ്ഥിരമാക്കിയിട്ടില്ല. അവയുടെ പട്ടിക അതിദീർഘമാണ്. അമ്മിണി, മായാ ദേവി, ബറബാസ്, സൗഭാഗ്യം അൺലിമിറ്റഡ്, തൊമ്മന്റെ തൊപ്പിപ്പാള, തിരുടന്റെ ത്യാഗം, ഈ നരകപിശാചിക്ക് ആ നരകാസുരൻ, രാജകുമാരി, പുകൊടി, കുഞ്ഞനന്നംകുഞ്ഞ്, തിലകന്റെ തിലകം, മഹാദേവന്റെ രാജയോഗം, മഹാദേവന്റെ ജലരാജ്യം, മണികണ്ഠൻ (ഡി), പറക്കും കുതിര, ആരണ്യകനുക, ആരണ്യപുത്രി, അത്ഭുതവിഗ്രഹം, വാനരനാരി, വന്യവനിതകൾ, എന്റെ പെണ്ണ്, ബീഗം റോഷൻ, പന്ത്രണ്ടിൽ പതിമൂന്ന് എന്നിവ കൂടാതെ വക്രപ്പുലിയും പെരുമ്പാറ്റയും, പള്ളിവാണപെരുമാൾ, കുന്നൻകുരിശ്, ക്നായിത്തൊമ്മൻ, പരുമല പുണ്യവാളൻ എന്നിവയും, ലഘു ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളായി 'മാർ ഗിവറഗീസ് സഹദാ', പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി, മലങ്കരയും അന്ത്യോക്യയും, മലങ്കര നസ്രാണികൾ പദവിയും ജാത്യാചാരങ്ങളും, മുളത്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് എന്നിവയും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ ധനകാര്യ ഉപദേഷ്ടാവും ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യമർമ്മജ്ഞനും, ക്രൈസ്തവ സമുദായാഭിമാനിയുമായിരുന്ന ഡോക്ടർ പി. ജെ. തോമസുമായി ഒരു കാലത്തു പാറേട്ടിന് മിക്കവാറും പതിവായിത്തന്നെ കത്തിടപാടുകളുണ്ടായിരുന്നു. നോവൽ എഴുത്തിൽ നിന്നു ചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക് കടക്കാൻ തോന്നുന്ന തന്റെ വെമ്പൽ പാറേട്ട് ഡോക്ടർ തോമസ്സിനെ ധരിപ്പിച്ചു. അതിന് 11-4-62-ൽ ഡോക്ടർ തോമസ് ഉപദേശരുപേണ കൊടുത്ത മറുപടിയിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു:

‘നിങ്ങൾ വാസനാ സമ്പന്നനായ ഒരു ആഖ്യായികാകൃത്താണ്. നമ്മുടെ നസ്രാണികളുടെ ആദ്യകാലത്തെയോ (തോമസ്) അപ്പോസ്തലന്റെയോ ചരിത്രം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ആഖ്യായിക നിങ്ങൾ എഴുതുന്നപക്ഷം അത് ചരിത്രം എഴുതുന്നതിനേക്കാൾ വിലപ്പെട്ടതായിരിക്കും.’

എന്നാൽ ഡോക്ടർ പി. ജെ. തോമസിന്റെ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അഭിപ്രായം പാറേട്ട് അതേപടി സ്വീകരിക്കാതെ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ഒരു ചരിത്രനിർമ്മിതിയിൽ മുഴുകുകയാണു ചെയ്തത്. അതിന് ഒരുവട്ടിത്ര ഒ. എം. മാത്യു ഒരു പ്രധാന കാരണക്കാരൻ ആയിരുന്നു. പാറേട്ട് എഴുതിയ ബൃഹത്തായ ചരിത്രത്തിന്റെ മിക്കവാറും വാല്യങ്ങളുടെ മുഖവുരയിൽ ഒ. എം. മാത്യു ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളെ കൃതജ്ഞതാ പുരസ്കാരം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

പാറേട്ട് ‘മലങ്കര നസ്രാണികൾ’ എന്ന ചരിത്രം എഴുതുവാൻ ആരംഭിച്ചത് 1965-ലാണ്. അതായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 75-ാമത്തെ വയസ്സിൽ. ‘മലങ്കര നസ്രാണികൾ’ പലരും നിരൂപിച്ചതിൽ വളരെ ബ്രഹ്മാണ്ഡമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായിട്ടാണു പരിണമിച്ചത്. ഒരു വാല്യത്തിൽ കൂടുതൽ

വേണ്ടിവരുമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു എന്നാണ് ഒന്നാം വാല്യത്തിന്റെ ആമുഖത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഒന്നിനു പകരം പത്തു വാല്യങ്ങളിലായിട്ടാണ് ചരിത്രം പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതായത് 75-ാമത്തെ വയസ്സിൽ തുടങ്ങിയ പണി 90-ാമത്തെ വയസ്സിലാണ് പൂർത്തിയാക്കിയതെന്ന് ഓർക്കണം.

ഈ ഗ്രന്ഥരചനയെപ്പറ്റി പാറേട്ടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമാധാനം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. 'ഏതോ ഒരു ശക്തി പ്രേരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് അത്യന്തം സാഹസികം എന്നു പറയേണ്ട ഈ സംരംഭത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നു വച്ചാൽ മതി.' നവതിയുടെ അതിതരണവും വാർദ്ധക്യ സഹജവുമായ ശാരീരിക പ്രശ്നങ്ങളും അവഗണിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്റെ സമർപ്പണബുദ്ധിക്ക് അജയ്യമായ കർമ്മനിരതത്വത്തിനും നമോവാകം.

പാറേട്ടിന്റെ ബ്രഹ്മാണ്ഡമായ ഈ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും സ്ഥൂലിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥം മലയാള ഭാഷയിൽ വളരെ വിരളമാണ്. ഗിബൺന്റെ 'റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ശക്തിക്ഷയവും പതനവും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെപ്പോലെയോ, എച്ച്. ജി. വെൽസിന്റെ 'ഭൂലോകചരിത്രം' പോലെയോ ആധുനിക ആംഗ്ലേയ ചരിത്രകാരനായ ആർനോൾഡു റോയൻബിയുടെ 'ലോകചരിത്രം' പോലെയോ വിപുലമാണു പാറേട്ടിന്റെ 'മലങ്കര നസ്രാണികൾ' എന്ന ചരിത്രഗ്രന്ഥം.

ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതിക്കു വേണ്ട വസ്തുതകൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി പാറേട്ടിനു ഗണ്യമായ ഒരു സംഖ്യ ചെലവാക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിലേയും, അമേരിക്കയിലേയും, വത്തിക്കാനിലേയും ലൈബ്രറികളിൽ നിന്നു ചരിത്രരേഖകളുടെ തർജ്ജമകൾ വരുത്തിക്കുന്നതിനും മറ്റും നിർദ്ദിഷ്ടമായ ഫീസുകൾക്കു പുറമെ എഴുത്തുകുത്തുകൾക്കും മറ്റും വലിയ സംഖ്യ വ്യയം ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നു. പത്തു വാല്യങ്ങൾ വരുന്ന ഈ ചരിത്രകൃതി അനേകായിരം രൂപാ സ്വന്തം കൈയിൽ നിന്നു ചെലവു ചെയ്താണ് പാറേട്ട് അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിനും പുറമെ ഈ വാല്യങ്ങൾ വിറ്റുകിട്ടുന്ന സംഖ്യ ചില സ്ഥാപനങ്ങൾ എടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനു സമ്മതിച്ചു ഗ്രന്ഥകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പാറേട്ടു പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ത്യാഗബുദ്ധി എത്ര പ്രശംസിച്ചാലും അധികമാകുന്നതല്ല.

മലങ്കര നസ്രാണികൾ എന്ന ഗ്രന്ഥം മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ പാറേട്ടിന്റെ യശസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായിട്ടുണ്ട്. ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനോ ആഖ്യാനികാകാരനോ എന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ കീർത്തി ഈ ഗ്രന്ഥം അദ്ദേഹത്തിനു സമ്പാദിച്ചു.

കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് - ഭാവിതലമുറയും അദ്ദേഹത്തോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കും.

പൗരപ്രഭുവുമായുള്ള ബന്ധം പാറേട്ട് പര്യവസാനിപ്പിച്ചശേഷം, പത്ര പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടങ്ങാത്ത അഭിനിവേശം നിമിത്തം 'പത്രീക്' എന്ന ഒരു വാരിക തന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലും പത്രാധിപത്യത്തിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വരിസംഖ്യ അയച്ചു കൊടുത്താൽ അദ്ദേഹം അതു സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു സവിശേഷത ഉണ്ടായിരുന്നത് ആയിരം മാനുന്മാർക്ക് (ആരാണു മാനുൻ എന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു പാറേട്ടു തന്നെ) അദ്ദേഹം തന്റെ പത്രം സൗജന്യമായി അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു സൗജന്യം ഇന്നേവരെ മലയാള പത്രലോകത്തിൽ ആരും നൽകിയിട്ടില്ല എന്ന് അനുവാചകർ ധരിക്കണം. അധികവും രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളെ നിരൂപണം ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന 'പത്രീക്'യുടെ തിരുവനന്തപുരം കത്തു തയ്യാറാക്കിയിരുന്നതും ഒ. എം. മാത്യുവായിരുന്നു.

മലങ്കര നസ്രാണികൾ രചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലയളവിൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനും മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ ചിലരുടെ തെറ്റായ പോക്കിനെ വിമർശിക്കുന്നതിനുമായി 'മലങ്കര സേവകൻ' എന്ന വാരികയും അദ്ദേഹം സ്വന്തമായും സ്വതന്ത്രമായും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികയുടെ മുർച്ച സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ പലരേയും ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. സഭാകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പാറേട്ടിന്റെ തുറന്നടിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം സഭയിലെ സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാരെ വെകിളി പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ക്ഷോഭം പാറേട്ടിനെ അണുപോലും പിൻതിരിപ്പിച്ചില്ല. രോഗശയ്യാവലംബിയാകുന്നതുവരെ 'മലങ്കര സേവകൻ' അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായ സേവനം പല ഉല്പതിഷ്ണുക്കളും മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

മലങ്കര നസ്രാണികൾ എഴുതിത്തീർന്ന ശേഷം പാറേട്ട് പൂർണ്ണമായ വിശ്രമം എടുക്കുമെന്ന് പലരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആ പ്രതീക്ഷ അസ്ഥാനത്തായിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ അമേരിക്കാ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ളതായി പാറേട്ട് എവിടെയോ വായിച്ചു. തൊണ്ണൂറു വയസ്സായ ഈ വൃദ്ധൻ അമേരിക്കയിലെ പല സുഹൃത്തുക്കളോടും പ്രസിദ്ധ പുസ്തക വ്യാപാരികളോടും എഴുത്തുകുത്തു നടത്തി, 'മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ അമേരിക്കയിൽ' എന്ന ശീർഷകത്തിലുള്ള ഒരു പുസ്തകം വരുത്തി അതു മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്ത് അച്ചടിക്കാൻ കൊടുത്തു. പാറേട്ടിനു 1981 മേടം 15-ാം തീയതി തൊണ്ണൂറു വയസ് പൂർത്തിയായി.

പുതുപ്പള്ളിയിലെ പ്രശസ്തമായ പാറയ്ക്കൽ കുടുംബത്തിലെ

പാപ്പാല ഏലിയാമ്മയായിരുന്നു പാറേട്ടിന്റെ സഹധർമ്മിണി. ഈ ദമ്പതികൾക്കു സന്താനങ്ങൾ ഇല്ല.

ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ട് 1981 ജൂൺ 16-നു നിര്യാതനായി. പുതുപ്പള്ളി പള്ളിയിലെ സെമിത്തേരിയിലെ ചെറിയ കല്ലറയിൽ ആ വലിയ മനുഷ്യൻ വിലയം പ്രാപിച്ചു. പാറേട്ടിന്റെ മരണത്തെ തുടർന്ന് 1981 ജൂൺ 21-നു ചർച്ച് വീക്കിലി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മുഖപ്രസംഗമാണു ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്.

ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ട്

ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ടിന്റെ നിര്യാണവാർത്ത അത്യന്തം ദുഃഖത്തോടു കൂടിയാണു ഞങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇക്കഴിഞ്ഞ മേടം ഒന്നിനു നവതി കഴിഞ്ഞ പാറേട്ടിന്റെ നിര്യാണം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കു തീരാന്ഷ്ടം തന്നെയൊന്നെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും സങ്കോചമില്ല. ജൂൺ 16-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ചയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിര്യാണം. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ആയുസ്സിൽ 90 വയസ്സ് എന്നതു ദീർഘമായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും മരണം ഏതു സമയത്തും ബന്ധുമിത്രാദികൾക്ക് ഏറ്റവും ദുസ്സഹമാണല്ലോ.

ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ, ആഖ്യാനികാകാരൻ, മദ്ധ്യവർജന പ്രസ്ഥാനക്കാരൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രഖ്യാതനായിട്ടുള്ള പാറേട്ട് വാർദ്ധക്യദശയിൽ എഴുതിയ 'മലങ്കര നസ്രാണികൾ' എന്ന ബൃഹത്തായ ചരിത്രഗ്രന്ഥമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യശസ് മലങ്കര എമ്പാടും പരത്താൻ സംഗതിയാക്കിയത്. പത്തു വാല്യങ്ങളിലായിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത കൃതി ഇന്നേവരെ മലങ്കര നസ്രാണികളെപ്പറ്റി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ചരിത്രകൃതികളിൽ ഏറ്റവും വിജ്ഞാനപ്രദമാണെന്നു ചരിത്രപഠിതാക്കൾ ഉച്ചൈസ്തരം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു.

പ്രൊഫസർ എൻസ്റ്റെനിന്റെ വിശ്വവിഖ്യാതമായ കണ്ടുപിടിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാർദ്ധക്യദശയിലായിരുന്നു സംഭവിച്ചത്. ഇൻഡ്യയിലെ പ്രഥമ ഇൻഡ്യൻ ഗവർണ്ണർ ജനറലായിരുന്ന രാജഗോപാലാചാരി രാമായണത്തിനും മഹാഭാരതത്തിനും വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചമച്ചതു വാർദ്ധക്യകാലത്തായിരുന്നു. നമ്മുടെ പത്രത്തറവാട്ടിലെ കാരണവരായിരുന്ന കെ. പി. കേശവമേനോൻ വിലയേറിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചത് വാർദ്ധക്യദശയിലായിരുന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു പാറേട്ട് തന്റെ 'മലങ്കരനസ്രാണികൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥം എഴുതിയതും.

ഒരു ബൃഹത്തായ കൃതി എന്ന നിലയിൽ മാത്രം 'മലങ്കര നസ്രാണികൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ വിലയിരുത്തിയാൽ മതിയാകുന്നതല്ല. പാറേട്ടിന്റെ

ഈ ചരിത്രകൃതിക്കു മുമ്പായി മലങ്കരയിൽ, പുകടിയിൽ ഇട്ടുപ്പു റൈറ്ററും, ഇടവഴിക്കൽ ഇ. എം. പീലിപ്പോസും ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവ രണ്ടും വളരെ ഹ്രസ്വമാകയാൽ അനുവാചകർക്ക് ഒരു വിഹഗവീക്ഷണം മാത്രമേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. പാറേട്ടിന്റെ ചരിത്രകൃതിയാകട്ടെ ഏറ്റവും വിസ്താരമേറിയതാണ്. അരസികന്മാരും ദോഷൈകദൃക്കുകളുമായ ചരിത്രപഠിതാക്കളും വ്യാഖ്യാതാക്കളും പാറേട്ടിന്റെ ചരിത്രം ചില ഭാഗങ്ങളിൽ കേവലം ശുഷ്കമായിപ്പോയതായി വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കൂലക്ഷമായ നിരൂപണത്തിന് ഒരുമ്പെടുന്ന നിഷ്പക്ഷ വിമർശകനു മാത്രമേ പാറേട്ടിന്റെ ചരിത്രപുസ്തകത്തിന്റെ വില നിർണയിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മാറ്റ് അറിയുക, ഭാവിയിലെ ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥികളായിരിക്കും. മലങ്കരസമുദായം ഏതെല്ലാം പ്രതിസന്ധികളിലും, വിപത് ഘട്ടങ്ങളിലും കൂടി പ്രയാണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടവർ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പത്തു വാല്യങ്ങളും സശ്രദ്ധം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. പാറേട്ടിന്റെ ചരിത്രകൃതി സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ച ഒരു സമുദായഭക്തൻ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞത് ഈ കൃതി ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തു അമേരിക്കയിലെ സമുന്നത സർവകലാശാലകളിൽ ഏതിലെങ്കിലും സമർപ്പിച്ചാൽ, ഇതിന്റെ കർത്താവായ പാറേട്ടിനു ഡോക്ടർ ബിരുദം ലഭിക്കുമായിരുന്നു എന്നാണ്. പാറേട്ട് തന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥം അച്ചടിച്ചു പുറത്തിറക്കിയതു സ്വന്തം പണം കൊണ്ടാണെന്നു ഗ്രഹിക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായ സേവനത്തിന്റെ വൈപുല്യം നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഈ ഒരു കൃതി എഴുതിയതുകൊണ്ടു മാത്രം പാറേട്ട് മലങ്കര സമുദായത്തെ തനിക്കു കടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല.

പാറേട്ട് ഒരു മികച്ച സഭാസന്ദേശിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെപ്പറ്റിയും പുരോഹിതന്മാരെപ്പറ്റിയും സ്വതന്ത്രവും സ്വന്തവുമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനു മറ്റു മാർഗങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി ആദ്യം 'പത്രിക'യും പിന്നീടു 'മലങ്കര സേവകനും' പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അവയിലെ പത്രാധിപാഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കാത്തവരായി പലരുമുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ഞങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

പാറേട്ടിന്റെ വെട്ടിത്തുറന്നുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പലരിലും അമർഷം ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. "അദ്ദേഹം പറയുന്ന കാര്യം നേരാണ്; ശരിയാണ്, പക്ഷേ അത് ഇങ്ങനെ തുറന്നു പറയുന്നതു ഭംഗിയാണോ" എന്നു ചോദിച്ചിട്ടുള്ളവർ പലരാണ്. പക്ഷേ, അതൊന്നും പാറേട്ട് കൂട്ടാക്കിയില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ അഭിപ്രായം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

സ്വന്തം അഭിപ്രായം തുറന്നു പറയുന്നതിനും അതു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം ആരോടും മല്ലടിക്കും. ഏകനായിക്കൊള്ളട്ടെ, എന്നാലും വേണ്ടി വന്നാൽ ഒഴുക്കിനെതിരായി നീന്തുവാനും അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരുന്നു.

പാറേട്ട്, തന്റെ സഹോദരനായിരുന്ന കാലം ചെയ്ത മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വകയായിരുന്നതും തനിക്കു നിയമേന ലഭിച്ച തുമായ സ്വത്തുക്കൾ, സ്വന്തമായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിനു തുനിയുക യുണ്ടായില്ല. മറിച്ച്, അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപ വിലവരുന്ന പ്രസ്തുത സ്വത്തു 'പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് ആശുപത്രി' സ്ഥാപിക്കുന്നതിലേക്കായി ഒരു ട്രസ്റ്റുണ്ടാക്കി അതു പരിശുദ്ധ കാര്യത്തിനായി തിരുമേനിയെ ഏല്പിക്കുക ഉണ്ടായി എന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായ സ്നേഹത്തിനു മകുടോദാഹരണമാണ്.

ഭാഗം 2

സ്നേഹസ്മരണകൾ

പാമ്പാടിയിലെ പരിശുദ്ധിയെ ദീപ്തമാക്കിയ പുതുപ്പള്ളിയുടെ പ്രകാശഗോപുരം

ഫാ. പി. പി. ഗീവർഗീസ്, ഐക്കരപ്പടവിൽ

പുകഴ്ചെറ്റ പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയുടെ വടക്കു വശത്തു കൂടി പള്ളിക്കു ഇളിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നവർ ആദ്യം കാണുന്നത് സുസ്ഥേരവദനനായി ആഗതരെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന ഒരു മഹാചാര്യന്റെ മനോഹരമായ പൂർണ്ണ കായ ചിത്രമാണ്. പുതുപ്പള്ളി പ്രദേശത്തിന്റെയും പ്രത്യേകിച്ച് ആ പള്ളിയുടെയും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രകാശഗോപുരമായിരുന്ന പാറേട്ടു മാത്യുസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ചിത്രമാണതെന്ന് പരിചിതരെ പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ഈ ചിത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനം വളരെ ഔചിത്യനിർഭരമാണ്. ആത്മീയമായി വടക്കിനാണ് മുഖ്യസ്ഥാനം. പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയും പാറേട്ടു തിരുമേനിയും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യ ബന്ധത്തെ മുൻനിറുത്തി പടം പള്ളിയകത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ “പ്രഖ്യാപിത പരിശുദ്ധന്റെ ചിത്രം മാത്രമേ പള്ളിയകത്ത് പാടുള്ളൂ” എന്നുള്ള തിരുമേനിയുടെ കർശന നിയമപാലനത്തിന്റെ ലംഘനമാകുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ചിത്രം പള്ളിക്കുള്ളിലാണെങ്കിലും വരാന്തയിലാണല്ലോ.

പ്രധാന കുടുംബങ്ങൾക്കെല്ലാം സ്വന്തമായി നൂറേക്കറിൽ കുറയാതെ ഭൂസ്വത്തുണ്ടായിരുന്ന പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പുതുപ്പള്ളി വലിയ പാറേട്ട് മാത്തുച്ചന് അഞ്ഞൂറേക്കർ ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്വന്തം വീട്ടിൽ വളർത്തിയിരുന്ന ആനയുമായി മാത്തുച്ചന്റെ സീമന്തപുത്രനായ മാത്യുസിനു ബാല്യം മുതലേ നല്ല അടുപ്പവും. ഈ സൗഹൃദം കൊണ്ടാണ് പിതാവു മരിച്ചു കിടന്നപ്പോൾ മുതലേ ആനയെ കാണിക്കണമെന്ന് ശെമ്മാശനായ മാത്യുസ് നിർബന്ധിച്ച് സാധിച്ചത്. നല്ല ഉയരമുള്ള ഈ കുട്ടിക്ക് ആനപ്പുറത്ത് അനായാസേന കയറാനും കഴിഞ്ഞു. കുട്ടിയുടെ തലവെട്ടം കണ്ടാൽ പുറത്തേക്കു കയറ്റാൻ ആനന്ദത്തോടെ ആന കാൽ മടക്കിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നു. മാത്യുസിന് ബാല്യത്തിൽ ഇഷ്ടമുള്ള മറ്റൊരു വിനോദമായിരുന്നു മീൻപിടുത്തം. ഇതു പിൽക്കാലത്ത് ‘മനുഷ്യരെ പിടിക്കുവാനുള്ള’ ശൈലിക വാഴ്വിനിയടയാക്കി. വേട്ടയ്ക്ക് തോക്കുമായിപ്പോയാൽ ഉന്നം പിഴയ്ക്കാതെ വെടിവെക്കാനുള്ള കഴിവും ബാല്യം മുതൽ കരസ്ഥമാക്കിയിരുന്നു. ഉദ്ദിഷ്ട ലക്ഷ്യങ്ങളെല്ലാം ജീവിതത്തിലും നേടുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

പതിനൊന്നാം വയസ്സിലാണ് മാത്യൂസ് ആദ്യ പട്ടമേറ്റത്. 1899 ജൂൺ 7-ന്. അതിന് നാലു മാസം മുമ്പായിരുന്നു പാമ്പാടി തിരുമേനി ആദ്യ പട്ടമേറ്റത്; ഫെബ്രുവരി 5-ന്. പാമ്പാടി തിരുമേനി പാമ്പാടിപ്പള്ളിയിൽ വെച്ചും പാറേട്ടു തിരുമേനി പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ വെച്ചും. കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്നെയായിരുന്നു രണ്ട് പട്ടം കൊടയ്ക്കും കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചത്. പട്ടമേറ്റവർ തമ്മിൽ മൂന്നു വയസ്സോളം അന്തരമുണ്ടായിരുന്നു. മുത്തയാൾ ആദ്യവും തുടർന്ന് ഇളയ ആളും കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിന്റെ ഭരണാധിപന്മാരായിത്തീർന്നു. ഇന്നവർ ഒരേ സ്ഥാനത്ത് ഇടതും വലതുമായി അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നത് ഒരു ദൈവനിശ്ചയമായി കാണേണ്ടതല്ലേ?

പാമ്പാടി തിരുമേനി സ്വജീവിത സായാഹ്നത്തിൽ സ്വന്തം കബർ പാമ്പാടി ദയറായിൽ പണികഴിപ്പിച്ചപ്പോൾ അന്നത്തെ വടക്കേ വരാനായുടെ കിഴക്കരികിലായി സ്ഥാനം നിർണ്ണയിച്ചു. സകലവും മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവെച്ച് ജീവിച്ച തിരുമേനി കബറിനും ഒരു പങ്കാളിയെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം വടക്കു വശത്ത് അതിനുള്ള സ്ഥലം അന്നേ അവശേഷിപ്പിച്ചത്. അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഉള്ള സ്ഥലത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം സ്വന്തം കബറിന് വിനിയോഗിക്കുമായിരുന്നു. പാറേട്ടു തിരുമേനി തന്റെ പിൻഗാമിയായി പാമ്പാടി ദയറായിൽ അധിവസിച്ച കാലം ചെയ്യുമെന്ന് തന്റെ ദിവ്യദൃഷ്ടിയിൽ പാമ്പാടി തിരുമേനി അന്ന് ദർശിച്ചിരിക്കണം.

പുതുപ്പള്ളി വിട്ട് പാമ്പാടി ദയറായിൽ താമസമാക്കിയ കാലത്ത് എവിടെയാണ് അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥലം ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് ഒരിക്കൽ ഈ ലേഖകൻ ധൈര്യപ്പെട്ട് പാറേട്ടു തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു. ഒട്ടും ആലോചിക്കാതെയും പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ട ശാസനയൊന്നും കൂടാതെയും 'ഇവിടെത്തന്നെ' എന്നദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചു. മുൻഗാമിയെപ്പോലെ മൂന്നമേ കബർ പണിയാനോ അതിനുള്ള സ്ഥാനം നിശ്ചയിക്കാനോ നേരത്തെ ദയറായ്ക്കു ലഭിച്ച പരിശുദ്ധി കവർന്നെടുക്കാനോ ഒന്നും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചില്ല. പരസ്പരം അങ്ങേയറ്റം ആദരിച്ച് ജീവിച്ച് ഇരുവരും ഒരുമിച്ച് അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നത് പാമ്പാടി ദയറായുടെ പരിശുദ്ധിയെ പ്രഭാപൂർണ്ണമാക്കിയെന്ന് കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ദശാബ്ദങ്ങൾ കൊണ്ട് കൂടുതൽ വ്യക്തമായി.

ആശ്ചര്യത്തീനനുസ്യുതമായ ആകാശ ഭംഗിയും ഉയരവുമുണ്ടായിരുന്ന അരോഗദ്യുഃസ്വഗാത്രനായ പാറേട്ടു തിരുമേനി അഭിപ്രായധീരനും കൂടിയായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം പലർക്കും ഒരു പേടി സ്വപ്നമായിരുന്നു. എന്നാൽ സ്നേഹമസൃണമായ ഒരു ഹൃദയം ആ വലിയ മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ കുടികൊണ്ടു. ആരോടും മുഖംനോക്കാതെ അഭിപ്രായം പറയുന്ന സത്യസന്ധനായിരുന്നദ്ദേഹം.

ഒരിക്കൽ ഒരു മെത്രാസനപ്പൊതുയോഗത്തിൽ പൊതുസമ്മതനായ ഒരു നേതാവ് ഇംഗ്ലീഷിൽ അഭിപ്രായ പ്രകടനം തുടങ്ങി. അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന തിരുമേനി രണ്ടാമതൊരു വാചകം അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് പറയിച്ചില്ല. “എടോ, നമ്മൾ സംസാരിക്കുന്നത് കേൾക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലാകാനാണ്. നീ പറയുന്നത് എനിക്കും ചിലർക്കും മാത്രം മനസ്സിലായാൽ പോരാ, ഇവിടെയിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകണം. അതുകൊണ്ടിനിയും മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ മതി.” കൂട്ടിച്ചിരിയിൽ പരാജയബോധത്തോടെ പ്രസംഗകൻ ഇരുന്നുപോയി.

മറ്റൊരവസരത്തിൽ ‘കുട്ടിക്കൽ പള്ളിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി അറിയണം’ എന്നൊരാൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആവശ്യം അരോചകമായി തോന്നിയ അദ്ധ്യക്ഷൻ തിരുമേനി എഴുന്നേറ്റ് “കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നെ കുറെ നേരത്തേക്ക് സദസ്സ് ചിരിയിൽ മുഴുകി.

ഒരിടവക മുഴുവനായി റീത്തിൽ പോകുമെന്ന് ഒരിക്കൽ ഒരു പള്ളിയുടെ പ്രതിനിധികൾ അനുകൂല നില തിരുമേനിയിൽ ഇല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ ഭീഷണി പ്രയോഗിച്ചു. “എടാ ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനയനുസരിച്ചു അതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. നിങ്ങൾ ഈ സഭയിൽ നിന്നേ തീരു എന്നെനിക്കു നിർബന്ധമില്ല. ദൈവസന്നിധിയിൽ ആളെണ്ണത്തിന് എഗ്രിമെന്റ് വച്ചിട്ടല്ല സഭയിലെ ചുമതല ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തത്.” അറിവില്ലാതെ പറഞ്ഞതിന് ക്ഷമ ചോദിച്ചുകൊണ്ട് വന്നവർ കൈമുത്തി മടങ്ങി.

പാറേട്ടു തിരുമേനിക്കു സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ആകർഷണീയമായിരുന്നില്ല. 21 വർഷക്കാലം അദ്ദേഹം ശെമ്മാശ്ശനായി കഴിഞ്ഞത് ഇതു തെളിയിക്കുന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാച്ചൻ 1908-ൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനാരോഹണത്തിനായി നടത്തിയ യെറുശലേം യാത്രയിൽ അനുഗമിച്ച 9 വൈദികസ്ഥാനികളിൽ റമ്പാച്ചന്റെ വാത്സല്യഭാജനമായിരുന്ന പാറേട്ട മാത്യുസ് ശെമ്മാശ്ശനുമുണ്ടായിരുന്നു. അനുചരന്മാരെ തനിയേ നേരത്തെ നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചയച്ചപ്പോൾ കാഷ്യർ ആയി ഈ 19 വയസ്സുകാരൻ ശെമ്മാശ്ശനെയാണ് റമ്പാച്ചൻ ഉള്ള പണം ഏല്പിച്ചത്. ‘ഇവരെ നാട്ടിൽ കൊണ്ടാക്കണം. ആവശ്യമെങ്കിൽ കൂടുതൽ പണം നാട്ടിൽ നിന്നു വരുത്താൻ തനിക്ക് സാധിക്കുമല്ലോ’ എന്ന് അദ്ദേഹം ശെമ്മാശ്ശനോടു പറഞ്ഞു.

സഭാ സമാധാനാലോചനകൾക്കായി വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി രണ്ടാം വിദേശയാത്ര ചെയ്യുവാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ യുവവൈദികനായ പാറേട്ടൻ കൂടെയുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിർബന്ധിച്ചു. യാത്രയ്ക്കുള്ള

ബുദ്ധിമുട്ട് ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവർഗീസിനെക്കൊണ്ട് ശുപാർശ ചെയ്തിച്ച് ആദര്യം പാറേട്ടച്ചൻ ഉപേക്ഷിച്ചു. മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ ആവർത്തിച്ച് തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടും വളരെക്കാലം മെത്രാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കാതെ ഈ വൈദികൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറി. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ഇതിനായി നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ 'ദൈവം വിളിച്ചില്ലല്ലോ' എന്നായിരുന്നു അച്ചന്റെ വിനീതമായ മറുപടി.

മെത്രാൻസ്ഥാന കാലവിളംബത്തിനുള്ള കാരണം പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി യോടുള്ള സ്നേഹമായിരുന്നു. ആ പള്ളി വികാരിയായി സേവനം തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽ ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത വ്യവഹാരങ്ങൾ നേരിടേണ്ടി വന്നതിനാൽ വ്യവഹാരങ്ങളുടെ വിജയകരമായ പരിസ്ഥിതിക്കു വികാരി സ്ഥാനത്ത് തുടരേണ്ടത് ആവശ്യമായി വന്നു. ഈ ആവശ്യബോധമാണ് മെത്രാൻസ്ഥാനം വേണ്ടെന്ന് വയ്ക്കുവാൻ പ്രധാനമായും പ്രേരണ നൽകിയത്. ആ വികാരിസ്ഥാനത്തിന് പാറേട്ടച്ചനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്വാർത്ഥതയുടെയോ സ്വകീയ താല്പര്യങ്ങളുടെയോ ഒരു കണിക പോലുമില്ലായിരുന്നു. കൈവശമുള്ള പണം മുടക്കി കേസ് നടത്തേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. അന്നുമിന്നും വ്യക്തികളിൽ നിന്നും വൈദിക വരുമാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്തവരായ മറ്റു വികാരിമാരുണ്ടോ? അദ്ദേഹത്തിന് ഊരിപ്പിടിച്ച കാഠിന്യം നേരിടേണ്ടി വന്ന സംഭവം സുവിദിതമാണല്ലോ. 33 വർഷങ്ങൾ എന്ന വിശുദ്ധ കാലയളവിൽ അദ്ദേഹം പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി വികാരിയായിരുന്നു. പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയുടെ ഇന്നത്തെ സമാധാനവും ശാന്തിയും ഈ മഹാത്മാവിന്റെ ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ നേതൃത്വം കൊണ്ട് ആത്യന്തികമായി കൈവന്നതാണ്.

മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ പാറേട്ടച്ചൻ നിർവഹിച്ച പങ്ക് അവിസ്മരണീയമാണ്. സഭാവ്യവഹാരത്തിൽ വീരരാഘവയൻകാരുടെ വിധി കാതോലിക്കാ ഭാഗത്തിനു പ്രതികൂലമായി വന്ന സാഹചര്യം മുതലെടുത്തു കൊണ്ട് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ വലംകൈയായി അന്നോളം വർത്തിച്ച ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ് മലങ്കരസഭയെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഭാഗമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. മലങ്കരസഭയോടു ലൗകികാധികാര ലക്ഷ്യത്തോടെ വർത്തിക്കുന്ന അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനേക്കാൾ ഭേദം അത്തരം അധികാരമെന്നും ആഗ്രഹിക്കാത്ത റോമാപാപ്പായാണെന്നായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ന്യായവാദം.

ഉറ്റസുഹൃത്തായ പാറേട്ടച്ചൻ വഴിയായിരുന്നു ബഥനി തിരുമേനി ആശയം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞത്. സഭാ പരിവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് മാർ ഈവാനിയോസിനെ പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ അച്ചൻ കഴിവിന്റെ പരമാവധി ശ്രമിച്ചു. അവസാനം പരിവർത്തനം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീർന്നെങ്കിലും തന്മൂലം മലങ്കരസഭയ്ക്കുണ്ടായ ഭൗതികനഷ്ടം

ലഘൂകരിക്കുവാൻ ഈ വൈദികനു കഴിഞ്ഞു. പാറേട്ടച്ചൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചശേഷം ബഥനി തിരുമേനി പട്ടം അരമനയിൽ അത്യാ സന്നിധിയിൽ കിടന്നപ്പോൾ തന്റെ ചിരകാല സുഹൃത്തായ പുതിയ മെത്രാച്ചനെ വിളിച്ചു വരുത്തി കുറ്റബോധത്തോടെ പാറേട്ടു തിരുമേ നിയെക്കൊണ്ടു പാപ പരിഹാരപ്രാർത്ഥന നടത്തിയ ശേഷമാണ് അന്ത രിച്ചത്.

വിദ്യാലയ സ്ഥാപനത്തിലും ഭരണത്തിലും വിശിഷ്ട സവിശേഷത കൾ പാറേട്ടു തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. മികച്ച വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിച്ച തിരുമേനിക്കു സ്വഭരണത്തിലായ സഭവക വിദ്യാലയങ്ങളും പ്രശസ്ത മായ രീതിയിൽ നടത്തണമെന്നു നിർബന്ധമായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരം എൽ.എം.എസിലും കോട്ടയം എം.ഡി. ഹൈസ്കൂളിലും പഠനം പൂർത്തി യാക്കിയശേഷം ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് ഇദ്ദേഹം കൽക്കട്ടാ ബിഷപ്പ്സ് കോളജിൽ ദൈവശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. തിരുമു ലപുരം ബാലികാമാന്ത്രിന്റെ ഗവേണിംഗ് ബോർഡ് മെമ്പറായിരുന്ന അവ സരം വിദ്യാലയ ഭരണ പരിശീലനകാലമായിരുന്നെന്നു പറയാം. വട്ടശ്ശേ രിൽ തിരുമേനി തന്നെ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന കോട്ടയം എം. ഡി. സ്കൂൾ കറസ്‌പോണ്ടന്റായി 1927-ൽ തിരുമേനി നിയമിച്ചതു പാറേട്ടച്ചനെ ആയി രുന്നു. ഇതു പിന്നീട് എം.ഡി. കോമ്പൗണ്ടിൽ തന്നെ ബസ്സേലിയോസ് കോളജ് ഉണ്ടാകുവാൻ കളമൊരുക്കി. കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിന്റെ ഭര ണഭാരത്തിനിടയിലും വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചു.

സമൂഹത്തിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കുവാൻ തൊഴിൽ വിദ്യാ ഭ്യാസം വിഭാവനം ചെയ്തുകൊണ്ടായിരുന്നു പുതുപ്പള്ളിയിൽ ഐ. റ്റി. സി. സ്ഥാപിച്ചത്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം തന്നെ പാമ്പാടി ദയാ സ്ഥലത്തേക്ക് മാറ്റിസ്ഥാപിച്ചു. പൊത്തമ്പുറം ഐ. റ്റി. സി. യുടെ ഗ്രൗണ്ട് ഫ്ളോർ തിരുമേനിയുടെ സ്വന്തം ചെലവിലാണ് പണി കഴിപ്പിച്ചത്. യൂറോപ്പിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു വനിത ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ ആകൃഷ്ട യായി തിരുമേനിക്കനുവദിച്ച ഒരു മികച്ച ധനസഹായ പദ്ധതിയാണ് മേൽ നിലകളുടെ നിർമ്മാണത്തിനു സഹായിച്ചത്. ജീവിതാന്ത്യകാലമടുത്ത പ്പോൾ കോട്ടയം ബസ്സേലിയോസ് കോളജിന്റെ ഭരണഭാരം തിരുമേനി യിൽ നിക്ഷിപ്തമായി. ഈ ലേഖകനെ ബസ്സേലിയോസ് കോളജ് ഗവേണിംഗ് ബോർഡിൽ നിയമിച്ച് വാർദ്ധക്യത്തിലെ യാത്രാക്ലേശം മൂലം കോട്ടയത്തേക്കു പോകാതെ കോളജ് കമ്മിറ്റിയിൽ നടന്ന ചർച്ചകളും കമ്മിറ്റി എടുത്ത തീരുമാനങ്ങളും അപ്പപ്പോൾ തിരുമേനി മനസ്സിലാക്കി ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു. മാനേജ്മെന്റ് കോട്ടായിലെ അഡ്മിഷൻ മിനിമം മാർക്ക് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഓരോ കുട്ടിക്കും അഡ്മിഷൻ നൽകിയ സാഹചര്യം തിരുമേനിയെ പ്രിൻസിപ്പൽ രേഖാമൂലം അറിയിച്ച്

അംഗീകാരം വാങ്ങേണ്ടിയിരുന്നു. പാമ്പാടി കെ. ജി. കോളജ് സ്ഥാപിക്കുവാൻ പ്രാരംഭ പ്രവർത്തകർക്ക് ഉത്തേജകമായി ഭവിച്ചത് കാലം ചെയ്ത വർഷാരംഭത്തിൽ തിരുമേനി നൽകിയ പ്രേരണയായിരുന്നു.

‘നിമയവാഴ്ച’യിൽ അചഞ്ചലമായ നിഷ്ഠയും നീതിബോധവും നിയമപരിജ്ഞാനവുമുള്ള ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു പാറേട്ടു തിരുമേനി. വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ ജനിച്ചു വളർന്നിരുന്നെങ്കിൽ ഭാരതത്തിലെ ഒരു സമുന്നത ന്യായാധിപനായി അദ്ദേഹം പ്രശോഭിക്കുമായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ ‘മാഗ്നാകാർട്ട’ ആയ 1934-ലെ ഭരണഘടനയാണ് അദ്ദേഹം സഭാഭരണത്തിന് ആധാരമാക്കിയത്. ഭരണഘടനയുടെ അനുശാസനങ്ങളൊന്നും തെരഞ്ഞു കണ്ടെത്തേണ്ട ബദ്ധപ്പാട് അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. എല്ലാം ഹൃദിസ്ഥം. സഭാസമാധാനത്തെ തുടർന്ന് കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിലുണ്ടായ ഐക്യമനുസരിച്ച് രണ്ടു കക്ഷികളിലേയും പള്ളികൾ എല്ലാം പാറേട്ടു തിരുമേനിയുടെ ഭരണത്തിലായി. സംയുക്ത പൊതുയോഗം പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിലെ പുളിക്കുപ്പറമ്പിൽ ഫാ. പി. പി. ജോസഫിനെയാണ് മെത്രാസന സെക്രട്ടറിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തത്. മറു കക്ഷിയിലായിരുന്ന ഈ വൈദികന്റെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം തിരുമേനിക്കും തിരുമേനിയുടെ മഹത്വം അച്ചനും ബോധ്യമാകാൻ പിന്നീടധിക സമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. ‘സൂക്ഷിക്കണം’ എന്ന് ചിലർ തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ‘പ്രത്യേകിച്ചു സൂക്ഷിക്കാനൊന്നുമില്ല. എനിക്കും അച്ചനും നിങ്ങൾക്കുമൊക്കെ ബാധകമായ ഒരു ഭരണഘടനയില്ലേ?’ എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി. തുടർന്ന് “എനിക്ക് ജോസഫച്ചനെ നന്നായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. വളരെ വിശ്വസ്തനും വിശാലഹൃദയനും സമർത്ഥനുമാണ്” എന്ന് കൂട്ടിച്ചേർത്തു. പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും ചെറുപ്പത്തിലേ പട്ടമേറ്റ് പല പ്രധാനാചാര്യന്മാരുമായി അടുത്തിടപെട്ട പി. പി. ജോസഫച്ചൻ പാറേട്ടു തിരുമേനിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു “He is the only gentleman bishop, that I have ever seen.”

വീണ്ടും സഭയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടായപ്പോൾ മെത്രാസന സെക്രട്ടറിയായി തുടരാനാവില്ലെന്ന് അച്ചൻ തിരുമേനിയെ എഴുതി അറിയിച്ചു. അന്ന് മെത്രാസന കൗൺസിലംഗവും ഓഫീസ് സെക്രട്ടറിയുമായിരുന്ന ഈ ലേഖകനെ ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു തിരുമേനി മെത്രാസന സെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ചത്. ഔദ്യോഗിക പിന്മാറ്റത്തിനു ശേഷവും പി. പി. ജോസഫച്ചൻ പലപ്പോഴും പാമ്പാടി ദയറായിലെത്തി തിരുമേനിയെ സന്ദർശിച്ചു സൗഹൃദ സംഭാഷണം നടത്തുമായിരുന്നു.

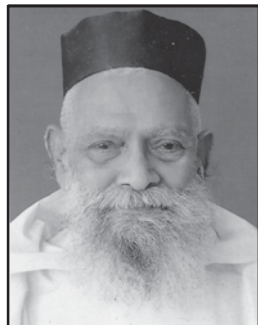
നിഷ്ഠയും ചിട്ടയുമുള്ള ജീവിതചര്യകൾ ചെറുപ്പം മുതലേ നിർവ്വഹിച്ച് പരിശീലിച്ചതായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ആരോഗ്യത്തിന്റെയും ആയുർദൈർഘ്യത്തിന്റെയും രഹസ്യം. നീണ്ടുനിവർന്നല്ലാതെ ഒരിക്കലും

ചെരിഞ്ഞോ ചുരുണ്ടോ കിടക്കുന്നതായി അദ്ദേഹത്തെ ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. യോഗാസനനിഷ്ഠ 93-ാം വയസ്സിലേക്ക് കാലുന്നിയപ്പോഴും നിറവേറ്റിയിരുന്നു. കേൾക്കുന്നതും പറയുന്നതുമായ വാക്കുകൾക്കു മിതത്വം! ആരെങ്കിലും വന്ന് ആമുഖം പറഞ്ഞാൽ തിരുമേനിക്കിഷ്ടമല്ല. വന്ന കാര്യം പൊടുന്നനവേ പറയണമായിരുന്നു. വന്ന ചിലർ ആദരപൂർവ്വം വന്നാലുടനെ അല്പസമയം മൗനം ദീക്ഷിക്കും. “എന്താ വന്നത്” എന്ന ചോദ്യത്തോടെ തിരുമേനി സംഭാഷണം തുടങ്ങും. കാര്യം പെട്ടെന്നു ചുരുക്കത്തിൽപ്പറയാതെ ‘തിരുമേനിയെ ഒന്നു കാണാൻ വന്നതാ’ എന്നു പറഞ്ഞാൽ. ‘കണ്ടല്ലോ, പോകാം’ എന്നു പറഞ്ഞദ്ദേഹം സംഭാഷണം നിറുത്താൻ തുടങ്ങും. വിശ്രമ സമയങ്ങളിൽ യാതൊരാവശ്യത്തിനും അദ്ദേഹം യാത്ര ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. സ്വന്തം കാറിലല്ലാതെ യാത്രയില്ല. ആ കാർ സ്റ്റാർട്ടാകാൻ 10 ലിറ്റർ പെട്രോൾ വേണമെന്ന് ചിലർ അതിശയോക്തിയോടെ കമന്റുചിട്ടിരുന്നു.

തൊണ്ണൂറ്റിരണ്ടര വയസ്സു വരെ തിരുമേനി ജീവിച്ചു. കഴിവുകൾക്കോ ബുദ്ധിക്കോ ഓർമ്മയ്ക്കോ അന്ത്യം വരെ കോട്ടം തട്ടിയില്ല. എഴുതാനും വായിക്കാനും കാലം ചെയ്യുന്നതിന് രണ്ടാഴ്ച മുമ്പുവരെ കഴിയുമായിരുന്നു. ദിവംഗതനാകുന്നതിനു മൂന്നാഴ്ച മുൻപ് മറ്റൊരാവശ്യത്തിനു ദയറായിലെത്തിയപ്പോൾ തിരുമേനി ഈ ലേഖകനെ വിളിച്ച് സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുൽപ്പായിലിരുത്തി ചാരുകസേരയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ‘എഴുത്തുപലക’ താങ്ങായി വച്ച് ഒരു വലിയ പേജ് നിറയെ എഴുതിയേല്പിച്ചു. ജീവിതാന്ത്യ ഘട്ടമായിരുന്നതിനാൽ എഴുത്തിന്റെ സ്പീഡ് വളരെ കുറവായിരുന്നു. അരമണിക്കൂറെടുത്തു ഒരു പേജ് എഴുതാൻ. ‘നേരമുള്ളപ്പോൾ അച്ചൻ ഇവിടെ വരണം’ എന്നായിരുന്നു തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അന്ത്യമായി പറഞ്ഞത്. മുമ്പൊരിക്കലും തിരുമേനി അങ്ങനെ പറയുമായിരുന്നില്ല. തക്കകാര്യത്തിനല്ലാതെ ആരും വന്നു കാണുന്നത് അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടമില്ലായിരുന്നു.

വിപരീത സാഹചര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് തിരുമേനിയുടെ ചേതനയറ്റ ശരീരമാണ് പിന്നെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യ വിശ്രമ സ്ഥലത്തു ചെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന പ്രചോദനവും നിർവൃതിയും വാക്കുകൾക്കൊണ്ട് വരച്ചു കാണിക്കാവുന്നതിനതീതമാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ മഹാനായ ഈ മഹാചാര്യന് ആരാധനയുടെ സ്മരണാഞ്ജലി അർപ്പിക്കാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇനിയും കരണീയമല്ലല്ലോ.

അതുല്യ സഭാസേവനം അനുഷ്ഠിച്ച 'വലിയ മാർ ഈവാനിയോസ്'

ഫാ. പി. കെ. സഖറിയാ പെരിയോർമറ്റം

മലങ്കരസഭയുടെ കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിലെ സംഭവബഹുലമായ ചരിത്രത്തിൽ ഒട്ടും ഒളിമങ്ങാതെ ഇന്നും സഭാമക്കളുടെ മനസ്സിൽ ജീവിക്കുന്ന സമുന്നതരായ ചില പിതാക്കന്മാരെ കാണാൻ കഴിയും. പരിശുദ്ധന്മാരായ പരുമല തിരുമേനി, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദിതീയൻ ബാവ, ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവ മുതലായവർ ആ നിരയിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഋഷിതുല്യരായ പിതാക്കന്മാരാണ്. ഇവരിൽ പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനി ഒഴികെയുള്ളവരോടൊപ്പം നിർണ്ണായകമായ പല ഘട്ടങ്ങളിലും പാറപോലെ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് പലർക്കും അജ്ഞാതമായവിധത്തിൽ അതുല്യസേവനം അനുഷ്ഠിച്ച ഒരു പിതാവാണ് കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിന്റെ സാരമിയായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ മാത്യുസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.

1888 ജനുവരി 19-ാം തീയതി ദനഹാപ്പെരുനാൾ ദിവസം പുതുപ്പള്ളി വലിയപാറേട്ട് മാത്തുവിന്റെയും അച്ചാമ്മയുടേയും പ്രഥമ പുത്രനായി ജനിച്ചു. 1899 ജൂൺ മാസം 4-ാം തീയതി കടവിൽ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയിൽ നിന്നും കോറുയോ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം എൽ.എം.എസ്., കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരി, പഴയ സെമിനാരി, കൽക്കട്ടാ ബിഷപ്പ്സ് കോളജ് ഇവിടങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസവും വൈദിക പഠനവും നടത്തി. 1920 ജൂൺ ഏഴിനു പരുമല സെമിനാരിയിൽ വച്ച് വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ച് മാത്യു ഇടവകയായ പുതുപ്പള്ളി പള്ളിയിൽ 35 വർഷത്തോളം വികാരിയായി സ്മൃത്യർഹമായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. ആകാശ സൗഷ്ഠവത്തിലും, ജീവിതചര്യകളിലും അദ്ദേഹം ഉന്നത നിലവാരം പുലർത്തി.

കപടഭക്തി അദ്ദേഹത്തെ ലേശവും തീണ്ടിയിരുന്നില്ല. അചഞ്ചലമായ ദൈവഭക്തി ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം സഭയെ ജീവനുള്ളതും സ്നേഹിച്ചതും, അതിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും, വളർച്ചയ്ക്കും അക്ഷീണം പ്രവർത്തിച്ചതും. സഭയുടെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസത്തിനു ചേരാത്ത കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം എതിർത്തിരുന്നു. ഒരു സംഭവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലീനനായിരുന്ന ഒരു പിതാവ് ലേഖകനോട് പറഞ്ഞത് കൂറിക്കെട്ടെ.

ഒരു വർഷത്തെ പുതുപ്പള്ളിപള്ളി പെരുന്നാൾ ദിവസം വി. കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ് പള്ളിയിൽ നിന്നും നടയിറങ്ങി കുരിശുംതൊട്ടിക്കടുത്തു വന്ന പ്ലോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ കുരിശുംതൊട്ടിക്കു ചുറ്റും ഉരുളുന്നതു കണ്ടു. അയാളെ പിടിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. “ഇങ്ങനെയൊരു നടപടിയോ അനുഷ്ഠാനമോ സഭയിലില്ല. നിന്നോടൊരു പറഞ്ഞു ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ. ഓടടാ” എന്നു പറഞ്ഞ് ഒരത്തിൽ ചെറിയ ഒരടിയും കൊടുത്ത് ഓടിച്ചുവിട്ടു.

തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ ആരു പറഞ്ഞാലും ആൾ എത്ര ഉന്നതനായാലും അതിനെ എതിർക്കുന്ന ധാർമ്മികബോധമുള്ള വ്യക്തി. പ്രസംഗത്തിലും സംഭാഷണത്തിലും മിതത്വം പാലിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇരിപ്പുമുറിയിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി വച്ചിരിക്കുന്നത് പലരും ഓർക്കുന്നുണ്ടാവും. “വന്ന കാര്യം വ്യക്തമായും ചുരുക്കമായും പറയണം” എന്ന്. അദ്ദേഹത്തിന് ഉപജാപവ്യവസ്ഥയില്ലായിരുന്നു; അത്തരക്കാരെ അടുപ്പിച്ചിരുന്നുമില്ല.

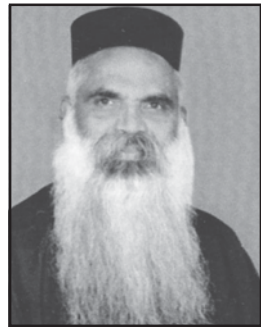
അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിയും, ദീർഘവീക്ഷണവുമുള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു. അതു തെളിയിക്കുന്ന പല സംഭവങ്ങളും നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനും, സാക്ഷികളായവരിൽ നിന്ന് അറിയുവാനും എനിക്ക് അവസരമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അത് രസകരവുമാണ്. പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി വികാരിയായിരിക്കുന്ന കാലത്ത് കക്ഷിത്തർക്കം അവിടെ വളരെ രൂക്ഷമാണെങ്കിലും എതിർകക്ഷിയിലുള്ളവരും ആത്മീയകാര്യങ്ങൾ പാരേട്ട് അച്ചനെ കൊണ്ടാണ് നിറവേറ്റിയിരുന്നത്. വീട്ടിൽ 40-ാം അടിയന്തിരത്തിന് തളിക വച്ച് നേർച്ചയിട്ടു കൈമുത്തുന്ന രീതി അന്നുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് അവകാശമായും അനുഗ്രഹമായും കരുതിയിരുന്നു. ഒരു വീട്ടിൽ ഈ ചടങ്ങു നടക്കുമ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തെ തീവ്രവാദിയായ ഒരു സ്ത്രീ വരുന്നത് പാരേട്ടച്ചൻ കണ്ടു. ആ സ്ത്രീ തന്റെ കൈ മുത്തുകയില്ല എന്ന് അച്ചനറിയാമായിരുന്നു. അവർ ദൂരെ നിന്ന് ഒരു നാണയം തളികയിലേക്ക് എറിഞ്ഞശേഷം കൈമുത്താതെ പോയി. ഈ സമയം അച്ചൻ ആ നാണയം കൈ കൊണ്ട് പിടിച്ചിട്ട് ദൂരേക്കിട്ട ശേഷം പറഞ്ഞു, ‘അല്ലെങ്കിലും നീയിതു ചെയ്യുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു’ എന്ന്.

നേരിട്ടു കണ്ട മറ്റൊരു സംഭവം ഇതാണ്. മറ്റൊരവസരത്തിൽ ലേഖകൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ചിന്തോദ്ദീപകമാണ്. 1964 മെയ് 22-നു ഇഗ്നാന്തിയോസ് യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ കാതോലിക്കാബാവായെ വാഴിച്ച ശുശ്രൂഷ നേരിൽ കാണുവാനുള്ള ഭാഗ്യമുണ്ടായി. ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാനഭാഗത്ത് അംശവടി കൊടുത്ത സമയം സ്മര്യപുരുഷൻ വി. മദ്ബഹായിൽ കയറി വടിയിൽ പിടിച്ചു. ബാക്കി സമയം മുഴുവൻ മദ്ബഹായുടെ താഴെയാണ് ഇരുന്നത്. അതിന്റെ കാര

ണമായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “ഒരു കാലത്ത് പാത്രിയർക്കീസുകാരും പരയും കാതോലിക്കായ്ക്കും കൂടെയുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും രണ്ടാമതും പാത്രിയർക്കീസ് പട്ടം കൊടുത്തുവെന്ന് (അതു പറയുകയും ചെയ്തു). അപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈവയ്പു വാങ്ങാത്ത ഒരു മേൽപട്ടക്കാരൻ സഭയിലുണ്ടാകണമെന്ന് ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് അംശവസ്ത്രം ധരിക്കാതെ മാറിനിന്നത്.” എത്ര വലിയ ദീർഘവീക്ഷണം. വിസ്തരഭയത്താൽ ചുരുക്കുന്നു.

കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിന്റെ വിശ്വസ്തനായ കാവൽ ഭടൻ, കോട്ടയം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ, സഭ വക വിദ്യാലയങ്ങളുടെ പ്രഗത്ഭനായ മാനേജർ, ബഥനി ആശ്രമത്തിന്റെ വിസിറ്റർ ബിഷപ്പ്, കാതോലിക്കാബാവായുടെ ആലോചനാ സമിതിയിലെ സമീരാംഗം, എപ്പിസ്കോപ്പൽ കൗൺസിൽ പ്രസിഡന്റ്, ബസേലിയോസ് കോളജ് ഗവേണിംഗ് ബോർഡ് ചെയർമാൻ തുടങ്ങി ഉത്തരവാദിത്വമേറിയ ചുമതലകൾ വഹിച്ച തിരുമേനി മലങ്കരസഭയ്ക്കും പ്രത്യേകിച്ച് കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിനും ഒരു മാർഗ്ഗദർശി ആയിരുന്നു. 1980 ഓഗസ്റ്റ് 31-ന് ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് കടന്നുപോകുമ്പോൾ, 94 വയസിലും മോശയെപ്പോലെ ദേഹബലം ക്ഷയിക്കാതെയും കണ്ണു മങ്ങാതെയുമിരുന്നു.

സഭാചരിത്രകാരനായ കെ. വി. മാമ്മൻ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് “വലിയ മാർ ഈവാനിയോസ്” എന്നാണ്. അത് എല്ലാ തരത്തിലും അമ്പർത്ഥമാക്കിയ ആ പുണ്യ പിതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥന നമുക്കു കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിച്ചുകൊണ്ടു നിർത്തുന്നു.

പാമ്പാടി ദയറായും വലിയ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ അന്ത്യദിവസങ്ങളും

ഫാ. സി. എ. വറുഗ്ഗീസ്
(അസി. മാനേജർ പാമ്പാടി ദയറ)

പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ജീവിത സാധാരണത്തിലെ ഒരു വലിയ ആഗ്രഹമായിരുന്ന വ്യഭചരണത്തിന്റെ (എം.ജി.എം. അഭയഭവൻ) പണികൾ വേഗത്തിൽ പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തതും പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ 30-ാം അടിയന്തിരദിനത്തിൽ അതിന്റെ ആരംഭം കുറിക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തതും മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി തന്നെയാണ്. ഇന്ന് ദയറായുടെ തെക്കുവശത്തെ മുറ്റത്ത് കാണുന്ന വാട്ടർടാങ്ക് 1968-ൽ പൂപ്പുള്ളി ജോസഫ് തൊമ്മിയുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളായ പി. ടി. ജോസഫും, എം. പൂപ്പുള്ളിയും (തിരുമേനിയുടെ മരുമക്കൾ) ചേർന്ന് പണിത് നൽകിയതും പാരേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയോടുള്ള സ്നേഹത്തെ കരുതിയായിരുന്നു.

1971 ജൂലൈ 28-ന് പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ പ്രധാന ശുശ്രൂഷകനും ദയറായെ സ്വന്തം വീടിനേക്കാൾ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ച് പരിപാലിച്ചിരുന്ന സന്യാസിയുമായിരുന്ന പൊട്ടൻ വലുപ്പൻ (തോമസ് അപ്പച്ചൻ) മരിച്ചപ്പോൾ എവിടെ അടക്കണമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ആശങ്ക ഉണ്ടായി. നിയമപ്രകാരം ദയറായിൽ അടക്കുന്നതിന് സാധിക്കുകയില്ല എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ട തിരുമേനിയോട് പ. പാമ്പാടി തിരുമേനി കല്പിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം “പൊട്ടൻ മരിക്കുമ്പോൾ അവനെ എന്റെ അടുത്തുതന്നെ അടക്കണം” എന്നതു പി. സി. യോഹന്നാൻ അച്ചനോടൊപ്പം പുത്തേട്ടുകുടുംപിൽ പി. എം. ഫിലിപ്പോസ് അച്ചനും മറ്റ് വൈദികരും ദയറാവാസികളും, ഒരേ സ്വരത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, അതിന്റെ മറ്റ് വശങ്ങളൊക്കെ അന്വേഷിച്ച് തിരുമേനി അടക്കാൻ സമ്മതിച്ചു സംസ്കരിക്കുകയായിരുന്നു.

ഞാൻ 10-ാം ക്ലാസ്സ് പാസ്സായപ്പോൾ മുതൽ ദയറായിൽ താമസിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 5-ാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയുടെ കൈയ് വയ്പ്പോടുകൂടി മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിച്ചു.

തിരുമേനി പലപ്പോഴും വി. മദ്ബഹായിൽ വച്ച് ബഹു. പി. സി. യോഹന്നാൻ അച്ചന്റെ അടുത്ത് വി. കുവസ്സാരം നടത്തി വി. കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കുന്നത് ഞാൻ ഓർക്കുന്നു.

ഔദ്യോഗികവും വ്യക്തിപരവുമായ ജീവിതത്തിൽ ഇത്രയും കൃത്യ നിഷ്ഠയും സത്യസന്ധതയും പാലിച്ചിരുന്ന ഒരു പിതാവിനെ മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ വളരെ വിരളമായെ കാണുകയുള്ളൂ. 12 മണിക്ക് ഉച്ചനമസ്കാരവും ഉച്ചഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞ് ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുന്ന തിരുമേനി മൂന്ന് മണിയോടുകൂടി മാത്രമേ എഴുന്നേൽക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. ഇതിനിടയിൽ ആരും ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കാറില്ലായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഉച്ചയ്ക്ക് തിരുമേനി കിടന്നതിനെ തുടർന്ന് പ. മാത്യുസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി ദയറായിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. തിരുമേനി ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു എന്നറിയിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കേണ്ട, തിരുമേനി ഉച്ചക്ക് ഉറങ്ങുന്ന കാര്യം ഞാൻ മറന്നുപോയി. അദ്ദേഹം എഴുന്നേൽക്കുന്നതുവരെ പുറത്തിരിക്കാം.” പഴയ പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള മാവിന്റെ ചുവട്ടിൽ കസേര ഇട്ട് പ. ബാവാ മൂന്ന് മണി വരെ അവിടെ ഇരുന്നു. മൂന്ന് മണിക്ക് എഴുന്നേറ്റു മുഖം കഴുകുന്ന തിരുമേനിയോട് പ. ബാവാതിരുമേനി വന്ന കാര്യം അറിയിച്ചപ്പോൾ അമയന്നൂർ പാറയ്ക്കൽ ജോണിക്കുട്ടിയോട് “നിനക്ക് എന്നെ ഒന്ന് വിളിക്കുമായിരുന്നില്ലെ” എന്ന് ചോദിക്കുന്നത് കേട്ടു. പക്ഷേ തിരുമേനിയെ ആർ വിളിക്കാൻ? രാവിലത്തെയും വൈകിട്ടത്തെയും റേഡിയോ മലയാളം വാർത്തയും ഒമ്പത് മണിക്കത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് റേഡിയോ വാർത്തയും തിരുമേനി കേൾക്കുമായിരുന്നു. ആ മനോഹരമായ റേഡിയോ ഇന്നും ദയറായിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഞാൻ പത്താം ക്ലാസ് പാസ്സായ വിവരം തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. അന്ന് വൈകിട്ട് പി. സി. യോഹന്നാൻ അച്ചനോട് പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുഞ്ഞിന്റെ മകൻ 10-ാം ക്ലാസ്സിൽ ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവനെ പ്രീഡിഗ്രിക്ക് വിടണം. 1980-ൽ പാമ്പാടിയിൽ ഒരു കോളജ് സ്ഥാപിക്കാൻ തിരുമേനി ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിലും 1981-ലാണ് കോളജ് അനുവദിച്ചത്. വളരെ അപ്രതീക്ഷിതമായിട്ടാണ് 93-ാം വയസ്സിൽ തിരുമേനി രോഗബാധിതനായി കണ്ടപ്പോൾ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. പി. സി. യോഹന്നാൻ അച്ചൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് രണ്ടു ദിവസം തിരുമേനിയെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ ഞാനും ഹോസ്പിറ്റലിൽ നിന്നു. സാധാരണയിൽ കൂടുതലായി ഫലിതങ്ങൾ പറയുന്ന തിരുമേനിയെയാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. രണ്ട് ദിവസവും മലയാള മനോരമ പത്രം മുഴുവനും ഞാൻ തിരുമേനിയെ വായിച്ച് കേൾപ്പിച്ചു. രണ്ടാം ദിവസം എന്നോട് ഒരേ ചോദ്യം തന്നെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി “എടാ നിനക്ക് എന്നോട് എന്തെങ്കിലും പറയാനുള്ളതാ?” മൂന്ന് പ്രാവശ്യം പ്രത്യേകിച്ച് ഒന്നും പറയാനില്ലാ എന്ന് ഞാൻ മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അന്നും ഇന്നും തിരുമേനി എന്തിനാണ് എന്നോട് അങ്ങനെ ചോദിച്ചതെന്ന് ഞാൻ ചിന്തിക്കാറുണ്ട്.

1980 ഓഗസ്റ്റ് മാസം 29-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് തിരുമേനി ഹോസ്പിറ്റലിൽ നിന്നും അല്പം ആശ്വാസത്തോടുകൂടി ദയറായിൽ വന്നു. തുടർന്ന് ഓഗസ്റ്റ് 31-ന് ഞായറാഴ്ച പി. സി. യോഹന്നാൻ അച്ചൻ വി. കുർബാന അർപ്പിച്ച് തിരുമേനിക്ക് വി. കുർബാന കൊടുത്തു. ധാരാളം ആളുകൾ തിരുമേനിയെ കണ്ട് അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ച് തിരിച്ചുപോയി. ഉച്ചയോടെ കൂടി വിണ്ടും രോഗം മൂർച്ഛിച്ച് അബോധാവസ്ഥയിലായി. തിരുമേനിയുടെ ഡോക്ടർ കണ്ടു ഹോസ്പിറ്റലിലെ ഡോ. ജോസഫും സംഘവും പെട്ടെന്ന് എത്തിച്ചേർന്ന് ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തിയെങ്കിലും തിരുമേനിയുടെ ആത്മാവ് കടന്നുപോയി. ബഹു. പി. സി. യോഹന്നാൻ അച്ചൻ, തിരുമേനിയുടെ മരുമകൻ മാത്തച്ചൻ പൂപ്പള്ളി, പല്ലാട്ട് എപ്പ് ആശാനും ചാമക്കാലയിൽ സി. എ. ഏബ്രഹാമും തിരുമേനിയുടെ പ്രധാന ശുശ്രൂഷകൻ ജോണിക്കുട്ടിയും ഞങ്ങളെല്ലാവരും തിരുമേനിയുടെ കിടക്കയ്ക്ക് അരികിലുണ്ടായിരുന്നു.

അന്ന് പഴയസെമിനാരിയിലെ വി. കുർബ്ബാനയ്ക്ക് ശേഷം ഡോ. പൗലസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയും വന്ദ്യ കെ. ജി. ഗീവറുഗീസ് റമ്പാച്ചനും (ഗീവറുഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി) ദയറായുടെ മുറ്റത്ത് വന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾ തിരുമേനി കാലം ചെയ്തിരുന്നു. അഭിവന്ദ്യ പൗലസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയും വന്ദ്യ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാച്ചനാണ് തിരുമേനിയെ അംശവസ്ത്രങ്ങൾ അണിയിച്ച് ദേവാലയത്തിലേക്ക് ഭൗതികശരീരം മാറ്റുവാൻ നേതൃത്വം നൽകിയത്. അഭിവന്ദ്യ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടേയും വന്ദ്യ റമ്പാച്ചന്റെയും ധാരാളം വൈദികരുടേയും നേതൃത്വത്തിൽ ദയറാ ചാപ്പലിൽ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷയുടെ ഒന്നാം ക്രമം നടത്തപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായും നിയുക്ത കാതോലിക്കാ മാത്യൂസ് മാർ കുറിലോസ് തിരുമേനിയും ദയറായിൽ എത്തി തങ്ങളുടെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരന് അന്തിമോപചാരം അർപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തി. രാത്രി മുഴുവൻ ദയറാ ചാപ്പലിൽ അഖണ്ഡ പ്രാർത്ഥന നടന്നു.

സെപ്റ്റംബർ ഒന്നിന് രാവിലെ നിയുക്ത കാതോലിക്കാ മാത്യൂസ് മാർ കുറിലോസിന്റെയും മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസിന്റെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ് തിരുമേനി ദയറായിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ ദയറായിൽ എത്തി ധൂപ പ്രാർത്ഥനയെ തുടർന്ന് 9 മണിക്ക് പുതുപ്പള്ളി വലിയപള്ളിയിലേക്കുള്ള നഗരികാണിക്കൽ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. അലങ്കരിച്ച രഥത്തിൽ ഭൗതിക ശരീരത്തോടൊപ്പം നിയുക്ത കാതോലിക്കാ മാർ കുറിലോസും മാർ പക്കോമിയോസും, മാർ ബർണബാസും അംശവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് ഉപവിഷ്ടരായി. തിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറി ഫാ.

പി. സി. യോഹന്നാനും ഫാ. പി. ഐ. വറുഗീസ് പല്ലാട്ടും അംശവസ്ത്രങ്ങൾ അണിഞ്ഞ് ഭൗതികശരീരത്തിനടുത്ത് നിന്നിരുന്നു. പുതുപ്പള്ളി പള്ളിയിൽ ഒരു വലിയ ജനസമൂഹം വൈദികരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയുടെ ഭൗതികശരീരം ഏറ്റുവാങ്ങി. നിയുക്ത കാതോലിക്കായുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയും യാത്ര ചോദിക്കൽ ശുശ്രൂഷയും നടന്നു. കേരളാ ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രതിനിധിയായി മന്ത്രി ലോനപ്പൻ നമ്പാടൻ, ഉമ്മൻചാണ്ടി എം.എൽ.എ. യോടൊപ്പം പുതുപ്പള്ളിയിൽ വെച്ച് ഭൗതികശരീരത്തിൽ പൂജ്യാചാര്യർ അന്തിമോപചാരം അർപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് ദയറായിലേക്ക് തിരിച്ചുള്ള യാത്രയിൽ കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തു നിന്നും എത്തിയ ആയിരങ്ങൾ വാഹനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു.

പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കായുടെയും നിയുക്ത കാതോലിക്കാ മാത്യൂസ് മാർ കുറിലോസിന്റെയും സഭയിലെ എല്ലാ മേൽപട്ടക്കാരുടെയും ഇതര സഭകളിലെ മേൽപട്ടക്കാരുടെയും നൂറുകണക്കിന് വൈദികരുടെയും സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെയും രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക രംഗത്തെ പ്രമുഖരുടെയും മറ്റും സാന്നിധ്യത്തിൽ അഞ്ചു മണിയോടെ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷ നടത്തി.

തിരുമേനിയുടെ 40-ാം ദിവസം ഒക്ടോബർ 12-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ചയാണ് ദയറായിൽ ആചരിച്ചത്. അന്ന് വൈകിട്ട് 5 മണിക്കാണ് കണ്ടഴഹോസ്പിറ്റലിൽ ചികിൽസയിലായിരുന്ന കോട്ടയം ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്താ യൂഹാനോൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനികാലം ചെയ്തതെന്ന ദുഃഖസ്മരണയും മായാതെ നിൽക്കുന്നു.

ഫാ. മാത്യു കെ. ജോൺ
(മാനേജർ,
മാർ കുറിയായക്കോസ് ദയറ,
പൊത്തമ്പുറം, പാമ്പാടി)

ഫാ. സി. എ. വർഗീസ്
(അസി. മാനേജർ,
മാർ കുറിയായക്കോസ് ദയറ,
പൊത്തമ്പുറം, പാമ്പാടി)

അനുബന്ധം

പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് ആശുപത്രി പുതുപ്പള്ളി

മൂന്നു ദശാബ്ദങ്ങളായി പുതുപ്പള്ളിയിലും പരിസര പ്രദേശങ്ങളിലും നിവസിക്കുന്ന ജനസഹസ്രങ്ങൾക്കു കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ അത്യാധുനിക ചികിത്സയിലൂടെ അതുല്യ സേവനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് ആശുപത്രി ത്വരിത വളർച്ചയുടെ പാതയിൽ കടന്നതോടുകൂടി കൂടുതൽ മേഖലകളിൽ ഫലപ്രദമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള വൻ വികസന പദ്ധതികൾക്കു രൂപംനൽകിയിരിക്കുന്നു. നവീന ചികിത്സാ വിഭാഗങ്ങൾ, നഴ്സിംഗ് സ്കൂൾ, വ്യുദ്ധസദനം, അത്യാസന്ന രോഗികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള പാലിയേറ്റീവ് കെയർ സെന്റർ, പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾ മുതലായവ ഈ ബഹുമുഖ പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഏതാണ്ടു മൂന്നു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് (1982 ഏപ്രിൽ 16) ചെറിയ തോതിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച പുതുപ്പള്ളി പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ്

ഫാദർ മാർ ഐവാനിയോസ്
(സെക്രട്ടറി)

ആശുപത്രി കുറഞ്ഞ കാലം കൊണ്ട് വിദഗ്ധ ഡോക്ടർമാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വളർച്ച പ്രാപിച്ചത് ഭാഗ്യസ്ഥരെന്നാർഹനായ മാത്യുസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥന കൊണ്ടും മലങ്കരസഭയുടെയും ഒട്ടധികം സഭാസന്നേഹികളുടെയും സഹായ സഹകരണങ്ങൾ കൊണ്ടും ആണെന്ന് ദൈവാശ്രയത്തോടെ നീങ്ങുന്ന ആശുപത്രി അധികൃതർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇരുപത്തിയെട്ടു വർഷം ഒരു സ്ഥാപനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വലിയ കാലഘട്ടമല്ല. ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെയും അനുഭവ പാഠങ്ങളെയും മുൻനിറുത്തിയാണു വൻ സാമ്പത്തിക ബാധ്യതയുള്ള മനുഷ്യസേവന പ്രധാനമായ പദ്ധതികളിലേക്കു രണ്ടു തവണ ചിന്തിക്കാതെ എടുത്തു ചാടുന്നതെന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കോട്ടയം ഭദ്രാസനാധിപനായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ മാത്യുസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി കാലം ചെയ്തശേഷം തിരുമേനിയുടെ സഹോദരൻ ഇസ്തഡ്. എം. പാറേട്ട്, പുരാതനമായ പാറേട്ടു തറവാടു വീടും അതിനോടു ചേർന്ന സ്ഥലവും നാലര ലക്ഷം രൂപയും, ആശുപത്രിയും അനുബന്ധ സ്ഥാപനങ്ങളും തുടങ്ങുന്നതിനായി മഹത്തായ ലക്ഷ്യത്തോടെ സംഭാവന ചെയ്യുകയായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ മാത്യുസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയുടെ ദൈവാശ്രയ നിർഭരമായ അനുഗ്രഹാശി

സ്നാകളോടെയാണ് സഭ വക ഈ സ്ഥാപനം പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചത്. ആശുപത്രി തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പും അതിനുശേഷവും ഈ സ്ഥാപനത്തിനു വേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിക്കവേ രണ്ടു വർഷം മുമ്പ് അന്തരിച്ച വെരി. റവ. പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചനെ ഈ അവസരത്തിൽ നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു.

ഇരുപത്തിഅഞ്ചു കിടക്കകളും, ഒ.പി., ലാബ്, മൈനർ ഒ.ടി. തുടങ്ങിയ മിതമായ സൗകര്യങ്ങളോടും കൂടിയാണ് ആശുപത്രി തുടങ്ങാൻ സാധിച്ചത്. ഡോ. സി. പി. ജോയി ചീഫ് മെഡിക്കൽ ഓഫീസറായും ഡോ. ടി. ജെ. ജോർജ്ജ് സർജനായും ചാർജെടുത്തു. പരിചയസമ്പന്നരായ നഴ്സിംഗ്, പാരാ മെഡിക്കൽ സ്റ്റാഫ്ഗങ്ങളുടെ മികച്ച സേവനത്തിലൂടെ ചുരുങ്ങിയ സമയം കൊണ്ട് ചുറ്റുപാടുമുള്ള നാട്ടുകാർക്ക് ഒരു നല്ല ആശുപത്രിയുടെ പ്രയോജനം ലഭിക്കാനിടയായി. ഒട്ടും താമസിയാതെ ഒരു പുതിയ ബ്ലോക്കിനുള്ള തറക്കല്ലിട്ടു. 1984 ഏപ്രിൽ 26-ാം തീയതി എക്സറേ യൂണിറ്റ്, ഓപ്പറേഷൻ തീയറ്റർ, ആധുനിക ലാബറട്ടറി, മെഡിസിൻ, സർജറി, ഗൈനക്കോളജി, പീഡിയാട്രിക്സ് തുടങ്ങിയ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളോടുകൂടി പുതിയ ബ്ലോക്ക് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു. ഡോ. സുജാത ഗൈനക്കോളജിസ്റ്റായും ഡോ. ജോർജ്ജ് പീഡിയാട്രീഷ്യനായും ചാർജെടുത്തു. 1986-ൽ 10 പേ വാർഡ് മുറികളോടുകൂടി പുതിയ ബ്ലോക്ക് നീട്ടിപ്പണിയാൻ സാധിച്ചു. താമസിയാതെ കാന്റീൻ കെട്ടിടവും പണിതു.

ഈ വികസനപ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചത് പരിശുദ്ധ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമേനിയുടെ അനുഗ്രഹവും സഹായങ്ങളും അന്നത്തെ കമ്മിറ്റിയാംഗങ്ങളുടെ നിസ്വാർത്ഥ സഹകരണവും കൊണ്ടായിരുന്നു. ആശുപത്രി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആദ്യത്തെ സെക്രട്ടറി റിട്ട. ആർ.ഡി.ഡി. എം. എം. കുര്യൻ, അതിനുശേഷം റിട്ട. ഹെൽമാസ്റ്റർ ചെറിയാൻ ആൻഡ്രൂസ് എന്നിവർ ആരംഭകാലത്ത് ഈ ആശുപത്രിയ്ക്കുവേണ്ടി വളരെയധികം പ്രയത്നിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വികസനത്തിനുവേണ്ട ഫണ്ട് യഥാസമയം കണ്ടെത്താൻ കഴിയാതെ വന്നതുകൊണ്ട് കുറച്ചുനാളത്തേക്ക് പുതിയ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളൊന്നും തുടങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 2002-ൽ ഒരു നില കൂടി പണിയാൻ സാധിച്ചു. ഓർത്തോപെഡിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഡോ. ചൗധരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തുടങ്ങി. ഫാ. ഇ. കെ. ജോർജ്ജ് സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കാലത്താണ് ഇതു സാധിച്ചത്. പരിശുദ്ധ മാത്യൂസ് ദിതീയൻ ബാവാ തിരുമേനിയാണ് ഇതിനുവേണ്ട അനുവാദവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകിയതെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതുണ്ട്.

ആശുപത്രിയുടെ രജത ജൂബിലി ബ്ലോക്ക് എന്ന സ്വപ്നമാണ് 2008

ഡിസംബർ 28-നു യാഥാർത്ഥ്യമായത്. രണ്ടു കോടി രൂപ ചെലവിൽ ഔട്ട്പേഷ്യന്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ്, അത്യാധുനിക ഓപ്പറേഷൻ തിയേറ്റർ സമുച്ചയം, ലേബർ റൂം, പോസ്റ്റ് ഓപ്പറേറ്റീവ് വാർഡ് മുതലായവ കൂടി തുടങ്ങാൻ സാധിച്ചു. ആശുപത്രിവികസനത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ കാൽവെപ്പായിരുന്നു ഇത്. ആശുപത്രിയ്ക്കു മാത്രമായി ഒരു ട്രാൻസ്ഫോമർ, എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഉതകുന്ന ജനറേറ്റർ, പമ്പ്, മലിനജല ശുദ്ധീകരണ സംവിധാനം എന്നിവയും പ്രവർത്തനസജ്ജമായി. പരിശുദ്ധ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമേനിയാണ് ഈ പദ്ധതിയ്ക്കു അനുവാദവും വേണ്ട മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകിയത്. എം. എം. സഖറിയ, ഫാ. പി. എം. സഖറിയ എന്നിവർ വിവിധ കാലയളവുകളിൽ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്ത് വരികയും ഈ പദ്ധതിയ്ക്കുവേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്.

കോട്ടയം ഭദ്രാസനാധിപനായ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ഭരണസാരഥ്യം ഏറ്റെടുത്തതോടു കൂടി ആശുപത്രി വികസനത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക ഉണർവ് ഉണ്ടായി. ആശുപത്രിയുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും തിരുമേനി ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണ്ട മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വികസന ഫണ്ടും സംഭാവനകളും സമാഹരിക്കുന്നതിൽ തിരുമേനിയുടെ സഹായം വളരെയധികം വിലപ്പെട്ടതാണെന്നു എടുത്തു പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

സർവ്വോപരി ദൈവാനുഗ്രഹം, സഭയുടെ പുണ്യചരിതരായ പൂർവ പിതാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ചകൾ എന്നിവ കൊണ്ടും സഭയുടെ മേൽപട്ടക്കാരുടെയും സഭാമക്കളുടെയും പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും നാട്ടുകാരുടെയും അഭ്യുദയകാംക്ഷികളുടെയും ശക്തമായ പിന്തുണയും സഹകരണവും കൊണ്ടും ഈ സ്ഥാപനം ഇത്രത്തോളം വളർന്നു. കഴിഞ്ഞ 28 വർഷം മെച്ചപ്പെട്ട സേവനം കാഴ്ചവെച്ച ഈ സ്ഥാപനം ഇനിയും വളർന്ന് ആതുരശുശ്രൂഷാ രംഗത്തെ ഒരു മാതൃകാ സ്ഥാപനമായിത്തീരുമെന്നു ഉള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. പ്രാരംഭം മുതൽ ഇന്നുവരെ ആശുപത്രിയ്ക്കു പ്രഗല്ഭമായ നേതൃത്വം നൽകുന്ന പ്രശസ്ത ഭിഷഗ്വരനായ ഡോ. സി. പി. ജോയിയുടെ കീഴിലുള്ള സേവനസന്നദ്ധരായ ഒരു സംഘം ഡോക്ടർമാരുടെയും നഴ്സുമാരുടെയും പാരാ മെഡിക്കൽ സ്റ്റാഫ്ഗണങ്ങളുടെയും മറ്റും സമർപ്പണബോധ നിർഭരമായ സേവനമാണ് ആശുപത്രിയുടെ വളർച്ചയുടെ പിന്നിലെ അദൃശ്യ ശക്തി.

വിവിധ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകൾ വിദഗ്ധ ഡോക്ടർമാർ ജനാൽ മെഡിസിൻ

ആശുപത്രിയുടെ ആരംഭം മുതൽ ഡോ. സി. പി. ജോയി എം. ഡി.

ജനറൽ മെഡിസിൻ വിഭാഗത്തിന്റെ മേധാവിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പകർച്ചവ്യാധികൾ, ഹൈപ്പർ ടെൻഷൻ, ശ്വാസകോശ രോഗങ്ങൾ, ഉദര രോഗങ്ങൾ മുതലായവയ്ക്കുള്ള വിദഗ്ദ്ധ ചികിത്സ ഈ വിഭാഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്നു.

കാർഡിയോളജി

വെല്ലൂർ മെഡിക്കൽ കോളജിൽ നിന്നും ഡി. എം. ബിരുദാനന്തര ബിരുദം എടുത്തശേഷം ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് ജോൺ എം. ഡി. ഈ ആശുപത്രിയിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. എക്കോ കാർഡിയോഗ്രാഫി, കളർ ഡോപ്ളർ സ്കാനിംഗ് തുടങ്ങിയ ടെസ്റ്റുകൾ സശ്രദ്ധം ചെയ്തു വരുന്നു. ഹൃദയത്തിന്റെ ജന്മനാ ഉള്ള വൈകല്യങ്ങൾ, വാൽവുകളുടെ അസുഖങ്ങൾ, ഹൃദയഭിത്തിയിലെ ദ്വാരങ്ങൾ, ഹാർട്ട് അറ്റാക്കുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നിവ നൂതന സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ സഹായത്തോടെ പുതിയ സ്കാനിംഗ്/കളർ ഡോപ്ളർ യന്ത്രത്തിലൂടെ അറിയാൻ സാധിക്കുന്നു.

ജനറൽ സർജറി

പുഷ്പഗിരി മെഡിക്കൽ കോളജിൽ ആറര വർഷം സർജറി വിഭാഗം അസോഷിയേറ്റ് പ്രൊഫസർ ആയിരുന്ന ഡോ. ജോ മാത്യു എം. എസ്. ജനറൽ സർജറി വിഭാഗത്തിൽ മുഴുവൻ സമയ സർജനായി സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഹെൽനിയ, പൈൽസ്, അപ്പൻഡിസൈറ്റിസ്, തൈറോയിഡ് മുഴകൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ ഓപ്പറേഷനുകളും അതിവിദഗ്ദ്ധമായി ചെയ്തുവരുന്നു.

കുട്ടികളുടെ വിഭാഗം

മംഗലാപുരം കസ്തൂർബാ മെഡിക്കൽ കോളജിൽ നിന്നും എം. ഡി. ബിരുദവും, സിങ്കപ്പൂർ നാഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഹോസ്പിറ്റലിൽ നിന്നും നിയോനേറ്റോളജി പരിശീലനം നേടിയ ഡോ. മാത്യു ഏബ്രഹാം എം.ഡി., ഡി.സി.എച്ച്. പീഡിയാട്രിക്സ് വിഭാഗത്തിൽ 1993 മുതൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നവജാത ശിശുക്കളുടെ പരിചരണം, രോഗാഗമന നിരോധനം, കുട്ടികളുടെ വിവിധ രോഗങ്ങൾക്കുള്ള വിദഗ്ദ്ധ ചികിത്സ എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടന്നുവരുന്നു.

പ്രസവ, സ്ത്രീരോഗവിഭാഗം

വെല്ലൂർ മെഡിക്കൽ കോളജിൽ നിന്നും ബിരുദാനന്തര ബിരുദമെടുത്തുകൊണ്ട് മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ വിവിധ ആശുപത്രികളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചശേഷം 2006 മുതൽ ഡോ. ലെനി സുസൻ

മർക്കോസ് എം.ഡി., ഡി.ജി.ഒ. ഈ വിഭാഗത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. വളരെയധികം പ്രവർത്തന പരിചയമുള്ള ഡോ. ലെനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രസവ സംബന്ധമായ എല്ലാ ചികിത്സകളും, ഗർഭപാത്രം, അണ്ഡാശയം ഇവയുടെ രോഗങ്ങൾക്കുള്ള ചികിത്സകളും നടത്തുന്നു.

മസ്ക്കറ്റിലെ മിനിസ്ട്രി ഓഫ് ഹെൽത്തിൻ 32 വർഷത്തെ വിദഗ്ദ്ധ സേവനത്തിനുശേഷം ഡോ. മേരി കുരുവിള എം.ബി.ബി.എസ്., ഡി.ജി.ഒ. യും ഈ വിഭാഗത്തിൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പ്രസവ സംബന്ധമായുള്ള സ്കാനിംഗും, മറ്റു സ്ത്രീരോഗങ്ങൾക്കുള്ള സ്കാനിംഗും ഡോ. മേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തുന്നു.

ഓർത്തോപെഡിക്സ് വിഭാഗം

ഡോ. ജെ. ശർമ്മ എം.എസ്. (ഓർത്തോ) എല്ലാരോഗ വിഭാഗത്തിൽ മുഴുവൻ സമയ ഡോക്ടറായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എല്ലിന്റെ ഒടിവുകൾക്കുള്ള ഓപ്പൺ ആന്റ് ക്ലോസ്ഡ് റിഡക്ഷൻ, ആർത്രോസ്കോപ്പി, ഡി.എച്ച്.എസ്. തുടങ്ങിയ ഓപ്പറേഷനുകൾ അത്യാധുനിക ഓപ്പറേഷൻ തീയറ്ററിൽ സി-ആം മെഷിന്റെ സഹായത്തോടെ ചെയ്തുവരുന്നു. ഇടുപ്പിന്റെയും മുട്ടിന്റെയും മാറ്റിവയ്ക്കൽ ശസ്ത്രക്രിയകൾ, ആർത്രോസ്കോപ്പിക് ശസ്ത്രക്രിയ എന്നിവ ഉടനെ ആരംഭിക്കും.

ഫിസിയോതെറാപ്പി

എൻ. ഡി. ജോൺ ബി.പി.റ്റി. യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ US massage, Shortwave diathermy, Traction, TENS തുടങ്ങിയ ചികിത്സകൾ അതിവിദഗ്ദ്ധമായി നടത്തിവരുന്നു. Stroke, Plastering ഇവയ്ക്കുശേഷമുള്ള ശോഷിപ്പ് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ട് സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

അനസ്തീഷ്യോളജി

ഡോ. സെസി സഖറിയാ എം.ബി.ബി.എസ്., ഡി.എ. അനസ്തീഷ്യ വിഭാഗത്തിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. എല്ലാവിധ ഓപ്പറേഷനുകൾക്കും അനസ്തീഷ്യ നൽകുവാനുള്ള പരിചയ സമ്പന്നതയും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ഡോ. സെസിക്കുണ്ട്.

താക് രോഗ വിഭാഗം

ഡോ. എം. ഐ. ജോയി എം.ഡി. താക് രോഗ വിഭാഗത്തിൽ ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നു. സാധാരണ താക് രോഗങ്ങൾക്കുള്ള ചികിത്സയും സൗന്ദര്യവർദ്ധനയ്ക്കുള്ള കോട്ടറി ചികിത്സയും വിദഗ്ദ്ധമായി നടത്തപ്പെടുന്നു.

ആശുപത്രിയുടെ ശ്രേഷ്ഠ നായകർ

പ. ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ
കാതോലിക്കാ ബാവാ
(ചെയർമാൻ)

അഭി. പൗലൂസ് മാർ
മിലിത്തിയോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്താ
(ശ്രേഷ്ഠ നിയുക്ത കാതോലിക്കാ)

അഭി. ഗീവർഗീസ് മാർ
ഈവാനിയോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്താ
(വൈസ് ചെയർമാൻ)

നഴ്സിംഗ് വിഭാഗം

സിസ്റ്റർ ജൂലിയായന മേട്രൺ ആന്റ് കോ-ഓർഡിനേറ്ററായും മിസിസ് അന്നമ്മ ജോർജ്ജ് നഴ്സിംഗ് സുപ്രണ്ടായും സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഇവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നഴ്സിംഗും പാരാ മെഡിക്കൽ സ്റ്റാഫും സ്തുത്യർഹമായ സേവനം കാഴ്ച വെയ്ക്കുന്നു.

മികച്ച ചികിത്സാ സൗകര്യങ്ങളും സേവന മേഖലകളും

ഒ. പി. വിഭാഗം

4200 ചതുരശ്ര അടി വിസ്താരമുള്ള ഒ.പി. വിഭാഗം പുതിയ ബ്ലോക്കിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. 10 കൺസൾട്ടേഷൻ റൂം, റിസപ്ഷൻ, ഫാർമസി, ഓഫീസ്, എക്കോ, സ്കാനിംഗ് റൂം എന്നിവ പുതിയ ബ്ലോക്കിന്റെ താഴത്തെ നിലയിൽ സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അത്യാഹിതവിഭാഗം

സെൻട്രൽ ഓക്സിജൻ, സക്ഷൻ എന്നീ സൗകര്യങ്ങളോടു കൂടി പുതിയ അത്യാഹിത വിഭാഗം പഴയ ബ്ലോക്കിന്റെ താഴത്തെ നിലയിൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു. 24 മണിക്കൂറും കാഷ്വൽറ്റി മെഡിക്കൽ ഓഫീസറുടെയും പരിചയ സമ്പന്നരായ സ്റ്റാഫിന്റേയും സേവനം ലഭിക്കുന്നു.

മൈനർ ഒ. റി.

അത്യാഹിത വിഭാഗത്തോടു ചേർന്ന് ചെറിയ ഓപ്പറേഷൻസ്, സ്റ്റിച്ചിംഗ്, പ്ലാസ്റ്ററിംഗ് മുതലായവയ്ക്കുള്ള മൈനർ ഓപ്പറേഷൻ തിയേറ്റർ 24 മണിക്കൂറും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ക്ലിനിക്കൽ ലാബറട്ടറി

ഹോമറ്റോളജി, യൂറിൻ കെമിസ്ട്രി, ബയോകെമിസ്ട്രി, മൈക്രോ ബയോളജി തുടങ്ങിയ വിഭാഗങ്ങളിൽ 150-ൽപരം തരത്തിലുള്ള ടെസ്റ്റുകൾ 24 മണിക്കൂറും ചെയ്യാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ട്. ഓട്ടോ അനലൈസർ, ഫ്ളൂയിഡ് ഫോട്ടോ മീറ്റർ തുടങ്ങിയ മികച്ച ഉപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ പരിചയസമ്പന്നരായ സ്റ്റാഫ് സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

റേഡിയോളജി വിഭാഗം

സിമെൻസ് കമ്പനിയുടെ 300 എം.എ. എക്സറേ യൂണിറ്റ്, വിപ്രോ കമ്പനിയുടെ പോർട്ടബിൾ എക്സറേ, അലങ്കേൾസ് കമ്പനിയുടെ സി ആം എന്നിവ 24 മണിക്കൂറും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്റർ സമുച്ചയം

മൂന്ന് ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്ററുകളുടെ ഒരു സമുച്ചയമാണ് പുതിയ ബ്ലോക്കിന്റെ രണ്ടാം നിലയിൽ പണിതിരിക്കുന്നത്. ഗൈഡഡ് എയർഫ്ളോ, സെൻട്രൽ എ.സി. എയർ എക്സ്ചേഞ്ച് സിസ്റ്റം, സ്റ്റീൽ ഭിത്തികൾ, മോഡേൺ ഓപ്പറേഷൻ ടേബിൾ, സി ആം, സെൻട്രൽ പൈപ്ഡ് ഓക്സിജൻ, സക്ഷൻ, കമ്പ്രസ്ഡ് എയർ, നൈട്രസ് ഓക്സയിഡ്, സെൻട്രൽ സ്റ്റേറ്റിസ്റ്റിക്സ് സേക്ഷൻ റൂം തുടങ്ങിയ അത്യാധുനിക സൗകര്യങ്ങളുള്ള ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്ററുകളിൽ എല്ലാവിധ, ഓർത്തോ, ജനറൽ സർജറി, ഗൈനക് ഓപ്പറേഷനുകൾ ചെയ്തുവരുന്നു.

ലേബർ റൂം

രണ്ടു ബഡ് ഉള്ള ആധുനിക ലേബർ റൂമിൽ ആധുനിക സൗകര്യങ്ങളുണ്ട്.

എൻ. ഐ. സി. യു.

ലേബർ റൂമിനോടു ചേർന്ന് അത്യാധുനിക സൗകര്യങ്ങളുള്ള എൻ. ഐ.സി.യു പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു.

പോസ്റ്റ് ഓപ്പറേറ്റീവ് വാർഡ്

നാലു ബഡ്ഡുകൾ ഉള്ള ഈ വാർഡ് ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്റർ, ലേബർ റൂം എന്നിവയോടു ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ഇന്റൻസീവ് കെയർ യൂണിറ്റ്

നാലു ബഡ്ഡുള്ള ഇന്റൻസീവ് കെയർ യൂണിറ്റ് പഴയ ബ്ലോക്കിന്റെ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. കാർഡിയാക് മോണിറ്റർ, ഡിഫിബ്രിലേറ്റർ തുടങ്ങിയ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്.

കാൻസർ

രോഗികൾക്കും കുടുംബങ്ങളുടേതും സ്റ്റാഫിനുംവേണ്ടി 24 മണിക്കൂറും പ്രവർത്തിക്കുന്ന കാൻസർ സൗകര്യം ഉണ്ട്. മിതമായ നിരക്കിൽ സ്വാദിഷ്ഠമായ ഭക്ഷണം ആശുപത്രിയിൽ നിന്ന് നേരിട്ടു നടത്തുന്ന കാൻസറിൽ ലഭിക്കുന്നു.

ആംബുലൻസ്

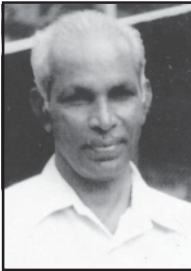
രോഗികളുടെ ആവശ്യത്തിനായി 24 മണിക്കൂറും ആംബുലൻസ് സേവനം ലഭ്യമാണ്.

സ്കാനിംഗ് എക്കോ കളർ ഡോപ്ളർ യൂണിറ്റ്

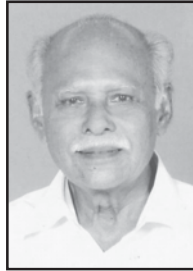
പതിനേഴു ലക്ഷം രൂപ ചിലവിൽ ഫിലിപ്പ്സ് കമ്പനിയുടെ കളർ

കാർഡിയോളജി വിഭാഗത്തിൽ ഹൃദയത്തിന്റെ വാൽവുകളുടെ പ്രവർത്തനം, രക്തഓട്ടം, ഹൃദയഭിത്തികളുടെ അനക്കം, ജന്മനാലുള്ള വൈകല്യങ്ങൾ, ഹാർട്ട് അറ്റാക്ക് കഴിഞ്ഞുള്ള ഹൃദയ പരിശോധനകൾ എന്നിവ എക്കോ, കളർ ഡോപ്ളർ എന്നിവയുടെ സഹായത്തോടെ ചെയ്തുവരുന്നു.

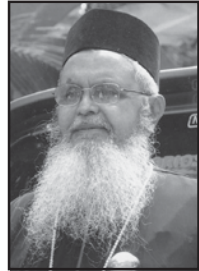
ആശുപത്രിയുടെ ആരംഭം മുതൽ സെക്രട്ടറിമാരായി പ്രശസ്ത
സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചവർ

എം. എം. കുര്യൻ
റിട്ട. ആർ.ഡി.ഡി.

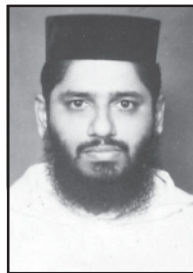
പരേതനായ
ചെറിയാൻ ആൻഡ്രൂസ്

ഇഞ്ചക്കാട് വെരി. റവ. ഇ. കെ.
ജോർജ്ജ് കോർപ്പറേഷൻ കോപ്പാ

**എം. എം. സഖറിയ
(സഭാ മാനേജിംഗ്
കമ്മിറ്റി അംഗം)**

**ഫാ. പി. എം. സഖറിയ
പള്ളിക്കുപ്പറമ്പിൽ**

വികസന പദ്ധതികൾ

1. 150 ബസ്സുള്ള ഒരു Tertiary Care Centre ആയി ആശുപത്രിയെ വികസിപ്പിക്കുക. നെഫ്രോളജി, ന്യൂറോളജി, ഗ്യാസ്ട്രോ എന്ററോളജി തുടങ്ങിയ വിഭാഗങ്ങൾ കൂടി ആരംഭിക്കുക.

2. നഴ്സിംഗ് സ്കൂൾ, നഴ്സിംഗ് കോളജ് എന്നിവ തുടങ്ങുക.

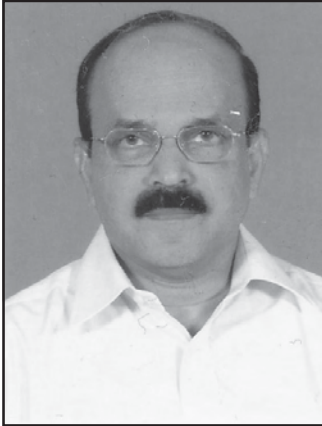
3. വൃദ്ധജന സംരക്ഷണ കേന്ദ്രം:- എല്ലാ സാമ്പത്തിക വിഭാഗത്തിലും പെട്ടവർക്കായി ഒരു വൃദ്ധസദനം ആരംഭിക്കുക.

4. പാലിയേറ്റീവ് കെയർ സെന്റർ: വാർദ്ധക്യസഹജമായും വിവിധ സുഖപ്പെടുത്ത രോഗങ്ങൾ കൊണ്ടും ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവർക്കുമായി തികച്ചും സൗജന്യമായി ഒരു കേന്ദ്രം സ്ഥാപിക്കുക.

5. ഡയാലസിസ് യൂണിറ്റ്.

ആശുപത്രിയിലൂടെ...

ചീഫ് ഫിസീഷ്യനും
മെഡിക്കൽ സൂപ്രണ്ടുമായ
ഡോ. സി. പി. ജോയി

അത്യാധുനിക ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്റർ

പ്രവർത്തനനിരമായ സേവനം

പാര്ട്ടാശുപത്രി സ്റ്റാഫ്

ചീഫ് ഫിസിഷ്യനായ
ഡോ. സി.
പി. ജോയി
ഒരു
രോഗിയെ
പരിശോധി
ക്കുന്നു.

മേട്രസ്സും
കോ-ഓർഡിനേറ്ററുമായ
സിസ്റ്റർ ജൂലിയന

നവ
ജാത
ശിശു
സംര
ക്ഷണ
വിഭാഗം

കോട്ടയ്ക്കൽ ബുക്സിന്റെ സഭാചരിത്ര - ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും	500 രൂപ
2. ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വക്കീൽ	100 രൂപ
3. മലങ്കരസഭാ കേസുകളുടെ സമഗ്ര സമാഹാരം	600 രൂപ
4. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ - എ. ഡി. 52-2007	200 രൂപ
5. സഭാ തർക്കം - നീതിക്കു വേണ്ടിയുള്ള നീണ്ട നിയമയുദ്ധം	60 രൂപ
6. ചിത്രമെഴുത്ത് കെ. എം. വറുഗീസിന്റെ ആത്മകഥ	50 രൂപ
7. എം. സി. കുറിയക്കോസ് റമ്പാൻ	75 രൂപ
8. പി. സി. കോരുത്	30 രൂപ
9. സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി	50 രൂപ
10. രണ്ടായിരം വർഷം പിന്നിട്ട മലങ്കരസഭ	100 രൂപ
11. മലങ്കരസഭയിലെ കാതോലിക്കാമാർ	175 രൂപ
12. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി - മലങ്കരസഭയുടെ കോട്ട	150 രൂപ
13. പ. ഔഗേൻ ബാവാ - കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽ ഭടൻ	50 രൂപ
14. താബോറിലെ താപസവര്യൻ (പാമ്പാടി തിരുമേനി)	60 രൂപ
15. ചേപ്പാട്ടു മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്	40 രൂപ
16. കാതോലിക്കാ ബാവാമാരുടെ കാലടികളിൽ	30 രൂപ
17. മലങ്കര വർഗീസും ആനപ്പാഴിയും	100 രൂപ
18. Indian Orthodox Church of St. Thomas	400 രൂപ
19. ക്രിസ്തീയ ശതഗീതാഞ്ജലി (100 പാട്ടുകൾ)	10 രൂപ
20. പഴയസെമിനാരി ചരിത്രം	75 രൂപ
21. പുത്തൻകാവ് കൊച്ചുതിരുമേനി	100 രൂപ
22. ഡോ. തോമസ് മാർ മക്കാറിയോസ് (ജീവചരിത്രം)	250 രൂപ
23. പാമ്പാടി പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ	50 രൂപ
24. ബഥനി ആശ്രമവും റീത്തുപ്രസ്ഥാനവും	150 രൂപ
25. സഭാചരിത്ര വിജ്ഞാനകോശം	500 രൂപ
26. സഭാവിജ്ഞാനകോശം	300 രൂപ
27. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാലിക പ്രാധാന്യം	75 രൂപ
28. ദുവിൽ വിടർന്ന ദേവലോകം	100 രൂപ
29. ദയാ ദവൻ	75 രൂപ
30. എട്ടുനോമ്പിൽ	30 രൂപ

Books in English

30. Philipose Mar Theophilus	Rs. 30/-
31. Acta Indica	Rs. 200/-